CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2020

Praznicul Naşterii Domnului

Această vreme a slavei cuvântului a fost profeţită prin sfânta Virginia la începutul trâmbiţării ei. Fiii lumii îi privesc pe fiii lui Dumnezeu ca pe o izbăvire a lor. Cel ce iubeşte se face locaş al fiinţei iubite, fie de pe pământ, fie din cer. Cei ce împart bucurii îşi strâng în cer bucurii veşnice. Slujitorii Noului Ierusalim să aducă rugăciuni şi rânduială de iertare sufletului preotului Leonard, plecat la cele veşnice.

E sărbătoare în tine, cetate a cuvântului Meu. Eu sunt sărbătoarea cea din tine şi grăiesc cu tine aşa cum grăiesc cu o fiinţă, căci tu ai luat fiinţă la cuvântul Meu, Eu am zis, iar tu ai luat fiinţă, ai fost zidită la arătare, frumoasă şi tot mai frumoasă la arătare şi la duhul iubirii, care creşte şi tot creşte în tine şi se revarsă pe afară, o, comoara Mea, o, ţarină cu comoara Mea în ea!

Am grăit cu grai viu şi am ridicat pentru tine, pentru fiinţa ta ca să te arăţi, am zis şi am ridicat fii şi i-am pus la lucrul Meu pentru fiinţa ta, pentru frumuseţea ta pe pământ în mijlocul oamenilor, aşa cum Eu, Domnul Dumnezeul tău, M-am ivit acum două mii de ani pe pământul lui Israel şi pic cu pic am crescut şi M-am descoperit lor ca Fiu al lui Dumnezeu coborât pe pământ în trup de Fecioară şi M-am făcut Om, Prunc născut, ca să cresc şi să Mă fac cunoscut oamenilor, că n-aveam cum să Mă arăt lor dacă nu veneam aşa cum am venit, că a luat în pântece de la Duhul Sfânt mama Mea Fecioara, precum era scris în Scripturi să vină Domnul pe pământ între oameni şi să fie cu ei. O, şi aşa a fost, şi aşa s-a împlinit, şi iată sărbătoarea cea de atunci, naşterea Mea pe pământ, venirea Mea cea de acum două mii de ani de la Tatăl între oameni, o, şi e sărbătoarea Mea în tine, cetate a cuvântului Meu. O, pace ţie! Pacea Mea cu tine şi iubirea Mea peste tine!

O, şi pace vouă, fiilor care-Mi staţi înainte ca să vin cuvânt peste pământ, peste cetatea Mea cu voi, şi din ea curgând cuvântul Meu peste pământ, că am tronul slavei Mele aici, şi din el se varsă râul cuvântului Meu şi adapă oamenii care însetează şi n-au de unde să bea apa Mea. Mă aplec şi aduc Tatălui Savaot laude şi mulţumiri că vă am, fiilor, şi că pot să vin pe pământ cuvânt şi că Mă ţineţi ca să pot să vin.

O, fiilor, v-am mai spus şi iarăşi vă spun că această vreme de slavă a Mea cu voi a fost profeţită prin acest râu de cuvânt la începutul Meu cu trâmbiţa Mea Verginica, iar acum se uită ea de sus la împlinirile de acum, şi e tot într-o uimire duhul ei şi vede ea adevărul cuvântului Meu prin ea spus, iar voi purtaţi acum sarcina împlinirii celor spuse atunci, fiilor.

O, e măreaţă vremea Mea cu voi şi toată slava ei, şi stau în uimire cetele de sfinţi, fiilor, că ei au tânjit şi au suferit pe pământ pentru această slavă ca să vină ea şi ca să vin Eu cu ea, cu plata cea pentru ei, a credinţei şi a aşteptărilor lor, şi iată, vin cu ei când vin, precum este scris. Mai-marii de pe pământ însă îşi văd de cele trecătoare, nu aud, nu văd, nu dau să caute după Mine şi să Mă descopăr lor, că Eu Îmi ţin încă în taină mărirea acestei vremi a Mea cu voi, că trebuie să vă ţin pe voi în taină ca să pot merge cu voi până la slava cea văzută de toţi cei de pe pământ şi din cer, iar diavolul şi îngerii lui sunt în suferinţă mare, că vă văd pe voi în hăinuţa slavei, în veşmânt de fii ai lui Dumnezeu, cu portul cel creştin între fiii oamenilor, iar fiii lumii se înclină şi caută cu privirea şi cu tânjirea sufletului după voi ca după o izbăvire a lor. O, şi unii care s-au dus de la pieptul Meu au dat de pe ei hăinuţa slavei creştine, care-i făcea pe ei să se cunoască a fi cu Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, cei ce se însoară şi se mărită sunt fiii veacului acesta trecător, aşa este scris, iar unii din cei pecetluiţi cu slava aceasta a Mea cu voi s-au dus cu fiii oamenilor, şi doare această rană în cer, doare, fiilor.

O, aveţi grijă voi, cei ce aţi rămas cu Mine şi cu fraţii Mei, aveţi grijă, fiilor, să nu pierdeţi viaţa cu Hristos şi cu fraţii, cu familia lui Dumnezeu, măi fiilor. Ţineţi din răsputeri la dragostea dintre voi şi Mine, dintre voi şi voi, duhovnicească mult, fiilor. Când porţi în inimă o fiinţă pe care o iubeşti te faci locaş al acestei fiinţe şi de aceea o iubeşti, fie că e de pe pământ, fie că e din cer.

O, fiilor, omul care iubeşte pe Dumnezeu trebuie să strălucească cu firea lui ca un locaş al lui Dumnezeu ca să vadă cei din jur pe Dumnezeu, Care locuieşte în locaşul Său. Cine vede pe cel ce-l iubeşte pe Dumnezeu vede pe Dumnezeu, căci Dumnezeu Se face cunoscut în cel care-L poartă pe El. Cel ce se iubeşte pe sine nu-L poate iubi pe Dumnezeu, ci poate iubi pentru sine şi iubeşte un om, iar ceea ce iubeşti, aceea eşti, om eşti, dar dacă Îl iubeşti pe Dumnezeu eşti ca Dumnezeu, ai iubire şi împarţi iubire, adică pe Dumnezeu.

Cei din vremea Mea pe pământ, şi care se iubeau pe sine Mă numeau desfrânat, fariseu, vameş, diavol, că aşa vedeau ochii lor bolnavi de aşa boli, şi omul caută şi tot caută amarul, nu pe Dumnezeu, dar nimic mai dulce ca Dumnezeu nu este, fiilor, căci S-a ivit pe pământ Adevărul şi S-a întrupat şi S-a făcut Om ca să stea faţă în faţă cu omul. Treizeci şi trei de ani S-a făcut Domnul cunoscut oamenilor, dar dacă omul dă să fie o minciună mereu, mereu, iată, nu L-a putut iubi pe Domnul în Fiinţa Mea. Cel ce nu se face locaş al lui Dumnezeu nu-L poate iubi cu niciun chip pe Dumnezeu. Cel ce nu-L iubeşte pe Domnul cu neastâmpăr, este pentru că nu se face locaş lui Dumnezeu.

Pe cel pe care nu-l vezi nu-l asculţi, şi asculţi pe cel pe care-l vezi. O, ascultă-L pe Cel ce nu Se vede de ochii tăi trupeşti, ascultă-L şi iubeşte-L dacă vrei să-L asculţi, că nimeni

nu ascultă pe cel ce nu-l iubește.

O, fiilor care iubiți pe Dumnezeu, nu vă temeți de dispreț, nu vă întristați de la cei care încearcă iubirea voastră și statornicia ei, căci iubirea în foc se călește și se coace și iese strălucind la vedere apoi. Eu de prunc am fost prigonit. Încă nici nu Mă născusem când s-a pornit asupra Mea prigoană, furtună mare asupra vieții trupului și Duhului Meu, dar Tatăl Meu S-a îngrijit de Fiul Său, S-a îngrijit de deasupra cu îngerii care M-au acoperit de fața prigonitorilor vicleni, până ce M-am lăsat prins de ei, după treizeci și trei de ani când Mi-a sosit ceasul ca să ascult de Tatăl, Care M-a trimis după om.

O, fiilor cu care Mă sprijin ca să vin și ca să lucrez și ca să fiu pe pământ cuvânt, voi sunteți înconjurați și însoțiți de suitele puterilor cerești și îngerești, și aceasta pentru mersul Meu prin voi și cu voi, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi. O, și mult de tot se vor căi plângând toți cei care nu v-au iubit pentru că sunteți ai Mei, și toți cei care v-au iubit și v-au părăsit apoi, și vor sta ei înaintea Domnului și vor da socoteală de zilele lor de pe pământ, o, și de aceea v-am așezat înaintea Mea mijlocitori pentru iertarea păcatelor lumii care vine la Mine fără pregătirea cea pentru odihna cea veșnică, dacă ei n-au avut grijă pe pământ să se gătească pentru această întâlnire când își gătesc statul pe pământ, și le voi spune lor: Iată-i pe cei ce nu i-ați iubit pentru numele Meu de peste ei, și care ar fi fost să vă bucure și să hrănească sufletul din voi!

O, aveți grijă, fiilor, să nu pierdeți puterea cea pentru Mine în voi, măi fiilor, nici din pricina celor de aproape, nici din pricina celor de mai departe de voi, nici din pricina voastră și a neputințelor voastre, că are Domnul nevoie de putere pentru El în voi. Cereți să vă dea Domnul să aveți putere pentru El. Cereți de la El ce are El nevoie să vă dea, că am de mers cu voi cu mersul Meu, fiilor. Voi sunteți ranele Mele vii, că în voi se sparg multe pentru numele Meu de peste voi. Dar voi sunteți și bucuria Mea, că în voi strălucește slava Domnului ori de câte ori Mă slăvesc în voi și prin voi înaintea fiilor oamenilor, care au în ei și peste ei slava lumii trecătoare, fața care nu are nimic legat de Dumnezeu și de cele din cer pe pământ. Voi sunteți mângâiere pentru cei fără de mângâiere când ei văd în voi pe duhul mângâierii, pacea care le zâmbește când ei vă privesc în zilele slavei Mele cu voi și cu poporul, când Mă arăt prin voi ca să Mă fac cunoscut, ca să Mă știe cu voi și la voi cei ce n-au grijă de Domnul peste viața lor.

O, fiilor, Mă uit la voi ce drag vă este să faceți bucurii și tot bucurii și să le împărțiți peste inimi, fiilor, și să alinați apăsări și dureri. O, voi n-aveți bucurii, decât să faceți bucurii și să le împărțiți, căci cei ce fac ce faceți voi n-au și ei parte de iubire din jur, iubire ca în cer, fiilor, o, că nici Eu n-am avut, nici mama Mea Fecioara, căci cine împarte nu-și oprește, ci dă tot, și nu primește înapoi, dar are păstrate sus toată pacea, toată bucuria apoi, că acolo își strânge cel ce împarte tot, iar cei ce nu împart, o, ce să aibă ei apoi acolo sus?

Fiilor, fiilor, împărțiți bucurii! Cât puteți de mult împărțiți bucurii și bucurați cu ele. Ați mângâiat și ați bucurat pe cei din oraș vestindu-le lor că vine sărbătoarea Nașterii Domnului, fiilor. Mă aplec și vă mulțumesc că Mă vestiți la cei care nu mai știu de bucurii, nu știu să-L bucure pe Domnul cum se cuvine, și de aceea n-au ei bucurii.

Eu sunt străin pentru tot omul, și Mă doare de la om. Mintea în care nu încap și nu se păstrează cuvintele Mele este minte cu multe în ea, cu omul însuși în ea, iar Eu rămân străinul, și omul este împărat în mintea lui și Mă gonește afară, iar Eu Mă duc la casele sărace ca și Mine, la cei săraci cu duhul și sunt primit, și rămân sărac de omul mintos, dar rămân bogat de om frumos cu mintea, plin de pace și de senin și de primenire a duhului, a cugetului, căci cei săraci Mă iubesc, Mă primesc cu bucurie și-Mi dau din viața lor și-Mi dau locaș în ei, și iată locul Meu, locul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, și așa stau Eu la voi și cu voi, fiilor, și sunt copleșit de drag de voi, nu Mă mai satur să stau cu voi la masă de cuvânt, și cu cei ce vin și Mă iau de la voi.

O, dar nu pot să dau deoparte durerea, că Mă doare, fiilor, de la cei ce nu ne-au iubit până la sfârșit. Nu voiesc să-i aud că M-au iubit, că Mă iubesc, căci cine nu v-a iubit pe voi, cine v-a povestit pe voi cu dispreț de la unul la altul între ei, o, ei știu de ce făceau așa și ce voiau să împartă prin defăimarea voastră, că v-au judecat ca răi, ca greșiți, ca păcătoși, și au plecat după ce au lovit așa, și aceia au rămas rana Mea cea pentru voi, că au crezut că vă înțeapă pe voi, dar știu ei câtă durere au trimis spre Mine.

O, fiilor, unii au plecat din trup fără de împăcare, iar unii au apucat să-și facă pocăință și s-o trimită spre voi și spre Mine prin voi. O, să nu caute spre voi cei ce au lucrat așa, fiilor! Să stea cuminți în legea lor, căci voi ați fost puși la mare dispreț, ca să se îndoiască de voi mulți, ca să se scoată unul pe altul din poporul cuvântului Meu și să plece ca și ei, iar cine este de pierit piere, fiilor, precum este scris, că asta caută cei ce nu știu ce este această lucrare de cuvânt și toată taina ei cea ascunsă încă.

Aduc acum la voi rugăminte cu lucrare pentru voi, fiilor, că am pe cineva care așteaptă după voi, așteaptă la hotar, măi fiilor. A sosit înaintea Mea preotul din cetate, cel care v-a iubit pe voi mult, fiilor, și care v-a hrănit ani mulți cu trupul și sângele Meu pe voi pe toți. A venit apoi o vreme cu ceață peste iubirea lui de voi și l-a clătinat. O, de unde a venit această încercare peste el, de l-a făcut potrivnic apoi pe el? A fost împins să cadă, fiilor, a fost împins de către cei potrivnici, de iudele care vindeau cu viclenie pe cei ce iubeau pe Dumnezeu cu ascultare, de cei fără iubire de Dumnezeu și de frați, și apoi a fost împins spre dispreț pentru voi de mai-marii de peste biserică, și care l-au forțat să lovească el în lucrul și în mersul Meu și în credința lui, fiilor, o, și a păcătuit așa, săracul. Iar acum a sosit ziua alegerii lui înaintea Mea, și nu-i atârnă mai greu ceva ca și păcatul care l-a ridicat pe el asupra voastră, fiilor, o, și Mi-e milă, că el v-a iubit, iar acum la plecare a lăsat vorbă în casa lui să vă aducă de știre vouă că el mult v-a iubit pe voi, iar pentru această știre lăsată de el să ajungă la voi avem datoria să cercetăm și să lucrăm pentru el, fiilor. Așadar, purtați-i diminețile, purtați-i apele, purtați-i soroacele și rugăciunile de iertare și de odihnă sufletului lui, așa cum ați și început să lucrați pentru el, că trâmbița Mea Verginica stă cu el, stă pe lângă el și așteaptă să vină toată orânduiala cea pentru el purtată către cer, că vă am pe voi așezați între Mine și voi, fiilor.

O, cine a dat să Mă surpe mai rău decât îngerii care Mi-au stat cei mai aproape și care au căzut prin sminteala omului, prin semeția omului zidit de Dumnezeu? Iată-i, Mă lovesc de peste tot și-Mi pun piedici între Mine și om dacă au căzut din slava lor cea de la început, când omul a căzut și el din rai.

O, tot așa și cei ce Mi-au stat aproape tainelor Mele de azi, și iată-i, nu mai sfârșesc să se lase lucrați de îngerii cei căzuți, nemulțumiți de Dumnezeu! Iată-i, încă sunt cei care bagă zâzanii și dispreț, și se caută unii pe alții cei ce s-au dez-

lipit din trupul poporului rămas al Meu. Iată-i cum se întăresc cu cuvintele cele fățarnice, cele de dezvinovățire pentru ei și cele de învinuire peste cei rămași de partea Mea, și vulpea se face că doarme, iar dracul că e neprihănit, precum spune vorba înțeleaptă din popor. O, de ce nu vorbesc aceștia despre ei? De ce de alții? Pentru că uită ei ce spune Dumnezeu de duhul judecății pentru semeni, pentru că uită ei glasul Scripturilor sfinte, care învață și spun: *«Mărturisiți-vă unii altora păcatele ca să vă vindecați»*, și Scripturile nu spun să spuneți păcatele altora, ci pe ale voastre, ca nu cumva făcând altfel, să rămâneți nevindecați de cele rele din voi, și ca să fiți judecați pentru judecată, fiilor.

O, câte s-au călcat, și câte se calcă încă! Cine se ține de acestea ca să-Mi ia scaunul de judecată și să stea el pe el ca să judece pe om în locul lui Dumnezeu?

O, iată, naștere de sus trebuie peste tot, fiilor! Trebuie bine cercetat și bine descusut cuvântul Meu, ca nu cumva să fie el lăsat deoparte cu ușurință, ca nu cumva să fie uitat acest săpun sfânt și înnoitor de om, când omul greșește și el ca un om din când în când.

E praznic de naștere, iar Eu, Domnul, îți fac primirea cu colindele nașterii, popor care vii la colindat în cetatea cuvântului Meu. Ți-am gătit masă cu bucate și-ți pregătesc și masă de cuvânt, și iată ce mult cuvânt pun pe masă ca să-ți aducă el deslușiri și înțelepciune pentru lucrarea ta cu Dumnezeu, poporul Meu, că vreau să fii după adevăr poporul Meu mereu, până la sfârșit să fii.

Mama Mea Fecioara e în sărbătoarea Mea și-Mi ascultă glasul, și-și mângâie duhul, și este slăvită de toate puterile cerești pentru nașterea Mea prin ea.

O, să Ne bucurăm, mamă, ca să le împărțim lor bucurii, mama Mea.

— Bucuria mea e Fiul meu iubit, Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu, ești Tu, iubit copil Iisus. Suferința cea pentru Tine mi-a fost tot așa de mare ca și bucuria cea de mamă a Fiului lui Dumnezeu, și amândouă acestea au însemnat viața mea cu Hristos pe pământ. Iar după ce Te-ai așezat de-a dreapta Tatălui, la locul de unde ai coborât ca să Te arăți pe pământ, eu Te-am așteptat să vii și să mă iei, suferind și bucurându-mă în aceeași măsură amândouă deodată acestea, că așa este cu cei ce au cerul de casă pe pământ cât stau, și nu e cu ei ca și cu ceilalți oameni care stau pe pământ neslujind cerului în toată clipa.

E praznic sfânt, și e măreț, Fiule scump, că a venit Dumnezeu pe pământ acum două mii de ani, și sunt comoară mare pentru Noi cei care trăiesc pentru Noi zilele lui Dumnezeu în sărbătoarea lor, în iubirea lor pentru sărbătorile sfinte, iar acești fii copii fac bucurii și le împart, Fiule scump, și împărțindu-le mărturisesc pe Fiul meu Iisus Hristos născut în Betleem acum două mii de ani, și aduc ei vremea aceea aproape și fac sărbătoarea ei iar și iar și bucură cu ea și împart bucurii.

O, fiilor, vă sărut ca mama pe copii pentru că iubiți pe Fiul meu, pentru că-L țineți cu voi și nu-L lăsați trist în cer, că El a venit pe pământ și S-a îndrăgostit să stea cu oamenii, dar oamenii nu-L vor cu ei pe El. Voi însă purtați pe Domnul și vă hrăniți cu El, așa cum a fost povața Lui pentru ai Săi de pe pământ.

Și iată, mă aplec și vă mulțumesc vouă pentru Fiul meu iubit, pe Care Îl iubiți.

— Da, mama Mea, suntem iubiți de ei, și Ne dăm lor ca plată a iubirii lor pentru Noi și facem din ei sămânță de veac nou, mamă. Trebuie însă să stăm cu ei tot mai mult, să-i întărim, să-i îmbogățim din cer de sus, și tot un sprijin să le fim mereu cu toate puterile cerești, mamă.

Iar acum ascultăm colindele celor ce vin la iesle în zi de praznic de naștere, mama Mea.

O, fiilor, slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și întru cei de jos!

În cer și pe pământ pace! Pace ca în cer pe pământ!

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25 decembrie 2019/7 ianuarie 2020

Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Fiii lumii sunt plini de ei și se dau mari, când ei sunt atât de mici. Numai omul deștept se poate vedea pe sine ca să se vindece de îngâmfare.

În sărbătorile sfinților Mă așez în carte cu sfinții Mei, iar voi să-Mi faceți primirea, fiilor care-Mi vegheați venirea și cuvântarea Mea în sărbători la voi.

Suntem în zile de praznic de naștere, iar Eu, Domnul, vă vestesc pe voi să nu vă odihniți de griji, nu încă, fiilor, că peste zece zile trebuie să fiți gata cu gătirea praznicului Bobotezei și să deschideți porțile ca să intre popor la sărbătoare.

O, așa este lucrarea voastră cu Dumnezeu, iar voi purtați-o pe umerii voștri mici, că puterea vine de la Mine, fiindcă omul este mic, mic, ca să fie mare Dumnezeu, măi fiilor. În lume, însă, este altfel, căci fiii lumii, fiii oamenilor sunt plini de ei, nu vor să știe cât de mic este omul, și de aceea se dau ei așa de mari unii înaintea altora, o, și de aceea nu e frumos pe pământ, fiilor. Și cum să fie frumos pe pământ când oamenii se dau atât de mari și de tari ca să nu încapă Dumnezeu cu ei, când ei nu-și recunosc slăbiciunile și măsura cea atât de mică? O, că n-are omul în gând să se uite și să se vadă bine pe el însuși, că pentru asta trebuie să fii om deștept și înțelept cu multul, ca să te uiți tot timpul la tine, și să te vezi dacă te uiți, și să-ți recunoști neputințele toate și să te lași de duhul îngâmfării, duhul care-l slutește de tot pe om, după ce omul nu știe să poată și să fie brav și să-l ia Domnul apoi în slujba Lui pe cel brav și să-i dea o folosință măreață, cu care să-i încununeze viața și faptele vieții, și apoi plata pentru fapte, plată și pe pământ și în cer, fiilor.

Iată zi de sărbătoare de sfinți, și pe Mine la masă cu ei la voi, și masă de cuvânt așezăm în cetate, ca să ia de pe ea cei cu dorul după Dumnezeu în ei, fiilor! O, în neamul român sunt nume de oameni cu acest cuvânt în nume, numele dorului, și li se spune lor: Dorul, Dora, Dorușul, Dorin, Doruleț. O, ce frumos! Dar nu după nume doar ar fi să fie numiți așa oamenii, ci după felul sufletului lor față de Dumnezeu, după dorul din ei, plini de dor după Mine, că numai dorul acesta îl poate ține cu Dumnezeu pe om, iar cine stă cu Domnul fără de dor de Domnul, o, acela nu are putere pentru Dumnezeu, nu-l cunoaște Domnul pe el.

O, fiilor, numai dorul îl aduce pe om în stare să-L cunoască pe Domnul și să-L dorească pe Cel așteptat apoi și să-I cânte venirea și iubirea și dorul de El. Pe vremea când se lucra la zidirea bisericii lui Hristos a fost să fie aleși niște ziditori iscusiți, care să lucreze cu Dumnezeu la zidirea trupului bisericii, a turmei Domnului, la nașterea din nou a omului, și erau destui care se apropiau pentru facerea cea de sus. Și vă-

zând apostolii cei doisprezece această râvnă pentru zidire, au numit pe șapte dintre cei iscusiți în ale Scripturilor sfinte de atunci și le-au dat lor această dregătorie, și era Ștefan cel plin de dor, de focul dorului de Hristos, și era pătruns de iubire, căci știa Scripturile și lucrarea lui Dumnezeu din ele cu părinții poporului Israel și avea grijă de Duhul Sfânt, Care Se cobora peste turma cea care se tot mărea, și care trebuia îngrijită cu cele de sus și cu cele de jos, și era destoinic foarte acest ucenic.

Dar, o, cum ar fi putut îndura duhul rău această înfrângere, și cum s-ar fi putut supune cărturarii și fariseii și saducheii vremii, cei plini de duhul slavei deșarte până în dinți? O, aceștia au plănuit numaidecât pierzarea lui Ștefan și s-au ridicat farisei și saduchei cu minciună lucrată și au plătit ei bărbați care să spună că l-au auzit pe Ștefan hulind pe Moise și pe Dumnezeu, și ca să-l poată pedepsi pe el apoi de blasfemie în felul acesta și să-l scrie pentru pedeapsă cu moartea. El însă, ajungând înaintea Sinedriului i-a înfruntat pe toți, și așa au putut aceia să ceară uciderea cu pietre a lui Ștefan.

O, iată lucrarea cea țesută a minciunii, a oamenilor mărunți ai duhului urii! Ștefan însă le-a spus lor cum Îl vede pe Hristos de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl și cerurile deschise deasupra privind nedreptatea lucrată de cei mincinoși.

O, cât munceau de mult cei aleși atunci dintre cei cu Duhul Sfânt lucrători și cunoscători cu multul ai Scripturilor așezate de Duhul Sfânt pe pământ! O, și cât de străini de duhul Scripturilor erau mai-marii Sinedriului și atunci, fiilor, și țeseau minciuni ca să curețe de creștini meleagurile lui Israel, și în neînțelepciunea lor dădeau la moarte pe cei plini de dor după Hristos, după Cel ce S-a arătat în vremea aceea în Israel, neamul lui Avraam, Isaac și Iacov!

O, tot așa lucra și lucrează Sinedriul de după aceea prin vreme, că au murit și mor ucenicii Duhului Sfânt dați la chinuri și la moarte pentru numele Meu purtat de ei, pentru dorul lor de Domnul, fiilor. Iată, în neamul român mulțime de mărturisitori ai înțelepciunii de sus, ai umilinței Mele lucrate de ei au pierit în închisori și în munci grele, dați la moarte fără de cruțare, în vreme ce pe scaune împodobite cu scumpătăți stăteau și stau cei ai Sinedriului fiecărei vremi, iar Duhul Sfânt suspină în cei asupriți pentru numele Meu.

O, fiilor, dacă Eu, Domnul, cu toate suitele cerești n-am fi cu pază mare peste voi și peste lucrarea cuvântului Meu, o, ce n-ar fi încercat de peste tot cu minciuna țesută pieirea cărării cuvântului Meu peste pământ acum vreme de peste șaizeci de ani, de când Eu, Domnul, am lucrat din cer și Mi-am făcut cărare să vin să-Mi las cuvântul și sfatul și porunci asupra răului și binecuvântări pentru cele din cer pe pământ!

O, fiilor, sunt cu veghe mare pentru mersul Meu de azi. Fiți plini de grijă mare ca să stați sub mantia Mea, căci cine vrea să stea este ocrotit, fiilor, iar cei ce nu vor și nu stau se fac potrivnici și-Mi umblă cu viclenie apoi la pașii Mei cu voi, și dracul le insuflă vedenii și vise și răutăți, căci vai celor ce nu se lasă ocrotiți de Dumnezeu, și care cad în ispita duhului rău ca să-i câștige el lucrători potrivnici pe ei!

Acum ucenicul Ștefan se așează în cartea venirii Mele cuvânt pe pământ și mărturisește de lângă Mine în ziua lui de serbare între sfinți, și e plin de dor ca și acum două mii de ani și intră el în cartea Mea acum.

— Binecuvintează-mi intrarea cu Tine cuvânt în cetatea cuvântului Tău și în carte, Doamne! Sunt numai dor și acum ca și atunci. Iar acum sfinții Tăi tânjesc cu noul lor dor după Tine, cu poporul Tău în sărbători de sfinți, Doamne. O, ne e dor de masa Ta de cuvânt, de glasul Tău cu cei de azi la masă pe pământ, de meleagul acesta în care strângi cerul tot ca și în cer, de frumusețile nepovestite lucrate aici, cu cei firavi ai Tăi de azi, cu care Te sprijini ca să-Ți împlinești venirea cea de după două mii de ani, Doamne. O, și e mare biruința aceasta, venirea Ta de azi, iubite Doamne, și cei din cer stau uimiți privindu-Ți biruința și cărarea și lucrarea așezată pe pământ după schița cea din Scripturi, ținută în taină mare ca s-o poți desăvârși deplin, și apoi s-o lași privirilor cerești și pământești ca să-Ți scrii înaintea lor biruința și ziua ei.

Le dăruiesc acestor micuți ai Tăi darurile Duhului Sfânt care mă înfierbântau pe mine atunci când Îți lucram peste oștirea creștină și pentru mărturisirea Ta peste cei necredincioși.

Vă doresc pe voi înflăcărați cu duhul, micuților de azi ai Cuvântului Iisus Hristos. O, scumpi ai Domnului, umpleți cupele și vărsați-le peste pământ, că a sosit această vreme proorocită, și care spune că fii și fiice, bătrâni și copii vor avea descoperiri sfinte și vise sfinte, vedenii sfinte și proorocii, și iată împlinirea lor! O, împărțiți în lung și-n lat toată lucrarea Domnului cu voi și împliniți Scripturile acestea, o, fii și fiice! Fiți plini de dor de Domnul pe pământ și stați sub mantia Lui, gândind la fel voi toți, simțind la fel, pentru slava Domnului nostru Iisus Hristos!

O, Doamne, ai deschis cerurile și cobori din dreapta Tatălui la ei și grăiești peste ei, iar ei împart de la Tine. O, slavă Ție pentru această slavă a Ta cu ei! Slavă ocrotirii Tale de peste ei! Slavă Ție de la noi și de la ei, căci slavă se cuvine să-Ți dăm!

— O, binecuvântată să-ți fie mărirea pe care o aduci Domnului tău și lucrului Său, mucenicule fericit acum! Te-am întâmpinat, ți-am ieșit înainte când ai trecut spre cei nevăzuți ai Domnului, ai cerului, ai cetelor cerești, iar acum vă iau cu Mine pe unde merg, o, și călătorim cu lucrul Tatălui, cu misiunea venirii Mele cu sfinții, că aceasta este vremea, și binecuvântată mult este această vreme și toată, toată lucrarea ei cea din cer pe pământ.

O, pace vouă, fiilor care-Mi sunteți sprijin! Eu, Domnul, vă ridic iarăși, și nu vă temeți că n-aveți odihnă, că numai trupului îi trebuie odihnă, dar nu și duhului, iar Eu, Domnul, vă întăresc acum duhul și trupul și spun: Binecuvântate să fie peste voi puterea și iubirea și înțelepciunea și ascultarea cea pentru pregătirea cea mare a praznicului Bobotezei, fiilor! Iar peste zece zile vă voi ridica și voi spune: Deschideți porțile ca să intre Împăratul slavei cu zi de praznic împărătesc, cu praznicul Bobotezei! Voi vă veți ridica și veți deschide porțile cetății și va intra popor la sărbătoare și vom așeza peste ape lucrare de har și vom pune pe masă ca să ia poporul și să bea, și ca să se spele tot timpul cu apa împuternicită prin cuvânt, și care taie puterea și lucrarea diavolului dușman pe Dumnezeu și pe om.

Binecuvintez iarăși calea și pașii și inimile celor ce pornesc de pe acum cu dorul spre izvor, aici!

O, cereți ca să primiți și ca să aveți de la Mine pentru pregătirea popasului praznicului de Bobotează, fiilor.

Binecuvintez duhul păcii aici, acum, și la serbare și mereu. Sunt cu privirea după voi și peste voi ca să vă ajut în toate, iar voi veți cunoaște tot sprijinul cel de la Mine cu voi, și care vă va întări în credință, în iubire și în dor, o, în dorul după Mine în voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2019/9 ianuarie 2020

Praznicul Tăierii Împrejur cea după trup a Domnului, și Sărbătoarea Sfântului Vasile cel Mare

Cine are vie în el floarea dorului, ajunge în veșnicia cea plină de florile ei cu nume de dor. Focul pe care vrea Domnul să-l arunce peste pământ este dorul de El în oameni.Când dorul nu arde în om, arde în Domnul. Grăirea Domnului cu omul care lucrează cu minciuna.

În dorul Meu de voi Îmi țin pe cale venirea Mea cuvânt pe pământ, fiilor care străjuiți în cetatea cuvântului Meu ca să vin și să grăiesc peste pământ, că Mi-am făcut cetate la voi și cu voi ca să fie Domnul în ea cu voi și să se împlinească aici proorocia care să spună peste cetate că acolo este Domnul și să aibă acest nume cetatea Mea cu voi, și să se știe aceasta peste pământ, și să știe diavolul, dușmanul Meu și al omului, să știe și el și să se teamă acum mai mult decât oricând prin vreme și să vadă că e vremea Mea, vremea venirii Mele cu sfinții în zeci de mii, o, și trebuia să am o cetate cu străjeri în ea și să le dăruiesc lor spre lucrare și spre păzire această grădină de rai și lucrarea venirii Mele cuvânt peste pământ după două mii de ani, precum este scrisă socoteala cea din Scripturi, și la care omul vremii de azi a umblat și a schimbat, ca să nu mai știe nimeni pe pământ vremea venirii Domnului și să-L dea pe Domnul din calea lor toți oamenii și să rămână ei cu veacul acesta trecător. Și iată ce face veacul acesta, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită și-și ridică la grijă mare plăcerile trupești și traiul cel cu păcat, toți plini de această trufie față în față cu Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului.

O, dar la voi sunt Eu, Domnul, cu împărăția Mea cea din cer, și vin cu ea la voi pe calea dorului, iar pentru aceasta v-am așezat în credință, fiilor, că n-aș fi putut să-Mi împlinesc venirea dacă nu puneam în voi credință că vin să împlinesc această Scriptură așteptată de toți sfinții, o, și voiesc să facă flori multe această floare a dorului și s-o păstrați în voi vie, căci floarea dorului e floare veșnică precum sunt Eu, iar cine o are în el, îi este calea cu ea până în veșnicia cea plină de florile ei cu nume de dor, fiilor.

Acum două mii de ani am zis cuvânt de dor în grăirea Mea pe cale cu ucenicii cu care umblam, și am zis: *«Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș vrea să se aprindă chiar acum!»* Fiilor, fiilor, dorul este acest foc, dorul de Dumnezeu, dorul de cer, de rai, de sfinți, de locașurile cerești, de tainele încă ascunse ale împărăției Mele și pregătite pentru cei ce iubesc pe Domnul cu dor pe pământ. Fără dor nu poate omul să-L iubească și să-L țină în inimă pe Domnul. Dacă dorul de Domnul nu arde ca focul în inima celui iubit de Dumnezeu, o, acolo este suferință și arde dorul în Dumnezeu, și mai puțin în om, și iubirea Mea este tristă dacă nu e mare și în om ca să-l călăuzească pe om înspre Mine cu dor și cu căutare, o, și de aceea, fiilor, mai spun și Eu uneori prin suspine: Mi-e dor!

Iată, sfinții Mei au avut în ei mișcarea și lucrarea dorului și s-a întâlnit dorul din ei cu dorul din Mine și a făcut minune în ei și cu ei această întâlnire, o, și le erau puse la încercare credința și dorul, și îi învățau sfinții Mei pe toți că trebuie trăire și că trebuie încercări ca să te poți face creștin, și trebuie suferință și defăimare și umilire să porți, că altfel nu vei putea fi creștin, nu vei fi ca Hristos, Cel prigonit chiar și mai înainte de nașterea Sa, o, și e cu mare lucrare de pregătire calea pentru a fi creștin omul, și mai ales să-i crească dorul de cele de sus pe pământ, de locașurile dorului, căci pe cât ți-a fost de mare și de multă și de frumoasă iubirea de Domnul pe pământ, atât vei avea în cer parte de ea din partea Mea.

Așadar, lucrați, fiilor, iubirea de Domnul, că e de lucru mult la ea, ca să-ți lucreze ea apoi loc strălucit în apropierea Mea în cerul cel veșnic, în veacul veșniciei. Că am venit acum două mii de ani ca să fiu între oameni și ca să Mă cunoască lumea oamenilor și să-și lucreze în ei dorul de Mine și să fie ei cu Mine apoi pe cale, o, că numai omul stă departe de Dumnezeu pe pământ, și e îndărătnic între el și Mine.

O, ce face omul pe pământ! O, unde te vei duce, omule, cu felul tău de viață? Ești fățarnic din cale afară, te ascunzi în tine, te ascunzi om de om, lucrezi cu minciuna, nu ești adevărat nici pentru tine, nici pentru aproapele tău. Eu sunt Adevărul. Tu nu, pentru că nu voiești să fii ca Dumnezeu, ca îngerii Lui, căci tu ești deprins cu minciuna și cu tatăl ei tot timpul, și ea te lucrează mereu dacă te-ai deprins să slujești așa cu viața ta pe pământ, ție și semenilor tăi. O, dacă nu-ți place să vorbești de partea adevărului a toate, măcar nu vorbi cu minciună, că minciuna e glasul diavolului, iar adevărul a toate este la Dumnezeu, nu la tine.

O, dacă viața dumnezeiască rămâne de-a pururi necuprinsă și necunoscută chiar și celor ce o au de lucrare, fiindcă ea este nenăscută și este fără de început și fără de sfârșit cu lucrarea ei, o, cum poți tu, omule, să crezi că știi să grăiești după adevăr, când el nu este la tine? Iată, de aceea grăiești tu minciună mereu, căci nu poate vorbi adevărul cel ce nu iubește, cel ce urăște și grăiește minciuni.

O, omule, învață să începi viața iubirii de sus, ca să iubești pe cele de sus și să se cheme că iubești, că ai iubirea, căci viețuirea, iubirea cea duhovnicească este o făptură fără de simțuri în cel ce iubește în cer, și nu pe pământ, iar pentru aceasta trebuie să iubești numai adevărul, nu și omul, căci omul nu este adevărul. Iar în legea cea sfântă pusă peste omul care iubește viețuirea duhovnicească trebuie pază asupra simțurilor, o, și erau în poporul Israel pânze mari, purtate peste îmbrăcămintea trupului, și sub care să se piardă formele trupului, cele prin care omul a căzut din rai, și iată, trebuie păzită și pitită firea cea rea a trupului, și care stârnește ușor la vedere, și învelite aceste forme sunt păzite, și sunt și păzitoare pentru cei din jur. O, și așa trebuie să înceapă să lucreze cel ce iubește viețuirea duhovnicească. Tot ce crește și urâțește sufletul și trupul trebuie tăiat și dat deoparte, ca unghiile, care dacă omul nu și le depărtează cresc mari și urâțesc și înspăimântă ele din duhul omului neîngrijit și neplăcut la cei din jur.

O, omule, nu mai greși, căci omul după ce greșește se teme și devine obraznic și disprețuitor față de cei care l-ar întreba de cele greșite, căci își pierde umilința și capătă curaj să se dezvinovățească, să-i crească mare îndrăzneala, cu care să se acopere, și iată-te om cu două fețe, fățarnic, neaplecat, judecător spre alții, de care te arăți dezamăgit tot tu, vezi Doamne, o, și-ți crește îngâmfarea cum îți cresc unghiile mari și tot mai mari și tot mai urâte când nu ți le tai.

O, fiilor, trebuie supunere, trebuie cârmuire pentru viața cea duhovnicească din om, că fără cârmuitor peste ea nu poate cu Dumnezeu nimeni. Eu am venit din cer și M-am supus pe pământ cârmuirii care era atunci peste Israel și n-am ieșit din rând ca să Mă dau mare, că M-au dus îngrijitorii Mei să fiu tăiat împrejur a opta zi după naștere ca un om, că am venit să lucrez supunere, și prin ea să fiu duhovnicesc.

O, așa și tu să faci, fiule creștin, dacă vrei să-ți formezi viață duhovnicească și să-ți fie cârmuită ea. Că iată ce frumos au lucrat sfinții cât au stat pe pământ, și ce mult și ce sfânt au cârmuit ei apoi peste cei care se umpleau de dor de cele ce-

rești în ei! O, că se lupta ierarhul Vasile, se lupta sfântul Domnului să-i elibereze pe oameni de diavoli, de viață fără Dumnezeu, de apucături urâte și păcătoase, că mulți caută după Domnul în vremi de necaz, ca și acum două mii de ani când Mă căutau turme mari de oameni ca să le dau vindecare de neputințe. Dar Mie Îmi este dor de om care vine de dor după Mine, și așa om doresc să Mă urmeze, așa cum numai la auzul mărturisirii despre Mine se zidea dorul de Dumnezeu în cei pe care i-am ales Eu să-Mi fie ucenici apoi.

Marele ierarh Vasile are în ziua aceasta serbare între sfinți, ziua din an în care el a intrat în locașurile cerești ale celor ce iubesc cu dor pe pământ după ele, și salută el de lângă Mine pe cei din cetatea cuvântului Meu și intră acum în cartea Mea el.

—— Ca focul a ars în inima mea dorul de Tine și de cele din cer, Doamne, o, și ce dor Îți este de oameni aprinși de dor după Tine, Bunule Mântuitor!

Eu doar aduc salutarea mea acum cetății cuvântului Tău și celor ce străjuiesc în ea venirea Ta cu sfinții, și spun: Foc a voit și voiește Domnul să arunce peste pământ și să ia foc mulți și tot mai mulți, fiilor din cetatea Domnului cu voi. Dorul este focul, și fără acest foc nu-I este Domnului cald în inima omului.

O, păstrați-vă foc, fiilor! Dați din el unul la celălalt ca să fie foc, că fără foc e frig în casă, Îi este Domnului frig în om, în casa inimii lui, și între frați apoi.

Vine praznicul Bobotezei și vom fi cu Domnul la masă de praznic cu toții. O, faceți foc, fiilor! Faceți-i pe cei ce vin la praznic să ia foc din foc, și să înțeleagă ei ce faceți voi aici pentru noi și pentru ei, căci voi ostenind lucrați, ca să-i faceți să se aprindă pentru cele de sus cei ce vin la zilele Domnului cu voi, cu masa de cuvânt în sărbători. Așadar, sunteți așezați de Domnul să pregătiți acum praznic mare de Bobotează și să deschideți cerurile deasupra și să curgă harul, fiilor. Fiți plini de dor, fiți plini de curaj, fiți plini de cuvânt, de semne și simboluri, de bucurie împărțită, și fiți copii pentru aceste împliniri, căci numai copiii sunt cei norocoși, căci prin ascultare ei sunt mici și sunt hărăziți pentru cele cerești pe pământ, și în cer apoi, o, fiilor.

—— Mă desfăt cu sfinții Mei la voi în sărbători, dar nu uitați, o, nu uitați de dor, fiilor, de mult dor în voi pentru Noi, și cu el să lucrați și să pregătiți și să așezați sărbătorile cerești aici, ori de câte ori ele sosesc ca să fie așezate cu masa lor și cu oaspeți la masă, oaspeți de sus și de jos, fiilor.

Acum, pace vouă în toată vremea pregătirii praznicului Bobotezei, fiilor! Toate cu cârmuire să se lucreze și să se așeze, și fiți primitori de sfat și de lucru ca niște copii care ascultă, fiilor!

Voi veni cu mare slavă de cuvânt peste voi și peste oaspeții care vor sosi aici, o, și peste ape, măi fiilor.

Netezim calea celor ce vor călători spre Noi aici, și vor lua alin pentru dorul din ei.

Binecuvântată să fie toată ziua sărbătorii cu strângere la izvorul Bobotezei!

Lăudați pe Domnul în tot și în toate, fiilor! Lăudați pe Domnul în strune și organe! Faceți hora bucuriei și bateți din palme și cântați cântare nouă, precum este scris, fiilor!

O, pace vouă! Acest cuvânt rămâne peste voi, că e grea misiunea voastră, e grea, dar pacea Mea vă ajută vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2020

Praznicul Bobotezei

Slava cerească nevăzută venită la sărbătoare. Chemarea oamenilor să se boteze în acest râu de cuvânt. Floarea de busuioc a crescut deasupra crucii Domnului. Căsuța întâlnirii: cuibulețul de dor al Domnului.

Sună trâmbițele îngerilor sfinți, sună de sărbătoare și de adunare la sărbătoare. E praznic de Bobotează în cetatea Mea de cuvânt pe vatra neamului român, iar Eu, Domnul, Îmi ridic din așternut străjerii ca să deschidă sărbătorii și oaspeților ei.

O, deschideți-Mi calea, fiilor străjeri, și apoi porțile cetății sus și jos pentru cei gătiți de serbare și sosiți aproape ca să intre. Este scris în Scripturi că mare este Domnul și slăvit foarte în cetatea Sa, în muntele Lui cel sfânt, înălțime frumoasă spre bucuria întregului pământ, căci Domnul a întemeiat-o pe ea.

Sună trâmbițele îngerilor sfinți, sună de sărbătoare și vin cetele de sfinți la masa praznicului Bobotezei, iar Eu, Domnul, privesc cum se așează în cete și rânduri-rânduri sfinții și îngerii, iar de jos oaspeții, poporul care intră la praznic, la izvorul Bobotezei.

Voi, cei ce stați în curțile Domnului, vestiți pe Domnul că sunteți la datorie. Deschideți porțile ca să înceapă sărbătoarea și toată ziua ei de petrecere aici, și plină de simboluri cerești și de bucurii sfinte.

Iar acum rostim pentru cei ce intră, și spunem: O, intrați înaintea Domnului, intrați cu bucurie, intrați pe porțile cetății Lui cu veselie și vă bucurați înaintea Lui, căci Domnul dă cuvântul Său celor ce vestesc cu putere multă, precum este scris, și El Însuși dă putere și întărire poporului Său.

O, pace vouă, și bun sosit la sărbătoarea Bobotezei pentru toți oaspeții! Eu, Domnul,vă întâmpin prin porți și vă dau din duhul mângâierii. Tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, o, dar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu, și nu numai acum, sub greul vieții, ci mai ales în vecii. O, și să știi, omule, că viața ta cu Dumnezeu în vecii nu poți să ți-o dobândești, decât acum, aici cât stai pe pământ, că nu-i pomană să poți dobândi această bucurie veșnică, ci e pe merite, pe muncă multă, pe multă apropiere cu Dumnezeu aici, unde ești probat și măsurat de îngerii care duc vestea la Dumnezeu de lucrul cel din partea ta pentru zidirea ta în locașurile Domnului.

Când trupul se întoarce în pământ din pricina firii păcătoase a trupului, duhul omului se înalță deasupra și merge sufletul înaintea lui Dumnezeu, de unde își ia obârșia la nașterea lui pe pământ, și apoi merge la cântarul vieții pentru locul pe care și l-a pregătit în viață pe pământ, și apoi așteaptă pe Domnul cu cea din urmă zi a slavei Sale, când trupurile se vor ridica la porunca Sa și vor învia prin Duhul Care suflă, și vor merge ori spre odihna bucuriei veșnice, ori spre despărțire de Dumnezeu. O, și iată de ce trebuie să trăiești unit pe pământ cu Dumnezeu în viața ta, omule născut, care primești suflet de la Dumnezeu când vii de sus ca să te nași! Apoi tu pleci iar și adormi și aștepți iar, ca și atunci când ai stat la rând să te nași și să vii pe pământ, și iată, tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, iar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu aici, pe pământ, și mai ales în vecii apoi.

O, botezați-vă, fii ai oamenilor, în acest râu de cuvânt, căci râul Bobotezei curge de aici peste pământ și peste voi! Botezați-vă cu mare credință că e Domnul acest cuvânt, și dă să vă strângă Domnul spre ocrotire mai înainte de cântarul

vieții! Veniți la apă, o, veniți la apa vieții, că nu sunteți ocrotiți de pe nicăieri, voi, fii ai oamenilor, iar duhul lumii vă atrage mereu spre el ca să zăboviți în deșertăciuni mici și mari și ca să pierdeți biruința cea pentru bucuria care vine pentru cei ce merg cu Domnul pe calea vieții vremelnice a trupului care poartă sufletul vostru! Vă învăț cu dor, vă învăț lupta cea pentru viața veșnică, fiilor. Vă învăț pe voi dragostea duhovnicească și faptele ei sfinte. O, deschideți-vă mintea și luați aminte ca să vi se deschidă inima și să Mă primiți în ea, că iată ce vă învăț ca să știți, dacă vă aplecați să auziți și să luați:

Fiilor, fiilor, în dragostea duhovnicească nu se caută trupurile între ele, iar dacă se caută nu mai este dragoste duhovnicească, și este altceva străin de Dumnezeu, este pofta trupului, duhul cărnii, duhul lumii, deslușit prin Scripturi cu lucrarea sa, care este: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții.

O, nu trebuie să-și atingă trupurile cei ce se caută duhovnicește, fiindcă este primejdios pentru suflet, și trebuie pază duhovnicească și dor de sfințenie de la unii la alții.

Dar mai ales îi povățuiesc pe cei porniți cumva pe cale cu Domnul și le spun lor: O, fiilor, trebuie să stați mult cu Dumnezeu, să fiți cu Dumnezeu tot timpul între voi și semenii voștri.

O, omule care cauți salvarea ta, pe care omul nu ți-o poate da, căci ea vine doar de la Dumnezeu, Eu de aceea te rog, întoarce-te, om pribeag, întoarce-te la Mine cu iubirea ta. Nu poți da iubirea ta nimănui, decât caldă ea pentru Domnul tău, și apoi pe El să-L împarți, că El este iubirea, nu tu, și de El are nevoie omul, chiar dacă el nu știe asta și nici tu nu știi.

O, iubiți-vă semenii așa cum am iubit Eu, fiilor, la vreme de necaz ori de durere, dar nu altfel, iar iubirea dați-o lui Dumnezeu toată, din toată inima și sufletul și cugetul, așa cum este lăsat de la Dumnezeu între om și Dumnezeu, că Eu, Domnul, vă amintesc de omul cel dintâi, care și-a pierdut recunoștința față de Făcătorul Dumnezeu, și a zis, despărțindu-se de Domnul: *«Va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia»*, o, și așa a luat ființă despărțirea sa de Dumnezeu, păcatul despărțirii, și a stricat păcatul templul lui Dumnezeu, statul lui Dumnezeu în om, la cârma vieții lui mereu, mereu, și I-a luat omul locul lui Dumnezeu din el.

Vin acum și vă învăț și vă dau din râul vieții ca să vă primeniți inima și viața și faptele, și de aceea vă învăț și vă spun, nu vă atingeți trupurile, decât cu grijă de suflet, și nici pe ale aproapelui, decât în vremi de necaz, de dureri, de nevoi, de încercări ale vieții, ale iubirii de Dumnezeu, care trebuie încercată, fiilor, că vine ziua slavei Domnului și a celor ce au iubit ca Dumnezeu.

Aș da vălul în lături și aș lăsa văzute locașurile cerești pregătite din vecii, că aș vrea să vă prindă încântarea de ele, fiilor, căci ele sunt sub văl, dar nu sunt departe, nu în altă parte, fiilor. Voi însă nu le vedeți, decât pe cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, iar cele nevăzute, ele sunt sub văl, și-i las omului dorul, credința și dorul de cale spre ele, iar descoperirea lor așteaptă după om, după voința omului, care alege, căci omul are de ales, e liber să-și aleagă ori pe cele trecătoare și deșarte de tot din pricina neveșniciei lor, ori pe cele veșnice, din vecii păstrate și nepieritoare prin facerea lor, din pricina măreției lui Dumnezeu de peste ele, căci totul este dumnezeiesc în cele nevăzute ale facerii.

O, aș trage vălul în părți de peste nevăzutele facerii, dar îți las dorul de ele, omule. Dorul să-ți fie cale, și uită-te la începutul cu Dumnezeu al omului și al grădinii de rai, unde a fost omul așezat ca să fie veșnic ca și Dumnezeu, iar omul n-a mai iubit pe Domnul și și-a ales femeia de iubire a sa, și a căzut apoi tot omul sub această ispită, care izgonește pe Dumnezeu din om și de lângă om, căci Dumnezeu este iubire, iar omul este păcat, că așa a ales el să fie și să facă, o, și de aceea s-a ascuns de ochii omului toată facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu, toate nevăzutele și toată măreția lor, și pe care o mai las spre vedere când și când câte unui mărturisitor, care să pună peste oameni slava și rostul celor de sus, și sunt de sus fiindcă ele nu cad, dar sunt aproape, nu sunt în altă parte, sunt aici, sunt tot aici și tot dumnezeiești. Și precum nu poate omul să privească pe Domnul și să rămână viu, tot așa este și cu nevăzutele dumnezeiești, cu locașurile de sub stăpânirea Domnului și ale puterilor cerești și îngerești, desfătări ale sfinților, ale celor ce s-au pregătit și au mers cu dor spre ele, căci lucrarea lor a fost viața Domnului în ei și prin ei pe pământ, și au fost ei locașuri ale Domnului între oameni.

Cuvânt de Bobotează și de spălare vă dăruiesc la toți cei de pe pământ, căci sunt milos. Dacă Ioan, nașul Meu de botez, striga cu glas tare la Iordan și spunea la toți: *«Pocăiți-vă, că vine împărăția cerurilor!»*, o, Eu cum să nu strig în lung și în lat și să-i povățuiesc pe toți spre viață duhovnicească, prin care păcatul sfârșește?

Eu, Mielul lui Dumnezeu, Cel botezat de Ioan la Iordan, Eu Însumi strig acum omul la calea vieții veșnice și-i dau cuvânt de Bobotează și vin cu cerul pe pământ și cu cetele cerești vin, că voiesc, omule, să sfârșești cu pribegia și să ai de Tată pe Dumnezeu ca să te faci fiu al Său și ca să ai tată, omule. N-am astâmpăr și vin după tine și te strig ca să Mă auzi și ca să-ți arăt calea, că Eu sunt Calea, iar ție îți trebuie cruce ca să Mă cunoști și să Mă urmezi, și fără cruce nu poți, că pe ea trebuie s-o iubești, nu pe tine, iar tu trebuie să stai supus sub cruce, că Eu așa am stat, și așa ți-am arătat ca să cunoști calea, o, și adu-ți aminte de Mine și de crucea pe care o purtam și care Mă purta, că apoi ea M-a purtat pe ea până ce M-a trecut spre Tatăl, și crucea cu Domnul pe ea, ea este calea și a Mea și a ta, o, și n-a mai fost și nu mai este o altă iubire mai mare ca aceea față în față cu oamenii. Oamenii însă nu ating cu inima și cu fapta lepădarea de sine pentru iubirea crucii, care-l duce pe om pe ea până sus, la Dumnezeul slăvilor cerești, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și Care rostește acum cuvânt peste ape în zi de Bobotează și spune:

Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre curățirea celor ce se curățesc cu pocăință spre iertarea păcatelor lor, iar floarea busuiocului să împarfumeze cu mireasma sa gustul apei și duhul ei, căci floarea aceasta a crescut deasupra crucii Mele puse în pământ de oamenii vremii de atunci, și a fost această floare semn pentru cei cărora li s-a descoperit locul unde să găsească crucea Mea și s-o înalțe în sus ca mărturie a puterii ei, a harului pe care l-a purtat prin Fiul lui Dumnezeu purtat pe brațele crucii cu mâinile întinse spre îmbrățișarea răstignitorilor Lui, ca semn al iertării și al iubirii veșnice, și pe care voiesc și acum s-o împart în lung și în lat și să-i aduc omului aminte de ea, de iubirea cea veșnică, și ca să nu uite el cum l-am iubit și cât l-am iubit, și ca să învețe omul de la Mine iubirea, nu de la el însuși, nu de la om, căci Eu sunt iubirea, nu omul. O, dar când, omule, când înveți tu aceasta?

Vă mângâi cu multul pe toți cei adunați aici, dar și pe cei de pe tot pământul, o, că e greu pe pământ, și au sfinții Mei o vorbă de mângâiere și spun ei: *„Numai pe pământ să*

nu fii!” O, ei văd tot timpul de deasupra tot greul vieții de pe pământ, și mai ales ispitele, atât de dușmane pe fericirea cu Domnul a omului, și lucrează ele prin îngerii căzuți, care și ei își așteaptă izbăvirea, și va fi aceasta când omul se va despărți de păcat și de căderea lui și va alege să fie cu Dumnezeu pe pământ lucrând.

Vă mângâie sfinții, ca unii care au trăit cu trupul pe pământ, iar Eu, Domnul, privesc peste fiii poporului cuvântului Meu și mereu citesc odată cu ei scrierile lăsate de sfinți. Eu îi veghez mereu și le cercetez duhul minții și le deslușesc lucruri nedeslușite până acum, și care au fost arătate în vedenii unora din sfinți, și care se împlinesc cu ei acum, cu voi, fii ai cetății cuvântului Meu, cu voi și cu poporul hrănit de la Mine prin voi, că Eu vin la voi, iar voi Mă împărțiți, fiilor, așa cum și azi lucrați, o, și ce minunat lucrați, și ce deslușit dați să se vadă tainele lui Dumnezeu, nevăzutele facerii lui Dumnezeu, ca să-i prindă dorul de ele pe cei care aud și văd descoperirile de la Domnul trimise pe pământ pentru cei ce cred, și care pot prin credință, fiilor.

Iar căsuța Mea cu voi, acest măreț locaș, e cuibulețul Meu de dor, în care Mă adun cu voi, și cu cei ce Mă caută la voi, și cu care petrecem în sărbători pe pământ alături cu cei din cer, cu care vin și stau cu voi, fiilor.

Las putere multă peste apa de Bobotează, și toți cei care iau din ea, aceia să ducă cu ei stropi din ea și să stropească pământul pe unde ei merg, o, că se alină zbuciumul și frământările pământului când se atinge ceva de aici din loc în loc, și capătă ocrotire toate locurile însemnate de aici cu cele de aici ale Domnului cu voi, fiilor.

O, ce frumos, ce frumos este aici iar și iar, frumos și tot mai frumos, fiilor! Se apleacă oștirile cerești și salută Bobotеaza pregătită de voi și pusă înaintea oaspeților, iar Eu, Domnul, Mă umplu de duioșie mare, că știu greul sub care trudiți ca să împărțiți bucurii și credință și puteri sfinte, fiilor. Le-am grăit fiilor oamenilor ca să-i îndemn spre pocăință pe ei și să se lase de puterea păcatului, căci omul care se atinge de om se arde de tot și moare și tot moare, iar omul pentru om e ca și curentul electric înființat de om, și care dacă e atins fără grija pentru umblatul cu el, cade omul grămadă, căci trece prin trup și îl doboară pe om, o, și așa pățesc oamenii între ei și cad unii prin alții prin atingerea dintre ei, căci omul este slab de tot încă din rai, de unde a căzut, căci legea raiului este iubirea de Dumnezeu în om, și care îl dă pe om înapoi lui Dumnezeu.

E mare bucurie în inimi acum, aici, și e liniștea iubirii în toți. Toți vin de dor, și aceasta este calea care îi strânge aici, ca și pe cei din cer, care-și alină dorul la masa de aici cu Mine și cu voi, fiilor. În duh de Bobotează am așezat acum hrană de cuvânt pe masa de praznic sfânt, fiilor, o, și așteaptă la hotar Ioan Botezătorul cu serbarea lui lângă Bobotеaza Mea, iar Eu, Domnul, voi fi cu el și cu voi, și vom desăvârși cuvântul cel de Bobotează, fiilor.

Voi, cei purtați pe calea dorului de Domnul și de cetatea Mea cu fii în ea, să știți că vă binecuvintez pașii cei scriși de îngeri ori de câte ori vă așezați pe cale spre izvor. O, fiilor, luați putere ca să puteți pentru voi înaintea Mea, că vă doresc să-Mi fiți fii până la sfârșit și să-Mi fiți aproape și să fiți în credință, fiilor. O, că iată, sunt și din cei care cad oricât ar fi de hrăniți ei din gura Mea, dar slăbiciunile trupești, care sunt trezite, îi trag în lături, că Domnul este sfânt, fiilor. Voi, însă, nu vă mirați de cei ce se clatină, ci mirați-vă că Eu Mă țin pe cale și nu vă părăsesc, numai voi să nu Mă părăsiți, căci diavolul nu poate când voi puteți cu Dumnezeu.

Petrecerea aici e hrană pentru sfinți și pentru oaspeți acum. E dulce duhul petrecerii de Bobotează, e dulce de tot. E dulce totul aici, și vă scriem iubire lui Dumnezeu de la voi toată truda pusă în lucru ca să împărțiți bucurii, fiilor, că, nu uitați, o, nu uitați cuvântul Meu de azi: tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, iar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu, acum și în vecii apoi.

Eu de aceea vin la voi și Mă fac cuvânt de la voi, fiilor care Mă primiți și Mă împărțiți. Eu de aceea vă prețuiesc pe voi, fiilor care-Mi sunteți cale ca să vin. O, Eu de aceea vă umplu de milă de Domnul și de oameni și de dor de cer în voi pe pământ și de venirea Mea la voi, iar voi să-Mi deschideți, să-Mi deschideți mereu, mereu, că Eu mereu voiesc să vin, iar voi mereu să voiți să fiți și să stați cu Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Acum vă învăluiesc în pacea Mea și în taina Mea cu voi, și toată sărbătoarea și toate inimile celor veniți la izvor, și rostesc pentru ei mângâiere și binecuvântare pentru calea înapoi, dar și dor de sărbători aici cu ei, căci Eu Mă mângâi cu toți sfinții când venim în sărbători la voi și când mereu Ne întâmpinați frumos, frumos, fiilor.

O, pace vouă în același fel pentru toți! Nu ne despărțim la despărțire. O, dar când Mă opresc din cuvânt simt un gol, și aștept să-l umplu iar, când iar și iar vin să stau cu voi, să petrec cu voi, și din dor în dor Mie Îmi tot este dor, iar pe voi vă doresc asemenea cu Mine, cu dorul Meu în voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2020

Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Credința celor de pe pământ este mult mai de preț în cer. Îndemn pentru lucrarea întâlnirii cu Dumnezeu. Cei de pe pământ sunt mai adormiți decât cei plecați din trup, căci n-au credință.

În duh de Bobotează și azi, ca și ieri, Eu, Domnul, Eu și ucenicul Meu Ioan Botezătorul avem popas și cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea. Așadar, deschidem poarta, deschidem cartea și așezăm în ea cuvânt mărturisitor, și toată lucrarea venirii Mele cu sfinții este pentru cei credincioși.

O, sunteți la datorie, fiilor care-I deschideți Domnului, și vom întregi cuvântul cel pentru praznicul de Bobotează, și care are ca mărturisitor mare pe Ioan Botezătorul, pe cel ce boteza cu apă la Iordan acum două mii de ani. Atunci iudeii au trimis preoți să-l întrebe pe Ioan: *«Cine ești, ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis?»*, iar Ioan le-a răspuns: *«Nu sunt eu Hristosul, nici Ilie, nici proorocul. Sunt glasul Celui ce strigă în pustie: neteziți calea Domnului și faceți drepte cărările Lui. Atunci de ce botezi?»*, s-a grăbit unul ca să-l întrebe.

Veneau la Iordan toți cei din ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului și din împrejurimi și-și mărturiseau păcatele și erau botezați în Iordan, și zicea Ioan: *«După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine. Eu botez cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt».*

Intraseră în teamă mai-marii poporului iudeu când au văzut că toți merg spre botezul lui Ioan, iar Ioan le-a trimis înapoi răspuns și le-a zis prin cei ce au venit să-l întrebe: *«Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul pe Care voi nu-L cunoașteți. El este Acela Care vine după mine și Care este înaintea mea. Acela are lopata în mână, Își curăță desăvârșit*

aria și Își strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge. Eu de aceea am ieșit și am venit să botez cu apă, ca El să fie făcut cunoscut în Israel, căci eu am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și așezându-Se peste El, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu, Mielul Tatălui, Care ridică păcatele lumii».

O, măi popor al cuvântului Meu, suntem în duhul Bobotezei și azi, și pace vouă, fiilor, și azi, și mâine și mereu! O, cine are mintea și duhul cu care să înțeleagă cum este petrecerea dintre voi și cei din cer sosiți mereu aici, la voi și cu voi la masă de sărbătoare? O, că nici voi, nici voi nu puteți cu închipuirea să înțelegeți ce stare nevăzută, dar atât de slăvită stă aici, în sărbători, când Eu vin și Mă fac cuvânt pe masă la voi.

O, fiilor, ajutați-vă puterea și limpezimea credinței, căci credința voastră în cele ce nu se văd, dar sunt la voi petrecând, această credință este cu mult mai de preț în cer față în față cu cei din cer, care văd și care sunt cuprinși în cele nevăzute de pe pământ. Dar cum aceasta? O, fiilor, nimic nu e mai măreț și mai de preț între cer și pământ ca și credința care Îl ține pe Domnul pe pământ cu oamenii. Ea este calea și casa și masa lui Dumnezeu cu oamenii. Ea îmbracă pământul în minuni văzute și nevăzute, îmbracă totul în împărăția cerurilor pentru cei ce știu să creadă și ce să creadă. O, de aceea este atât de bine să știți multe de la Dumnezeu, și chiar toate, măi fiilor, iar Eu vin tainic la voi și-Mi las grăirea și v-o aduc aproape ca să rămână în carte grăirea Mea, iar voi sunteți de mare preț la Dumnezeu pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt la voi, și cu cetele cerești venind și așezându-se rânduri, rânduri cei din cer, o, și frumusețe de nespus sunt laolaltă văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu aici, cu voi.

Vă întăresc în credință, fiilor. Întăriți-vă și voi, ca să aveți putere să credeți. Învățați cum să faceți aceasta, căci cine nu învață nu face apoi.

A trimis Dumnezeu pe Ioan să vestească în Iudeea și Ierusalim venirea Fiului lui Dumnezeu și spunea: *«Se apropie împărăția lui Dumnezeu!»* A fost Ioan trimis apoi la Iordan să strige peste toți: *«Pocăiți-vă pentru împărăția cerurilor!»* Credința că vine Mielul lui Dumnezeu ca să fie botezat și arătat de Duhul, coborât peste creștetul Lui la Iordan, ea, credința a fost atât de mare cât să împlinească la vedere pe cele despre care lui i s-a vestit că se vor arăta.

O, fiilor, o, fiilor, așa se crede, nu altfel se crede în împlinirile promise de Dumnezeu. Nimeni nu aștepta pe Mesia în vremea aceea, nimeni. Și pentru că nu-L aștepta nimeni, o, nimeni n-a crezut că a venit când a venit. Nimeni n-a știut să facă legătura cu proorocia din Scripturi pentru ivirea lui Ioan Botezătorul, pentru pregătirea cărării Domnului, căci el pregătea atunci pe oameni, și nu oricum, ci curățа de pe ei păcatele și toate obiceiurile rele, ca să-i facă vrednici de împărăția cerurilor. Veneau de frică, veneau mulți de tot la botezul cu apă și cu pocăință, o, dar nu din iubire veneau, și erau îndemnați de Ioan la pocăință.

O, aceasta este pregătirea omului care primește pe Domnul ca să vină. Așa este și azi, măi fiilor, căci trebuie pregătită calea Domnului spre om, și îi trebuie omului primenire, pocăință, sfințenie îi trebuie, căci Domnul este sfânt, și puțini au înțeles aceasta dintre cei ce au trecut pe lângă albia acestui râu de cuvânt în acești atât de mulți ani, șaizeci și cinci de ani de cuvânt, prin care l-am strigat pe om la pocăință, o, și toți voiau și cu păcatul, și tot atâția n-au știut lucrarea pocăinței cum este.

O, asta făcea și așeza Ioan în oameni, căci era trimis să netezească între Dumnezeu și om cărarea. O, fiilor, asta fac și Eu când vin și-Mi las cuvântul ca să pregătesc cu el un popor sfânt, și îl îndemn pe tot omul la naștere de sus prin cuvântul Meu de sus, la pocăință îl îndemn. Și precum atunci s-a întâmplat să Se arate după aceea Domnul în chip văzut, tot așa și acum va fi, iar credința aceasta trebuie întărită mult în putere și în statornicie, fiilor, dar fără pierderea răbdării îndelungi, măi fiilor, căci răbdarea este fără de sfârșit în toate și pentru toate. O, cine și-ar mai putea dovedi statornicia în credință dacă n-ar avea fără de sfârșit răbdarea cea pentru Dumnezeu între om și Dumnezeu?

Când ești creștin și știi bine despre întâlnirea ta cu Dumnezeu, tu lucrezi mereu pentru această întâlnire, și până dincolo lucrezi, nu te oprești, nu-ți pierzi răbdarea, căci răbdarea își are capătul în brațele lui Dumnezeu când ajungi să-L privești pe El, fiindcă ești ca El atunci, vezi atunci.

O, ucenicule mare, o, nașule al Meu la botezul Meu în Iordan, o, că mare ți-a fost lucrarea și puterea credinței, și de aceea ești numit cu un așa mare nume. O, ce fericit ai fost tu pe pământ! Străin și sărac ai fost. Această fericire ți-a fost dăruită de Domnul s-o ai pe pământ, să-L ai numai pe Domnul, numai Domnul să fie tot ce ai, tot ce ești ca să-I fii asemenea, ca să-I fii ucenic. Suntem încă sub duhul Bobotezei și Ne așezăm în carte cu tot ce a mai rămas de așezat cuvânt de Bobotează, și acum așează-te, căci și Eu și tu suntem ai acestei sărbători.

— Fericirea mea cât am fost pe pământ, o, n-a avut ea nimic de pe pământ, Doamne, căci străin și sărac și în pustie să stau, așa mi-a fost venitul și statul meu pe pământ, și apoi să mă întâlnesc cu Tine la Iordan pentru ca să Te fac cunoscut la cei în mijlocul cărora erai cu mare taină învăluit pe deasupra slavei Tale dumnezeiești, o, și Te-ai descoperit Tu, căci ei n-au făcut aceasta, ci Te-au dat în lături, și m-au dat și pe mine. O, dar Tu Te-ai ridicat, ai înviat dintre morți, Doamne, și nimeni n-a mai putut apoi asupra Ta, o, și așa Te-ai mărturisit că ești Cel mărturisit de mine Miel al lui Dumnezeu, junghiat pe cruce pentru iertarea păcatelor lumii și ridicarea celor iertați, ridicarea din păcat, Doamne, că asta înseamnă ridicare, să dea omul de peste el lucrarea păcatului și să se ridice deasupra căderii lui sub păcat.

O, iată-ne pe cărarea venirii Tale cuvânt pe pământ după două mii de ani, venire proorocită să se împlinească, o, și rău e de om să n-aibă credință, să n-aibă pe Domnul de iubire, Doamne! Mai mare adormire ca și a celor de pe pământ oameni, nu e nici în lumea celor adormiți, Doamne. Noi, însă, avem pe poporul cuvântului Tău mărturisitor și vestitor pentru Tine în vremea aceasta de somn al neamului omenesc, iar Tu vii cu sfinții, și Scripturile se împlinesc pentru că este credință pe pământ, Doamne, este poporul cuvântului Tău, și prin el vii și împlinești, prin credința lui cea pentru Tine, o, Doamne.

— O, ucenicul Meu, nășicul Meu de botez, credința ta M-a botezat în Iordan și M-a arătat celor ce M-au văzut, dar n-au știut ce să facă apoi și ce să fie ei. Ai fost și ai rămas nașul Meu de botez, că tu de aceea ai ieșit cu botezul cu apă și cu pocăința care curățа mai mult decât apa, că ai voit ca să Mă mărturisești pe Mine, ca să Mă botezi ca pe un om și să Mă arăți venit din Tatăl, Mielul Tatălui, și să-i spăl cu sângele Meu pe cei păcătoși, căci păcatul nu se șterge decât cu sângele, fiindcă omul face cu sângele păcatul, face în sângele său pe dinăuntrul celor din afară ale

omului, o, și nu mai e om să-l doară cu adevărat pentru Mine când el face păcatul, că dacă l-ar durea n-ar mai rămâne cu păcatul său.

Am întregit cuvântul cel de Bobotează, că Eu cu tine am fost atunci la Iordan, și cu tine alături avem sărbătoare. Am sta tot timpul în cuvânt, mângâindu-Ne că avem cum grăi. Avem însă sprijin firav, căci Noi suntem cerești, iar omul este pe pământ, și e firav omul, și Noi știm asta, și lucrăm ținând seama de toate, ba chiar să Ne aplecăm cu recunoștință pentru sprijinul cel pentru Noi ca să venim pe pământ, dacă aceasta este vremea.

Așadar, punem jos pana, și am însemnat în carte praznicul Bobotezei. Iar Eu, Domnul, aștept iarăși să intru cu sfinții la poporul Meu.

O, pace vouă, fiilor care-Mi faceți primirea și cartea Mea cea de azi pe pământ!

Și pace ție, popor al cuvântului Meu! O, stați cu cartea pe masă și așezați-vă întru înțelepciunea ei duhul minții, o, fiilor. Vă trebuie voință mare, și dorință la fel, ca la școală când vrea omul să ajungă mare, pe culmi. Așa și voi, vă trebuie dorință și voință, fiilor, căci cuvântul Meu este cel care vă dă din ale Mele ca să știți toate, și să le știți bine, fiilor, și să stați întru ele apoi. Voi nu mai sunteți ca pe pământ, fiindcă Eu stau cu voi și vă învăț din cer și am casă la voi și cinez cu voi, căci credință am găsit la voi. O, și dacă am găsit, Mi-am împlinit venirea și casa și cina și arătarea Mea, fiilor, precum este scris.

Acum odihniți-vă de cele pentru popasul Meu cu sfinții Mei aici, și le veți lucra pe celelalte, cu care-Mi ajutați purtarea lucrării Mele cu voi, și pe poporul cuvântului Meu, purtat de voi pentru grija de el în toate, dar și duhovnicește pentru viața lui cu Dumnezeu.

O, pace vouă în lucrul vostru de zi cu zi, și în cel de noapte, fiilor! O, deprindeți-vă tot mai hărnicei să fiți, că e de ținut pasul în toate, iar voi sunteți puținei, căci cu voi am mai rămas, dar Eu am grijă de voi, de tot lucrul Meu cu voi mereu, iar voi să aveți grijă de Mine, Eu de voi, și voi de Mine mereu, mereu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2020

Duminica Vameșului și a Fariseului

Simțământul milei și al duioșiei îl duc pe om spre lepădarea de sine. Domnul grăiește către neamul român să facă cruce.

Fiilor, fiilor, Îmi fac cale cu cuvântul peste voi și peste pământ și ținem aproape cerul de pământ, că e greu fără cer pe pământ, e greu și pentru cer, e greu și pentru pământ, căci unul pentru altul sunt în lucru așa cum le-a fost facerea cea bine întocmită de Domnul Făcătorul, iar Eu am la voi așezată venirea Mea în cuvânt, și sunt însoțit de locuitorii cerului, fiilor. Și dacă au trecut sărbătorile de iarnă și truda voastră pentru pregătirea lor și pentru oaspeți în sărbători aici, iată, începe acum pregătirea și așezarea pe calea vremii de post, de dor cu iubire pentru amintirea vremii Mele de suferință ca să plătesc tributul salvării omului pierdut de Dumnezeu, și apoi vine sărbătoarea învierii și a bucuriei, iar pentru aceasta se fac aduceri aminte și facem toate în amintirea Mea, fiilor, precum este scris, și tot lucrul sufletului începe cu rugăciune, cu învățătură pentru ea și cu lucrul ei apoi.

O, fiilor, vedeți să știți să vă asculte Domnul rugăciunea când o aduceți Lui. O, cum așa? Fiilor, iată cum! Domnul Se uită la tine, fiule, cum asculți și tu rugăciunea aproapelui tău când el te cere, iar dacă tu îi întorci rugămintea alegându-te pe tine, și nu nevoia lui, pentru care îți cere sprijinul, dacă tu nu știi să asculți de Dumnezeu și de aproapele care te cere să-l ajuți, o, tu nu știi ce înseamnă Dumnezeu și rugăciunea ta spre El, căci El Se uită cum împlinești tu cererile celor ce te roagă să-i ajuți, să slujești. Dacă tu faci amânarea rugăciunii de lângă tine cerută ție, Eu, Domnul, măsor aceasta mereu, mereu, că Scriptura spune să-i iubești pe vrăjmași, fiule, și să le dai pâine, o, și nu mai spun de cei cu care te ai bine și aproape ca să-i iubești și să dai lor iubirea. Binecuvântați pe cei ce vă urăsc și vă blesteamă și nu-i vorbiți de rău, și voi să faceți bine celor ce vă urăsc, și Eu așa i-am învățat iubirea acum două mii de ani pe cei care-Mi auzeau glasul, și cărora le pregăteam sufletele pentru asemănarea lor cu Mine.

Iată, vă învăț bunătatea, fiilor, ca, învățându-vă pe voi mereu, să trec spre fiii oamenilor și să ia ei din masa Mea de la voi și să facă pași spre facerea de bine fără să aștepte camătă, căci este scris că mila biruiește judecata și îl schimbă din temelii pe cel pătruns de ea.

În iubirea cea pentru Dumnezeu e nevoie să învețe omul simțământul milei, fiilor, dar și al duioșiei, căci acestea două îl duc pe om spre lepădarea de sine, fără de care nimeni nu poate să Mă urmeze cu crucea, și nu fără de cruce, cu fapta, nu numai cu vorba, cu viața, nu numai cu știința cea pentru viață.

Le spun la toți cei de pe pământ: Iubiți pe Dumnezeu, iubiți-L cu dor de El, ca să aveți minte bună, căci cine nu-L iubește pe Dumnezeu nu are minte bună, ci are ca omul și caută după om, iar cel ce caută după om, acela nu-L iubește pe Dumnezeu și de aceea nu are minte, și are altceva în loc de minte și cade spre pământ cel fără de minte, și cu cât i se vor înmulți dorințele pentru cele ce trec, cu atât se vor micșora dorințele pentru hrana vieții veșnice, pentru care nu se strânge ca pe pământ.

Așadar, iubiți umilința toți cei de pe pământ, și iubiți crucea, fiilor! Ea este semnul cel sfânt, semnul umilinței aici pe pământ, și apoi semnul biruinței de veci, căci ceea ce Eu, Domnul, am folosit pe pământ, trebuie și voi să folosiți, și să nu disprețuiți.

O, popor român, fă cruce, fiule, fă cruce mereu și mult. Fă cruce pe trupul tău, pe inima ta, pe mintea ta, pe toate lucrările tale fă cruce! Fă cruce când te scoli dimineața, ca să fii păzit de ea toată ziua, și fă cruce seara când mergi spre odihnă ca să te scoli sub ocrotirea ei iarăși. Fă cruce când ieși pe drum, când intri înapoi în casa ta, când mergi pe apă sau pe sus fă cruce, fiu român. Nu te cunoaște Domnul crucii dacă nu mărturisești crucea și puterea ei și lucrarea ei.

Fă cruce, fiu român, și ține departe relele și primejdiile toate. Să se strângă cu tine preoții tăi pentru rugăciune chemătoare de Dumnezeu ca să trimită Domnul la tine pază sfântă, îngeri și sfinți ocrotitori de tot ce este rău pe pământ, că pe pământ sunt neamuri întregi fără de cruce, fără de sfinți din cer dacă nu cred în ei, iar tu ai moștenire mare de la sfinții care ți-au lăsat cărarea spre Dumnezeu, și a lui Dumnezeu spre tine.

O, neam român, ridică mâinile și cheamă-Mă ca să-ți fac bine, ca să aduc pacea și liniștea în mijlocul tău cheamă-Mă, că vreau să-ți fac mult bine, că iată, am pe vatra ta cărarea pe care vin pentru ca să-ți grăiesc și să te sfătuiesc și să te ocrotesc și să te fac popor frumos între popoare și să te fac bucurie pentru toate noroadele de pe pământ, iar pentru a-

ceasta ai grijă, popor român, că tu ești creștin, ai grijă și nu uita de zestrea ta de la părinți, că iată, vine pregătirea pentru Postul Mare, și apoi vine postul, și apoi învierea Domnului tău, toate spre amintirea Mea, iar tu învață să știi să aduci rugăciunea ta Domnului, și orice vei cere și orice vei lucra ține-ți inima îngenuncheată sub mâna Mea de Păstor al tău, că mâna Mea e tare. O, și păstrează-ți și tu mâinile curate, fiu român, și tot așa și faptele, fiule.

Am în cetatea cuvântului Meu pe fiii zidiți aici din acest cuvânt, și pe care nu-i las să ia de pomană primind de la omul darnic, că ar rămâne datori, și n-ar mai fi ai Mei cu totul. Banii pe care îi folosesc ei pentru mersul Meu cu ei trebuie să fie curați, lucrat curat pentru ei prin lucrul mâinilor, că oamenii fac bani pe căi nedrepte și nu-s curați banii lor, și de aceea servii Mei nu pun mâna pe banii celor ce caută să le dea lor.

O, fiți curați pe mâini, fii români, nu puneți mâna pe sânge! Ce nu este al vostru nu vă însușiți, că pe degeaba primind, devii rob. Eu nu Mă pot sprijini pe oricine cu greutățile cele pentru mersul Meu de azi, și îi învăț pe ai Mei să lucreze și să aibă din lucrul mâinilor lor.

Te învăț și pe tine, popor român, fiu român, te învăț din învățătura pusă pe masă pentru cei ce Mă slujesc ca să fiu cuvânt pe pământ, iar tu ia de la Domnul și folosește-te și caută să știi pe dinafară îndatoririle de creștin. Că iată, învățătura bisericească aduce aminte în duminica aceasta de rugăciunea a doi oameni, unul vameș și celălalt fariseu. Fariseul, încrezându-se în sine drept și neprihănit, șoptea înaintea Domnului mulțumindu-I că nu-i ca ceilalți oameni, că nu-i apucăcios, că nu-i nedrept sau preacurvar, sau ca vameșul care stătea la ușa templului cu umilință în inimă, cerând milă pentru el de la Domnul. O, se lăuda fariseul că postește, că dă zeciuială din veniturile sale și-și înălța rugăciunea lăudându-se, dar vameșul a fost găsit mai neprihănit ca el, pentru că acesta se umilea și se smerea înaintea Domnului pentru păcatele sale, căci știa ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul și ce mic este și ce slab.

O, așa începe o viață trăită creștinește, începe cu umilința, cu smerenia, cu rugăciunea cea cu lacrimi de pocăință, și apoi cu stăruința pentru iubirea de Dumnezeu, pentru această fericire a omului.

O, fiilor slujitori în cetatea Mea de cuvânt, am spus în ziua aceasta despre calea rugăciunii spre Mine și despre privirea Mea spre rugăciunile voastre. O, aveți grijă, fiilor, să știți mereu ce este rugăciunea și cum se suie ea la Domnul cu lucrarea zilei când sunt de lucrat cele ale zilei. Noaptea e calmă dinspre griji, și poate Domnul face măsurătoarea zilei trecute a fraților, a purtării dintre ei și între ei față de Domnul. Noaptea e raza făcută, e veghea pentru ziua ce a trecut, și e liniște noaptea, sunt duhurile omului duse la culcare și umblă Domnul prin cetate și măsoară lucrarea zilei, face poza zilei, a celor din cetate și a lucrului lucrat în zi. De aceea, toată ziua voi să fiți cu Mine, fiilor, și ca Mine să slujiți unii altora pentru toate lucrările Mele cu voi, că voi nu mai sunteți ai voștri, ci sunteți slujitori Domnului, fiilor.

O, aveți grijă și de timp, măi fiilor. Timpul cel pentru lucru să fie timpul vostru cel cu Domnul, că omul a fost înlocuit cu mașina, și tot nu are vreme și grijă de suflet și nu numai de trup. Munca cea dată de Domnul omului ca s-o lucreze era rugăciunea, căci tot ce lucrezi cu ascultare de Dumnezeu e mai mult decât rugăciunea, că prin rugăciune ceri să ți se dea, iar prin ascultare primești și lucrezi să ai. Omul își spală cu mașina cămășile, blidele, o, și multe face el cu mașina, dar pentru suflet nu-i mai vine în minte să facă nimic. O, și câte sunt de făcut sufletului, fiilor!

Se pregătește turma creștină pentru intrarea în vremea Postului Mare, o, și câte are omul de pregătit pentru suflet, fiilor! Aș vrea să-l ajut pe tot omul să se bucure de Domnul, să-I dea slavă și mulțumire, să primească ocrotire și ajutor apoi, o, și mult aș vrea să fie el minunea Mea și să Mă bucur de la el.

Fiilor, fiilor, aș face slavă mare pe pământ prin lucrarea Mea cu voi, prin cuvântul Meu, cu care vă hrănesc pe voi, dar trebuie să vă ocrotesc, fiilor, și mult să vă ocrotesc, căci când făceam prin servii Mei învieri de morți și vindecări de neputințe, o, erau trași spre zdrobiri servii Mei. Eu am grijă mare de voi, fiilor, și e taină mare această grijă pentru voi, și sfinții sunt la lucru pentru voi peste tot, că am de ajuns la capăt cu lucrarea salvării omului, că pentru asta am venit din cer acum două mii de ani, și iarăși acum cuvânt peste pământ și peste om, iar cartea Mea cu voi mărturisește, fiilor.

Așadar, am lăsat în ziua aceasta în carte cuvânt și povață pentru voi și pentru toți câți iau pe Domnul cuvânt de la voi, fiilor. Iar voi întăriți-vă în lucrul cel pentru Domnul vostru, că mult bine voiesc să lucrez prin voi, și mult și mereu vă întăresc ca să pot Eu prin voi, ca să poată Domnul pentru om, că Eu pentru om am făcut cerul și pământul și viața tuturor celor dintre cer și pământ, și omul este iubirea Mea, așteptarea Mea și dorul Meu, și de dor vin după el, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 ianuarie/9 februarie 2020

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Fără iubire sufletul este greu, e gol și obosește de tot.

E sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, știu dorul sfinților Mei și vin cu ei în cuvânt și în cartea Mea cea de azi, căci grăirea Mea se face carte pe pământ și se face vestire.

Am sosit, și deschideți Domnului, fiilor care-Mi primiți venirea și cuvântul! Am sosit cu sfinții, căci așa este scris să fie venirea Mea, și așa îi mângâi Eu pe sfinții Mei, pe mărturisitorii Mei.

Au nevoie de mângâiere sfinții Mei, fiilor. În cer și pe pământ e nevoie de mângâiere, măi fiilor. Duhul Mângâierii, El face această milostenie, și L-am promis pe El ucenicilor Mei și le-am spus lor mai înainte de suferința Mea prin cruce acum două mii de ani și L-am rugat pe Tatăl pentru aceasta, L-am rugat dacă Eu Mă întorc la El să aibă El, Tatăl, grijă de ei așa cum am avut Eu, să-i păzească El ca și Mine și să le dea lor ocrotire și mângâiere, că nu este mângâiere pe pământ pentru cei ce sunt cu Domnul printre cei necredincioși. O, și a venit la ei apoi Duhul Sfânt Mângâietorul și S-a lăsat peste ei și i-a înflăcărat din ale Sale, din cele de sus, după cum a fost rugămintea Mea către Tatăl pentru ei, și sfinții Mei au nevoie de mângâiere și pe pământ, și în cer apoi, fiilor, și Dumnezeu este atâta de milos, atât de îndurerat pentru cei îndurerați, ca Unul Care știe durerea Lui și a tuturor celor ce poartă dureri ca și El și pentru El pe pământ, că pe pământ e necredința, fiilor, iar fiii oamenilor fără de credință sunt sălbatici pentru credință și sunt ai vremelniciei și atât, ca unii care nu au nimic sfânt în ei. Dar cei ce sunt sfinți ai Mei între

oameni, o, aceia au nevoie de mângâiere, de sprijin printre cei fără de Dumnezeu peste mintea și viața lor, și așa au suferit printre cei necredincioși din vremea aceea sfinții Mei trei ierarhi, sărbătoriți azi bisericește, și fiecare din ei erau înconjurați de duhul necredinței din oamenii vremii, că nu erau iubiți de cei vremelnici cu viața și cu faptele lor, o, și sufereau arhiereii Mei, și n-a fost altfel pe pământ cu cei care în cucernicie și în Domnul își purtau inima și mersul printre oameni, iar în cer sosiți, după dureri îndurate, au fost întâmpinați de Duhul Mângâierii și de toate frumusețile cerești, de nevăzutele lui Dumnezeu, și pregătite ele din vecii pentru cei ce Îl iubesc pe Domnul în vremea călătoriei lor pe pământ spre cer.

O, fiilor, dacă Eu grăiesc acestea în ziua aceasta de serbare de sfinți, vă mângâi, fiilor, pe voi, și îi mângâi și pe sfinții cei sărbătoriți de cetele cerești în cer și pe pământ. Ne strângem sub Duhul Mângâierii și luăm din El și învățăm iubirea, fiilor. Numai cu ea putem, iar fără ea sufletul este greu, este gol, obosește de tot și se dă neputinței celei de la lipsa iubirii, o, fiilor. Hai să ne amintim acum de iubirea celor trei arhierei, căci durerile prin care au fost trecuți și mila lor de oamenii rătăciți de duhul vieții, acestea toate le-au dus ei cu iubirea, cu Duhul iubirii veșnice, cu Duhul Mângâierii, fiilor. O, și nu se găsește în lumea aceasta Duhul Mângâierii, căci El este numai pentru sfinți, numai pentru cei cunoscuți de El cu iubirea din ei.

O, sfinți iubiți ai Mei, o, slujitori de aur pentru biserica lui Hristos, pentru turma Mea cea de sub suferințele vremii, o, ucenici miloși ca și Domnul vostru, ați suferit dispreț mare și alungare dintre oameni, și în toate v-a ajutat iubirea Mea din voi, și cu care voi i-ați miluit pe cei mulți, pe cei apăsați de ispite, de lovituri fel de fel, de suferințe nemângâiate. Iată, locul pentru întâietate în biserică, cel pentru păstorit turma pribeagă prin vreme, o, nu este acest loc pentru cei curați cu inima și cu viața, și este pentru cei care fac jocul oamenilor puterii peste cei mici ai popoarelor toate. Iar locul celor ce merg cu Domnul, o, unde este? Este în cer, nu pe pământ, căci și Eu așa am pățit pe pământ, și M-am întors apoi în cerul cel încăpător și atât de dulce pentru cei ce sunt ai Domnului pe pământ, și unde nu le mai pot face rău cei necredincioși și sortiți vremelniciei, după cum își aleg ei faptele vieții.

O, binecuvântată să vă fie mângâierea în ziua voastră de sobor între sfinți, așa cum cei din cer iau de pe pământ sărbătoarea cea pentru voi! De pe pământ, că pe pământ e timpul, o, iubiților, și timpul măsoară, nu e ca în cer, ca în veșnicie, și e lucrul cel în toi pentru cer sau pentru iad, fiecare cum își alege să-și poarte lucrarea vieții de pe pământ, iar biserica lui Hristos vă are în calendarul ei în ziua aceasta și aduce vouă amintirea voastră cea de pe pământ și vă așteaptă ea ajutorul cel pentru ea, cel de la sfinții Mei, căci sfinții stăruiesc înaintea Domnului pentru cei de pe pământ care îi aleg pe ei mijlocitori spre tronul Treimii Domnului, că e greu pe pământ, și văd aceasta cei din cer și văd mereu.

Iar acum se așează în cartea Mea cea de azi grăirea Mea cu voi, și a voastră cu Mine și cu cei de pe pământ, căci Noi, cei din cer, suntem mângâierea lor pe pământ.

— O, ești plin de mila Ta cerească, Doamne milos. Ești plin de răbdare pentru cei necredincioși, așa cum ai fost și pe pământ Dumnezeul răbdării, Doamne, chiar dacă Duhul Îți ardea pară să faci bine și milă peste tot.

Noi tot așa am fost între oameni, cuprinși eram de milă, iar mila ne umplea de dor să coborâm binele ceresc peste cei îndurerați, dar eram toți sub stăpânirea celor necredincioși și reci cu mila, reci de tot, Doamne, și erau ei oamenii judecății nedrepte, ca unii care spre aceasta s-au ales. Noi însă lucram de partea cerului și tot lucram, până ce am fost opriți să mai stăm în mijlocul turmei Tale, și pe care am mai putut-o ajuta după ce am ajuns în cer cu Tine și mijlocitori la Tine pentru cei așa de apăsați și îndurerați de la duhurile de pe pământ, și care ies din iad și fac vreme rea peste tot.

A rămas în urma noastră turma Ta și striga ea după noi, după ajutor de la Tine, Doamne, dar se împărțea, și ne împărțea pe noi, și ne puneau note cei ce ne împărțeau, că unii cătau cu Vasile, alții cu Ioan, iar alții cu Grigore. O, n-am putut îndura să vedem despărțire în turma Ta din pricina numelui nostru și a lucrului nostru. O, și am făcut pogorământ pe pământ și am vestit că toți trei laolaltă slujim nedespărțiți pentru ei în cer, și toți avem note mari pentru slujirea cea de pe pământ și pentru lupta în fața necredincioșilor din vreme, așa încât să nu ne despartă în inima lor urmașii și fiii bisericii Tale, Doamne.

Avem încă o și mai mare bucurie împărțită nouă de la Tine, că ne-ai așezat la temelia lucrării cuvântului Tău din vremea aceasta și Ți-am pregătit trâmbița, pe Verginica, Doamne, și am pecetluit-o cu numele Tău, cu Duhul Tău, și trupul și sângele Tău i-am împărțit la începutul lucrării Tale de cuvânt în anul 1955, când am coborât pe nori cu Tine și cu potir din cer în mâini în căsuța ei sărăcuță, după ce ea Te-a ascultat pentru post de patruzeci de zile, ca apoi s-o înzestrezi pe ea cu purtarea lucrării cuvântului Tău prin gura ei de om între oameni și să începi să-Ți scrii de atunci cartea cuvântului Tău, venirea Ta în cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne, după om, căci Tatăl Te trimite, nu Tu ai ales aceasta, iar Tu ești Cel ce asculți de Tatăl, și de la El iei tot ceea ce lucrezi ca un Fiu supus, o, și de la Tine trebuie să învețe toți cei credincioși cum pot fi ei fii ai lui Dumnezeu și cu Dumnezeu în mersul lor pe pământ spre cer.

O, ne-ai împărțit bucurie mare și ne-ai așezat apoi să binecuvântăm și să așezăm din cer mersul lucrării Tale în urma trâmbiței Tale Verginica. Ți-ai așezat grădinița Ta cea de la început și de la sfârșit de timp pe temelie cerească de facere nouă și ai așezat în ea cu noi aici pietricica cea albă și taina cea mare, proorocită prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, așa cum scrie în Scripturi să fie și să se împlinească, și ai pus deoparte pe poporul cuvântului Tău și îl hrănești curat și neamestecat cu lumea și îl sfințești pe el, iar noi am binecuvântat începutul cel nou, preoție pusă deoparte pentru cele curate din cer, o, și-Ți îngrijești poporul cel apropiat, și cu care Te sprijini, Doamne, pentru mersul Tău de azi, și așa își are rodul ei trâmbița Ta Verginica, și poporul ei a născut popor nou și ai pentru Tine popor, Doamne, o, și ține-l cuminte, ține-l departe de duhul cel pierzător din lume, și ține-l la pieptul Tău duios și milos și ocrotește-l cu puteri cerești și îngerești, că lucrul Tău e greu de purtat, iar ei sunt mici și fără sprijin pe pământ și fără mângâiere, Doamne. O, și câtă mângâiere le trebuie lor prin greu, o, Doamne! Iar noi stăruim înaintea Ta pentru cei plăpânzi, cu care-Ți porți venirea cea de azi și o împarți cu ei și o porți, o, că nimeni pe pământ nu vrea povara Ta s-o poarte, și așa a fost în toate vremile cu omul, Doamne, căci omul nu trage cu Dumnezeu pe pământ.

În ziua aceasta noi binecuvântăm prin cuvânt iar și iar așezarea Ta cea prin noi întărită încă de la începutul cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica, și iarăși acum și mereu, că ne-ai însărcinat pe noi arhierei din cer să ne ai pentru ungerea

Ta cea de azi, că mare și cerească este lucrarea cuvântului Tău, venirea Ta cuvânt pe pământ, mila Ta pentru om, mila și mângâierea, o, Doamne.

Iar Eu, Domnul, Mă mângâi, iubiții Mei, că vă am din partea celor din cer slujitori aici cu cei ce-Mi slujesc aici ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele și ale biruinței Mele, că Eu cu împărăția Mea am venit, și cu așezarea ei, cu tot cortul ei cel sfânt și ocrotitor, cu toată taina veacului ce va să fie, și care începe de pe pământ, că Eu pe pământ Îmi am așternutul, cu ei aici, pe pământ cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că vin la voi pe pământ, și cu voi sunt, și cu voi lucrez, și cu voi împlinesc cuvântul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2020

Praznicul Întâmpinării Domnului

Iubirea de Domnul este neuitarea poruncilor vieții și umilință mare.

Ne așezăm în carte cu amintirea cea despre Mine, Fiul lui Dumnezeu Tatăl și al mamei Fecioare, căci umilința Mea îndeamnă spre umilință, fiilor, numai să caute omul să vadă ce a făcut Dumnezeu pentru om, căci toată lucrarea lui Dumnezeu, toată facerea și toată truda și aplecarea Domnului, toate au fost pentru om, toate au fost pildă de viață plăcută lui Dumnezeu în om, căci odihna lui Dumnezeu a fost să fie omul, după ce el a fost zidit de Dumnezeu și așezat să stăpânească în numele și spre slava Domnului toată facerea cea prin cuvânt zidită și să se bucure de Domnul, iar Domnul să Se bucure de el și întru el. O, dar nu i-a ajuns omului ce i-am dat să fie și să facă și s-a trufit și n-a ascultat pe Făcătorul Dumnezeu, și l-am pierdut apoi, o, și ce ușor se pierde de Dumnezeu omul, ce ușor, fiilor!

E prea puțină veghe în om ca să nu se piardă el de Domnul, iar ca să nu se piardă ar fi să aibă grijă mare clipă de clipă. Dar nu, e mică de tot grija aceasta și la cei ce-și aleg să iubească pe Domnul cu viața lor, căci ca să-L iubești pe Domnul trebuie să nu uiți poruncile vieții și împlinirea lor, și mai ales trebuie umilință mare, și Mă are omul pe Mine pildă de umilință, căci după patruzeci de zile de la naștere am fost dus la templu de mama Mea Fecioara și de bătrânul Iosif pentru curățirea cea prin lege așezată după naștere de prunci, iar Eu eram minunea ivită din cer pe pământ, Dumnezeu Fiul coborât la oameni prin făgăduința Duhului Sfânt ca să-l călăuzesc pe om spre întoarcerea la Tatăl, ca să-l ajut prin umilința Mea, de la care să învețe omul, o, că umilit am fost în trecerea Mea pe pământ, și tot nu poate omul să vadă și să facă și el ce a făcut Dumnezeu pe pământ înaintea oamenilor, și omul se ține bățos, meritos, nemulțumit, pretențios, chiar dacă nu atrage pe Domnul spre el prin viață îndumnezeită și plină de umilință ca viața Mea arătată lui cât am stat pe pământ.

O, îi trebuie dragoste omului, nu numai credință, și nimic mai bun nu poate el lucra decât dragostea, când o lucrează pe ea.

Fiilor, fiilor, punem în carte în ziua aceasta amintirea umilinței Mele cea de acum două mii de ani, ziua când M-a întâlnit în templu bătrânul Simeon și M-a întâlnit Ana proorocița, și care au rostit prin Duhul Sfânt că Eu, Pruncul Tatălui și al mamei Fecioara, Eu, Dumnezeu Fiul, voi fi cădere și ridicare pentru mulți din Israel, și semn care va stârni împotriviri și descoperirea multor inimi, care sunt sau nu sunt de partea lui Dumnezeu. O, și așa sunt și acum, semn care descoperă inimile multora, căci semn este cuvântul Meu, și descoperă el inimile multora dintre cei care se cred a fi ai lui Dumnezeu, sau dintre cei care aud și înțeleg pe Domnul din pricina curățeniei inimii lor, chiar dacă au de reparat peste viața lor cu Dumnezeu ca să fie plăcută ea Domnului apoi.

Iată amintirea umilinței Mele, aceasta este sărbătoarea cea de azi, cea împărătească, fiilor, și e praznic împărătesc scris peste această zi de amintire. Iar peste încă două duminici după cea de mâine scrisă în calendarul creștin, cea a pomenirii fiului risipitor, începe apoi aplecarea neamului creștinesc spre cele șapte săptămâni de post, și se pregătesc creștinii să întâmpine amintirea patimilor Mele prin cruce, și apoi învierea Mea. O, și trebuie pregătire mai întâi, căci pentru vreme de post avem de învățat cu sufletul și cu fapta întoarcerea la Dumnezeu cu toată ființa a celor ce nu stau frumos în poruncile vieții, și avem de înțeles întoarcerea de-a dreapta Tatălui pentru nejudecată în ziua slavei și a judecății. O, și este apoi de învățat viața de rai, din care să nu cădem dacă o învățăm, căci cine nu ia aminte nu învață și nu are grijă de rai ca să nu-l piardă.

Tu însă, poporul Meu, nu uita că Domnul a făcut milă mare cu tine și te-a povățuit mereu și nu te lasă nepovățuit, numai să primești și să împlinești povața Mea, căci dacă n-o lucrezi o uiți, iar dacă o uiți n-o lucrezi. Dar știi tu cine este cel mai bun paznic al tău pentru păstrarea vieții tale în Domnul și în frați? O, dragostea, este, fiule, acest străjer. Dar dacă dai să socotești sau să înveți singur, o, nu este așa lucrarea ei, și este să iei de la Mine cum să lucrezi și cum să te păstrezi în dragoste, că Eu cu umilință am împărțit în toată vremea dragostea, iar tu nu ești iertat de ea dacă nu lucrezi ca Dumnezeu, căci fiii lui Dumnezeu sunt asemenea Lui, precum este scris, dar numai dacă în ei se vede lucrând dragostea lui Dumnezeu și nejudecata, așa cum Eu, Domnul, pe cruce fiind pus, am împărțit dragoste și celor ce M-au defăimat cu chinul de pe cruce, iar omul creștin trebuie să se uite la Mine dacă vrea să stea de-a dreapta Mea acum, și întru împărăția Mea cea de veci apoi.

O, și vă voi îmbrățișa în cuvânt și voi grăi cu voi acum despre statul în Domnul, fiilor, și vă voi învăța pas cu pas gătirea cea pentru post apoi, și gătirea cea pentru slava zilei învierii Mele, ziua în care i-am mângâiat pe cei zdrobiți pentru Mine, și cu care mângâi de atunci și tot mângâi, căci sunt izvor de mângâiere, aceasta sunt Eu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2020

Duminica Fiului Risipitor

Dragostea din om își iubește vrăjmașii. Când se ivește o pricină între frați, fiecare să nu uite că are nevoie de iertarea greșalelor lui și să ierte celuilalt.

Lucrul Meu cel mult și mereu, o, acesta este, să vă păstoresc, fiilor, iar lucrul vostru este să primiți pe Domnul și să puneți pe cale ca să meargă în părți cuvântul și lucrarea păstoririi, căci vai oilor fără păstor, măi fiilor! Îl aștept pe om să se întoarcă la Dumnezeu și să-I fie bine lui Dumnezeu cu omul, că plânge Dumnezeu după om, și nu știe omul că plânge Dumnezeu după el, că plânge și așteaptă.

O, plâng cu Tatăl, și Tatăl plânge cu Mine, plângem după om. Se uită Dumnezeu în zare să-l zărească pe om întorcându-se din viața lui cea fără Dumnezeu. Omul cel zidit de

mâna lui Dumnezeu s-a pierdut de Tatăl său și și-a ridicat urmași, o, și a ales Dumnezeu din ei și a binecuvântat un popor, începând cu Avraam, și cu urmașii lui apoi, dar poporul acela n-a înțeles cuvântul lui Dumnezeu și s-a lepădat mereu de Domnul din pricina neumilinței lui, o, și avea Dumnezeu făgăduințe rostite peste acel popor și a călcat peste ele poporul acela.

O, fiilor, Îmi spun durerea, că M-a trimis Tatăl după poporul acela apoi, că ani mulți L-a durut pe Dumnezeu de la el, de la purtarea lui, de la îngâmfarea și neascultarea lui de Dumnezeu. O, și ce trimitere Mi-a făcut Tatăl, că mai întâi a făcut vestirea, și apoi M-a trimis, nu fără să Mă vestească M-a trimis, o, și era prea departe de Dumnezeu poporul cel ales al Domnului și s-a purtat cu Mine ca și cu un răufăcător, în vreme ce el făcea atâtea fărădelegi împotriva poruncilor vieții, și M-a scos din tabără și M-a dat batjocurii și crucii. Dar dacă Eu eram venit din cer, o, nu se putea să rămân doborât de ei, de cei la care venisem să-i curăț de păcate și să-i iert de răutăți mari. O, și M-am ridicat dintre morți și am înviat atât de minunat, și M-am arătat lucrând și așezând peste mulți împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu ei, ca să rămână ea peste oameni, peste mulți din cei atinși de taina ei, căci ea nu strigă, ci se așează tainic, așa cum cerul lui Dumnezeu este tainic și este, o, și are Domnul împărăție tainică pe pământ cu cei ce se fac asemenea Lui pentru ea, cu cei ce cred și știu cum să creadă, iar credința în Dumnezeu venit din cer face cu omul casă cerului pe pământ, fiilor.

Am zidit și zidesc din loc în loc lucrarea harului, lucrarea de om nou, și nu fac asta numai pentru cei zidiți de Dumnezeu în însuși trupul și sufletul și duhul lor, ci fac ca să aduc spre Tatăl pe cei mulți și rupți de Tatăl Cel din cer, și fac asta de dor, fiilor, ca omul care și-a pierdut casa și odihna, o, și nu înțelege omul de ce vine și de ce este el pe pământ, și nu-și face omul cale spre Tatăl lui Cel ceresc, căci omul a învățat prea mult părăsirea de Tatăl și stă pribeag de tot, departe de împărăția Tatălui său.

Fiilor, fiilor, ce mult au lucrat cei luminați de Dumnezeu cu harul credinței și al înțelepciunii de sus, de la Dumnezeu, pentru cunoașterea lui Dumnezeu, pentru urmarea multora după Domnul apoi! O, ce mult har am coborât peste mulți, ca să-i ajut pe cei mulți de peste tot, ca să aibă omul chemare și loc pentru împărăția cerurilor cu el pe pământ!

O, ce greu dă să asculte omul și să știe apoi ce să facă cu viața lui! S-a învățat prea mult fără Dumnezeu omul. O, cum să fac să-l fac pe om să Mă știe și să Mă cunoască și să Mă primească și să Mă ia aproape?

Fiilor, fiilor, vin la voi cuvânt ca să Mă vestesc cu voi pe pământ în cuvânt și să se audă în lung și în lat glasul Meu de Păstor, Care cheamă la pășune dulce, la masă cerească și să le dau din ea la mulți și să-i ajut să-și înțeleagă menirea, dacă s-au născut pe pământ.

O, fiilor, să aveți mereu în voi și între voi dragostea Mea. Am spus că nu numai credință trebuie, ci trebuie dragoste apoi, și cu ea să poată omul după Domnul să meargă. Lecția dragostei trebuie pusă în lucru ori de câte ori omul uită de dragoste. Dragostea iartă, uită răul, trece peste greșeli, îl face mic pe om, ca să fie mare Dumnezeu în el.

O, dragostea are lucrare mare și sfântă, fiilor. Ea întreține statul lui Dumnezeu între frați, ea nu pedepsește, ea nu caută ale sale, ci se dăruiește tot timpul. Ea stă, și nu cade, căci ea este Dumnezeu în om. Omul are nevoie mereu de milă de la Dumnezeu și de tot binele, iar dacă el împarte dragoste tot timpul prin toate lucrările lui, atunci omul se dovedește a fi locașul lui Dumnezeu, omul dragostei, odihna Mea în el.

Dragostea din om își iubește vrăjmașii, măi fiilor, și seamănă cu Dumnezeu omul care împarte dragoste peste cei reci cu el și nepricepuți pentru dragoste. Cel cu Dumnezeu în el Îl lasă pe Domnul să judece pentru orice pricină care se ivește pe calea lui cu Domnul, iar el iubește ca Dumnezeu, și mai ales se umilește ca Dumnezeu înaintea celor reci cu el, căci așa face Dumnezeu în toată vremea, o, și așa stau cerul și pământul la locul facerii lor, prin dragostea și răbdarea lui Dumnezeu, fiilor, căci omul nu este deprins să aibă grijă de cele făcute de Dumnezeu și de ascultarea lor de Dumnezeu tot timpul.

O, ce mult Mă mângâi și ce mult Mă bucur că vă am ca să am cu cine să-Mi așez pe pământ cuvântul Duhului Meu! Vă mulțumesc, dăruindu-vă iubire în inimi, iubire ca a Mea pentru frați și pentru vrăjmași, ca voi să semănați cu Mine în iubire, fiilor. Iubirea Mea Mă dovedește că sunt Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, măi fiilor. Iubire să aveți și să fiți și voi, căci voi Îmi sunteți sprijin ca să vin și ca să păstoresc de la voi pe mulți cărora Eu Mă descopăr ca să-i aduc la Tatăl Meu pe ei.

O, feriți-vă mult și mereu și atent, feriți-vă de duhul judecății de frate, măi fiilor. Toți oamenii au despărțire mare între ei și Dumnezeu din pricina duhului judecății și a judecăților dintre ei, căci apasă unii pe alții și-și iau dreptul să-și facă dreptate, să se creadă drepți și în stare să judece pe cei vinovați în dreptul lor, și-și iau dreptul să se trufească unii peste alții, dar ca să se umilească unii pentru alții ca să fie frumoși ca Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima ca și Dumnezeu, o, nu le dă prin cap această iubire, iubirea de semeni, fiilor, căci porunca vieții este iubirea de Dumnezeu și de semeni, și este scrisă această poruncă în Scripturi pentru om ca s-o împlinească el pe ea.

Se face aducere aminte a fiului care a părăsit casa părintească și și-a cerut din mâna tatălui său partea de avere ca să plece departe de țara lui. O, și s-a desfrânat el cu viața și cu plăcerile cele pământești și mult vinovate, dar gândul care se ținea după el din inima tatălui său a făcut pe Dumnezeu să ia aminte la durerea părintelui îndurerat de pierderea fiului fugar, și a dat Domnul sărăcie mare peste țara cea străină, de nu mai avea nimeni să-i dea să mănânce copilului cel pribeag, cel străin pe-acolo. O, nimeni nu-i dădea nimic, și a venit duhul umilinței peste el și l-a ajutat, și s-a umilit pribeagul de țară și s-a gândit îndurerat la tatăl său cel părăsit de el și a pornit spre mila de la tatăl său, și, apropiindu-se, a plâns tatăl cu el și s-a bucurat cu mare bucurie văzându-l viu pe cel crezut mort departe.

O, iată umilința și iubirea, mila și aplecarea, că acestea fac minuni mari, fiilor. O, ce frumos, ce milos lucrează Dumnezeu pentru fiecare om, fiilor! Suferă Dumnezeu că nu pricepe omul mila aceasta pentru el, și multa așteptare a lui Dumnezeu după om.

O, fiilor, nu uitați să iertați totul și mereu și oricui. O, nu uitați să nu țineți minte răul, sau să judecați voi în locul lui Dumnezeu pricinile care se ivesc și care vă aduc nemulțumiri. Tot omul are nevoie de iertare de la Dumnezeu, iar Eu am spus acum două mii de ani: *«Iertați, și vi se vor ierta vouă greșalele voastre!»* O, nu lăsați ceva între voi care să vă despartă de lucrarea dragostei și a iertării, căci dragostea, numai ea iartă. Iar de îngâmfare feriți-vă ca de foc, căci ea nu iartă, ea pedepsește, ea Îi ia locul lui Dumnezeu în om ca să nu se

smerească omul pentru pacea dintre frați.

Fiilor, dacă o pricină se ivește între frați, o, ce este de făcut? Fiecare să nu uite că are nevoie de iertarea greșalelor lui din partea lui Dumnezeu și din partea semenilor lui, și să nu-și depărteze singur iertarea Domnului pentru el dacă el n-ar ierta celuilalt. O, nimic să nu aducă diavolului bucurii prin neiertare îndelungată și prin neumilința inimii, că nu e om să n-aibă vină la Dumnezeu, fiilor, și de aceea pentru că i se iartă trebuie și el să ierte, ca și Tatăl să-i ierte ceea ce a greșit. Iar el să nu facă altfel, căci fratele fiului care s-a întors din rătăcire s-a umplut de duhul de judecată asupra tatălui său, care a iertat pe cel vinovat de păcat, dar care s-a umilit mult, și cu lacrimi de durere și cu căință, fiilor. Iar tatăl a căutat să alunge păcatul judecății din fiul cel judecător de tatăl și de frate și și-a îndemnat fiul cel răzvrătit spre bucuria aflării celui vinovat, celui pierdut atâta vreme în păcat.

Și acum privesc peste poporul cuvântului Meu ca să văd cât Mă primește și câtă înțelepciune ia din gura Mea pentru el, și cât iartă pentru asemănarea lui cu Dumnezeu.

O, și privesc peste toți cei care iau din pășunea Mea pentru viața lor cu Dumnezeu, pentru bucuria Mea de la ei, de la cei ce cred venirea Mea pe pământ cuvânt după om.

Iar vouă, o, pace vouă, fiilor care Mă primiți și-Mi puneți în carte cuvântul, și apoi mersul lui peste pământ! Cereți să vă dau ceea ce vă trebuie pentru mersul Meu prin voi, fiilor. Rugați-vă la Domnul pentru voi ca să vă dau, că Eu rugându-Mă la Tatăl primeam și lucram. O, așa și voi să lucrați, ca Mine să lucrați, și prin rugăciune să primiți, și apoi să-L dăruiți pe Domnul celor ce-L caută și celor ce-L află la voi.

Pace vouă, fiilor! Aș vrea să fie înțeleasă această urare, pe care Eu v-o dăruiesc, spunându-vă: pace vouă! Această urare este un mare dar. O, și tot poporul care Mă știe la voi să înțeleagă el acest mare dar peste el ca și peste voi, că e scump de tot acest dar când îl dau.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor!

Rostesc peste tot pământul acest cuvânt și spun: Pace vouă, celor de pe pământul tot! Și cuvântul Meu poartă în el puterea împlinirii lui. Amin, amin, amin.

3/16 februarie 2020

Duminica Înfricoșatei Judecăți și Sărbătoarea Sfântului Mucenic Haralambie

Ca și acum două mii de ani Domnul e părăsit de ucenici. Cel închis în sine nu are inima curată și alungă statul Domnului din obște. Îndemn la iubire și la jertfă de iubire pentru Domnul.

Pace vouă, fiilor care străjuiți cetatea Mea cu voi și venirea Mea cuvânt în cartea Mea cea de azi cu voi!

O, fiilor care lucrați pentru Dumnezeu, iată, și în duminica aceasta vă păstoresc, căci sunt așezate de sfinți trepte spre Dumnezeu pentru cei care urcă și se desăvârșesc urcând spre cele plăcute lui Dumnezeu în inima și în fapta omului creștin, iar Eu vin și grăiesc acum cu amănuntul ceea ce nu am grăit atunci când zideam prin cuvânt împărăția cerurilor și puterea cea sfântă pentru ea a celor ce Mă aveau atunci de Învățător, sau a celor ce se țineau pe urma Mea ca să-Mi audă învățăturile, sau să-i vindec de greul vieții pe cei ce mergeau din greu sub dureri fel de fel, iar Eu eram Cel ce le dăruiam viață și ajutorare și Mă dovedeam prin acestea că sunt Dumnezeu din Dumnezeu și că-i atrag spre Tatăl pe cei pribegi de Dumnezeu pe pământ.

O, tot așa lucrez și azi, și amintesc cuvintele cele pline de tâlc și de înțeles, pe care le așezam înaintea celor credincioși venirii Mele de la Tatăl și înaintea celor necredincioși, ca să vadă ei apoi că răul pe care l-au lucrat asupra Mea l-au lucrat asupra lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, și Care a fost vestit că va veni și că nu va fi primit, ci va fi disprețuit de toți.

În duminica aceasta este însemnată în calendarul creștin grăirea Mea cea de atunci despre ziua înfricoșatei judecăți, când fiecare va primi plată după faptă și va fi trecut la dreapta sau la stânga, oi și capre, oile de-a dreapta ca binecuvântate ale Tatălui și pentru moștenirea împărăției pregătite lor de la întemeierea lumii, iar caprele la stânga ca blestem pentru focul cel veșnic, pregătit diavolului și îngerilor lui cei pedepsiți așa, precum este scris.

Am spus de pe atunci cum va fi, am spus ca să se ia aminte și să nu se uite aceste spuse atunci. Am spus că vor fi adunate înaintea tronului de domnie a slavei Mele toate neamurile, și vor fi despărțite la dreapta și la stânga, după fapte, cei cu iubire de Dumnezeu, și cei fără iubire de Dumnezeu, dovedite acestea prin lucrarea lor asupra trimișilor lui Dumnezeu din toate timpurile ca să fie primiți sau nu, miluiți sau nu, hrăniți, adăpați, pribegi miluiți și înveșmântați, cercetați pentru neputințe sau închiși cu nedreptate, ca și cum ar fi făcut acestea toate lui Dumnezeu, Care i-a trimis pe ei vestitori peste pământ pentru cei ce-L primesc pe Domnul prin ei sau nu-L primesc pe El, o, și așa se va alege de o parte sau de alta, după cum s-au purtat ei cu Dumnezeu pe pământ, în viața lor de pe pământ.

O, fiilor, ce bine ar fi fost și ce bine ar fi să fi luat sau să ia aminte omul la ceea ce am spus Eu atunci pentru ziua slavei Mele, când îngerii tronului slavei și când Cel ce șade pe tron va aduna toate neamurile pentru cercetarea și pentru plata cea după fapta vieții lor! Pentru orice răsplată bună trebuie să muncești mai întâi, și tot așa este și cu viața cea de veci pentru bucuria ei, că trebuie să muncești ca s-o ai din plin cu Domnul, lângă Domnul, de-a dreapta Lui, mai ales că timpul de muncă este aici, în vremea trupului, și apoi primești ceea ce ai muncit să ai, iar dacă nu faci așa, va fi jalea cea de veci partea ta, și nu mai poți repara, că acum e de lucru, nu după aceea, e aici lucrul, nu atunci când doar capeți ceea ce ți-ai strâns. Dacă la viața ta, dacă la lucrul dăruirii tale se strică ceva în vremea vieții trupului, tu să repari aici, acum, tu să stai mereu privind la tine pentru atunci, ca nu cumva să rămână ceva stricat şi nereparat acum, iar rugăciunea să-ţi ceară mereu mila Mea cea pentru atunci, şi apoi să-ţi iasă înainte rugăciunile cele pentru veşnicia ta cu Domnul, cu îngerii Lui, cu frumuseţile de sus.

O, fiilor, o, fiilor, ce voi face Eu, oare, cu cei care şi-au oprit faptele acestea până la sfârşit, cu cei care n-au mai găsit cu cale să facă celor mai mici ai Mei iubire şi cercetare şi fapte care să fi fost trecute în dreptul lor pentru ziua aceea, în care ei vor avea trecută neprețuire pentru cei de sub crucea Mea cea de azi? O, și ce să mai spun de disprețul cel pentru voi, sau de clevetirea cea răutăcioasă și defăimătoare lucrate de ei, și prin care au gândit că ies ei bine, iar voi rău?

O, așa s-a întâmplat și în vremea trupului Meu, M-au părăsit pe rând doi câte doi și M-au tot părăsit, și n-au înțeles ei cuvintele Mele, ca și cei de acum n-au înțeles, și au fost și sunt dintre cei care n-au avut inima curată îndeajuns și credincioșie și credință care să-i convingă pentru statornicie, o,

și s-au ales după multă vreme de stat cu Mine și cu voi, s-au ales pentru vremelnicie și își angajează defăimători peste voi, ca pe vremea aceea, chiar dintre cei care au fost aproape și ei.

O, iată de ce încă de pe atunci spuneam: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»* Plecau și atunci mulți, plecau doi câte doi și tot plecau, nu rămâneau sub faptele vieții veșnice pentru Domnul ca să aibă ei răspuns bun în ziua slavei Mele, căci aveau gândiri de sine, păreri de sine, doriri de sine, prin care diavolul dezbină pe tăcute pic cu pic, căci inima nu este curată în cei ce gândesc de sine sau au fapte și stări de sine, iar unde nu este gândire la fel, acolo este despărțire chiar prin aceasta.

Iată, fiilor, cel ce nu are de împărtășit mereu sufletul său cu cei cu care viețuiește, acela nu are inima curată nici pentru el, nici pentru cei cu care viețuiește, căci este închis în sine fiindcă are cu ce, cu gândiri și fapte despărțite de gândirea și faptele de obște, și are vedere de sine a lucrurilor, a înțelesurilor, a faptelor, și aceasta face despărțire și de frați, și de Dumnezeu, căci Domnul locuiește unde este unire și unitate între cei de o obște.

Fiilor, fiilor, vorbirea de rău din gura celor ce n-au lucrat pentru calea Mea cu voi până la sfârșit, aceasta este o pedeapsă peste ei, o plată rușinoasă, de care au parte doar cei din lume, cei lumești, cei ai duhului lumii, măi fiilor. Și le spun și lor așa: O, dacă nu-i puteți avea dragi vouă pe cei ce sunt ai Mei, și cu care Eu Mă sprijin pentru multa Mea lucrare, mici în puteri și mici pentru răutate, dacă nu-i vorbiți de bine pentru numele Meu, fiindcă nu puteți să nu-i vorbiți deloc, o, măcar să nu-i vorbiți de rău pentru numele vostru, cum fac toți cei care aruncă defăimare înapoi, după ce își iau apucăturile și pleacă cu ele de capul lor.

Caută unii spre alții cei ce s-au despărțit de Mine și de voi, măi fiilor, o, și se grăbesc să greșească așa până la unul, și nu se tem să greșească împotriva cuvântului Meu, care atât de mult și de amănunțit l-a tot învățat din cer pe cel ce a pășit pe calea aceasta a slavei Mele cuvânt pe pământ.

O, ce bine își pot face apoi cei ce se caută unii pe alții dacă se despart unul după altul de mersul cu Mine? O, nu-și pot face, decât rost de păcat unul altuia prin căinări, prin clevetiri, prin vorbiri deșarte și uitând de greșalele lor și de ale celor ce au greșit înaintea Mea mai înainte de a greși și ei, cei ce și ei pleacă, dând de peste ei mila Mea, povața Mea, aplecarea Mea. O, că mult M-au aplecat cu cele pitite de ei față de cei din jur în mijlocul obștei, și au gândit că Eu sunt orbul și prostul și că nu văd și nu știu, dacă am tăcut și tac. O, dar Eu nu Mă bag în ascunsurile tale, măi creștine fără de minte din cer, și te las așa cum îți alegi să faci și să iubești să faci, iar Eu stau cu ale Mele și cu ai Mei și cu lumina, o, fiule care fugi de lumină. O, fugi dacă așa alegi și vrei. Eu n-am ce să-ți fac, dar acestea te despart de obște și de Dumnezeu și te scot pic cu pic. Numai inima curată față de toți, numai aceasta te scapă de gândirile tale și de faptele lor, și aceasta te ține în credință și în credincioșie și în creștere pentru Domnul până la ziua slavei, când Domnul va sta pe tron de slavă și va da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

Fiilor, fiilor, avem la masă de cuvânt în duminica aceasta pe ierarhul Haralambie, pe cel care a tras spre darul credinței pe mulți, pe mulți, căci cu viața lui măreață i-a îndrumat pe mulți păgâni, atrăgându-i la neamul Meu cel creștinesc, dar tot așa a atras el și mânia celor prigonitori, și care l-au jupuit de piele și de carne pe acest mucenic bătrân de ani, mult peste suta de ani, când tot lucra pe ogorul creștin. N-a scos un cuvânt în vremea durerilor lui pentru Hristos, iar cei care îl păzeau din partea prigonitorilor treceau de partea Dumnezeului lui și primeau și ei moarte mucenicească la fel ca și sfântul Meu, și mulți pe rând veneau spre mucenicie pentru Domnul când vedeau răbdarea lui și chinurile de peste el, în timp ce mai-marele oștirii împăratului se umplea de mânie și se tot umplea, până când el însuși a luat în mâini cârlige și dădea să rănească și să rupă carnea de pe trupul cel chinuit de ei al ucenicului Meu. Dar vai lui, că i-au căzut mâinile ca secerate de la locul lor și, scuipând în obrazul sfântului Meu, i s-a dus gura la ceafă. O, când el a văzut acestea l-a rugat pe sfântul cel bun și blând de iertare, și a fost el vindecat prin rugăciunea sfântului Meu, și s-a vindecat apoi și ranele mucenicului Meu ca prin minune. Iar împăratul vremii a dat poruncă să i se taie capul și să se curme toată această priveliște, care-l înfrunta și îl dezgusta și îl înfuria. Numai că și fiica sa a câștigat pe Hristos prin iubirea de Domnul a marelui ierarh mucenicit, și s-a îngrijit ea apoi de cele ce urmau să fie făcute pentru sfântul Meu cel mare în vremea aceea, și mucenicit sub privirea multora care au câștigat credință și botez și iubire de Domnul.

Și iată, iată iubire de Domnul și o viață lungă de iubire, cu mult peste o sută de ani de iubire de Dumnezeu și de oameni, fiilor! O, și nu cercetează aceasta cei ce nu se apleacă pentru ca să învețe și ei calea vieții, calea iubirii, și nu rătăcirea cărării care duce la viață, o, și se trag mulți spre pieire prin necunoașterea cea pentru viață, fiilor, și iată cum își aleg viața sau judecata cea grea atâția oameni, ca și cei din vremea ierarhului cel sfânt, Haralambie, și care stă acum cu dor să intre la voi, în cartea Mea cu voi, fiilor.

Și binecuvântat să-ți fie popasul în cetatea Mea de cuvânt, o, om iubitor de Dumnezeu, și iubit cu aceeași măsură, și hai, grăiește, că Eu ascult, și ascultă și ei!

Cu mare aplecare grăiesc, Doamne, cu Tine aici, în cetatea cuvântului Tău din vremea aceasta, dar și cu voi, cei din urmă ucenici ai Domnului nostru Iisus Hristos. Cu mare bucurie mă umplu și cu dulce cuvânt de întărire pentru calea cu Domnul a celor ce sunt și a celor ce vin pe cale la cuvântul cel cu putere în el, și care curge din gura Domnului aici de atât de mulți ani.

Noi, cei sfințiți de Domnul n-avem voie să uităm să lucrăm mereu și mult pentru credința și puterea cea pentru ea a multora care nu văd și nu apucă pe calea împărătească spre împărăția cea pregătită de la întemeierea lumii pentru cei binecuvântați pentru ea prin faptele vieții lor cu Domnul și pentru Domnul, cercetându-L și ajutându-L să poată și să-Și găsească sălaș și viață în mulți, în cât mai mulți dintre cei de pe pământ de peste tot.

O, aveți grijă de voi, copii miluiți și iubiți de Dumnezeu! Voi Îi datorați iubire multă Domnului, că v-a făcut Hristos fii împărătești, neam împărătesc, de care El are atâta grijă, fiilor. O, aveți grijă de Domnul așa cum are El de voi, și faceți-vă această datorie mai mult decât orice ați avea voi de lucrat pentru cetate, pentru poporul Său sau pentru voi. Nu uitați să îndemnați mereu pe poporul cuvântului lui Dumnezeu la iubire multă pentru El și la jertfă de iubire, căci iubire fără jertfă nu este iubire de Domnul. O, și să-și înțeleagă bine datoria cei ce au venit să fie și ei ai Domnului, și nu tot ai lor, cum fac atâția creștini pe pământ, care nu s-au dat cu totul iubirii de Dumnezeu și de semeni.

Aceasta am dorit să vă las povață pe masă în ziua mea de sobor între arhiereii cerului, cei mari ai cerului și ai pă-

mântului.

Iar Domnului Îi fac aplecare mare, și-Ți mulțumesc, Doamne iubit, de dragostea Ta cea pentru mângâierea mea între sfinții Tăi, o, și le împart și lor din ea, căci așa sunt cei ce sunt ai Tăi.

— O, iubite slujitor și mare semănător al împărăției Mele peste mulți pe pământ, tu ești și azi, alături de lucrarea Mea de azi, ești lucrător pentru lucrul Meu, lucrător cu harul pe care ți l-am împărțit. Credincioșia ta pentru Mine să fie pildă mare pentru toți cei ce sunt ai Mei în vremea aceasta, iar Eu binecuvintez cuvântul tău ca să pătrundă el cu lucrarea lui în cei ce sunt ai Mei și în cei ce vin și vor veni.

Fiilor, fiilor, Mă pregătesc să vin cu un cuvânt de înviorare pentru cei ce sunt poporul Meu apropiat cu voi. Și apoi Mă pregătesc cu mult cuvânt pentru pecetluirea credinței cea de la sfârșit ca și cea de la început și a cărării ei adevărate, și voi grăi cu tot pământul care are pe el pe cei care iubesc Calea, căci Eu sunt Calea, Eu, și nu omul care-și face cale spre Mine cum voiește el, căci pe pământ sunt mulți care se fălesc cu numele Meu și cu credința lor în Mine, și-i voi întreba pe toți despre credința lor și-i voi sorta la dreapta și la stânga, după cum și-a ales fiecare să le fie viața și credința și cărarea pe care merg, și le voi spune dacă merg sau nu pe calea care duce acasă la Tatăl. O, și nu îi voi lăsa să viseze ce vor ei fiecare, ba le voi spune cum Mă poate omul avea de Dumnezeu al său după voia Mea, nu după voia sa.

Și pace vouă acum, fiilor! Nu uitați să stați sub ocrotirea Mea și să învățați bine aceasta, căci vai celor ce nu știu de ajuns de bine statul și păstrarea lor sub ocrotirea Mea mereu! Vin duminici cu lecții mari în ele purtând, și vom sta cu cartea pe masă și vom împărți din ea după cum va fi trimiterea Mea și lucrul cel de la Mine, căci Eu Mă îngrijesc de tot omul dacă el Mă primește când bat.

Pace vouă! Și cu pacea Mea în voi și între voi să fiți și să lucrați și să împărțiți din ea, fiilor! Eu vă dau, iar voi fiți împărțitori, fiți ca Mine, dați omului pe Dumnezeu, dați cuvântul Meu oamenilor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

10/23 februarie 2020

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Fiii lui Dumnezeu sunt cei ce împlinesc cuvântul lui Dumnezeu. Grăirea Domnului cu neamul român. Căsătoria este robie, iar inelul, semnul ei.

O, este nevoie de Dumnezeu peste pământ, și Unul este Dumnezeu, și nu este alt Dumnezeu, decât Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele, iar numele Lui este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și toate câte s-au făcut, prin El s-au făcut și se fac, precum este scris.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut, și nu fără El, iar întru El era viață. O, și tot așa și la sfârșit, Cuvântul este la Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul și întru El este viață, iar viața este lumina oamenilor.

O, vin pe pământ cuvânt cu viață întru el ca să hrănesc sufletul omului, că nu numai cu pâine se hrănește omul, ci cu orice cuvânt al gurii lui Dumnezeu, precum este scris, iar cuvântul Meu spune așa acum:

O, omule, o, omule, grăiesc peste tine cuvântul Meu și spun că Eu sunt Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Cuvântul Lui sunt peste tine, și-ți amintesc că M-a trimis Tatăl Meu acum două mii de ani ca să Mă fac cunoscut Dumnezeu din Dumnezeu, coborât din cer pe pământ ca să Mă nasc Prunc și să cresc așa cum crește omul născut din om și să Mă aibă și să Mă ia omul de Dumnezeu al său pe pământ. O, și M-am întors apoi lângă Tatăl, la locul Meu din cer, ca să fiu cu Tatăl pentru tine și să te cuprind în Duhul Sfânt Mângâietorul, omule, și să ai peste tine lucrător și ocrotitor Duhul Treimii lui Dumnezeu și să nu-ți întinzi mâinile și inima spre dumnezei care nu sunt dumnezei, și să te poată îngriji Dumnezeu, omule.

O, nu e bine să fie prost omul. Omul trebuie să fie deștept și să-L cunoască pe Dumnezeu și să creadă în El prin înțelepciunea dăruită lui de Dumnezeu la facerea sa, dar pentru această credință urmată trebuie ascultare, omule, iar când tu nu asculți de cuvântul lăsat peste tine de Dumnezeu, pierzi frica de Dumnezeu și nu-ți este frică să ieși de sub mâna Lui ocrotitoare, iar frica o pierzi pentru că îți pierzi prin neascultare înțelepciunea cea de la Dumnezeu, așa cum a pățit Adam, omul cel zidit de Dumnezeu la început, și iată, când pierzi duhul ascultării, zadarnică este credința ta în Dumnezeu, căci cel ce crede ascultă și are credința de ocrotire.

Iar Eu grăiesc așa acum pentru cei care cred în Unul Dumnezeu și stau sub această credință și o moștenesc din unii în alții, și mai ales de acum două mii de ani când am venit și M-am arătat lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, purtat în pântece de Fecioară și născut Prunc ca să cresc ca omul apoi, o, și sunt Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Și vine apoi credința în Duhul Sfânt Mângâietorul, purcezător din Tatăl și împreună închinat cu Tatăl și cu Fiul și lucrător prin prooroci, și toate prin biserică în sobor de apostoli, așa cum a fost așezată biserica Mea atunci. Și spun aceasta ca să te îndemn spre credință în Unul Dumnezeu, omule, și să știi tu ce Dumnezeu mare a zidit omul la început și să stai tu sub mâna Lui și să înveți să nu uiți pe Dumnezeu, că dacă-L uiți te duci și-ți alegi dumnezei fel de fel, care nu sunt dumnezei, căci Unul este Dumnezeu, omule.

Și acum, după ce M-am așezat Dumnezeul Cel adevărat înaintea oamenilor prin cuvântul Meu cel de azi rostit, pe vatra neamului român revărsat din gura Mea dumnezeiască, spun acum peste tot neamul oamenilor în lungul și în latul pământului:

Pace vouă, fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și vouă, fii ai oamenilor! Și spun așa ca să știți cum vă alegeți să fiți, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, împlinindu-l pe el, iar fiii oamenilor se aleg să nu asculte de Dumnezeu și își aleg viață fără de ascultare, iar când nu mai ai de cine să asculți nu mai ai pază peste viața ta și iei îndemn din tine însuți și din cei care ca și tine nu fac voia lui Dumnezeu prin ascultare de cuvântul Său.

Iar ție, popor român, o, pace ție, întreită putere de pace, că pe vatra ta stă cartea cuvântului Meu din zilele acestea și Mă tot scriu în ea de peste șaizeci de ani și am deschis-o ca să știi tu că Dumnezeul tău este cu tine, țară cu credință de la strămoși moștenită, țară ortodoxă, în care Domnul Își găsește plăcerea și venirea Sa cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp!

O, pace vouă, fii români, pace vouă, căci și-au pierdut pacea oamenii de pe pământ, iar tu, țara Mea de azi, să nu ți-o pierzi, iubito, căci Dumnezeu este cu tine, și să fii și tu cu El, că tu știi ce Dumnezeu ai și ce este El și ce face El pentru ai Săi! O, iată, nu uita, nu uita de arma biruinței, țara Mea cea

de azi, nu uita de arma care taie toată pornirea vrăjmașă, căci tu ești popor cu cruce în mersul tău pe pământ, iar Eu te îndemn să faci cruce mereu și mult, ca să fii tu mărturisitorul Meu și să fii păzit prin cruce, că Eu ți-am plătit mântuirea și credința ta în Dumnezeu prin cruce, fiu român. O, fă cruce, fiule, și ține departe relele toate, și să se strângă cu tine preoții tăi pentru rugăciune chemătoare de sus, ca să trimită Domnul la tine pază de îngeri și sfinți ocrotitori în fața relelor de pe pământ, locul unde diavolul dă lupta cu Dumnezeu pentru câștigarea omului de o parte sau de alta, după cum voiește omul să se aleagă, căci pe pământ sunt neamuri întregi de oameni fără de cruce, fără de sfinți din cer, dacă nu cred în ei, dar tu ai moștenire mare de sfinți care ți-au lăsat cărarea spre Dumnezeu, și a lui Dumnezeu spre tine ca să știi calea și crucea de cărare. Așadar, ridică mânuțele sus spre Dumnezeul tău Iisus Hristos și cheamă-Mă lângă tine ca să te ocrotesc, că te-am învățat mereu să-L ai pe Dumnezeu cu tine, că iată, cu tine stau, și în mijlocul tău fac sfat, și fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui și moștenirea Domnului este el, iar Dumnezeul Cel adevărat risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și disprețuiește sfaturile căpeteniilor, iar sfatul Domnului rămâne în veac și gândurile Lui din neam în neam, precum este scris.

Iar tu, neam român, încrede-te în Domnul Dumnezeul tău și stai sub ocrotirea Lui, dar să-L iubești și să te sfințești pentru El, că Dumnezeul tău este sfânt, și iată, vine vremea postului mare și amintirea patimilor Mele prin cruce, iar tu ia din învățăturile așezate de sfinții părinți la temelia bisericii lui Hristos acum două mii de ani, și mai apoi prin sfinții ierarhi, nu prin orice fel de ierarhi, o, și fă tu voia lui Dumnezeu, și totul prin biserică, fiindcă poporul creștin este biserica lui Dumnezeu și stă Domnul în mijlocul ei și face sfat, precum este scris. O, și trecere mare are la Dumnezeu biserica neamului român, și iată cum vin și stau în cuvânt și te păstoresc și-ți spun să nu te temi, și-ți întăresc credința, nădejdea și pacea, dar să fiți deștepți, fii români, și să nu uitați că scris este: *«De n-ar păzi Domnul cetatea, zadarnic ar păzi-o cei ce o păzesc pe ea»*, o, și toate cu Dumnezeu să se facă.

O, nu te teme, popor român, nu vă temeți, fiilor români, căci Dumnezeu este cu voi prin cuvântul Său și vă face ocrotire și vă învață să vă ocrotiți cu crucea și să faceți cruce peste toate ale voastre, pe apă și pe hrană, pe pământul pe care mergeți și pe văzduhul care vă înconjoară, peste intrările și ieșirile voastre, o, și stați acasă, stați în țară, în țara voastră binecuvântată, că Eu am venit în ea cuvânt de facere nouă, facerea din nou a lumii, fiilor, iar voi să nu plecați departe, măi fiilor români, o, că mulți au greșit față de țara aceasta și s-au dus din ea, s-au dus de capul lor ca și cei ce se risipesc departe, și plâng în ceruri sfinții români, plâng de cei plecați din țara binecuvântată azi, când Domnul este apărătorul și vistierul celor credincioși, căci celor credincioși nu le trebuie averi și bani, ci iubire și sănătate și ascultare și mulțumire întru toate le trebuie. O, dar nu mai sunt învățători cu milă peste tine, țara Mea, și am venit Eu să te ajut sub cruce, dar stai sub cruce, că vai de poporul cel fără de cruce, vai! O, și cine să le spună popoarelor această durere, care se suie la cer de la toți cei care disprețuiesc pentru ei arma biruinței și-și lasă sub primejdie viața? Iar semnul sfintei cruci când îl faci, nu uita, fiu român, să împreunezi cele trei degete mari ale mâinii drepte în numele Treimii dumnezeiești, Căreia te închini, și așa să-ți însemnezi trupul și toate ale tale, și calea și hrana și apa și somnul și trezirea din somn și gândul și pacea și iubirea ta de Dumnezeu, și vei fi poporul cel iubit de Dumnezeu, poporul cel ascultător și ocrotit prin ascultare, o, și nu te teme de ceea ce se tem cei fricoși, și nu lua de la ei zvonurile rele, căci cei fricoși au în ei lipsa lui Dumnezeu, că Unul este Dumnezeu, nu dumnezeii lor sunt. Iar tu nu-ți pierde pacea și ia-Mă de sprijin și de ocrotire, fiu român, căci Tatăl tău Dumnezeu știe de ce ai tu nevoie, numai să-L ai tu pe El.

Și acum așezăm în carte pomenirea Mea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, căci îi povățuiam pe ei cum să se roage în rugăciunile lor și le spuneam să-L recunoască pe Tatăl de Dumnezeu al lor și să fie supuși și să ierte și să ceară paza Domnului, și totul ca în cer pe pământ, voia Tatălui și toate de la Tatăl, iar fiii să învețe iertarea tuturor celor ce le greșesc, ca și Tatăl să le ierte lor pe cele greșite ale lor, numai să ceară ei iertarea la Tatăl pentru ceea ce ei greșesc ca niște oameni, iar cei iertați sunt cei păziți de rău prin Tatăl, Care iartă și nu pedepsește pe cei ce se apleacă Lui pentru iertare.

În ziua aceasta se face pregătirea spre urcuș prin oprire de la mâncăruri bogate și prin punerea la sfințenie mare a fiilor lui Dumnezeu, a celor ce iubesc pe Domnul, și este așezată de sfinții părinți amintirea lui Adam, care a pierdut raiul prin nesupunere și prin neascultare de Dumnezeu, căci a luat și a mâncat ceea ce era oprit să ia, și așa s-a clătinat în iubire și așa a căzut el apoi din rai.

O, fiilor, omul își ia femeie pentru păcat, căci omul iubește păcatul, și de aceea își ia femeie, iar în Scripturi este scris că din pricina desfrânării să-și aibă omul femeia sa, dar tot în Scripturi este scris că este bine ca bărbatul să nu se atingă de femeie, dar din pricina curviei să-și aibă el femeia sa, o, și fiecare din cei doi este rob celuilalt, se stăpânește unul pe altul pentru sine fiecare și au inelul ca semn de robie, și așa se bucură unul de altul bărbatul și femeia sa. O, așa a păcătit Adam, și a rămas el cu femeia sa și s-au despărțit de Dumnezeu așa cum fac toți cei care își aleg de viață femeia și căsătoria, adică rob unul altuia cei doi.

O, fiilor, fiți fii ai lui Dumnezeu și păstrați-vă apoi alegerea aceasta, căci cel ce se unește cu Domnul este un trup cu Domnul, și nu este aceasta ca și cu omul care se alege pentru om, iar unirea Mea cu omul este prin biserică, adică Mă dau omului cu trupul și sângele Meu așa cum M-am dat pe cruce pentru el, pentru viața lui cu Dumnezeu, și nu cu vrăjmașul lui Dumnezeu.

O, fiilor, fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, și așa le spun celor ce aleg pe Dumnezeu pentru asemănarea lor cu Dumnezeu. Eu prin așa fii Îmi țin peste pământ ocrotirea și peste cei păcătoși cu viața, dar care au credință în Unul Dumnezeu, chiar dacă sunt slabi pentru ei înșiși și pentru calea cu Dumnezeu cu viața lor.

O, e nevoie de ocrotire pe pământ, și trebuie să fie și sfinți în cetățile locuite de oameni, și pentru ei să pot să Mă apropii cu ocrotirea și să țin primejdia departe și să nu pierd peste tot locul Meu de lângă oameni, și ca să am unde să trag în petrecerea Mea pe pământ, în taină umblând și lucrând lucrul Meu.

O, nu uitați, fiilor, că unde este Dumnezeu cu omul este și ocrotirea Sa. Să Mă audă neamul oamenilor de peste tot cum pot ei să aibă ocrotirea Mea peste ei, și să caute ei spre Unul Dumnezeu de Dumnezeu al lor, căci dumnezeii lor nu sunt dumnezei și nu sunt nimic.

Și acum spun iar și iar: Pace vouă, popoare de pe pământ! De nicăieri nu vine pacea, decât de la Dumnezeu, Ta-

tăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar Dumnezeu este Cel milos, Cel ce iartă, căci atât iubește El, iar cei ce iartă au iubirea Mea în ei.

O, pace ție, popor român, și fă cruce tot timpul și să te bucuri sub acest semn ocrotitor, iar preoții tăi să deschidă cărțile bisericești și să trimită rugi de pace și de ținere departe a oricărui rău, și voi lua rugăciunile bisericii și ale poporului și le voi așeza înaintea Mea, căci tu ești neamul Meu cel de azi, cel la care am venit acum cuvânt pe pământ, trimisul Tatălui la tine, neam român.

Fiți liniștiți, fii români! Bucurați-vă de Domnul! El este paza voastră, căci Domnul îi iubește pe români, și le voi da lor cuvânt de înțelepciune pentru credința lor, curând, curând le voi da.

O, pace vouă, fiilor care așezați pe pământ cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu! Începem vremea postului mare și vin să pun peste voi binecuvântare și iertare de greșale și pace și întărire, fiilor, și vă dau putere din puterea Mea, vă dau mângâiere, vă dau ca să aveți, fiilor.

Binecuvântare rostesc în ziua aceasta peste poporul român și peste vremea de post, pentru dragostea lui de Dumnezeu!

Și, iarăși, binecuvântare mare peste tot poporul care se hrănește cu tot cuvântul Meu, care curge acum peste pământ și peste el, și fiecare să creadă mult în binecuvântarea aceasta și să poată frumos prin ea!

O, cereți, fiilor, la Domnul ceea ce are El nevoie să aveți și să puteți și să lucrați Lui. O, pace vouă! Bucurați-vă și vă veseliți în toată vremea celor șapte săptămâni de post, căci cine-și arată o față posomorâtă își pierde plata în cer, dar voi fiți vioi și plini de Duhul Sfânt de la unul la altul și hrăniți-vă cu cuvântul lui Dumnezeu ca și cu pâinea, că putere mare are cuvântul Meu, fiilor, iar voi știți aceasta.

O, pace vouă! Țineți pe Dumnezeu între voi! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

17 februarie/1 martie 2020

Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Proorocii mincinoși strâmbă calea oamenilor spre Dumnezeu. Biserica Domnului este biserica celor care se sfințesc pentru El. Ruptura bisericii în două acum două mii de ani. Românii să nu părăsească țara lor binecuvântată.

Eu sunt Cel ce sunt. Așa Mă vestesc Eu, Domnul Iisus Hristos, celor cărora în ziua aceasta trimit cuvântul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să grăiască Dumnezeu cu ei pe limba Sa. Dacă oamenii grăiesc pe limba lor despre Dumnezeu, Domnul grăiește pe limba Sa pentru toți cei care grăiesc cum vor ei despre Dumnezeu și despre calea Sa cu omul.

Calea Mea cu omul, am spus cu limba Mea acum două mii de ani, am spus că Eu sunt Calea, Eu, așa cum sunt Eu, nu cum este omul care-și alege după mintea și după dorirea sa calea spre Dumnezeu. Iar în ziua aceasta grăiește Însăși Calea cu căile pe care oamenii și le aleg spre Dumnezeu ca să-i aibă Dumnezeu pe ei ai Săi, zic ei.

O, nu așa. Nu oricine poate grăi despre calea cu Dumnezeu, și iată, e în floarea ei vremea despre care am spus în cuvântul Meu acum două mii de ani că se vor ivi tot felul de prooroci mincinoși ca să strâmbe calea spre Dumnezeu a oamenilor, iar apoi am spus răspicat ucenicilor Mei despre această vreme primejdioasă pentru cei credincioși de la sfârșit, și erau ucenicii Mei îmbrăcați în Duhul Sfânt, așa cum le-am făgăduit când M-am întors la Tatăl acasă după învierea Mea.

O, și voi grăi acum despre calea către Dumnezeu și voi merge cu graiul Meu în lungul și-n latul pământului, iar grăirea Mea va rămâne scrisă pe pământ și în cer, căci Eu sunt Cel milos și întind mâna după om, numai să creadă el cu putere în cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta și în puterea lui, căci vin pe pământ cuvânt, precum este scris să vin, și credință doresc să găsesc pe pământ dacă vin spre om.

Întâi las cuvântul împăcării și al mângâierii peste toți și peste tot pe unde va pătrunde cuvântul Meu, și spun:

Pace vouă, celor cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc în ziua aceasta, întâia duminică a postului mare, a dreptei credințe, duminica ortodoxiei, calea cea dreaptă cu Dumnezeu a omului care voiește să meargă cu Domnul pe cale!

Este scris în lege și în prooroci despre Mine că voi fi Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ la sfârșit de timp și că voi fi însoțit de oștiri de sfinți, iar cei care nu folosesc cu inima și cu credința lor vicleșugul, aceștia Mă pot recunoaște în acest cuvânt și pot spune cu credință sfântă: *„Doamne, grăiește-ne nouă, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”*, iar Eu să spun inimilor luminate cu cuvântul Meu: *„Veți vedea cerul deschis, și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se, ducând și aducând, și iarăși aducând și ducând pe Dumnezeu Cuvântul peste pământ”*, căci Eu lucrez pe pământ între oameni cuvânt în ziua aceasta și se duce la Tatăl cuvântul Meu, ca și acum două mii de ani când grăiam pe pământ cu Tatăl și Îi ceream, iar El Mă asculta și împlinea ceea ce Îi ceream, căci am spus Tatălui în văzul și în auzul ucenicilor Mei: *«Tată, Eu știu că Tu Mă asculți, dar Mă rog pentru ei ca să vadă ei că Tu M-ai trimis!»*, o, și apoi am strigat la Lazăr cel mort de patru zile să se trezească și să iasă la vedere viu, iar legătura Mea cu Tatăl a lucrat la vedere, căci am spus: *«Ca să creadă ei, Tată, ca să vadă ei că Mă auzi, că Mă asculți și că Eu nu fac nimic decât de la Tine, căci sunt Fiul Tău».*

O, așa fac și acum în ziua aceasta și spun: Tată, ceea ce-Mi dai Tu, aceea grăiesc în ziua aceasta, și nu fac de la Mine nimic, pentru că nu fac voia Mea, ci voia Ta o fac, Tată ceresc.

——— Iar Eu, Tatăl, grăiesc și spun celor cu care Tu grăiești acum, Fiule scump al Meu Iisus, și le spun tuturor așa:

Amin, amin zic vouă, tuturor: fiecare părinte se bucură de copilul lui și-i face numai bucurii și numai mângâieri. Eu însă am plâns și plâng de șapte mii de ani, plâng cu Fiul Meu Iisus Cel iubit și plângem cu dorul foc, că am făcut la început om după chipul și asemănarea Noastră ca să Ne bucurăm cu el și de la el, dar dacă el n-a fost copil, o, n-a dat să înțeleagă ca un copil, și L-a îndurerat adânc pe Dumnezeu, căci n-a ascultat, și s-a pierdut de Dumnezeu, iar Dumnezeu a plâns și plânge, o, și plânge mereu, plânge că a trimis pe Fiul Său, cu Care El plânge, și a venit pe pământ Fiul lui Dumnezeu și S-a făcut mic de tot și S-a cuibărit ca un pui în pântecele curat al Fecioarei proorocite ca să-L poarte pe Dumnezeu, o, și S-a născut El Prunc mic, și a fost Dumnezeu Copil ascultător, și a stat sub creștere și sub ascultare a stat, o, și pe cruce a fost ridicat să stea ca să moară ca omul, să moară prin cruce pentru om, și ca să-l atragă pe om spre Tatăl, spre Cel ce a zidit omul. Iar Eu plâng cu Fiul Meu Iisus Hristos și așteptăm cu Duhul Sfânt Mângâietorul ca să-l cuprindem pe om sub taina nașterii din nou, de sus.

Iar în ziua aceasta mare, Fiule Iisus, Eu, Tatăl, grăiesc peste neamul omenesc și spun pentru cuvântul Tău de azi pes-

te ei: Precum apa pregătită de preot pentru ziua de Bobotează primește peste ea cuvântul sfințirii și se face aghiasmă sfântă și ocrotitoare de rele și sfințitoare peste om, și rămâne ea limpede și proaspătă mereu, și cu puterea lui Dumnezeu peste ea oricâți ani ar sta ea păstrată de om, minune a Duhului Sfânt de peste ea, tot așa să se aplece prin acest cuvânt toți cei credincioși și să primească ei sfințirea minții și a înțelepciunii minții, și apoi a inimii, și apoi prin credință să cunoască mintea omului calea cea una, pe care se merge cu Dumnezeu.

Iar Eu, Tatăl, pecetluiesc acum pentru mintea omului ceea ce am grăit și am hărăzit să poată omul, să poată să creadă de la Dumnezeu și ca Dumnezeu, căci iată, credința nu este a tuturora, ci numai a acelora ce se sfințesc cu viața, și apoi cu purtarea lui Dumnezeu de către ei prin Duhul Sfânt Mângâietorul, având Acesta orânduiala Sa prin biserică, căci biserica cea care are calea, adevărul și viața este cea lăsată de Tine prin ucenicii Tăi, Fiule Iisus, iar ei au pus-o în lucru din ucenici în ucenici, și se cheamă ea calea cea dreaptă, calea lui Hristos cu omul, calea ortodoxiei, de pe care mulți, mulți, o, prea mulți au plecat și s-au dus în lături după mintea lor, iar biserica Ta a rămas pentru cei sfinți, pentru cei care s-au sfințit pentru Tine și pentru ea, ca să nu fie ea biruită, și să rămână rădăcina ei și să dea muguri spre cer prin duhul umilinței și al ascultării, lucrări pe care le-au părăsit cei ce s-au tras de sub binecuvântarea cea prin sfinți lăsată. Dar sfinții au rămas şi sunt, şi este armată de sfinți purtători de Dumnezeu şi e plin cerul de lucrarea lor pentru cei de pe pământ, care cred prin credința sfinților Domnului, o, şi avem rod în cer, Fiule scump, şi lucrăm de sus, şi iată, şi jos lucrăm să îndreptăm căile şi să netezim peste tot, ca să se vadă calea, că Tu eşti Calea, Fiule Iisus, o, dar cine Te mai cunoaşte, oare, aşa cum Tu eşti, cine, Tată? Cine mai vrea să se tragă de partea Ta, după chipul și asemănarea Ta?

— O Tatăl Meu, binecuvintează-Mi cuvântul, ca să Mă fac prin el cunoscut așa cum sunt Eu tuturor celor ce au străbat căile oamenilor, de nu mai știu oamenii calea spre Dumnezeu, și calea lui Dumnezeu spre ei!

Vin din partea Ta după om, Tată iubit, și lucrez lucrarea Ta, Tu în Mine, și Eu în Tine și în cei ce cred în venirea Mea cuvânt pe pământ, ca să creadă și alții mulți că Tu M-ai trimis și Mă trimiți, că Tu lucrezi, și că Eu sunt Fiul Tău ascultător, și de la Tine iau, căci scris este: *«Noi le facem pe toate!»*

Acum, ascultați voi, toți cei de pe pământ care vă credeți pe calea cea cu Dumnezeu, ba și voi, cei care nu credeți nimic sau în nimic din cele ce sunt de la Dumnezeu și cu Dumnezeu între cer și pământ:

Amin, amin zic vouă tuturor: Eu sunt Cel ce sunt! Eu sunt Păstorul Cel bun, Care Și-a pus viața pentru oile Sale și Care are și în alte staule oi care să le aducă la El, la calea care este cale a Sa, calea cu Dumnezeu pe ea.

O, nu poate omul să-și aleagă calea lui cu Dumnezeu, nu poate, decât dacă o ia pe cea pe care am așezat-o și am pecetluit-o Eu prin sfinții bisericii Mele, căci biserica Mea este biserica sfinților Mei, a celor ce se sfințesc pentru Mine ca să-Mi fie ei locaș, și apoi împreună turmă a Mea.

O, luați aminte la cuvântul gurii Mele în ziua aceasta a Mea cu voi în grăire, că ne întoarcem la începutul bisericii Mele și a cărării credincioșilor Mei; iar cine nu voiește să audă și să citească istoria cea de atunci a bisericii lui Hristos, a celor dintâi ucenici ai Mei și a celor lăsați de ei din unii în alții ca și cei de la început, o, cine nu voiește să audă, să nu audă, să nu cunoască ei aceasta, că nu sunt împinși să creadă, dar sunt rugați să ia aminte că biserica lui Hristos nu este așa cum își alege omul să fie ea, ci așa cum a fost așezată ea și întărită pe stâlpi tari o dată pentru totdeauna și lăsată sfinților Domnului.

O, dar cine sunt cei care au fost și sunt cei sfinți ai Domnului? Sunt cei ce se sfințesc pentru El, sunt cei ce cred și lucrează ca și cei de la început, de unde a început credința și calea omului cu Dumnezeu. A venit apoi vremea când prin Duhul Sfânt s-au ridicat cu putere de sus cei trei mari arhierei ai turmei ortodoxe, Vasile, Grigorie și Ioan, peste care s-a coborât marea lucrare a Duhului Sfânt și multa ei putere, și au așezat ei rânduială tare pentru cei ce se vor învrednici pe calea ortodoxiei cu viața lor spre Dumnezeu, iar Duhul Sfânt a pecetluit înțelepciunea aceasta coborâtă și lucrătoare cu multul peste ei și a lăsat pe cele din ale Mele luate și vestite să fie așezate peste cele sfinte și peste cei sfinți ai Domnului. La acești trei mari și sfinți arhierei ai bisericii Mele sunt adăugați pentru întărirea bisericii sfinților arhiereul Nicolae, arhiereul Spiridon, arhiereul Haralambie, câțiva din ei numiți acum în grăirea Mea despre începutul cel sfânt al lucrării bisericii Mele, întărite prin sfinții plini de umilință și de smerenie a inimii și de nevoință prin lepădarea de sine, așa cum cer Eu, Domnul, celor ce merg cu Mine pe cale, și au mers ei și mulți ca ei cu lupte grele între cei sfinți ai Mei și vrăjmașii credinței drepte. Iar după o mie de ani de la punerea temeliei bisericii Mele prin ucenicii Mei, o, a fost să vină vremea rupturii și dacă a venit această vreme, Eu, Domnul, am rămas cu puțină turmă, că mare parte din ea și-a ales drumul ei, a dat cu bobii ca să-și aleagă rânduială pe plac, dar, ieșind de sub ascultarea cea de la începutul bisericii, s-a împestrițat orânduiala ei în fel și chip, ca apoi să vină peste turma despărțită rupturi din vreme în vreme, până ce au ieșit mai multe cărări și nume de cărări, multe alegeri de cale fiecare după plac, iar Eu, Domnul, am rămas credincios și întreg cu cei ce au stăruit să meargă după dreptarul cel prin sfinți pecetluit pentru duhul și trupul și mersul bisericii Mele.

Și iată, au trecut două mii de ani, iar Eu sunt întreg ca la început, și nedespărțit sunt, și lucrez cu Tatăl prin orânduiala rămasă și păstrată prin biserica ortodoxă, mireasa cea statornică pentru Mirele ei, și care cere la Tatăl iertarea greșalelor ei, așa cum și ea iartă celor ce greșesc asupra ei. Iar prin vreme, de la o vreme la alta sunt și au fost mulți, și vor fi încă mulți care se apleacă să cunoască amănunțit adevărata istorie și mersul cel credincios al sfinților bisericii Mele și trag ei cu credință pe calea cea una adevărată și păstrată la rădăcina vieții plăcută Mie pentru biserica Mea.

O, nimeni, nimeni nu Mă poate batjocori pentru mersul bisericii Mele prin vreme, chiar dacă au fost și încă sunt dintre cei ce nu merg frumos cu viața după orânduiala sfinților bisericii, căci oamenii cad în păcate, dar au la îndemână pocăința și ridicarea, și spun aceasta pentru că văd îndrăzneala proorocilor mincinoși și tot spun ei de colo-colo că au plecat din rânduiala cea din părinți a bisericii pentru că slujitorii ortodoxiei sunt nevrednici, sunt necinstitori de Dumnezeu, nepăsători de turmă. Dar și Eu îi întreb pe acești batjocoritori: ei erau sau sunt vrednici, de s-au tras să asculte de chemări străine de glasul Domnului? Sau sunt proști cei care stăruiesc cu statornicie pe calea credinței părinților sfinți, iar cei ce pleacă aiurea sunt cei deștepți cumva, și de deștepți ce sunt pleacă? O, ba nu așa, ci sunt aceștia cei ce s-au lăsat păcăliți și smulși din rădăcină și sunt îndărătnici și trufași, și sunt îm-

bătați de o dragoste străină de duhul umilinței întru Hristos, chiar dacă ei simt, vezi Doamne, că iubesc pe Dumnezeu și că prin această dragoste a lor atrag și salvează și pe alții spre Dumnezeu. O, cine-i trimite pe aceștia să facă ce fac ei? O, nu Eu îi trimit. Ei sunt prooroci că se vor ivi, că vor ieși din turmă și vor înșela pe cei neiubitori de Dumnezeu și vor spune că e la ei Hristos, chiar dacă nu pot arăta pe Dumnezeu cu ei.

O, și cine sunt cei înșelați de ei? Sunt cei ce nu cunosc istoria și statornicia și nevoința sfinților și întemeietorilor bisericii Mele prin Duhul Sfânt lăsat de Dumnezeu peste ei. Cei înșelați sunt cei care nu s-au ocupat cu mintea și cu inima să-L cunoască și să-L urmeze pe Domnul, iar când li se arată momeala li se pare că a ieșit Domnul în calea lor.

Eu însă am certificat de naștere ca și omul, și tot așa are și biserica Mea, dar cine să le spună aceasta la cei înșelați, și care nu știu că Dumnezeu este mărturisit prin sfinți, prin ucenici, prin nevoitori, prin învățători încercați și înțelepți cu multul, neluați din drum, nu oricum formați, ci prin lepădare de sine lăsându-se ei luminați și înzestrați de Dumnezeu pentru oameni?

O, și Mă uit cum cei care stau la răspântii vânători de suflete caută după cei cu vază, după unii cunoscuți cu mare nume printre oameni și-i trag pe ei ca să fie crezuți aceștia apoi, și ca să-i tragă ei și pe alții necunoscători pe calea cea sfântă, zic ei, o, și rămân aceștia tot în voile lor, nu în voile Mele, și nu au ei pecete cunoscută de Dumnezeu, și se lasă păcăliți de orice cursă le iese în cale. Dar Eu le spun răspicat la toți cei pescuiți și păcăliți, și le spun așa și la pescari și la prada lor, le spun: *«Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi»*. Așa este scris, și nu este altfel, și nu este cum vrea omul, căci omul primește ceea ce merită și găsește ceea ce caută, iar el crede că găsește pe Dumnezeu. Dar cine voiește să-L găsească pe Dumnezeu pentru viața lui, Eu, Domnul, le spun la toți cei care caută, că prin biserica Sa Se lasă El cunoscut și găsit și dăruit în dar celor ce se sfințesc pentru El, căci biserica Mea este a sfinților Mei, a celor ce pășesc treaptă cu treaptă spre cunoașterea de Dumnezeu și spre ascultarea de El.

Iar acum spun: Cei ce voiți să fiți cu Dumnezeu după adevăr, Eu sunt Calea cea pentru voi, și nu vă pot călăuzi decât spre biserica cea așezată de Mine prin sfinți și prin părinți și prin mucenici mărturisitori credinței sfinte, iar calea se numește după limba oamenilor biserica ortodoxă și toată rânduiala ei pentru cei care se fac fii ai lui Dumnezeu prin biserică, căci altfel de fii nu cunoaște Dumnezeu a fi ai Săi, decât dacă vin spre adevărul cel prin biserica Sa, spre încreștinare și spre viață pentru credință apoi.

Așadar, aceasta este calea despre care Eu, Domnul, spun că Eu sunt Calea. O, atât de frumoasă este istoria bisericii Mele, atât de frumoasă! Dacă ar vrea omul să intre pe făgașul ei s-ar umple de înțelepciunea sfinților Mei și ar fi îmbrăcați în lumina cea de sus, iar Eu, Domnul, spun în ziua aceasta însemnată cu numele de duminica ortodoxiei, și spun la toți cei care vor să încerce iubirea lui Dumnezeu prin biserică, buni sau răi, ortodocși sau despărțiți pe alte căi, și spun așa: O, faceți cruce cu cele trei degete mari împreunate ale mâinii drepte și însemnați-vă trupul pe frunte, pe piept, pe umărul drept și pe cel stâng apoi și spuneți: *„Doamne, miluiește-ne pe noi!”*, și veți vedea minuni și răsturnări de demoni, și pe satana urlând în urma voastră, și veți vedea împliniri mântuitoare vouă în vremi de război cu diavolul, o, că lipsește de la oameni arma biruinței, crucea și obișnuința cu ea a celor botezați, lipsește crucea de la ei așa cum îi lipsește soldatului arma sa în vreme de război.

O, nu voiesc să suferi primejdii, țară română, țara Mea, țară ortodoxă, dar fă cruce îți spun, și așează cruci peste tot meleagul tău, și faceți cruce, fii români, că a venit Hristos pe pământ și a îmbrățișat crucea pentru voi, pentru cei ce cred venirii Lui atunci, iar voi păstrați-vă în credința bisericii cea de la început, o, și chemați-Mă lângă voi, căci fericiți sunt cei ce Mă aleg de izbăvitor al lor la vreme de necaz!

O, iată ce povețe sfinte vă dau încă: Nu vindeți și nu cumpărați duminica, fiilor, căci este ziua Domnului, e ziua învierii, fii români! Faceți-vă cărare pe cale cu stropitoarea cu aghiasmă! Faceți cruce peste toate și peste voi, peste apă, peste hrană, peste tot lucrul vostru, peste calea pe care umblați! O, faceți rugăciune spre Dumnezeu în culcare și în sculare, când stați la masă, când mergeți la lucru, căci David, unsul Meu, era împărat cu atâtea griji purtate în toate zilele domniei lui peste țara lui, dar totdeauna avea timp destul să-I vorbească lui Dumnezeu la bine și la greu, să aducă înaintea Mea pe toate ale lui dureri și bucurii, să se culce și să se scoale cu Dumnezeu, să-L slăvească pe Domnul cu inima și cu glasul în toată vremea, o, și iată dragostea și trăirea cu Dumnezeu în toate și tot timpul. O, cum să-l părăsească Dumnezeu pe un așa om iubitor, și cum ar putea să stea fără Dumnezeu un așa suflet îndumnezeit?

O, nu părăsiți țara asta binecuvântată mult, fii români! Nu căutați cald să vă fie și atât, căci pentru credință trebuie stăruință și răbdare și statornicie, și toate prin iubire. O, nu fiți păsări călătoare, care se duc departe de teama frigului, că multe din păsările sunt pildă de statornicie și rămân acasă și îndură frigul și gerul, iar dintre ele cad mucenițe prin răbdare, dar rămân acasă și caută pe la creștini, care le pun hrană prin copăcei și apă călduță când e prea ger, și iată pildă pentru cei care iubesc și rabdă statornici pentru Dumnezeu și lângă Dumnezeu, nu prin străini departe, căci păsările călătoare nu se mai întorc, ci se întorc puii lor primăvara, așa cum a fost și cu poporul Israel când s-a întors din țară străină, căci s-au întors puii lor, iar ei s-au îndărătnicit și nu s-au mai întors.

Voi, cei care ați plecat din biserica sfinților părinți și vă despărțiți și plecați smintindu-vă, o, nu uitați că și voi sunteți păcătoși, iar Eu am spus să nu cadă omul și am spus: *«Nu judecați, ca să nu cădeți în judecată!»*, să nu cădeți în același păcat prin care voi judecați omul, și apoi să pierdeți pe Dumnezeu și să cădeți spre rătăcire ca plată a celor ce judecă în locul lui Dumnezeu pe om.

Eu sunt Calea, o, Eu sunt, iar voi dați la spate iubirea pentru mama Mea Fecioara și dați pe sfinți la o parte. O, și cu ce și cu cine rămâneți? Aveți nevoie de mijlocitori spre Dumnezeu, căci așa am lăsat Eu orânduiala prin biserică. Credeți voi că rămâneți cu Dumnezeu după ce faceți aceste păcate? O, iată ce greșeli grele aveți, și pentru care sunteți aruncați de pe cale, iar voi trăiți cu gândul că ați găsit calea, după ce vă duceți de pe cale. Dar pe cei ce vă atrag, voi nu știți că sunt cei înșelători, care împlinesc Scriptura despre cetele de prooroci mincinoși, care se ivesc să încerce să fărâmițeze turma Mea, precum este scris ca să se știe când se va ivi aceasta.

Vin astăzi prin cuvânt și vă spun vouă: Nu sunteți pe cale cu Dumnezeu. Sunteți pe o cale aleasă de voi, și de cei ce vă înșeală pe voi pentru slava lor, căci Eu sunt Calea, și această cale este prin biserica ortodoxă.

Iar azi este scris în istoria bisericească la începutul ei, când se tot iveau erezii fel de fel și vreme grea de tot, și când

se izbea în biserica Mea din toate părțile, și atunci sfinții bisericii au pus rânduială peste tot locul împotriva celor ce loveau rânduiala cea sfântă a bisericii, și au scris ei carte de anatemizare asupra ereziilor vremilor, și iată, se citește astăzi în biserici anatemele peste toți cei care au călcat și calcă peste cele o dată așezate pentru totdeauna prin sfinți peste biserica Mea, cea de două mii de ani a Mea și credincioasă Mie, iar dacă nu este iubire de Dumnezeu, este scris de ucenicii Mei pentru cei neiubitori: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu să fie anatema!».*

Și acum, îndemnul cel plin de milă îl las peste toți cei care caută calea, și spun: Eu sunt Calea, și am lăsat-o pe ea moștenire sfinților părinți, care au întărit pe temelia ei biserica Mea, biserica creștin-ortodoxă, iar cea care este numită biserică în afara ei Îmi este potrivnică, s-a tras în lături și și-a făcut calea ei, din care-și au cărări fel de fel cei ce s-au fărâmițat în multe bucăți timp de o mie de ani, după cutremurul cel mare din viața bisericească a creștinilor care au păstrat întâia mie de ani calea cea dreaptă a mersului cu Dumnezeu pentru om, și a împărățit Dumnezeu o mie de ani cu dreapta Lui cărare. Iar cei ce au slujit cu credincioșie în acest timp sunt sfinții care împărățesc în cer cu Mine, și care au grijă de cei credincioși ai lor în fiecare țară creștin-ortodoxă, și fiecare țară are armata ei de sfinți, și mulți sfinți au românii, și mulți sfinți au rușii, și mulți sfinți au țările de demult tari în credință, și care s-au păstrat cu credința tare în prima jumătate de vreme a bisericii pe calea cu Dumnezeu prin sfinți păstrată între pământ și cer, și a venit apoi despărțire mare, și durere tot la fel.

Și acum, pace vouă, celor ce auziți această epistolă sfântă, cu mare milă lăsată peste voi în zi de duminica întâi a postului mare, duminica ortodoxiei!

O, pace vouă, dacă voiți! Eu sunt Calea, dacă voiți să credeți că Eu sunt Cel ce grăiesc acum cu voi, că Eu sunt Cel ce sunt, dacă voiți să credeți.

Și acum pun pana jos, după ce-Mi pun numele peste scrisoarea Mea spre voi, cei ce credeți, și cei ce nu credeți acest cuvânt ieșit din gura Mea.

Iar Eu sunt Iisus Hristos, trimisul Tatălui pe pământ spre voi.

Și pun acum încheiere cuvântului așa cum l-am și început, și spun: Eu sunt Cel ce sunt! Amin, amin, amin.

24 februarie/8 martie 2020

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci. Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta

Pacea între om și Dumnezeu este pacea pe care Domnul o aduce celor fără de pace. Pilda lui Israel, ocrotit de Domnul între cei pedepsiți ai egiptenilor. Strigarea către poporul român: Domnul mai ține pământul pentru biserica ortodoxă. Îndemn la pocăință și la sfințenie.

O ceată de îngeri vestitori sună din trâmbițe și spune:

Coboară Domnul cuvântul Său peste pământ pe vatra neamului român, spre care-Și are cărare cu cuvântul de mai bine de șaizeci de ani! Coboară Domnul, și se scrie pe pământ grăirea Sa și se cheamă ea Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul peste pământ, El, și pacea Sa. Amin.

Pacea Mea o aduc acum și o las și o dau celor fără de pace, ca să aibă ei pace apoi! Nu precum știe duhul lumii pacea, nu așa dau Eu pacea Mea, ci așa cum știe Dumnezeu lucrarea păcii, adică pace între om și Dumnezeu, între Dumnezeu și om, frica de Dumnezeu, cea care îl înțelepțește pe om, și apoi iubirea, ca să iubească omul ca și Dumnezeu și să fie pe pământ ca și în cer voia lui Dumnezeu, că toți creștinii spun: *«Tată, facă-se voia Ta pe pământ ca și în cer, și dă-ne pâine și dă-ne iertarea greșelilor așa cum și noi le facem semenilor noștri, și dă-ne izbăvirea de ispite și de cel rău, Tată».* Iar ca să fie împlinire de la Dumnezeu prin rugăciunea aceasta spre Tatăl, trebuie ea rostită cu tot adevărul inimii omului creștin, căci împărăția lui Dumnezeu cu omul este așa cum o țară are peste ea o carte la care nu se poate oricum umbla, decât împlinind cerințele ei (Constituția, n.r.), și tot așa și cu împărăția lui Dumnezeu este, și este orânduire prin Duhul Sfânt și pecetluită de sfinți și de părinți prin biserică la începutul ei, iar dacă se adaugă ceva prin sfinții bisericii trebuie să fie aceasta în acord cu Duhul Sfânt, cu Dumnezeu, cu legile sfinte, nu cum dă omul să răstoarne pe cele așezate prin sfinți, și care trebuiesc întărite mereu, și nicidecum schimbate, căci cine schimbă pe cele așezate de Dumnezeu umblă la temelia casei lui Dumnezeu, și este scris despre cel ce face un așa păcat că cine strică templul lui Dumnezeu îl strică Dumnezeu pe unul ca acesta.

Acum Mă apropii cu pacea Mea cea de sus și spun: Pace ție, popor român! Întărește-te în Dumnezeu și nu te clătina, și spun aceasta și mai-marilor de peste tine, iar slujitorii de biserică știu din cărțile bisericești ce trebuie să se facă acum între rugăciunile către Dumnezeu, și apoi untdelemnul sfințit, sfântul maslu, și apoi să lucreze peste turmă puterea sfintei cruci, așa cum este ea întărită prin sfinți să se facă cu cele trei degete alăturate, și să se așeze peste toate trupurile acest semn, atingându-și fiecare fruntea, apoi pieptul, umărul drept și cel stâng, și prin acest semn se face ocrotire mare odată cu rugăciunea inimii și a buzelor spre Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar dacă este ascultare bisericească trebuie să se împlinească vremile de post odată cu rugăciunea cea stăruitoare. O, că dor Mi-a fost și-Mi tot este dor de turma creștină s-o văd ascultând și împlinind voia lui Dumnezeu peste ea, căci grija și teama cea de acum au început mai cu putere odată cu sosirea vremii postului mare, când creștinii nu trebuie să se atingă de mâncare unsă, de bucate oprite pentru vremea de post, iar această orânduială sfântă este trecută în calendarul creștin al sfinților Mei, și frică ar fi să-i fie oricui calcă orânduielile sfinte, o, și n-ar mai veni peste pământ niciun rău, și iată, aceasta este pacea Mea pe care o dau turmei creștine, ea este împăcarea omului cu Dumnezeu prin voia Tatălui ceresc pe pământ ca și în cer, o, și nu mai este această rânduială peste creștini, iar această neorânduială atrage plata neascultării. Dar este la îndemână arma pocăinței și darul lui Dumnezeu apoi, iertarea celor ce se căiesc de greșeli și de călcarea rânduielilor sfinte, căci oastea creștinătății de pe tot pământul pe unde este ea, are acum peste ea rânduiala postului mare și-I este dor lui Dumnezeu să-Și vadă turma ascultătoare prin iubire, căci iubire mare trebuie între om și Dumnezeu, și vine apoi iubirea și mila Domnului peste cei ce iubesc și împlinesc iubirea și numele lor de creștini, și vine ocrotirea de cel rău.

Și amintesc acum de minunea cea mare din vremea când a scos Dumnezeu prin Moise pe poporul robit în Egipt și când pentru umilirea lui Faraon și alor lui a venit pedeapsa ca să poată Dumnezeu să dezlege calea celor ce aveau să iasă din robie, o, și nu se lipea pedeapsa pe niciunul din neamul

lui Israel, ci numai de cei încăpățânați ai Egiptului, care se împotriveau voinței lui Dumnezeu, și a scos Domnul nevătămat pe poporul dezrobit atunci, și care a înțeles să împlinească întocmai voia lui Dumnezeu.

O, așa și acum, las cuvânt și îndemn peste turma creștină să împlinească ea voia lui Dumnezeu, cu post și cu rugăciune chemătoare, ca să vin cu îngerii și cu sfinții, precum este scris să vin când vin pe pământ cuvânt, și să ocrotesc acum cu mână tare pe cei ce ascultă și se bizuie pe iubirea și mila Mea. Tot răul care vine când vine nu este să vină fără voia lui Dumnezeu, și-și cere satana voie, după ce vede că fac oamenii voia celui rău și vrăjmaș Domnului și omului.

Dar Eu, Domnul, aștept omul să Mă strige ca să vin. Chiar dacă sunt din cei ce nu cred în Dumnezeu, dacă aceștia Mă strigă în vreme de necaz cu credință și cu toată inima, Eu vin și-Mi arăt slava, vin și fac izbăvire, vin, că este scris să vin la strigarea inimii omului.

O, popor român, o, țara Mea ortodoxă, iată ce spun: Eu, Domnul, de aceea mai țin pământul, pentru țările care au ortodoxia ca biserică a lor, căci biserica ortodoxă și cei ascultători din ea sunt mireasa Mea, căci Eu sunt Mire și am mireasă, și toți sfinții ortodoxiei de două mii de ani au fost și sunt mireasa Mea, turma Mea, odihna Mea pe pământ, casa Mea și toată rânduiala ei cea sfântă, numai să fie ea ținută cu sfințenie, căci viața sfântă este de la Dumnezeu, iar păcatul este de la diavol, dar este pocăință pentru păcat, și iată, strig pe fiii bisericii ortodoxe și spun lor mai întâi: Pocăiți-vă, că împărăția cerurilor este cu voi și știți cum este ea, și trebuie s-o împliniți cu viața voastră sfântă pe pământ între oameni!

Și strig acum și la toți ceilalți: Pocăiți-vă și cereți Domnului vreme de pocăință și cereți înțelepciune de sus peste voi, ca să vi se descopere vouă cărarea cea dreaptă, cărarea împărăției Mele cu omul, și de la care s-au tot abătut mulți, mulți în ultima mie de ani de la învierea Mea dintre cei morți.

O, fiilor creștini de peste tot ai bisericii ortodoxe, stați în arborele cel sfânt al bisericii Mele așezate prin apostoli și prin sfinți, și udat la rădăcină mereu prin mărturisitorii sfinți și hrăniți cu legi sfinte și ținuți pe stâlpii tari ai harului de sus. Și apoi unitatea aceasta s-a clătinat, că mulți slujitori și-au luat obiceiurile lor și s-au tras cu ele spre margini și și-au făcut propriile grupuri, și apoi grupuri din grupuri cum a voit fiecare, și n-au mai ținut dreptarul cel de la început rămas de la sfinții cei plini de har, și care au căzut jertfă pentru credința cea din părinți. Dar iată, Eu, Domnul, vin și strig să se facă aducere-aminte de cele dintru început și să se repare ascultarea bisericii ortodoxe de peste tot pe unde ea viețuiește pe pământ, iar începutul a tot binele este iertarea cea de la Dumnezeu, pentru care trebuie căință și îndreptare și ascultare apoi, și semnul sfintei cruci, care depărtează orice putere vrăjmașă, orice primejdie rea.

O, fii români, fii creștini, fii ortodocși, faceți-vă cruce, fiilor! Zidiți-vă în voi o inimă blândă prin smerenie, fiilor, căci smerenia este în cei buni la inimă, duh iubitor de oameni sălășluind în ei cu lucrarea lui cea mângâietoare și iertătoare, căci Eu, Domnul, vă învăț iubirea Mea pe voi și spun: O, fii români, o, fii creștini, de Mă iubiți păziți poruncile Mele, că nu altfel puteți să Mă iubiți, nu altfel sunteți voi cei ortodocși ai Mei.

O, cum să mănânce creștinul carne și bucate unse în vremea postului mare în țară ortodoxă cu numele credinței ei? O, nu pot fi ortodocși oricum ortodocșii, decât dacă păzesc poruncile Mele și rânduielile bisericești, iar Eu, Domnul, țin încă pământul pentru aceste țări care au ortodoxia de credință a lor.

O, fii români, faceți cruce, faceți semnul sfintei cruci peste bani, ca să fiți păziți cu semnul sfintei cruci, căci banul este idolul vremurilor, cel la care toți se închină, iar acest idol este vătămător sufletelor și credinței sfinte și sănătății inimii și a credinței și a trupului, fiilor. O, nu vă încântați cu banul, fugiți de această cursă vătămătoare și mulțumiți-vă cu sărăcia și cu puținul din toate ca să puteți fi creștini, o, fiilor români, căci viața voastră e mai de preț decât orice bogății și bucurii.

Toți creștinii bisericii ortodoxe să înceapă cu sârguință mare să fie vrednici de sfânta împărtășanie dacă o iau, și de toate cele sfinte ale bisericii. Toți să iubească petrecerea cu Dumnezeu, rugăciunea și cântarea imnurilor sfinte, smerenia și blândețea inimii, iertarea, și toate prin iubire și pentru iubire.

Iată ce vă spun: Sunt în România creștini care țin la locul lor din calendar serbările sfinților așa cum se țin ele în celelalte țări ortodoxe, în Rusia, în Moldova, în Muntele Atos, în Ierusalim. Și nu de altceva spun aceasta, cât dau să spun că atunci când vin de drept zilele de sărbătoare de sfinți, toți creștinii care s-au dat pe nou după clătinarea serbărilor sfinților bisericii fac lucrări care nu se fac în zile de sfinți sărbătoriți prin biserică, și creștinii spală, prășesc, își cos haine, cosesc, zidesc, iar aceste lucrări nu se fac în zile de ținere cu sărbătoare. Și de aceea Mă aplec Eu, Domnul, și plâng cu cei din cer și învăț de sus biserica Mea și aștept ascultare de la creștini, și-i rog pe fiecare în parte să facă în așa fel să socotească bine ca bunicii lor zilele de sfinți și să-i cheme cu rugăciune și cu cinstire pentru ei, căci vai celor ce nu au sfinții în ajutor și în veghe pentru ei pe pământ!

O, nu se coase, nu se spală rufe, nu se sapă, nu se taie lemne, nu se zidesc case, nu se fac lucrări pământești în zile de priveghere ale sfinților cei ocrotitori, ale sfinților bisericii, fiilor, o, și mai ales în zi de duminică, ziua învierii Domnului.

O, luați aminte la aceste sfinte îndemnuri lăsate peste voi din gura lui Dumnezeu, și nu vă căinați unii altora și lui Dumnezeu că nu aveți ce mânca dacă nu munciți în astfel de zile. Vă spun Eu, Domnul, că nu aveți dreptate, fiindcă voi nu mâncați cât munciți, căci omului nu-i trebuie atâta mâncare. O, nu căutați să vă căinați ca niște neîndreptățiți, căci când legile sfinte au fost așezate să se țină a știut Dumnezeu că este bine așa, iar ele vă păzesc pe voi de toate relele din viață prin împlinirea lor, și altceva nu vă poate păzi de rele și de dureri fel de fel, că iată, din pricina păcatelor multe de tot, duhul rău vă aduce plata cea cuvenită, zicându-I lui Dumnezeu că omul creștin face voia lui, și nu a lui Dumnezeu.

O, nu vă căinați de mâncare. Mâncați ceapă, fii creștini. Această legumă vă ține sănătoși, vă vindecă, vă apără de boli, vă învață să postiți și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și mai ales în vremi de încercare.

Am în România un popor mititel, o mânuță mică de inimi care Mă ascultă și umblă în legile sfinte, lăsate de sfinții și părinții bisericii de la început, și umblă aceștia în duhul Sfintelor Scripturi cu viața lor și aduc Mie rugăciuni pentru ei, pentru poporul român și pentru toate neamurile de pe pământ, ca să facă Domnul înțelepciune cerească peste mari și peste mici, și să fie iubire de Dumnezeu pe pământ în oameni, și apoi credință, și apoi izbăvire, și apoi mântuire și pace, împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ precum în cer.

O, nu voiesc să suferi tu primejdii, țară română, țară ortodoxă, dar fii ortodoxă și fii de partea lui Dumnezeu și a

sfinților Lui, căci părinții tăi au fost sfinți pe pământ și sunt acum sfinții cerului și ocrotitorii tăi și rugători pentru tine de sus, și toate țările ortodoxe au deasupra lor cerul lor de sfinți ocrotitori ai lor, dar tu ești de la început, de două mii de ani ești în dreapta credință, și părinții tăi cei sfinți sunt cei care vreme de o mie de ani de la nașterea ta ca popor născut din cuvântul Meu, odată cu Mine născut pe pământ, au muncit părinții tăi creștini ca să ai tu apoi calea crucii, calea lui Hristos, pe Păstorul Cel cu crucea, calea cea dreaptă a bisericii Mele. Iar după o mie de ani s-a întâmplat ruptura cea usturătoare a trupului bisericii una sobornicească și apostolească, lăsată prin Hristos și cei doisprezece apostoli ai Săi, și apoi prin sfinții părinți ai Duhului Sfânt, o și a fost mare atunci sfârtecarea turmei.

A mai trecut apoi altă mie de ani și iată-Mă pe Mine, Domnul, cuvânt peste pământ și strig peste turma cea ortodoxă ca să Mă înțeleg cu ea și spun: Faceți cruce, fii creștini, faceți cruce peste toate și peste voi, și prin acest semn aveți pecetea sfântă și ocrotirea ei, și fericiți sunt cei ce Mă au pe Mine Izbăvitorul lor prin împlinirea voii Mele în ei, căci voia Mea în om este mântuirea lui, și este salvarea lui.

Iar vouă, celor ce păstoriți în numele Meu turma ortodoxiei, vă dau povață și vă învăț cu iubire și cu milă, nu vă uniți cu cei ce strică așezămintele bisericii sfinților, căci cei de mai înaintea voastră nu țineau la rang și la scaun, ci țineau la turma și la orânduiala cea din părinții lucrători cu Duhul Sfânt peste turmă, căci ei urmau viața cea sfântă. O, iubiți pe Dumnezeu și biserica Sa! Rugați-vă cu lacrimi pentru viața turmei, și în duhul căinței cereți Domnului iertare vouă și turmei întregi, și fiți treji și sfinți în vreme de ispite și fiți biruitori prin cruce și prin păzirea poruncilor. De Mă iubiți, păziți poruncile Mele ca să vină Duhul Sfânt și să facă mângâiere peste tot și peste toate, căci L-am promis să vină și să învețe de la Dumnezeu și să cârmuiască El.

O, popor român, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, iar tu să fii poporul Meu creștin. Fii cuminte, supune-te stăpânirilor, căci așa este scris, și fii cuminte până ce mânia va trece și fii cu Dumnezeu și cu poruncile Lui peste tine.

O, Românie, tu ești țara venirii Mele de la Tatăl acum, după două mii de ani de la învierea Mea, ca să strig peste pământ cu glasul Meu cel izbăvitor și să vestesc vremea Domnului cu tine, aleasa Mea pentru venirea Mea cea de acum. O, deschide Scripturile și-ți întărește din ele viața cu Dumnezeu prin rânduială bisericească, și sălășluiește-ți inima sub acoperământul ajutorului Meu și învață-te să-Mi spui: Mântuiește, Doamne, poporul Tău creștin și binecuvintează moștenirea Ta! Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu crucea Ta păzește și ocrotește pe poporul Tău!

O, neam român, sfințește-te pentru Mine și depărtează-te de păcat, căci păcatul este diavol. Stai sub ocrotirea Mea, iar Eu cu spatele te voi umbri, și ca o armă te va înconjura adevărul Meu. Nu te teme de lucrul întunericului, de molimi și de săgeata lor. Pune-Mă nădejde a ta și scăpare a ta și voi porunci îngerilor Mei pentru tine ca să te țină pe mâini îngerești și să calci peste rău, căci Eu sunt cu tine și ascult ruga ta și sunt Cel ce dau mângâiere. Strigă-Mă să depărtez tot răul din preajma ta, și chem prin acest cuvânt pe toți cei drepți cu credința și le spun lor: Sălășluiți-vă sub acoperământul lui Dumnezeu, nădăjduiți în Domnul, în Cel ce izbăvește, o, fiilor creștini, o, fii români, căci ocrotirea Mea este mare și este mereu. Amin.

Soborul celor patruzeci de mucenici încununați pentru cetele cerești în iezerul Sevastei și sărbătoriți bisericește în ziua aceasta, vin aceștia în rugăciune înaintea Mea și se apleacă cerând să aduc pacea și liniștea peste turma creștină și să întăresc mângâierea peste toți, iar Eu ascult pe sfinții Mei și alin și aduc izbăvirea, odată cu rugăciunea celor ce Mă strigă de pe pământ să vin lângă ei, și iată, vin, și sunt cu pacea și sunt cu izbăvirea, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, Eu sunt izbăvirea celor ce nădăjduiesc întru ajutorul Meu.

Pace vouă, pace, fiilor români! Pace poporului drept credincios de peste tot pe pământ!

Pace vouă, popoarelor, dacă veți căuta pe Dumnezeu, căci Domnul așteaptă să fie credință peste tot, peste tot pe pământ pentru El! Amin, amin, amin.

9/22 martie 2020

Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Cuvios Ioan Scărarul. Cuvântul lui Dumnezeu peste țara română, peste cârmacii țării, peste biserică și peste poporul român

Trezire peste neamul român, să iasă de sub înșelarea lui antichrist. Vorbirea Domnului cu omul antichrist. Chemarea românilor acasă de prin țările străine.

Cu suită îngerească și cu cete de sfinți Îmi cobor peste pământ Duhul și Cuvântul.

Să mai spun cine sunt? Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl și sunt Cuvântul Lui, sunt Iisus Hristos Domnul și Mă scriu pe pământ pe vatra neamului român de mai bine de șaizeci de ani și lucrez cu multul și tot mai mult, nu cât omul cel potrivnic Mie, și care se tot încurcă în limbă și în lupta lui oarbă și în lucrarea lui, cu care dă să-Mi prade turma ca lupul flămând după oi, și care-și are vizuina în adânc, în întunericul lui.

Lucrez mult în ziua aceasta, lucrez cu Duhul Sfânt și aduc adevărul prin cuvântul Meu și dau fiecăruia după cum este fapta sa, că asta am de lucrat, că a venit această vreme și voiesc să-Mi cercetez turma creștină și să-i leg ranele și să Mi-o vindec de greșeli și să-i dau mângâiere.

Lucrez pentru tine, turmă creștină a neamului român, și-ți vorbesc cu milă și cu Duhul Sfânt, nu cu televizorul așa cum lucrează omul cel potrivnic, antichrist, cel cu lucrare ascunsă și cu știrile vinovate și cu multa lor minciună și de peste tot, căci adevărul sunt Eu, Eu sunt și Calea, Eu și viața, precum este scris. O, nu te încredința ajutorului omenesc, turmă creștină, și nu uita ceea ce-ți spun, căci omul se dă Dumnezeu peste oameni, dar Eu nu te las părăsită și vin și te mângâi și-ți aduc cuvânt din cer, că tu nu găsești milă și grijă pentru tine de pe pământ, dar Eu sunt Cel milos, că Eu Mi-am pus viața pentru turma Mea, pentru biserica Mea, iar Eu nu te voi înșela în iubirea Mea de tine, căci tu ești moștenirea Mea, ești moștenitoarea Mea pe pământ după suirea Mea la Tatăl, după ce te-am răscumpărat prin cruce și prin învierea Mea, iar Eu sunt Stăpân prin tine pe pământ, iubito, și am cârma Mea în tine peste facerea Mea și a ta.

O, țară română, țara Mea de azi, de mai bine de șaizeci de ani îți cânt iubirea Mea de tine pe pământ, și tu nu știi, că n-ai avut cum să știi ce face Dumnezeu pe vatra ta, că a fost vreme de strâmtorare pentru cuvântul Meu de peste tine, dar l-am scris mereu și l-am scos acum deasupra și l-am pus pe apă să meargă, l-am pus pe cale ca să-l găsești, și ca să te găsească și să te hrănești cu mana cuvântului lui Dumnezeu, cu

credință și cu înviere și cu mântuire, și să se hrănească toate neamurile pământului din mana aceasta, căci este scris că se vor îndrepta popoarele spre muntele Meu de cuvânt ca să învețe ele calea păcii, a salvării, a mântuirii, legile Domnului, fericirea popoarelor, o, și mulți vor vedea și vor crede și se vor îndrepta pe calea crucii, pe calea Mea cu omul, căci fericiți sunt cei ce Mă au pe Mine izbăvitorul lor prin împlinirea poruncilor vieții, căci împlinirea lor aduce salvarea și iubirea, că Eu sunt binefăcătorul omului, Eu, și legile Mele sfinte pentru om.

O, ia aminte, ia aminte, neam român. Îți fac trezirea și-ți dau mângâierea în vreme de încercare peste tine, și iată, tu trebuie să veghezi pentru cuvântul Meu de peste tine, căci te-ai abătut de la Dumnezeu, o, te-ai abătut mult, că lucrarea lui antichrist te-a înșelat din ascuns, dar Scripturile Duhului Sfânt au anunțat la vreme că lucrarea omului potrivnic, antichrist, se va scula să amăgească neamurile și să amenințe casa Mea, și și-a ridicat prooroci mincinoși ca să lovească biserica Mea cea de la început așezată, și care a mers și merge pe cale, și se numește ea biserica ortodoxă, trunchiul copacului, trupul din care s-au tras mulți vreme de o mie de ani, acum, la sfârșit de timp, și aceștia au făcut lucrarea proorocilor mincinoși și au sfârtecat trupul bisericii, au călcat via, au rupt ramuri și le-au aruncat la pământ, căci nesupunerea este lucrarea îngâmfării și este lucrarea lui antichrist, cel care se luptă cu Dumnezeu și căruia Eu, Domnul, îi vestesc și-i spun acum așa:

Știu oamenii, știu mulți, știu Scripturile mai mult decât tine, nu numai tu le știi, și-ți știu oamenii lucrarea și te dai de gol singur, omule antichrist, când tu dai să pui stăpânire peste pământ și peste tot, și umbli neliniștit să-ți așezi semnul peste oameni, ba și peste ai Mei de sub crucea Mea, dar pune-l peste ai tăi dacă te tot muncești atât, că Eu nu te las peste moștenirea Mea, și este scris că voi veni cu sfinții și voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu multul Meu cuvânt voi nimici lucrarea ta și pe slujitorii tăi, și ce să-ți fac altceva dacă așa este scris să fac, dacă tu te lupți împotriva Mea? O, amăgește-i pe ai tăi, pe Gog și pe Magog, nu pe cei umbriți de puterea crucii Mele și de semnul ei, căci Eu sunt Dumnezeu, Unul Dumnezeu, iar tu ești potrivnicul Meu, și în lupta ta cu Mine te dai de gol că-Mi ești dușman și că dai să-l păcălești pe tot omul că ești binefăcător, iar tu ești lup, care înșeală, după cum îți este lucrarea ta cea neagră de tot, așa cum îți este și duhul, negru. O, dă-te deoparte din calea lui Dumnezeu și a omului, dă-te în lături și trage-te în cotloanele tale și așteaptă-Mă acolo să-ți aduc plata cuvenită, că Eu, Domnul Iisus Hristos, spun acum răspicat ca să se audă de la margini la margini, și spun:

Eu am făcut cerul și pământul, nu tu, nu tu, antichrist! Eu am făcut omul, nu tu. Rușinează-te când Mă auzi ce-ți spun, și uită-te mai bine în Scripturi, șterge-ți ochii și uită-te bine în Scripturi și vezi pe Hristos cum biruiește fiara care dă să sfâșie tot.

O, nu te mai da binefăcător, și trage-te în vizuinele tale și nu te mai minți că vei conduce lumea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, Eu sunt Cel ce am de la Tatăl să cârmuiesc peste pământ, Eu, nu tu, iar tu n-ai rușine, că ai numai îngâmfare în aluatul tău.

Cu toată ceata ta de argați împrăștiați peste tot pământul grăiesc acum și spun, și te vestesc că iau biciul ca să nu te mai lupți cu Mine și cu ai Mei de pe pământ, că pe pământ trebuie să fie ca în cer, nu ca în iadul tău ascuns de fața oamenilor. Iar țara română, ia aminte ca să știi bine că ea e țara Mea cea de azi, și rostesc pentru ea și spun: Să piară toată lucrarea ta din țara Mea de azi, că de tine Mi-e milă că ești om și ai nume de om, dar ai număr ascuns și armată ascunsă sub numărul tău, 666, dar Eu, Domnul, am armată tare, am tot cerul de sfinți și de îngeri, că tu de o mie de ani, ba chiar de două mii de ani îndemni pe oameni să lepede crucea ca să poți tu birui, dar crucea este arma care te va birui și te va nimici, că Eu, Domnul, iată, Îmi trezesc turma și pun armele la lucru împotriva ta și vei fi biruit.

O, ești de plâns. Te arăți că ești bun, dar tu prigonești pe Dumnezeu și dai să pui legea desfrâului peste popoare și să le prigonești așa, spre iadul tău cel negru de păcate, căci tu urăști omul. O, niciun prigonitor n-a făcut vreun bine, niciun antichrist nu știe decât răul să-l facă și să-l împrăștie peste pământ și peste oameni. Te voi orbi ca pe Faraon și ca pe neamul lui când am scos din Egipt pe Israel, și te voi face să orbecăi în întunericul tău, căci pun mâna pe bici ca să Mă cunoști, ca să vezi ce mare este Dumnezeu și ce slăvit, și că biserica Mea este mireasa Mea și n-ai dreptul să calci peste moștenirea Mea. Du-te! Du-te și te ascunde în cotloanele tale și ia-ți de pe pământ lucrarea ta ascunsă, căci Scripturile te dau de gol chiar dacă te-ai încumetat să schimbi în ele scrisul lor cel de la început! O, nu, căci sunt Scripturi neschimbate pe pământ, iar ție îți ajunge vremea cât ai stricat, și acum du-te, căci scris este că Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, te va nimici pe tine cu suflarea gurii Sale, cu cuvântul Său! Amin.

Iar vouă, celor ce cârmuiți de pe scaunele de sus țara română, luați aminte, grăiește Dumnezeu cu voi. Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, nu-i tulburați sufletul, că lucrarea lui antichrist asta vrea, să bage teama în oameni vrea, și să-i supună lui apoi. O, nu! Aveți grijă mare și părintească, dacă stați la cârma țării Mele de azi, căci de zeci de ani sunt cuvânt peste acest neam, peste țara română. Vedeți să nu vă învinuiască poporul și să spună că era mai bine și era mai apărat pe vremea cea de dinainte. Aveți răspundere pentru popor înaintea lui Dumnezeu, și nu înaintea oamenilor care dau să supună lui antichrist țara Mea română și să așeze semnul lui peste turma Mea. O, nu, nu. Vegheați ceea ce vă spun să vegheați, și nu vă luați după adunătura de oameni și de țări, în care și România a intrat, săraca, dar dacă a intrat, să vegheze și să asculte de Dumnezeu. Iar voi nu ascultați de cei străini împotriva poporului, ci ascultați pe Dumnezeu pentru popor, că neamul român e binecuvântat aparte între popoare și țin mâna Mea peste el de două mii de ani, de șapte mii de ani, că așa a ales Tatăl țară pentru Mine pentru la sfârșit de timp. Iar dacă nu credeți, cred Eu, și țin Eu mâna peste ea, Eu, și mama Mea Fecioara, Eu, și toate cetele de sfinți și de îngeri care stau deasupra și ocrotesc de sus, și ocrotesc și de jos și din părți, iar voi să știți aceasta de la Dumnezeu.

O, e bolnavă de tot amestecătura de țări în care este dusă și România, țară creștină, cu cruce pe frunte, și se cred stăpâni cei ce se strâng stăpâni de țări, dar puterea este în cer, nu pe pământ, căci omul este slab de tot înaintea lui Dumnezeu.

O, cei ce dau să conducă lumea uită că oamenii nu sunt dobitoace, cum văd Eu, Domnul, că se poartă omul antichrist cu soarta oamenilor. Mă scol acum cu putere multă și suflu peste soarta neamului român și întăresc nădejdea, credința și dragostea peste țară și-i dau frumusețea cea dulce, și-i dau mângâiere, că e cuprins de teamă poporul român, bietul de el, că lucrarea lui antichrist dă să stâlcească și aici frumusețea cea de sus a omului făcut de Dumnezeu. O, că văd pe copii cu

fereastra lui antichrist în mână, îi văd de mici cum învață ce este rău, nu ce este bine, și uită copiii de mici de Părintele ceresc, de la Care vine tot binele și tot darul.

Voi, cei care dați să fiți de la cârmă cei buni și cei milоși pentru poporul român, o, nu vă duceți, nu vă mai duceți la întâlniri primejdioase, unde oamenii minciunii dau să pună la cale soarta oamenilor. Aceste întâlniri omenești sunt primejdioase pentru oameni și pentru voi față în față cu Dumnezeu, sunt primejdioase pentru popoare, iar voi nu Mă puneți la încercare. Eu pot să fac oprire răului, dar să vreți și voi să puteți, și să ascultați ceea ce vă povățuiesc din cer, că văd gândul cel negru al lui antichrist, și vă învăț să stați curați pentru popor și pentru sufletul poporului.

O, nu vă mai îndatorați la străini, nu vindeți altora puterea și poporul! Învățați poporul, și îl învăț și Eu, Domnul, și spuneți-i că e primejdie să fie dator la străini. Să meargă poporul să-și culeagă hrana cea de la Dumnezeu dată pentru om, căci este scris că Eu sunt Cel ce îmbrac cerul cu nori și aduc ploaie pe pământ ca să rodească pe el iarbă și verdeață spre slujba oamenilor și hrănesc suflarea toată de pe pământ. Și precum toată făptura Îmi cere să-i dau hrană, tot așa și omul să-Mi ceară, căci Eu îi port de grijă, Eu, nu omul păgân și vrăjmaș lui Dumnezeu.

Să meargă poporul să strângă și să mănânce pe cele făcute de Dumnezeu, hrană sănătoasă și de tot felul și soiul, și să-și lucreze și pământul ca odinioară străbunii, care sunt acum locuitorii cerului și rugători pentru poporul rămas pe pământ.

Crește hrană de soi pe pământ, cresc urzici și bureți de tot soiul, verdeață de soi, semințe fel de fel, poame dulci și hrănitoare și sănătoase foarte, și așa să se hrănească cei iubitori de Dumnezeu, nu cu bogăție de hrană, cum fac păgânii cei fără Dumnezeu pe pământ.

Și încă vă mai spun vouă, celor ce stați la cârma neamului român: Dacă un rege, dacă un slujitor de țară stă pe scaunele țării, și dacă el nu grăiește cu Dumnezeu pentru toate ale lui și ale poporului, poate el de capul lui și al altora, al străinilor, poate așa să cârmuiască el poporul? O, David era rege și Îmi vorbea ziua și noaptea și postea și se ruga și se pocăia pentru păcatele lui și pentru ale poporului lui și pentru slava lui Dumnezeu cu el, și așa trebuie să fie cel ce vrea să stea cârmuitor peste un popor.

O, cel străin e cursă pentru tine, neam român, căci își are lucrarea lui ascunsă în om, că pe turc îl vedeai când îți călca neamul și hotarul țării, dar pe antichrist și cotloanele lui nu le vezi cât crezi că le vezi. O, ai grijă, e lucrarea lui antichrist, care hulește pe Dumnezeu și crucea și calea sfântă, și lucrează hoțește acest dușman și dă să-și pună semnul lui și să-i dea de la el omului și să-l țină rob pe om și să-l învețe păgânia, calea cea spre iad. O, nu! Fiii României sunt plini de har, și pot ei să-și facă singuri ceea ce este nevoie să-și facă și să aibă binele și pacea peste ei, iar cei străini sunt cursă, sunt dușmani, și nu au grijă, așa cum dau să se creadă, fii români.

Tu, popor român, ești singurul popor de două mii de ani creștin, că așa a voit Tatăl cu tine pentru Mine. Dar unde, fiule, unde-ți este cruciulița de la gât? Ea este arma care te apără, fiule român, și care te însemnează că ești al Meu. O, poartă-ți cruce la gât, dar ca a Mea, din lemn, iar tu să fii aurul Meu, averea Mea. O, nu te teme de sărăcie, nu te teme, Eu sunt Cel ce hrănesc. Păstrează-ți prin biserică credința cea de la început și primită de la sfinți, nu de la oricine vorbește despre Dumnezeu, cum fac atâția oameni care se lasă păcăliți de proorocii mincinoși și smulși din biserica străbună, căci apostolii care au dat lumii cartea Evangheliei Mele și a lor, au scris ei că se vor ivi prooroci mincinoși ca să-i tragă la ei pe creștini și să nu mai asculte creștinii de Duhul Sfânt al bisericii Mele, căci proorocii mincinoși slujesc pe antichrist, și o dau în lături pe mama Mea Fecioara, pe cea care a întrecut puterile cerești cu nașterea lui Dumnezeu între oameni, iar aceștia o aseamănă pe ea cu orice om, în vreme ce ea stă de veghe și de ocrotire peste țara română cu brațele deschise deasupra, și este slujită de heruvimi și de serafimi, și va fi să se lase văzută cum slujește ea din văzduh ca și Mine, ca și sfinții, ca și îngerii, și cum îi rușinează pe toți cei ce o pun pe ea cu cei neînsemnați.

Voi, fii români, împliniți poruncile vieții și ale Scripturii! Nu vindeți și nu cumpărați duminica. Mir și aghiasmă să vă puneți pe frunte și pe tălpile picioarelor care vă poartă prin locuri pline de păcate, iar crucea să vă fie pecete, semn ceresc peste voi și apărare în fața lui antichrist, pe care crucea îl sperie de tot și îl ucide, și îl va birui de tot, căci el a dat și dă pe toți oamenii să-i facă să uite poruncile lui Dumnezeu, care spun: să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu ucizi, să nu te lăcomești, ci să iubești doar pe Dumnezeu, și casa lui Dumnezeu și pe cei ce slujesc în ea pentru oamenii lui Dumnezeu. Iar dacă un slujitor de biserică, de turmă, nu grăiește lui Dumnezeu pe toate ale sale, și ale bisericii peste care veghează și slujește cu viața sa, poate el de capul lui să ocrotească poporul și Duhul lui Dumnezeu pe masa bisericii slujite de el? O, nu, ci toate cu Dumnezeu, și nimic fără Dumnezeu să nu se facă prin biserica Mea și peste ea.

Să iasă dintre români păcatele Sodomei și ale Gomorei, și păziți-vă țara de păcat, fii români, că la păcat trage moartea, o, și a greșit dureros țara română că s-a băgat în amestecătura cea fără Dumnezeu. Și a greșit dureros biserica neamului român că s-a lăsat și ea atrasă de amestecătura cea fără Dumnezeu, și cu nume de biserică, dar Eu, Domnul, îi șterg acum vina, căci Eu o iubesc cu mare iubire, ca pe o nădejde a Mea o iubesc, și o rog pentru iubire de Dumnezeu peste ea.

Eu iert greșeala ta, o, biserica Mea cea din români. Îi iert acum și pe slujitorii care au greșit asupra Mea și asupra capului tău, de s-au dus la întâlnirea cea care slujește amestecării lui antichrist, că n-a ascultat când am vestit-o să nu se ducă, și M-a ascultat biserica rusă și a primit ea cu credință cuvântul și a rămas departe de acest păcat al amestecăturii cu față ascunsă sub numele de ortodoxie, dar Eu, Domnul, vin acum și șterg vina și îndemn pe preoți și pe arhierei să se ridice prin harul Meu și să facă mângâiere peste turmă și pocăință împreună cu turma, și să aducă înaintea Mea rugăciunea cea din cartea de slujbă bisericească, rugăciunea pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința, căci în rugăciunea aceasta sfântă este și pocăință, este și chemare, este și îndurarea Mea. Iar legea păcatelor Sodomei și ale Gomorei să fie depărtată din țară prin biserică, căci aceste păcate atrag mânie, atrag lucrarea diavolului și pedeapsă peste toți.

Oamenii creștini știu Scripturile, nu numai antichrist le știe, și să știe el că semnul creștinilor este crucea, iar omul cu inima de fiară va fi nimicit cu suflarea gurii Mele, precum este scris în Scripturi, și iată-Mă asupra sa, și îl voi lovi cu întuneric, cu orbire îl voi lovi pe cel ce nu suportă lucrarea cea de la Dumnezeu, iar biserica Mea se va zidi și se va sfinți, pe frunte cu arma ei, cu crucea, și sfinții vor birui și vor judeca lumea cu milă, precum este scris, și creștinii Mei se roagă

la cer și-și fac semnul sfintei cruci peste ei, peste casele lor, peste toate ale lor, peste țara lor ortodoxă.

Și toate țările ortodoxe ridicați-vă acum și țineți crucea sus, sus, căci cu ea veți birui și vă veți întări, și va tot ocroti ea biserica Mea, căci Eu voi fi mereu cuvânt peste ea, și Duhul Sfânt va lua din al Meu și va aduce veste peste ea din cer, și va fi ca în cer pe pământ, și trebuie tot timpul împliniri sfinte prin biserică, măi fii români, căci Dumnezeu e scump de tot, și nicio iubire nu este mai mare ca iubirea Lui în cei ce-L iubesc pe El pe pământ.

O, copii ai ortodoxiei, băgați de seamă bine că proorocii mincinoși, oamenii lui antichrist, au schimbat Scripturile și au scris mii de ani și au scris în ele în multe locuri altfel decât cele scrise în Scriptură. Da, și s-au schimbat și Scripturile de pe masa bisericii, dar căutați Scripturile cele neschimbate, că iată cât vă iubesc și cât vă învăț și câte vă descopăr ca să umblați întru adevărul Meu, și care vă aduce fericire fără de sfârșit, fiilor. Iar glasul Meu vă mângâie acum, și tot răul e spre bine, că am spus că sunt cu ai Mei până la sfârșitul veacurilor, și iată, sunt.

Cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu este omul, întâi omul, și apoi Dumnezeu născut din om pe pământ, dar ca în cer, nu ca pe pământ naștere, iar Duhul Sfânt, Care întregește întreita lucrare a Preasfintei Treimi, Treimea cea de o Ființă și nedespărțită, Duhul Sfânt este proorocit să vină și să cârmuiască și să învețe din cer pe fiii bisericii, și din Dumnezeu să aibă fiii lui Dumnezeu, și să fie ei casa lui Dumnezeu pe pământ.

Mai este acum să vă spun: O, nu căutați să aveți bani și să-i țineți strânși și ai voștri, fii români. Puneți totul pe masă în vreme de strâmtorare, și nu luați de la străini, căci străinii vă iau libertatea și cuvântul și cârma de peste voi. O, are țara datorii, căci s-a îndatorat ca să vă dea și să nu fiți lipsiți. Trebuie plătite datoriile. Aplecați-vă cu milă și strângeți la un loc toți cei care aveți pungi și plătiți datoriile țării și scăpați-vă de stăpâni străini.

Veniți acasă la voi, dacă v-ați despărțit în depărtate țări, fii români! Chiar dacă ar fi să mâncați ceapă cu mămăligă, așa cum mâncau străbunii și erau sănătoși și sfinți, dar ei nu părăseau moșia părintească, țara și poporul. Munciți aici ca să aveți hrană și haină. Nu vă băgați slugă la străini, că e păcat, e rușinos să ajungeți robi pentru un ban mai mult, blestemat și acela cu multul, căci banul a stricat tot, iar cei ce-l au cu multul, cu grămada pe nedrept, vor să supună popoarele toate și sufletele din ele și să-L alunge pe Dumnezeu de pe pământ și să fie ei dumnezei mari și tari, bieții de ei. O, și ce de râs vor ajunge acești vrăjmași ai crucii, căci Eu, Domnul, nu voi întârzia să-i răstorn și să le zădărnicesc planurile lor păgâne.

Iar voi, preoți, învățători, doctori, și voi, oameni buni ai neamului român, sculați poporul la iubire de Dumnezeu, la bucuria și veselia sfântă de odinioară, la lucrul pe ogoare cântând, la duhul mulțumirii, căci sărăcia și puținul din toate, acestea aduc hărnicia și aduc frumusețea omului, cumpătarea cea sfântă, cântarea, pacea, și pe Dumnezeu locuitor cu oamenii pe pământ, cea mai frumoasă petrecere, și pe care o cunosc fiii lui Dumnezeu și stau ei întru ea fericiți, copii ai cerului pe pământ.

O, v-am adus mângâiere, am coborât cuvânt ca să vă dau. Eu sunt cuvânt, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, și dinaintea Mea fug sau stau cerul și pământul.

Eu vă iau în ocrotirea Mea pe voi, fii români, iar cei ce se împotrivesc și caută la voi cu gânduri păgâne, aceștia Mă vor cunoaște cine sunt.

Vă iau în brațe și vă strâng la piept, căci sunteți triștuți și apăsați, mulți, mulți dintre voi, și v-a cuprins teama, fiilor. O, nu așa, Eu vă țin sub aripile Mele de Păstor milos și vă port de grijă. Fiți biruitori prin Mine și prin cruce! Bucurați-vă că ați avut prilejul să stați cuminți ca în vreme de post, supunându-vă stăpânirii de peste voi, așa cum nu prea ați mai fost învățați să stați și să postiți de cele rele și vinovate la Dumnezeu! Eu sunt Cel ce vă cârmuiesc spre voile Mele sfinte. Nu poate nimeni împotriva Mea. Eu sunt la cârmă în toată vremea rea și întorc totul în bine, iar vrăjmașii se vor rușina.

Pace vouă, fii români, pace, fiilor!

Și pace vouă, popoarelor! Priviți spre Dumnezeu și căutați-L cu inima smerită!

Să se tragă lucrarea lui antichrist în lături și să asculte de Dumnezeu Cuvântul!

Pace și soare sfânt peste pământ, și de șapte ori mai luminos, precum este scris!

Pace ție, biserică a neamului român! O, ai grijă, ai grijă de sărbătorile sfinte, ai grijă de viața ta cu Domnul. Eu sunt Străjerul tău, iar tu ești via Mea și am venit să te plivesc și să-ți dau frumusețea cea de la început.

Să se ridice slujitorii bisericii ortodoxe de peste tot pământul și să se gătească în fiecare zi să fie ei cu Dumnezeu, căci biserica este casa Mea pe pământ, moștenirea Mea este ea!

Cuvântul lui Dumnezeu a grăit acum peste pământ.

Stau deasupra cu armată cerească, cu sfinții și cu îngerii, și cârmuiesc neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul gurii Mele, precum este scris.

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și sunt Cuvântul Lui peste pământ, și spun:

Pace, pace peste pământ!

Pace, precum în cer pace pe pământ! Amin, amin, amin.

16/29 martie 2020

Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca

Țara română să-L cheme pe Domnul în vreme de încercare. Sfânta Maria Egipteanca, pildă de biruință asupra păcatului.

Mă port pe deasupra cu cete de sfinți și de îngeri și veghez în cer și pe pământ și păstoresc, căci sunt Păstor.

Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, iar Tatăl Îmi dă tot lucrul Meu, și Îl ascult pe Tatăl, și nu de la Mine Însumi lucrez și grăiesc, și Îmi spune Tatăl să păstoresc cu toiag de fier neamurile pământului, iar toiagul Meu este cuvântul, și este viață în cuvântul Meu, iar viața este lumina oamenilor, precum este scris.

Mă vestesc când vin cuvânt pe pământ, și Mi-l așez în cartea Mea cea de azi, carte deschisă pe vatra neamului român, și-Mi scriu în ea cuvântul, îl scriu din anul 1955 și scriu mereu și împlinesc așa Scripturile care spun că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, că vine Domnul pe cal alb, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu.

O, pace ție, neam român! De pe vatra ta rostesc și peste pământul tot și spun:

Pace vouă, popoarelor de pe pământ! Eu sunt Cel credincios și adevărat prin cuvântul Meu cel rostit, iar după ce îl rostesc îl împlinesc, îi dau putere de împlinire și pun pace în

el, și aleargă el repede din cer și până pe pământ, până pe pământul român, aici, unde-Mi am așternut picioarelor, și apoi de aici peste tot, cu pace în el, cu viață în el, iar viața este lumină neamurilor pământului, precum este scris.

O, neam român, primește-Mi mângâierea! Pace ție, țara Mea cea de azi! Mă trimite Tatăl la tine de atâta vreme, și tu ești casa și masa Domnului Iisus Hristos, ești așternutul picioarelor Lui, o, și n-a făcut așa Dumnezeu oricărui neam de pe pământ. Că am venit să lucrez din mijlocul poporului Israel acum două mii de ani, dar când am venit din cer la el nu M-a primit el de la Tatăl, și M-a dat pierzării și crucii, iar Eu Mi-am luat darurile și am venit pe vatra neamului român și am lucrat facerea acestui neam și am pus peste el Evanghelia Mea și dragostea de Dumnezeu și credință nemuritoare, ca să pot găsi credință aici, acum, la venirea Mea iarăși după om, căci omul este lucrul mâinilor Mele, și este el acum dorul Meu și Mi-e tare dor de el și dau să-l fac să-și amintească de dragostea Mea de el și de așteptarea Mea după el, după român mai întâi, și prin acest neam să pot propăși cu vestea Evangheliei de la margini la margini și să Mă arăt apoi în slavă, o, și voiesc să le fiu bucurie la mulți, la mulți, și lucrez cu strigare și chem omul să se gătească pentru întâmpinarea Mea, căci Scripturile arată această vreme, și dau să-i amintesc aceasta omului și să-l gătesc frumos pe el și să fiu Eu bucuria lui, iar el a Mea, și unul altuia să ne dăm iubirea.

Iar tu, țara Mea cea de azi, pune-ți inima înaintea Mea și cheamă-Mă în vreme de încercare ca să te izbăvesc. O, așteaptă-Mă și cheamă-Mă, așa cum M-au chemat ucenicii Mei pe mare în vreme de furtună, iar Eu am venit și am spus furtunii să se liniștească și le-am dat lor liniștea, pacea Mea le-am dat lor și am stat cu ei și i-am scos la liman. O, așa și cu tine voiesc să împlinesc, țara Mea română, dar vreau să Mă ajuți, iubito, și să-Mi crezi cuvântul cel din mijlocul tău și să te împlinești în dragostea de Dumnezeu și să împlinești poruncile vieții, căci împlinirea lor este scăparea ta, biruința ta, o, și sus crucea, prin care Eu am biruit lumea, și prin care și tu vei fi biruitoare. O, și te vor dori și-ți vor căuta frumusețea toate neamurile pământului, și glasul Meu va răsuna cu duhul și mulți vor umbla pe calea salvării și vor cere de la Dumnezeu izbândă de sub întunericul de pe pământ, iar tu vei fi slava popoarelor, țara Mea cea de azi, și Domnul Dumnezeul tău grăiește aceasta.

Vin la tine ca să te mângâi și să te înfiripez în nădejde, și ca să așezăm la loc pe cele stricate de vreme și să-ți pun mersul cel sfânt sub picioare, țara Mea, o, și n-ai de ales dacă Eu așa voiesc cu tine ca să petrec cu tine slava venirii Mele după două mii de ani de la învierea Mea și de la suirea Mea la Tatăl, și când am lăsat promisiunea că așa cum M-am suit, așa voi și veni iarăși, și iată-Mă pe nori stând și umblând și venind și vestindu-Mi cuvântul și chemând sub mantia Mea pe cei care gem și plâng din pricina minciunii duhului satanic și din pricina lucrării lui antichrist, omul fărădelegii de pe pământ, și pe care Eu îl mustru și îl dau în lături și îl trimit în întunericul lui cel fără Dumnezeu, iar peste tine răsare soare nou, țara Mea, și Eu te păstoresc pentru Mine, și să știe duhul rău aceasta și să se depărteze din calea Mea cu tine, căci îi poruncesc aceasta Eu, Iisus Hristos, că vin să biruiesc întunericul de pe pământ și să fiu lumina lumii prin cuvânt, precum este scris, căci omul nu este în stare să fie și să facă lumină și să umble întru ea apoi, că aceasta este a lui Dumnezeu, nu a omului.

O, e zi de duminică, fii români, fii creștini. Mai înainte de Paștele Domnului cu două săptămâni au așezat sfinții părinți în zi de duminică pomenirea sfintei cuvioase Maria Egipteanca, cea care a biruit păcatul și lucrarea lui și lumea și iadul, o, și Mă așez acum cu ea în sfat pentru hrană bisericească peste turma creștină, ca să o deprind pe ea cu puterea cea împotriva păcatului și cu viață de rai apoi peste ea, căci dragostea de Dumnezeu dă puteri sfinte turmei creștine, dă înviere multă și mereu.

Stau cu tine în sfat între cei din cer, și ne facem auziți pe pământ în ziua ta de pomenire după rânduiala bisericească, o, fiică biruitoare asupra morții ca și Domnul tău Iisus Hristos. Ți-am făcut cale spre Mine ca să-Mi cunoști calea și iubirea de pe cale a celor ce iubesc pe pământ pe Dumnezeu, iar tu ai pornit apoi lupta cu păcatul la fel de mult cât ai iubit păcatul, și harul Meu te sprijinea, iar îngerii priveau și se minunau și te slujeau în luptă ziua și noaptea, căci te-ai sculat să biruiești luptând.

O, fii ai turmei bisericii creștine, priviți spre această fiică și prindeți nădejde de luptă cu păcatul, căci păcatul înșeală peste tot cu fața lui ascunsă de adevărul cel din cer, iar apoi aduce suferință aici, și pe vecii apoi. O, nu pot să nu vă spun că păcatul din voi și dintre voi alungă pe Domnul de lângă voi și rămâneți pradă satanei, duhului păcatului, iar plata păcatului doare mult și doare greu. O, e vremea postului mare, cel de dinaintea praznicului Învierii, și v-am dorit cu mare dor să lăsați păcatul să se stingă și v-am făcut cale să stați acasă călugărește și să vă îngrijiți sufletele, inimile și mințile și obiceiurile cele spre păcat și să vă spălați cu duhul căinței și să vă doară că ați greșit împotriva lui Dumnezeu în voi și cu voi, iar Eu să vin apoi și să vă vindec durerea și să vă dau povețe de viață, o, fii creștini.

Și acum graiul Meu se așează să asculte ceea ce grăiește fiica cea vindecată de păcat, și a cărei istorie minunează nu numai pe oamenii care o află, ci și pe îngerii lui Dumnezeu.

O, grăiește tu acum cu Domnul tău, cu Cel pentru Care ai înviat în tine lupta cu păcatul și ai biruit luptând! Pace ție în cuvântul tău cu Domnul tău!

— Duhul meu, Doamne, stă și acum aplecat și zdrobit pentru Tine, Mielule al suferinței de pe cruce și al ranei Tale pentru toate păcatele oamenilor de pe pământ din toată vremea cerului și a pământului, Iisuse bun al nostru, al celor păcătoși, cei care caută la Tine vindecare, Doamne.

Am întunecat cu păcatul meu cerul și pământul, și m-a durut apoi viața toată, și așa am stat împotriva păcatului, care nu mă lăsa, nu mă slobozea din amintirea lui. O, nu l-am mai ascultat, și l-am pedepsit mereu și am rămas mereu deasupra lui, iar îngerii mă sprijineau de sus, Doamne, căci aveau loc îngerii prin dorul meu de mântuirea de la Tine și prin dragostea și mila mea de Tine, că ai suferit cruce rușinoasă pentru păcatul meu, și nu Te-am mai uitat apoi vreo clipă, căci Te priveam pe cruce pentru mine, Doamne.

O, aș vrea să ajung la urechea celor ce iubesc și fac păcatul, și ca să știe ei să Te privească pe Tine pe cruce pentru păcatul lor și să-i doară de Tine și să-Ți facă apoi loc lângă ei, căci vai celor ce stau departe de Tine pe pământ, Doamne!

O, e multă frumusețea Ta aici, pe vatra neamului român, unde Tu Îți ai așternutul și venirea Ta cuvânt pe pământ. Pe pământ trebuie să fie ca în cer, Doamne, dar mai știu oamenii pe Cel ce a făcut cerul și pământul?

O, ce dar mare ai dăruit acestui neam, Stăpânule milos! O, cât Te împarți, o, câtă milă, Doamne! Și să le spui oame-

nilor să-și acopere trupul tot timpul, ca să se poată păzi unii pe alții de păcatul din ei, și apoi de cel dintre ei, că Tu ai pus prin Scripturi legi sfinte pentru poporul cel credincios și pentru biserica Ta din toată vremea creștină, și neamul creștinesc e cel mai puternic neam de pe pământ, e oastea Ta, e împărăția Ta pe pământ între oameni, și știe satana aceasta despre biserica Ta între oameni, și spre care ar da să tragă omul antichrist, dar Tu vestești cu cuvântul și împlinești ținerea departe a vrăjmașului crucii și întărești mereu sub puterea și paza crucii pe creștinii care Te iubesc pe pământ cu împlinirea vieții plăcute Ție între fiii oamenilor, între cei ce stau departe de Tine cu iubirea lor, Doamne.

Dar acum îngenunchez cu duhul și-Ți cer cu nădejde, ajută-i pe fiii neamului român să știe și să învețe și să înțeleagă ei apoi că viitorul acestui neam e în mâna Ta dumnezeiască și că ei trebuie să se aleagă de partea Ta cu viața lor de zi și de noapte, și unii altora să-și dea putere pentru mersul cel cu slavă pe urmele Tale, cu crucea în frunte, că această bucurie e mare foarte, e strălucire pe pământ, și apun sub ea bucuriile vremelnice toate, dar numai să guste ei fericirea cu Tine și înțelepciunea fiilor lui Dumnezeu, viața lor cu Tine, Doamne mare, Doamne frumos și atât de dulce sufletelor care-Ți știu iubirea și care Ți-o dau pe a lor, așa cum eu am ales să-Ți dau, o, și să caute ei spre cuvântul Tău cel de azi, prin care Tu împarți viață și moștenire celor ce Te iubesc pe pământ.

— O, mângâie-ți tu acum rana iubirii tale de Dumnezeu, fiică atât de fierbinte cu iubirea și cu lacrima ei. Voi lua lacrimile tale de pe pământ și voi spăla în ele întinăciunea celor ce ca și tine vor alege iubirea de Dumnezeu, iubirea cea înlăcrimată prin puterea ei, și voi face pe pământ un neam sfânt prin iubirea de Dumnezeu, și care va iubi să facă poruncile vieții, iar Eu voi păstori popoarele cu această lumină, precum este scris.

O, neam român, caută cu iubire și cu dor după Domnul Dumnezeul tău și fă-I loc lângă tine. Eu, Domnul, te îndemn aceasta. O, ai răbdare și fii cuminte până ce strâmtorarea va trece, dar nu te întoarce apoi iarăși spre păcat, ci învață să poți cu Dumnezeu pe pământ, că voiesc să aprind o făclie mare în mijlocul tău ca s-o știe și s-o vadă toate popoarele și să tragă ele spre lumina ei, spre povețe din cer peste popoare.

O, pace ție, țara Mea de azi! Nu te întrista de sărbătorile Paștilor, ci cântă tu cu Mine și cu îngerii Mei: Hristos a înviat! Când mergeai la biserică pentru praznicul Paștilor nu știai cum să stai frumos înaintea Mea, și mulți necinsteau praznicul Domnului prin purtarea lor urâtă și prin obiceiuri necreștinești în toate zilele praznicului de Paști, iar Eu suspinam. Acum însă poți să stai aproape cu Mine, să Mă apropii de tine și să fii tu țara Mea creștină și să prețuiești ce ai de la Domnul, că iată, lipsește acum mângâierea cu care ești învățată, dar Eu te aștept să te faci frumoasă pentru Domnul Dumnezeul tău după rânduiala cea sfântă, și pe care s-o înveți bine, precum ai învățat bine să te desparți de ea, iar acum întoarce-te și învață de la Mine cum să-ți lucrezi mersul și viața și cum să ai pacea Mea cu tine, pacea cea de la Mine, nu de la duhul lumii, o, nu tot așa, căci lumina învierii voiește să-l învețe acum pe creștin viața cu Dumnezeu.

Vă învăț, fii români, și vă dau povață mare. Voi să nu tot grăiți între voi despre un rău ivit spre încercare, căci cu cât grăiți mai mult de el, el nu se micșorează, ci prinde putere, dar cu cât nu-l grăiți, el se stinge și se duce și piere, căci este de la satana. Și cu cât grăiți tot mai mult de slava lui Dumnezeu cu voi, cu atât ea se întețește și mângâie și face loc biruinței sfinte și Domnului lângă voi, Celui de la Care vine ocrotirea și pacea apoi.

O, închideți fereastra cea dinspre duhul lumii și deschideți fereastra cea spre slava Domnului cu voi, căci adevărul este în cer, nu este pe pământ, decât cu Domnul lângă voi pe cale, cu crucea în frunte pe cale cu Domnul, fii români.

Acum, pace ție, popor român, pace ție, țara Mea, casa Mea cea de azi, iar preoții bisericii să țină aprins duhul turmei și să-i dea din cer!

Pace vouă, fii români binecredincioși!

Pace vouă, popoarelor de pe pământ, pacea Mea peste voi!

Din mijlocul neamului român grăiesc și am grăit cuvântul Meu peste pământ. Amin, amin, amin.

23 martie/5 aprilie 2020

Praznicul Buneivestiri

Maica Domnului îndeamnă pe fiii și fiicele neamului român să se gătească frumos, cu veșminte slăvite, de nuntă, ca să întâmpine pe Domnul, Care vine mereu la ei cuvânt.

Mă scriu pe pământ cu cuvânt de Păstor, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și în acest nume le-am întărit ucenicilor Mei lucrul lui Dumnezeu peste pământ acum două mii de ani, iar ei au lucrat în acest nume și au păstorit vestindu-Mă până la margini că M-am născut trimis de la Tatăl să Mă nasc, că am crescut ca și omul, că am împărțit atâta bine și iubire vreme de treizeci și trei de ani, că am fost zdrobit pe cruce de cei ce nu M-au voit de Dumnezeu al lor și că am înviat dumnezeiește și M-am suit înapoi lângă Tatăl, lăsând să-Mi lucreze ucenicii lucrul pe mai departe, și apoi ucenici din ucenici până azi, când iarăși Îmi așez Eu Însumi cuvântul de Păstor peste pământ, și Mă port cu zeci de mii de sfinți și cu cete îngerești între cer și pământ, cuvântând și mergând de la margini la margini cu cuvântul și chemând sub slava împărăției Mele, sub iubirea Mea, sub povața Mea pe toți cei care va fi să se aleagă lui Dumnezeu și mântuirii lor, și am spre mărturie toată istoria lui Dumnezeu, toată, de la facere și până mâine și până în vecii, așa cum este ea scrisă și vestită prin Scripturi, și din care este luată de sfinții cei dintâi ai lui Hristos și această zi de praznic împărătesc, sfânt, dumnezeiasca bunavestire, când Tatăl Savaot a pețit pe Fecioara mama Mea să Mă primească de la El prin înger vestitor, să Mă poarte în pântece după firea nașterii de prunci, să Mă arate pe pământ între oameni, să Mă crească apoi așa cum mama își crește și își îngrijește pruncii, și să Mă așeze înaintea Tatălui spre lucrul Lui cu Mine pe pământ, spre jertfă pe cruce cu trupul apoi, prin cei ce n-au primit pe Dumnezeu cu ei, și apoi să-Mi arăt dumnezeirea, slava învierii Mele dintre cei morți, ca apoi să Mă așez iarăși de-a dreapta Tatălui și să aștept venirea Mea cu sfinții, cu armată slăvită, oastea cerească a Fiului lui Dumnezeu, ca să vin să împlinesc peste pământ ceea ce este scris în Scripturi, ceea ce mai este de lucrat și de așezat, și mai ales să biruiesc pe satana și pe antichrist și pe proorocul mincinos, duhul și lucrul cel străin de Dumnezeu, și care a acoperit lumea toată ca să nu mai vadă omul cerul și pe Dumnezeu Stăpân peste cer și pământ. Dar nu, căci hoțul este prins, fiindcă Eu vin cu oaste sfântă și Mă port pe deasupra, după cum Îmi este mersul, și cercetez cu amănuntul și-Mi așez la locul ei împărăția Mea cu omul, și va fi vie pe pământ împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și va fi ca în

cer voia lui Dumnezeu. O, și de aceea vin și păstoresc și împlinesc și așez și împart cu cuvântul lucrul și mersul Meu și al sfinților Mei, că e cerul plin de sfinți, e plin de slava cea nevăzută de ochii omului, dacă omul și-a stricat și și-a pierdut vederea cea pentru Dumnezeu, și vin și-i spun omului să-și facă rost de alifie și să-și dea cu ea pe ochi și să vadă cât de mult s-a dezbrăcat el de Dumnezeu, de Făcătorul cerului și al pământului și al omului, o, și să te așezi înaintea Mea când vin și bat la ușa inimii tale ca să-Mi deschizi și ca să te înveșmântez în venirea Mea după tine și ca să-ți dau calea și să mergi pe ea, omule, nu altfel să mergi.

Iar azi sunt cu mama Mea Fecioara cu zi de praznic de Bunăvestire și stau în sfat cu ea înaintea cerului și a pământului, după cum e vremea și nevoia de Dumnezeu pe pământ, o, că vrea Dumnezeu să așeze la loc toate, și toate noi, toată slava cea care așteaptă la hotar să se ivească și să strălucească, o, și trebuie credință și inimă nouă în oameni pentru credință, căci credința lipsește, pe ea a dat satana s-o ia de pe pământ, dar Eu, Domnul, Îmi împlinesc venirea și voiesc să Mă ajute tot omul și să-Mi dea popas cu el, așa cum Mi-a dat femeia samarineancă în ziua întâlnirii Mele cu ea la fântâna de pe cale și s-a dat ea Mie cu toată casa ei, și cu toată cetatea apoi.

Iar acum, iată, vin să dau plata sfinților Mei mărturisitori vreme de două mii de ani, și prin cei mai mici le împart lor această bucurie, prin cei ce Mă primesc cu credință și cu iubire acum când vin. Și iată, am arătat lucrul Meu cel din vremea aceasta a întoarcerii Mele de la Tatăl, și cu sfinții vin, și cu mama Mea Fecioara stau deasupra pământului român și a neamului de pe el, neam hărăzit de Dumnezeu să-Mi fie casă de primire și de găzduire, și lumină mare să fie și să se arate din mijlocul ei peste pământ, și să-Mi așez masa nunții, iubirea Mea, pe care voiesc s-o dau la toți cei ce cred întoarcerii Mele de la Tatăl, o, că dau să așez și să găsesc credință pe pământ, și prin ea în cei ce o poartă, să împlinesc lucrarea dată Mie de Tatăl s-o lucrez.

Și acum, mama Mea scumpă, să Ne scriem în cartea Mea cea de azi sărbătoarea Noastră, mamă, începutul Meu cu tine pe pământ, și toată cărarea Mea cu tine apoi între oameni, de pe pământ și până la Tatăl, o, mama Mea.

Tatăl Ne binecuvintează acum grăirea, iar Eu te ascult și-ți mângâi iubirea cea pentru Mine și cea pentru oameni, mamă.

— O, Copil preasfânt al Tatălui și al pântecelui și sufletului meu de mamă a lui Dumnezeu Fiul, o, Iisus, o, mângâierea mea, cu Tine în cer lângă Tatăl, cu Tine pe pământ lângă oameni în taina cea neștiută de ochii cei de pe pământ, așa este mângâierea mea și lucrarea mea lângă Tine, și a Ta lângă mine, o, și așa Te-am iubit mereu, mereu, și până să Te port în pântece ca să Te nasc, și cât am așteptat apoi să vin la Tine sus, după învierea Ta, și iată, și acum, mai mult acum, mai mult decât oricând am lucrul meu cu Tine și lângă Tine, Copil al meu Iisus.

Stau deasupra pământului român și îl cuprind tot, înăuntru și de jur-împrejur, și Ți-l ocrotesc și Ți-l îngrijesc așa cum Te-am îngrijit pe Tine ca să nu Te vatăme ceva rău în trecerea Ta dinspre cer spre pământ, dinspre pământ spre cer, Fiul meu scump Iisus, o, și nu știu fiii neamului român cât sunt ei de dăruiți de Dumnezeu, căci totul e taină mare cu acest pământ român, care are ca înger împărțit lui pe îngerul Domnului, pe Mihail arhanghelul, alături el cu mine mereu, în tot lucrul cel de deasupra acestui neam și cel de jos, neam din care s-au ridicat atâția voievozi dârzi și însoțiți de sfinții Tăi, de îngerii Tăi în vremi de încercare peste țară, și când ei ca David tăiau pe dușmani și biruiau pentru paza țării Tale de azi a întoarcerii Tale de la Tatăl cu sfinții Tăi, o, și ce frumoși sunt toți acum, înveșmântați cu cămășuțe albe de in, oaste măreață, cerească, și din care se lasă harul Tău peste acest pământ și neam.

Aș vrea cu mare dor, Fiule Iisus, aș vrea și tot aștept înviorarea sfântă și iubirea cea de sus peste fiii și fiicele neamului român și să-i văd pe toți înveșmântați regește, căci sunt fiii lui Dumnezeu, iar ei nu mai știu aceasta, de vreme ce a pătruns duhul lumii și a stricat de tot portul cel sfânt al acestui neam, obiceiurile sfinte, iubirea și credința, o, și mă uit și veghez să se așeze la loc cele care au fost clătinate și stricate, și de aceea eu acum mă aplec lor și-i rog, aplecându-mă mult.

O, fii și fiice, o, neam român, ascultați tot ceea ce vă spune El, Fiul meu Iisus, că-i nunta Lui cu voi la hotar, și vă trebuie gătire de nuntă și veșmânt slăvit vouă. Tocmiți-vă croitori și croitorese și grăbiți gătirea voastră, gătiți-vă frumos, și așa gătiți frumos să stați înaintea Celui ce vine la voi mereu cuvânt, mereu chemând, mereu păstorind pământul tot și învățând din cer popoarele.

Mă doare privirea, mă dor toate, mă doare mult când vă văd atât de goi. Mă doare când vă privesc sfinții și îngerii fără de hăinuțe sfinte pe voi, de parcă vi le-a luat apa, o, fii români. Voi erați cei mai frumoși de pe pământ după vorbă, după port, după credință, după îndeletniciri sfinte, o, și iarăși veți fi, dar ascultați tot ceea ce vă cere și vă învață El pentru petrecerea mesei nunții Lui cu voi, o, fii ai României Lui.

Trebuie să vă vadă popoarele toate și să tânjească să umble după Mirele vostru Iisus Hristos, Fiul Tatălui și Fiul meu iubit, și să tânjească popoarele după voi, o, fii români, dar umpleți-vă de dorul să fiți după chipul și asemănarea Lui, nu după chipul lumii abătute de pe calea cea cu viață pe ea.

O, fii români, o, fii creștini de două mii de ani, o, nu mai umpleți văile și dealurile, munții și malurile apelor petrecând voi în duhul lumii și dezveliți la înfățișare de slava Domnului, o, că doare în cer să vă vadă cerul pe voi ca pe fiii oamenilor, căci voi sunteți botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pentru viață de creștin pe pământ, și sunteți de la începutul lui Hristos țară creștină, țară ortodoxă între popoarele de pe pământ.

Mă cuprind de duhul bucuriei numai că pot să vă spun și să vă rog să căutați voi cu chipul și asemănarea voastră după chipul Fiului meu Iisus. O, și uitați-vă la chipul meu de pe icoană și urmați mie pentru Fiul meu. Purtați-L pe El, fiți sfinți pentru El, fiți cuminții lui Hristos, că fața lumii este urâtă de tot, iar voi trebuie să vă deșteptați și să ștergeți de pe fața țării fața cea urâtă a iadului și s-o înlocuiți degrab cu slava Domnului peste voi și cu voi, o, și veți fi atâta de frumoși, și veți plânge de bucurie, dar și de păreri de rău pentru vremea cât ați stat departe de fața slavei Domnului cu voi și peste voi.

O, iar și iar vă spun, aplecându-mă vouă: faceți tot ce vă cere El, ce vă învață El, Fiul meu Iisus Hristos, Care vine la voi Cuvânt, vine la voi pe pământ Fiul meu.

— O, mama Mea, Eu sunt Cel ce împlinesc cuvântul cel din cer rostit peste pământ, mamă, și le spun și Eu fiilor și fiicelor neamului român:

Faceți așa cum mama Mea v-a învățat pe voi să faceți. Priviți la ea și învățați de la chipul ei, de la portul ei, de la duhul ei, de la iubirea și credincioșia ei.

Iar Eu, Domnul, mereu, mereu vă voi păstori, mereu vă

voi chema, mereu vă voi iubi prin cuvânt, ca și în ziua aceasta de praznic sfânt, praznicul Buneivestiri, când îngerul cel vestitor a fost trimis să aducă știrea că Fecioara mama Mea Mă va purta, Mă va naște, Mă va da celor ce Mă vor primi și Mă vor cunoaște, și vor umbla ei pe calea Mea, vor umbla întru lumina Mea. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2020

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Cu sau fără voia ei, țara română va împlini peste ea cuvântul Domnului.

În zi de praznic împărătesc Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea cea de azi pe vatra neamului român și lucrez mângâiere și o împart peste tot pe unde sunt așteptat să Mă împart cuvânt.

Tatăl Meu Savaot este Împăratul cerului și al pământului, al celor văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, iar Eu, Iisus Hristos, sunt Fiul Împăratului și sunt Una cu El, și este astăzi zi de praznic pentru Mine, praznic împărătesc este azi, căci în zilele lucrului Meu dat de Tatăl să-l lucrez acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, M-am vestit cu vestea învierii lui Lazăr și s-au tulburat toți mai-marii poporului și au hotărât să Mă dea răstignirii ca să nu piară domnia lor, dacă poporul ar trage spre Mine. Dar după cum era așezat în proorociile Scripturilor că va să intru pe mânz în Ierusalim ca un Împărat, am împlinit aceasta a doua zi după învierea lui Lazăr, iar poporul Mi-a ieșit înainte cu ramuri în mâini și-Mi cânta *«Osana!»*, și spunea: *«Binecuvântat este Împăratul Care vine întru numele Domnului!»*, și-și așterneau hainele pe cale, pe unde Eu treceam spre cetate.

Am plâns apoi între Mine și Tatăl în ziua aceea, apropiindu-Mă și văzând cetatea Ierusalimului, și îi ziceam ei: «*Dacă tu ai fi cunoscut măcar în ziua aceasta lucrările care puteau să-ți dea pacea, dar ascunse acum de ochii tăi! Tu însă n-ai voit, n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată».*

Plângeam, și Mă durea de cetate și plângeam fără de mângâiere pentru ea, în vreme ce norodul se bucura și cânta intrării Mele în cetate, dar Eu, știind că peste câteva zile Îmi vor striga: *«Să fie răstignit!»*, plângeam de mila cetății și de mila lor, și Mă tot apropiam de cruce, și am murit apoi pe cruce, și am lucrat apoi să fie ea semnul și arma cea ocrotitoare a creștinilor care vor stărui pe calea lor cu Mine pe pământ.

E praznic în cer pentru Mine între sfinți și între îngeri, și e și pe pământ această zi de praznic, dar nu este ea acum cu zumzet ca în alte dăți, ci este cu cumințenie prin răbdare, o, și ce frumos ar fi să se înalțe la Dumnezeu glasuri de rugăciune și de căință din toate inimile, de dor de cele sfinte pe pământ cu oamenii, căci pământul este așternut mersului lui Dumnezeu, dar nu mai este curat pentru Domnul pe pământ, căci voia lui Dumnezeu n-o mai iubesc cei de pe pământ, în vreme ce ei se roagă și spun: *„Fie, Doamne, pe pământ voia Ta ca și în cer!”*. O, dar ce este cu neputință la oameni, poate Dumnezeu, căci așa este scris cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, iar el trebuie împlinit pe pământ, dacă așa este scris.

O, nu vă întristați că stați cuminți, voi, cei care nu mai știți aceasta să faceți! Fiți cu răbdare încă, dar nu uitați apoi de Dumnezeu ca să-L țineți lângă voi să vă ocrotească, să vă curățească prin iertare și prin iubirea voastră de El apoi, o, că e rău fără Dumnezeu pe pământ cu voi, fiilor, și vedeți și voi aceasta acum.

Tu, popor român, primește-Mi mângâierea. Fii cuminte și învață să înțelegi că Dumnezeu te iubește și te voiește după voia Sa cu viața ta de zi și de noapte, că vreau să Mă slăvesc în mijlocul tău cu slavă mare curând, curând, și să audă popoarele toate voia Mea din mijlocul tău și povața cea de mers pe calea slavei întru poruncile vieții, toți cei ce vor căuta cu slava Mea pentru mersul lor.

Iar tu scoală-te și îmbracă-te în haina neprihănirii și dă-Mi dreptul să te călăuzesc, să te ocrotesc, să te păzesc de spini și de ciulini, să-ți fac inima și viața frumoase ca în cer, și să fie pe pământul tău ca în cer, frumos și sfânt să fie, ca să pot Eu cu tine pe pământ, neam român, căci Tatăl Meu te-a ales Mie de țară pentru sfârșit de timp, iar Eu te voi povățui cu iubire și spre iubire, numai să nu te desparți de Mine, numai să asculți tu de Dumnezeu, popor român, și prin tine să asculte neamurile toate de pe pământ, căci împărăția Mea cu omul e dulce de tot, e frumoasă, nu e ca împărăția lumii care greșește lui Dumnezeu prin toate ale ei, iar tu învață să iubești pe Domnul, că Domnul te iubește și te vrea Lui, o, și nu te poți împotrivi, mai ales că am pus în mijlocul tău glas de rugăciune spre Mine pentru tine, mijlocire spre Dumnezeu pentru soarta ta, că a venit vremea slavei Domnului și trebuie pregătită această slavă dacă ea s-a apropiat.

Peste încă o săptămână vine ziua praznicului Învierii, întru amintirea Mea cea de acum două mii de ani, o, și va fi mai fierbinte cântarea învierii pe pământ, pe inimile și pe buzele care Mă vor mărturisi că am înviat, iar prin răbdare vine mângâierea, vine lumina, vine viața care așteaptă după fiecare să iubească viața, căci viața este de la Dumnezeu și trebuie să fie viață creștină viața omului, și trebuie cu Dumnezeu să fie toți cei ce iubesc viața cea împotriva păcatului, căci viața este înviere și este bucurie de înviere.

Să se umple de har ceresc toți preoții neamului român și toți slujitorii ortodocși de pe pământ și să cheme ei pe Domnul pe pământ și să fie Dumnezeu cu oamenii, precum este scris să se împlinească aceasta, o, că e greu fără Dumnezeu pe pământ, că omul este mic de tot, și toți să crească prin har și să iubească voia Domnului cu ei pe pământ, iar preoții să Mă strige și să facă mângâiere peste turmă și povață de sfințenie, căci sfințenia este cea care păzește de orice rău pe cei ce o iubesc pe ea.

Și sus crucea, cu nădejde vie, căci crucea depărtează orice rău, depărtează pe satana și piere el sub semnul crucii cu toată puterea lui cea rea, și piere puterea și lucrarea lui antichrist, vrăjmașul cel dat pe față împotriva lui Dumnezeu, și prin semnul crucii Eu voi birui orice împotrivire asupra Mea, și tot așa vor birui cei ce Mă iubesc sub cruce pe pământ.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, care te crește și te ocrotește și te însoțește, tu să stai înaintea Mea așa cum te-am așezat să stai, și să Mă chemi să împlinesc voia Mea pe pământ și toată ocrotirea cea de la Mine, o, și să veghezi mersul cuvântului Meu peste pământ, căci cuvântul Meu va rodi împlinirea lui, că poartă în el această putere.

Voi, copii ai cuvântului Meu, vouă nu vi s-a schimbat viața odată cu vremea încercării, căci voi sunteți așezați de Mine să trăiți creștinește și duhovnicește pe pământ înaintea Mea și să vă hrăniți cu hrană ca în rai, și nu cum se hrănesc fiii lumii, cu de toate, împotriva sfințeniei Mele din ei. O, voi mâncați altfel decât mănâncă lumea, și de aceea nu v-a fost schimbat obiceiul acum.

O, fiilor, strigați-Mă să aduc pacea peste toți și să scot dintre oameni voia lui satana, care aduce dureri prin voia lui din oameni, căci oamenii nu ascultă de Dumnezeu și de poruncile vieții, dar vor învăța și ei să asculte, căci este cu putință aceasta, fiindcă Eu, Domnul, le voi da dragoste și lor.

Acum stau cu voi în zi de praznic sfânt, fiilor, și trimitem mângâiere peste tot pe unde este ea așteptată, și trimitem împlinire prin cuvântul Meu, care mângâie, o, și să cerem la Tatăl biruință asupra răului de orice fel, căci rugăciunea deschide cerul și vine pe pământ împlinirea ei, fiilor.

Peste o săptămână vom rosti cu pace salutul cel de bucurie: *«Hristos a înviat!»*, și vom împărți iar și iar mângâiere și duh de răbdare și de iubire și de tot ce este frumos în Hristos pentru toți pe pământ, fiilor.

Vine Domnul la voi cuvânt pe pământ, iar voi sunteți împărțitorii Lui de la margini la margini, fiilor, precum este scris să meargă vestea cuvântului Meu la sfârșit de timp.

Eu vă ocrotesc, ca pe cei ce slujiți vestirii Mele. Eu vă întăresc pe voi, ca pe cei ce trebuie să puteți pentru Domnul și pentru voia Lui între oameni și peste oameni. Eu țin cerul de sfinți și de îngeri deasupra voastră și de jur-împrejur, fiilor, iar voi țineți-Mă între voi și cu voi, și pace vouă mereu, pace vouă, fiilor!

E zi de praznic împărătesc în cer și pe pământ. Pace vouă, fiilor!

Pace ție, popor român, pace de la Domnul!

Pace vouă, popoarelor! Aceasta este voia Domnului pentru voi. Pacea Mea o dau vouă, iar voi învățați și lucrați pacea, mereu pacea s-o lucrați voi pe pământ. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 2020

Praznicul Învierii Domnului

Cine nu stă sub cruce este în primejdie. Domnul nu va îngădui neamului român să-și uite obârșia și credința. Tot răul care se abate peste popoare este numai spre bine. Popoarele care viețuiesc în credința ortodoxă sunt mângâierea Domnului.

Îmi cântă cetele de sfinți și de îngeri, Îmi cântă tot cerul cântarea cea pentru învierea Mea cea de acum două mii de ani, căci am murit atunci în chinuri pe cruce și am înviat a treia zi împlinind această Scriptură, o, și e zi de praznic de înviere între cei din cer, și e numai cântare de biruință pentru Fiul lui Dumnezeu, și se clatină din temelii iadul și puterile lui și pătrunde între cei din iad cântarea *„Hristos a înviat!”*

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Dumnezeu Fiul și răvășesc pe pământ între oameni duhul învierii și alinul lui și mireasma lui cea binefăcătoare pentru cei cu zile de praznic sfânt peste ei, pentru creștinii care cinstesc Paștile Domnului, pentru cei care știu că la Sfintele Paști se cântă *„Hristos a înviat!”*

O, e altfel pe pământ acum, la praznic de înviere, nu mai fierbe tot atât de mult duhul păcatului, căci adierea durerii de suflet, care a trecut peste pământ dintr-o parte în alta, a făcut să fie în vremea postului cel pentru sosirea Paștelui Domnului o liniște ca de mănăstire, o pace mai mare în văzduh, și chiar și în adânc, față de multa forfotă pe care toți oamenii obișnuiesc s-o ridice în sus zi de zi și noapte de noapte prin îndeletnicirile lor vinovate mai mult sau mai puțin înaintea lui Dumnezeu, Care așteaptă de două mii de ani cu împărăția cerurilor în brațe ca s-o așeze pe pământ cu oamenii și să fie precum în cer pe pământ, și să voiască aceasta cei de pe pământ, numai că Dumnezeu nu este dorit cu ale Sale de către oameni, o, și îi ajunge suspinul pe cei ce se împotrivesc binelui ceresc cu ei pe pământ, iar Eu, Domnul, sunt cu mila, o, dar sunt și cu îndemnul cel sfânt și-i spun omului așa:

O, omule care-ți petreci viața pe pământul lui Dumnezeu după cum îți alegi voia cea pentru ea, nu uita să și veghezi, căci dacă o zi ți se pare că îți este bine și că așa-ți va fi mereu, mâine poate va fi altfel, poate vei suspina, poate te va ajunge teama, poate te va durea de la cele ce ai lucrat cu viața ta fără de cârma lui Dumnezeu peste ea și vei vedea că ești neputincios prin încercări neașteptate, o, și de aceea trebuie să veghezi cu Dumnezeu odată pentru pacea vieții tale, căci pacea cea de la Mine pentru tine trebuie s-o ceri mereu, să-i dai mereu cale spre tine, trebuie să stai în legătură cu Mine ca să fii tare în bucurii și în încercări ale vieții și ale credinței și ale biruinței în lupta cu păcatul, care atrage dureri și moarte, plata lui cea neplăcută sufletului, o, și de aceea Eu, Domnul, te povățuiesc să înveți să te adăpostești tot timpul sub ajutorul Domnului pe pământ și să te acoperi cu puterea cea ocrotitoare a crucii Lui, a suferinței pe care Domnul tău a îndurat-o sub cruce pentru răscumpărarea ta de sub plata păcatului tău cel mult, și iată ce frumos te povățuiesc și cât te aștept să Mă înțeleg cu tine pentru viața ta, pentru pacea ta, pentru ocrotirea ta cea de la Dumnezeu în toată vremea zi și noapte, o, că dacă oamenii de pe pământ ar iubi pe Dumnezeu cu ei și legile vieții veșnice cu ei, n-ar mai veni pe pământ dureri și lacrimi și suspine și îngrijorări cu strângere de suflet, și toate relele s-ar depărta de cei ce stau sub scutul Meu ocrotitor pentru om și n-ar mai veni niciun sfârșit, căci Eu, Domnul, am zidit omul ca prin el să se slăvească pe pământ marea cuviință a numelui lui Dumnezeu între oameni. Omul însă nu ține seama de Dumnezeu, de Cel ce ține cerul și pământul prin puterea Sa, de Cel Care a murit pe cruce pentru salvarea celor păcătoși, și care-și atrag moarte prin păcat. Eu însă am murit pentru păcatul tău, omule, și-ți spun aceasta cu milă și cu dor, și te îndemn la milă de Dumnezeu și de tine și te povățuiesc să stai aciuat sub crucea Mea mereu, căci cine leapădă crucea măcar o clipă, cine fuge de cruce este mereu în primejdie, este în fața suspinului când nu se așteaptă, dar crucea nimicește puterea și pânda vrăjmașă și pe diavolul pizmaș mereu asupra omului. O, și nimeni să nu spună că nu este diavol și că este numai Dumnezeu, că dacă ar avea dreptate cel ce spune așa, ar iubi pe Dumnezeu unul ca acela și n-ar mai face bucurii diavolului. Dar iată, nu iubesc pe Dumnezeu decât puțini, puțini de tot pe pământ cu adevărat și cu dor și cu aplecare sub cruce, căci crucea mântuiește, crucea aduce înviere și ocrotește și are putere.

O, omule, îți grăiesc în zi de praznic de înviere și-ți spun, nu mai fugi de sfințenie. O, nu mai fugi de iubire de Dumnezeu, și caută să-ți așezi statornicia care te ocrotește mereu. Tu ai văzut ce au făcut acum două mii de ani cei din Ierusalim, că azi Îmi cântau Osana, iar peste trei, patru zile Mă dădeau spre moarte strigând lui Pillat: *„Răstignește-L, răstignește-L pe El și lasă-ni-l pe Baraba cu noi!”*

O, nu se poate cu Dumnezeu fără de statornicie pe calea Lui cu omul. Dacă poporul Israel și-a făcut voile sale, și nu pe ale lui Dumnezeu cu el, și a greșit mereu și s-a răzvrătit mereu, părinții și urmașii la fel, o, a suferit tot mereu acest popor, și a fost apoi împărțit peste tot pe pământ poporul care mereu, mereu se laudă de atunci și până azi că ei sunt poporul Domnului, când Dumnezeu nu Se poate lăuda cu ei.

O, iată, trebuie statornicie, omule. Eu sunt Calea, dar trebuie tot timpul statornicie pentru legile mersului cu Dumnezeu, Care ocrotește pe cei de pe cale cu El, o, și îți dau povață de statornicie pe calea ta cu Mine și-ți dăruiesc puteri pentru duh de ascultare, căci Eu, Domnul, voiesc pentru tine ocrotire, numai să voiești și tu aceasta.

Acum îmbrățișez neamul român, neamul Meu cel ortodox, în mijlocul căruia Eu am sălaș de venire și glas peste pământ și am un popor mititel, pregătit de Mine pentru Mine ca să Mă ajut cu el și să-Mi trimit cuvântul peste pământ, sub numele Meu trimis. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu cu care vin pe pământ cuvânt, și oști din cer am cu care Mă port între cer și pământ, precum este scris să vin cu sfinții, și toți suntem înveșmântați în cămășuțe albe, și cu cai cerești ne purtăm, așa cum a văzut și a scris Ioan cel iubit în cartea Apocalipsei slava venirii Domnului după două mii de ani, și nu poate nimeni schimba ceva în această carte, care anunță pe Domnul că vine, căci împlinirea ei este la vreme, chiar dacă Scripturile au fost schimbate, chiar dacă s-a umblat la ele prin oameni puși anume, ca să nu mai arate ele că vine Domnul. Eu însă vin și împlinesc toate câte s-au scris despre Mine în cărțile lui Moise, în prooroci și în psalmi, și sunt plin de cuvânt și așa Mă port, și străbat de la margini la margini cu glasul cuvântului Meu peste cei ce Mă cred și Mă primesc cu el, și mai ales peste cei ce au ales să-L dea în lături pe Hristos, să stea fără de credință în Dumnezeu și să-și arate lucrarea lor antichristă, iar lor le spun așa:

Voi sunteți aici jos, Eu sunt deasupra voastră și Mă port cu care cerești și cu biruința Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și împlinesc Scripturile întocmai, și nu se amână ele decât pentru cei aleși ai Mei, care rabdă îndelung, așteptându-Mă să vin să-i mângâi, să-i ocrotesc, să-i călăuzesc prin mijlocul întunericului omenesc și să-i ridic biruitori lângă Mine, iar Eu lângă ei să stau tot timpul pe pământ până la sfârșitul timpului, precum este scris, și prin credința lor, prin ea Eu biruiesc, şi biruiesc şi ei şi sunt numiţi biruitori.

Sunt cu cei de la sfârşit, care cred venirea Mea şi care stau pe pământ între oameni în voile Mele şi care nu dau deoparte cuvântul lui Dumnezeu ca să fie liberi de sub cuvântul Meu, căci ei știu că ascultarea de Dumnezeu este cea care-i ocrotește și-i poartă spre slava raiului pe pământ și în cer, spre raiul de unde a căzut Adam, omul cel zidit de Dumnezeu, și care și-a dorit apoi libertatea de sub Dumnezeu și a pierdut raiul apoi, căci Dumnezeu nu l-a făcut pe om ca să se despartă de Dumnezeu, ci ca să facă omul voia Celui ce l-a zidit pe el.

Amintesc acum cu durere de durerea care tot străpunge cerul, când pe pământ se vorbește și se tot vorbește de drepturile omului. O, dar drepturile lui Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și pe om, mai sunt ele vorbite pe pământ?

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, numai și numai minciuni se împart prin oamenii din scaunele pământului și prin argații lor. Se împart mereu minciuni ca și acum două mii de ani, când mai-marii iudeilor au plătit cu bani împărțitorii de minciuni, crezând ei că pun la întuneric adevărul, și pe Dumnezeu, ca să domnească ei peste gloatele minţite, ca și azi minţite, căci adevărul nu se spune, nu are nimeni obiceiul să spună adevărul, ci numai minciuna, și aceasta în interesul celor de peste gloate, și care se rotesc unii după alții. Numai că Eu și cei ce merg pe calea Mea pe pământ nu avem nimic în lumea aceasta, și nici ea în noi, căci calea Mea are slava ei acoperită de privirea celor ce se mint pe ei înșiși zi de zi, și apoi pe cei cărora li se împart minciuni. Numai că este scris cu pană cerească despre minciuna de pe pământ și despre cei ce o slujesc pe ea în slujba diavolului, tatăl minciunii, stăpânitorul acestui veac lipsit de lumina credinței și a iubirii de Dumnezeu, și este scris deslușit că Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și defaimă planurile căpeteniilor, și numai sfatul Domnului rămâne în veac, și numai gândul Domnului rămâne din neam în neam, o, și este scris că fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, și fericit este poporul pe care l-a ales Domnul de moștenire Lui.

O, apleacă-te, popor român, Domnului Dumnezeului tău! Ai alegere aparte între neamuri, și iată, am calea venirii Mele în mijlocul tău și netezesc căile pentru popoare ca să se îndrepte toate spre Domnul, căci așa este scris, și fac această netezire din mijlocul tău, că vin cuvânt pe vatra ta și merg cu carele de azi pentru vestirea cuvântului Meu peste pământ și îl pun pe cale să meargă, și îl pun în plic sau pe aer și se duce el și învie pe Dumnezeu în om, și Mă vor lăuda împărații pământului când vor auzi ei graiurile gurii Mele și vor cânta ei în căile Domnului și vor primi pe Domnul, pe Cel ce locuiește în mijlocul Ierusalimului român, pe Cel din înălțime, și Care spre cele smerite privește, și Care cunoaște de departe pe cele înalte, precum este scris.

O, popor din români, o, popor al cuvântului Meu, strigă-Mă cu foc și cu dor și spune zi și noapte lui Dumnezeu: Împlinește, Doamne, împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, că pe pământ trebuie să fie ca în cer, așa cum Tu ai spus să cerem Tatălui să fie pe pământ, voia lui Dumnezeu să fie pe pământ cu oamenii.

O, fiilor micuți și aplecați voilor sfinte, o, nu uitați că la cererea lui Ilie proorocul, pe vremea împăraților păgâni de pe pământ, rugăciunea lui a coborât foc din cer, și a mărturisit pe Dumnezeul Cel adevărat acest semn ceresc, cerut prin rugăciune. O, fiilor, Eu trebuie să văd ce fac cu cei cu mintea și cu planurile lor, și care dau să facă răul asupra celor ce vor să-i plece sub voia lor, iar ei sunt niște oameni și atât.

E oastea cerească sosită aici cu voi în slujire în zi de praznic de înviere, fiilor călăuziți de cuvântul Meu. Se strâng cei din cer lângă voi în sărbători și au grijă de voi tot timpul ca de un pruncușor al Meu, căci voi sunteți poporul Meu cel mic, puiuții Mei cei mici sunteți voi, și au grijă sfinții de voi din partea Mea, căci voi aveți grijă de Mine ca să ajungă de la margini la margini cuvântul gurii Mele, fiilor. Cântă cerul deasupra voastră cântarea cea pentru învierea Mea cea de acum două mii de ani: *„Hristos a înviat!”*, și cântă îngerii Mei odată cu voi, fiilor.

O, popor român, primește-Mi mângâierea prin cei mici ai Mei, prin trimișii Mei spre tine, că Eu te mângâi cu cuvântul și cu iubirea Mea cea pentru tine, că te am de la Tatăl vatră și neam pentru venirea Mea cea de după două mii de ani.

O, am privit peste pământ în această noapte de Paști, și mai ales peste tine am privit, neam român, căci tu ești casa Mea de venire acum, la sfârșit de timp. Întâmplarea care s-a ivit peste popoare te-a cuminţit și pe tine și ai stat cuminte în căsuță așa cum se stă în vreme de post pentru pregătirea Paștelui Domnului. Tu nu mai știi de rânduielile sfinte în care vieţuiau străbunii tăi cei cinstitori de Dumnezeu. Ai intrat în amestecul celor fără de credință ca a ta, și dă această amestecătură să te facă să-ți uiți obârșia și credința și pe Dumnezeul tău Iisus Hristos. Eu însă nu voi îngădui să te despartă de Dumnezeu cei fără Dumnezeu peste ei, și te voi trezi mereu ca să privești spre Mine și să nu uiți ce mare Dumnezeu ai tu

între neamurile pământului și ce sfântă rădăcină ai.

O, nu uita, nu uita de Dumnezeu. Uită de păcat, dar nu de Dumnezeu, o, neam român, că vremea e să fac din mijlocul tău lumină mare, care va lumina neamurile toate de pe pământ, și vei fi tu țara strălucirii, vei fi prin cuvântul Meu lăsat din gura Mea în mijlocul tău, și care luminează în întuneric și luminează lumea, și vor veni neamurile pământului să ia lumină din acest munte, din cetatea Mea din tine, neam român. Eu sunt Cel ce am plătit cu moarte pe cruce numele tău de creștin și de român, căci Tatăl Meu te-a întocmit atunci numaidecât, ca să fii tu pentru azi meleagul și neamul la care vine Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a doua oară de lângă Tatăl duh și cuvânt pe pământ.

O, pace ție, poporul Meu român! Nu poți să-ți croiești altă soartă decât cea de la Tatăl hărăzită, ca să fii tu casa Mea de azi, sala Mea de nuntă, masa Domnului și cina Lui pe ea, Dumnezeu trup și cuvânt în mijlocul tău.

O, pace ție! Hristos a înviat! Pace ție, neam român!

Voi, popoare de pe pământ, căutați-Mă cu inima smerită. Tot răul care se abate peste popoare este numai spre bine, iar puterea diavolului slăbește pic cu pic, slăbește de tot. Priviți în cuvântul Meu care deslușește vremurile, căci vremea este să lucreze Domnul, după ce oamenii au stricat atât de mult, o, atât de mult, căci duhul trufiei îi orbește de tot pe cei ce se încântă cu el.

O, pace vouă, popoarelor care viețuiți în credința ortodoxă! Voi sunteți mângâierea Mea, semnul credinței care Mă așteaptă să vin, căci prin credința bisericii Mele Eu vin și o izbăvesc pe ea.

O, pace ție, pace ție, biserică a neamului român! Duhul insuflețirii sfinte îl dau slujitorilor turmei ortodoxe în zi de praznic de înviere, o, și nu te teme, turmă mică, Tatăl este cu împărăția Sa în mijlocul tău, precum este scris, dar păstrează-te în credința cea curată și neamestecată, cea din străbuni adusă până azi prin toate greutățile vremii, căci Domnul trebuia să găsească înaintea Sa credință pe pământ.

Hristos a înviat, biserică a neamului român! O, ai grijă de duhul învierii tale, ai grijă mereu.

Hristos a înviat, așa cântă oștirile cerești deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român!

Hristos a înviat! Așa să cânte și neamul român, să cânte cu oștirile cerești într-un glas, iar cântarea să se întâlnească spre slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Vă cuprind în brațe, vă cuprind în duhul învierii, fii români. Cuprindeți și voi pe Domnul, Care vine la voi cuvânt, și fiți cu El tot o îmbrățișare. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 2020

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii și a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica

Starea de rai este viața în sfințenie. Biserica neamului român să nu se mai supună schimbărilor, ci să păstreze rânduiala apostolească, a sfinților părinți. Maica Domnului învață pe fiii și fiicele bisericii să-și acopere goliciunea trupului. Profeția despre Noul Ierusalim a sfântului Calinic.

Între cei din cer este pregătire de sărbătoare de tămăduire, de duh de credință și de înviere pentru cei de pe pământ, căci lucrarea sfințeniei așteaptă la hotar ca să-i gătească pe toți, sau măcar pe mulți pentru slava împărăției cerurilor cu ei pe pământ, o, și nu este ceva mai mângâietor și mai frumos între oameni ca și viața în sfințenie, măreața stare de rai, cu toată bucuria și frumusețea ei, viață lucrată de fiecare după poruncile vieții, pe care Eu, Domnul, le-am coborât din cer între oameni ca să fie lucrate, și să aducă ele pe pământ pe Domnul cu oamenii, să poată Dumnezeu să fie cu oamenii și să le dea de la El, o, că nu oricum poate Domnul cu omul, nu cum a făcut Adam în rai, de n-a ascultat ca să nu piardă viața și raiul, o, nu oricum, ci după cum poate Domnul să stea cu omul, numai așa, iar cum poate omul și atât, nu-i de ajuns pentru statul lui Dumnezeu cu el, ci trebuie sfințenie. Eu asta am cerut de la om acum două mii de ani, sfințenia lui, și am zis: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»*, și de aceea trebuie să fie sfânt omul, căci trebuie să semene el cu Domnul.

O, pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, pace străjerilor ei, care au grijă să se așeze cuvântul gurii Mele în cartea Mea cea de azi!

Las peste cetate și peste țara română salutul învierii Mele dintre cei morți: Hristos a înviat! E zi de sărbătoare de tămăduire multă peste cei de pe pământ. Hristos a înviat! Sunt cu sfinții deasupra și sunt cu mama Mea Fecioara și cântăm de sus: Hristos a înviat!

Rostesc cu duhul mângâierii urarea sfântă a sărbătorilor de Paști peste cei care veneau an de an la izvorul sărbătorii de azi, la apa sfințită, cu tămăduire în ea, și le spun lor: Hristos a înviat! Și le spun că Mă duc cu servii Mei, Mă duc la ei și le vom împărți apă tămăduitoare și nu-i voi lăsa fără ea, iar ei să fie cuminți, și le spun lor: Bucurați-vă și vă veseliți când vedeți că se apropie vara, împărăția lui Dumnezeu pe pământ și izbăvirea celor ce așteaptă pe Domnul să Se arate și să aducă biruința credinței atâtora care au fost și care sunt în duhul credinței venirii Izbăvitorului lor, Iisus Hristos, Domnul învierii!

O, fiilor care veneați să luați apă de la izvorul de aici, Eu, Domnul, vă trimit scrisoarea aceasta și vă scriu aici pe voi în ziua asta de sărbătoare, și vă promit că vin după voi ca să vă dau apă, fiilor. Pace vouă, și fiți mulțumiți, și fiți cuminți, iar duhul și lucrarea sfințeniei să le întețiți peste voi, că asta înseamnă biruința cea mare asupra diavolului, care trebuie să se tragă în lături și să aștepte plata lucrării lui ca fiecare, căci scris este că faptele vin după fiecare, după cum a lucrat fiecare lucrarea sa.

Și acum duh de credință așez mai întâi ca povață sfântă peste cei care iau din sărbătoarea cea de azi, căci căința aduce învierea, aduce vindecarea și început al lucrării omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar apoi să fie sfânt cel ce-și socotește păcatele, ca să înțeleagă el apoi că-i trebuie căință sfântă pentru îndepărtarea lor din dreptul celui ce alege să fie sfânt, după ce-și privește păcatele și curățirea de pe el a păcatelor lui, și statul înaintea Domnului întru sfințenie apoi, că vine Domnul cu sfinții, și trebuie la sfinți să vină Domnul cu sfinții cei de sus, și să înceapă pe pământ taina cerului nou și a pământului nou, după cum Scripturile anunță prin ele această taină lucrătoare la sfârșit de timp și la început de slavă a Domnului cu oamenii, cu cei ce se gătesc cu măreție de inimă pentru această slavă, căci vremea ei vine, vine și se așează și aduce bucurii mari în cer și pe pământ.

Vin cu mama Mea Fecioara, dar sunt cu Tatăl Savaot, și binecuvintează Tatăl duhul și lucrul tămăduirii, pe care îl lăsăm acum pe pământ peste cei credincioși și peste cei necredincioși, pentru cei ce au și pentru cei ce nu au pe Hristos ca Mântuitor și Domn, pentru cei ce ascultă bisericește și pen-

tru cei ce nu ascultă așa. O, că mulți și-au făcut și și-au ales biserici după ureche, după cum își dau cu bobii să împlinească sau să nu împlinească din cele bisericești lăsate la începutul cel de acum două mii de ani, și date și tot date de Duhul prin sfinții bisericii, până ce toate s-au așezat și s-au sfințit și s-au pecetluit peste viața celor credincioși ai bisericii lui Hristos, o, Tatăl Meu, iar Eu ascult acum glasul Tău, Tată.

— Te mărturisesc Eu, Tatăl, Eu, Fiule al Meu Iisus Hristos, și le spun celor ce Te-au dat de la ei acum două mii de ani ca pe un răufăcător, ca pe un răzvrătit, și Te-au sortit crucii și batjocurii, le spun lor că nu romanii Te-au dat la moarte pe cruce, ci ei, poporul lui Dumnezeu așa cum își spun ei și azi, ei după legea lor Te-au dat defăimării și pierzării ca să scape de Tine şi să fie numai ei. O, ei au strigat, ei au plătit ca să strige gloatele aţâţate de ei: *«Răstigneşte-L pe El!»* O, ei au jucat totul după planul lor bine pus la cale de Anna şi Caiafa, de mai-marii toţi de atunci, o, că numai mai-marii pot face aşa, ca să domnească ei, numai cei mari, cei de pe scaunele neamurilor de sub ei, numai ei îşi fac de cap aşa, dând din calea lor poporul care ar mai avea cuvânt de spus. Iar Eu, Tatăl, Te mărturisesc pentru cei ce Te-au scos dintre ei pentru răstignire şi moarte pe cruce, dar Tu ai înviat biruitor, chiar dacă ei au fost aşa de răi cu Tine, de n-au voit să gândească la mersul Tău printre ei, la numele Tău cel mare de Fiu al lui Dumnezeu, la învierea atâtor morți, până la învierea lui Lazăr, cel înmormântat de patru zile, și la atâtea tămăduiri dintre ologi și orbi, leproși și paralitici, suferinzi fel de fel. O, au șters mai-marii iudeilor din mintea lor toate aceste semne mărețe și au scris în dreptul Tău vină mincinoasă și au pus răstignitorii la lucru și Te-au pus în mormânt, Fiule scump al Meu, dar Tu ai înviat, iar ei au fost judecați prin fapta lor. O, și dacă ei zic că așteaptă să vină Mesia, dacă iarăși Te-ai arăta chiar și mai măreț ca atunci, ei tot așa s-ar purta cu Tine și nu Te-ar primi nicidecum, iar împietrirea lor Te-a arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și au rămas cu Tine cei ce Te-au urmat și Te-au iubit și Te-au crezut atunci, și din ei s-a ridicat popor sfințit, și iată neamul Tău cel de atunci și până azi, și până mâine, iar ei au rămas vrăjmași Ție, Dumnezeule Fiu, dar din acest popor s-au ridicat și se ridică mulți spre neamul creștinesc, botezându-se în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și purtând între oameni Evanghelia învierii Tale ca și ucenicii Tăi de atunci, și iată, Noul Israel se naște din cuvântul Tău, și Tu ești Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit, Tu ești Fiul mamei Fecioare, pe care cei din Israelul încăpățânat n-o doresc, n-o iubesc, ca și cei ce și-au ales după gustul lor lucrare de biserică aparte fiecare, iar Eu, Tatăl, le spun lor:

Voi, cei care nu o cinstiți și n-o doriți pe mama Fecioară a Fiului Meu, o, rușinați-vă, căci oricum veți fi rușinați mult prea mult, dacă nu veți plânge pentru acest înverșunat păcat al inimii voastre reci. În ziua ei de serbare între sfinți, Eu, Dumnezeu Tatăl, vă întreb: Unde ați găsit voi scris să necinstiți pe Fecioara care a născut pe Mesia, Fiul lui Dumnezeu? O, puțin înțelepți ce sunteți, vai vouă, bieților de voi! O, cât a lucrat Fiul Meu Hristos cu mama Lui Fecioara, o, cât a ascultat-o în toate! Voi însă luați în seamă doar ce vă place vouă și atât.

O, Fiule Iisus, Te mărturisesc Eu, Tatăl, iar despre cei împietriți pentru adevărul Tău, o, așa au ales ei, iar Tu ai fost preamărit pe pământ, și istoria Ta mărturisește și va mărturisi până peste vecii că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, și iată, păstorești cu toiag de fier, cu cuvântul Tău păstorești neamurile pământului, iar taina Ta e mare și e cu cei credincioși Ție, o, Fiule iubit, și-Ți dau Ție cuvântul acum, căci Tu ești Cuvântul Meu, Cuvântul Cel de la început ești, și Dumnezeu este Cuvântul, și toate prin El s-au făcut și se fac. Amin.

— O, slavă Ție, Tatăl Meu! Tu întru Mine ești, iar Eu întru Tine, Tată, și așa Ne este lucrul în cer și pe pământ, iar cei înțelepți de pe pământ știu și cred așa, căci duhul înțelepciunii îi ajută pe ei în credință, Tată.

O, slavă ție, mamă Fecioară, mama Mea scumpă Mie! Și să audă pe Tatăl și pe Fiul cei ce nu-ți dau slavă și aruncă descoperirile sfinte, care arată cât ai lucrat atunci și apoi pentru biserica Mea, cea de două mii de ani a Mea! O, e atât de frumoasă, atât de frumos așezată lucrarea bisericii Mele, mamă, și care și-a păstrat mersul și viața ei întru cele de la începutul ei așezate peste ea! Am vegheat mereu și veghez mereu cu sfinții, căci robii lui antichrist Mă fugăresc ca și acum două mii de ani, după gustul celor de atunci din neam în neam și din timp în timp, și din loc în loc se bagă să gonească de pe temelie legile sfinte și să se răzbune pe învierea Mea, pe biserica Mea, și să pară tot ei cei biruitori, dar ei au pierdut de atunci lupta cu Hristos, căci atunci ei au fost judecați prin cea ce Mi-au făcut, și în toate vremile au gonit ei pe Hristos de peste oameni, dar n-au biruit niciodată.

Povățuiesc acum biserica neamului român și le spun celor ce au de păstrat bogăția și frumusețea harului sfânt, și le spun lor așa:

O, nu vă supuneți, nu vă mai supuneți schimbărilor de peste noapte, pe care le tot încearcă păgânii să le așeze deasupra rânduielilor bisericești din părinți. Deschideți cartea proorocului Daniel și veți găsi scrisă vremea de azi, când dau să lovească păgânii în puterea poporului sfânt, în biserica ortodoxă și legile ei sfinte, ci post și rugăciune să se rânduiască împotriva vrăjmașilor cu haina și cu fața ascunse și dau ei să lovească țara strălucirii, biserica Mea și țara română, în mijlocul căreia Cuvântul Meu se slăvește și strălucește de har și de lumină și de putere de sus, ca să se nască de sus tot omul prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ. Iar dacă voi nu veți primi strigarea Mea spre voi, rămâne scris cuvântul Meu, și are în el putere de împlinire. O, dar să aveți și voi putere pentru Domnul și să ascultați de el cu putere, voi, slujitori ai bisericii române, dar urmăriți cuvântul Meu cel scris vouă ca să-l împliniți, fiindcă trebuie lucrat mult ca să nu cadă, ca să nu piară biserica Mea, că România a fost cea mai lovită, căci omul antichrist știe soarta ei între popoare și nu-i place deloc planului lui cel negru această soartă a neamului român. O, fiți cu grijă mare, ca să vă aibă turma la inimă. Iar cei ce nu puteți să vă faceți pildă turmei, o, nu vă duceți să cereți preoție, nu mai căutați după acest dar sfânt, dacă nu puteți să slujiți cu lepădare de sine pentru turma lui Hristos. O, nu vă îmbolnăviți de lăcomie dacă ajungeți să slujiți la altar, ci faceți-vă datoria față de Dumnezeu și față de turmă.

O, biserică a neamului român, nu-ți vinde slava! Fii vrednică de Hristos! Nu te apleca celor ce vor să te văduvească de harul Meu, ci stai pe picioare după dreptarul cel din părinții cei sfinți de la început, o, și stai cu cartea pe masă ca să n-o calci cumva și să-ți atragi pieirea și dezbinarea, ci ai grijă de taina ta ca s-o duci până în vecii, iubito, o, că mulți au ieșit de sub tainele cele sfinte și și-au făcut aparte biserici după placul lor, iar alții au venit și s-au așezat în rânduiala cea sfântă, ba chiar și regi s-au aplecat cu toată casa lor și s-au făcut orto-

docși pentru țară ortodoxă, iar tu să nu uiți istoria ta, țara Mea.

O, și nu uita, acum vreo sută de ani s-a suit la cer durere mare, după ce păstorul turmei române s-a lăsat înșelat și a trădat turma, o, și e tot o durere istoria cea de atunci, și mulți fii ai bisericii au fost jertfiți și chinuiți și forțați să se lase de datinile străbune și s-a clătinat rânduiala bisericească și s-au scos două duminici din calendar, și nu s-a mai făcut înapoi repararea care a stricat. N-au vegheat nici păstorii cei de după aceea și nu s-au mai așezat la loc cele schimbate, o, și din pricina acestei neascultări de părinții sfinți, vine mânia de atâtea ori peste pământ, și trebuie să învățați fiii bisericii, ca să fugă departe de ei mânia care așteaptă la hotar când i se face loc.

Dar mama Mea Fecioara are învățătură sfântă în ziua ei de serbare, și hai, mamă, hai să dai bisericii Mele povață de căință și de sfințenie, lucrări care țin departe orice primejdie, iar tu cheamă la ascultare biserica Mea, mama Mea.

— O, pentru Tine, Fiul meu Iisus, eu sunt în cer și pe pământ lucrătoare lângă Tine ca și acum două mii de ani pentru ai Tăi de atunci, o, și mă uit câtă sfințenie trebuie în vremea aceasta în oameni pe pământ, căci au nevoie de ocrotire oamenii, iar ea nu vine decât dacă ei iubesc mersul cu Tine pe calea vieții lor, căci Tu ești Cel ce ocrotești.

Le spun fiilor și fiicelor bisericii, să nu umble, să nu mai umble goi înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor Lui, ci să-și acopere trupurile cu veșminte creștinești, o, că prea grele păcate, prea multă desfrânare se stârnește din această neorânduială de viață fără de ascultare de Dumnezeu peste oameni, și mult de tot ar trebui să fie povățuiți toți fiii bisericii să părăsească faptele care atrag mânie și moarte apoi, dar lipsa învățăturii și a înțelepciunii, aceasta îi pierde pe oameni. O, măcar să dea oamenii de cuvântul învățăturii Tale, Fiule Iisus, că Tu ești milos, și de aceea povățuiești spre iubire și spre ocrotire pe fiii bisericii. Iar eu le spun fiicelor lui Dumnezeu și fiicelor oamenilor să fugă de desfrânare, să fugă ca de moarte, căci desfrânarea este de la diavol, precum viața cea sfântă este de la Dumnezeu, și aceste două puteri se războiesc, până ce puterea cea rea din oameni va slăbi, și vor putea ei cu Dumnezeu.

O, în ziua mea de serbare între sfinți mă îndulcesc de bucuria cuvântului ceresc, fii români. O, îndulciți-vă și voi de dragostea lui Dumnezeu de peste voi și faceți minunea acestei iubiri și veți fi frumoși cu inima și cu viața și veți aduce rod ceresc înaintea Domnului și veți avea plată scumpă, iar eu vă voi fi mamă cu mângâiere, cu apropiere și cu Fiul meu, pe Care vi-L doresc vouă, iar voi să-I mărturisiți iubirea, o, fii români. Și vă spun vouă salutul învierii Lui acum: Hristos a înviat!

— O, trebuie duh de căință peste turmă, mama Mea, și apoi duh de iubire ca în cer pe pământ în fiii bisericii. E zi de tămăduire, și să le dăm iertare de păcatele lor la toți fiii neamului român, și apoi mângâierea Duhului Sfânt și mers cu Noi pe cale, mamă.

Iar în ziua aceasta avem pomenire între sfinți pe ierarhul român Calinic Cernicanul, și însemnăm acum profeția lui peste neamul român despre taina Noului Ierusalim, pe care Dumnezeu i-a dat-o s-o scrie, dar cu acoperire spusă în vremea sa, căci așa lucrează Dumnezeu pentru tainele Sale, ca să poată răzbi cu ele apoi, și se bucură ierarhul român acum lângă această sărbătoare cu sărbătoarea lui în cartea Mea cea din ziua aceasta.

Iar vouă, celor ce Mă așezați în carte și Mă împărțiți peste pământ, vă aduc între voi salutul învierii Mele și cânt cu voi Hristos a înviat! Voi sunteți mâinile și picioarele Mele, așa v-am spus, și pun în voi mereu putere pentru Mine, căci Eu trebuie să păstoresc, trebuie să Mă așez cuvânt pe pământ, trebuie să fac cer nou și pământ nou, fiilor, iar pentru această Scriptură împlinită am nevoie să Mă sprijin cu voi, și cereți-Mi să puteți pentru Mine, cereți-Mi să vă dau, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 2020

Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Cel ce face voia lui Dumnezeu va fi ocrotit de pedepsele care se abat peste pământ. Omul este dușman lui Dumnezeu prin călcarea poruncilor vieții. Cei curați cu inima se căiesc mereu pentru greșalele lor.

O, nu e mult cuvântul Meu peste pământ, nu e mult. Vai pământului și omului de pe el, vai, dacă nu e Domnul cu lucrul Său, cu ocrotirea Sa peste pământ și peste oameni! Zadarnic își caută omul ocrotirea, dacă ea nu vine din partea lui Dumnezeu la strigarea omului, sau după statura omului față în față cu Dumnezeu.

Este scris în psalmi despre cel ce stă sub ajutorul lui Dumnezeu, sub acoperământul Dumnezeului cerului, și care are pe Domnul sprijin și scăpare și nădejde, și care nu se teme de frica de noapte, de săgeata care umblă ziua, de lucrul umblător în întuneric, sau de molima bântuitoare în amiaza zilei, dar care nu se vor apropia de dânsul ca și de cei păcătoși care cad seceraţi de acestea cu miile de-a dreapta și de-a stânga celui care are acoperământ de vremea rea pe Domnul și pe îngerii lui Dumnezeu păzitori pe calea vieții lui, și care pe mâini îl vor ridica și îl vor purta, și aceasta pentru nădejdea lui în Dumnezeu, spre Care el strigă și primește ocrotire și lungime de zile și mântuire, precum este scrisă această făgăduință pentru cei ce au pe Domnul de nădejde fără de sfârșit în vremi de încercări, în zile cu primejdii care vin din pricina păcatelor oamenilor de pe pământ, și iată, are omul nevoie de acoperământ de la Domnul, și trebuie să fie el prieten cu Dumnezeu, nu dușman să fie.

O, dar cum poate să fie omul dușman lui Dumnezeu? Fiilor, fiilor, poate. Poate prin călcarea poruncilor vieții, și care îi spun omului să iubească pe Domnul, să-I cinstească așezările și zilele de prăznuire ale cerului, ale sfinților, să iubească pe părinți, să nu fure, să nu mărturisească strâmb, adică să nu spună minciuni, să nu se desfrâneze înaintea Domnului, Care vede peste tot pe pământ, să nu ucidă, să nu-și agonisească omul ce nu este al său sau ce este al aproapelui său, și așa poate omul să fie prieten cu Dumnezeu, și nu dușman. Iar dacă nu poate așa, nădejdea în ajutorul lui de la Domnul este mică, și se teme el în vremi de încercare, de primejdii ale vieții, și poate cădea cu cei păcătoși, care-și lucrează pierzare prin călcarea legilor vieții cu Dumnezeu a omului, căci Domnul a avut grijă să-i arate omului ce poate să-l mântuiască de rău, și ce poate să-l pedepsească pentru relele lui, și iată, nu e mult cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, și este nevoie multă de Dumnezeu pentru cei de pe pământ. Iar dacă Eu îl învăț pe om cum să fugă din fața pedepselor atrase prin păcatele oamenilor, o, să Mă primească omul, să-Mi deschidă când strig la el, când îl învăț să se căiască de toate relele lui, și din toată inima să facă aceasta și mereu să se scoale din

moarte, din păcat, căci păcatul îl trântește pe om când el nu veghează asupra sa ca să nu păcătuiască și ca să nu-și atragă plată rea, pedeapsă pentru păcat.

O, e zi de duminică, a doua duminică după Sfintele Paști, și Mă scriu în cartea Mea de azi cu zilele și cu lucrarea învierii Mele dintre cei morți, iar în duminica aceasta aduc omului aminte de fericirea pe care am făgăduit-o celor cu inima curată și am spus: *«Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu!»*

Cei curați cu inima înaintea lui Dumnezeu se căiesc mereu pentru greșalele lor, se căiesc cu zdrobire de inimă și-Mi fac loc în inima lor pentru statul Meu în ea, și apoi ei simt și văd aceasta, căci cei curați cu inima văd pe Dumnezeu cu ajutorul Lui spre ei.

Acum două mii de ani durerea cea pentru Mine a ucenicilor și ucenițelor Mele M-a ridicat din mormânt ca să Mă duc la ei, ca să Mă întâlnească ei dacă am înviat, căci pentru ei am înviat, ca să Mă vadă am înviat, după făgăduința cea pentru cei curați cu inima din ei. Duhul Meu lucrător pentru ucenici i-a strâns la un loc pe ei, pe toți, ca să Mă vadă înviat și Toma, care nu era cu ei la prima Mea arătare de după învierea Mea, iar inima lui Toma tânjea, frigea în el de dorul Meu, voia să Mă vadă, să-și desăvârșească întru totul credința că am înviat, după făgăduința făcută de Mine lor, iar la dorința inimii lui Eu am răspuns, Eu M-am arătat la toți odată și le-am pecetluit credința în învierea Mea, o, că Mi-am descoperit ranele din mâini și din coastă și le-am făcut pe deplin adeverirea că Eu sunt, și că sunt viu, Cel viu în vecii vecilor, și că sunt Dumnezeul lor, o, și s-au căit din toată inima lor pentru toate greșelile lor față de Mine și de credința în Mine, care li se mai și clătina, și mai ales odată cu răstignirea Mea, și erau ei curați cu inima chiar și prin clătinarea lor în credința în Mine, iar dacă i-am văzut curați cu inimioara M-am arătat să Mă vadă.

O, cum să nu Mă fi arătat lor, ucenicilor și ucenițelor Mele, după ce atâta timp i-am învățat pe ei tainele lui Dumnezeu, umblând cu ei din loc în loc în vremea scrisă de Tatăl să fiu cu ei, până la cruce să fiu cu ei?

Fiilor, fiilor, puteam să Mă arăt la mulți, chiar și la cei mari ai templului, Anna și Caiafa, chiar și lui Pillat, sau fariseilor care au ațâțat actul răstignirii Mele, o, dar inimile lor nu erau curate, ci erau pline de duhul minciunii, care servea trufiei lor de întâi-stătători pe scaunele de sus ale poporului Israel, și le era rușine de faptele lor rele, diavolești, căci tatăl minciunii este diavolul, și pe diavol îl au de tată cei ce lucrează faptele minciunii, o, și nu Mă pot arăta celor ce nu au inima curată, și care nu se căiesc din toată inima de faptele întunericului din ei.

O, iată de ce nu poate să Mă vadă cei ce nu au inima curată, și iată de ce Mă văd cei curați cu inima! Să audă cuvântul acesta și unii și alții și să înțeleagă de ce Mă văd cei ce Mă văd, și de ce nu Mă văd cei ce nu Mă văd.

O, fiilor care-Mi purtați și-Mi răspândiți cuvântul învățăturii cerești peste pământul tot, o, fiilor, n-au oamenii căință pentru viața lor atât de depărtată de Dumnezeu prin călcarea poruncilor vieții. De aceea cu știrea lui Dumnezeu sunt slobozite peste oameni primejdii, zbucium sufletesc, temeri, loviri și moarte, căci diavolul are dreptate când vine și cere la Dumnezeu pedeapsa celor ce păcătuiesc fără frică înaintea lui Dumnezeu în vremea săvârșirii păcatelor lor.

O, ce să-i mai oprească pe oameni din calea fărădelegilor lor, decât plata cea după faptă? Eu însă aștept căința și cumințenia omului apoi, și pot să lucrez apoi rușinarea lui satana, dar fără îndreptarea peste viața omului, o, cu ce să stau împotriva diavolului și să-l opresc să-și caute drepturile, căci puterea aceasta rea se luptă cu puterea lui Dumnezeu ca să-i doboare pe cei vinovați de păcatele lor, dar inima din om, o, numai ea poate să biruiască și să iasă de sub stăpânirea diavolului dacă voiește, și poate ea prin păreri de rău înaintea lui Dumnezeu, Care ascultă strigarea celor din robie și le dă lor scăpare și îndreptare apoi, și de aceea îl aștept pe om să Mă strige să vin, să vin la strigarea inimii curate.

O, fiilor, împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ este mereu primejduită de cei ce păcătuiesc și duc viață fără temere de Dumnezeu între oameni, și aceștia sunt primejdie pentru cei ce iubesc și cinstesc pe Dumnezeu pe pământ, și iată de unde vin primejdiile și de unde se nasc când vin! Eu însă îi ocrotesc în mijlocul celor păcătoși pe cei ce stau sub ajutorul Meu cu viața și cu nădejdea lor, și vreau să-i fac și pe cei păcătoși să-și îndrepte și ei viața spre Domnul, spre cumințenie, spre sfințenie, și să nu rămână ei de partea diavolului prin păcatele lor grele și fără de astâmpăr în ei și între ei. Căci dacă această încercare ivită nu s-ar fi ivit, toate locașurile cele pentru săvârșirea păcatelor erau acum pline de fărădelegile celor ce iubesc și caută păcatele și plăcerile păcătoase, la care Domnul Se uită cu cei din cer și suspină ca deasupra Sodomei și a Gomorei odinioară, cetăți desfrânate, care au atras focul cel curățitor de păcate peste pământul lor.

O, când văd câtă zbatere este pentru legiferarea desfrâului pe pământ, Mă prinde jalea. Oameni fără Dumnezeu în ei dau să aducă, fără să știe ce fac prin facerea lor, să aducă foc și pucioasă peste pământ și peste cei mult mai puțin păcătoși la Dumnezeu decât cei ce lucrează desfrâul zi și noapte față în față cu Domnul, cu puterile cerești și îngerești ale slavei Domnului, grăbind ei prăpăd peste oameni. Dar Eu, Domnul, pot să stau și să nu-i opresc pe aceștia? Pot să Mă las răsturnat de pe tronul slavei cerești și să-i las să-și facă de cap în numele popoarelor lor, peste care ei atrag mânie și blestem? O, nu, nu pot! Și vine Ilie proorocul și-și face lucrarea sa cea plină de râvnă pentru Dumnezeu, ca să întoarcă inimile copiilor către părinți, și ale părinților sfinți către urmașii lor, precum este scris despre venirea și lucrarea sfântului Ilie la sfârșit de timp, că altfel blestemul vine, vine, că nu pot să-i mai rabd pe cei ce calcă peste Dumnezeu. Iar pentru cei aleși ai Mei de pe pământ scurtez aceste zile și lucrări sataniceșți, precum este scris, și am de împlinit Scripturi scrise să se împlinească, și am de lucru mult mai mult decât au cei care se tot încearcă cu puterea Mea cea veșnic neclătinată.

O, dar Mi-e milă, Mi-e milă și de ei, de cei care n-au milă de oameni și de ei înșiși, și de aceea vin cuvânt vestitor peste pământ, că poate-poate Mă vor auzi și dintre ei, și vor căuta salvare și credință și dintre cei care acum sunt de partea desfrâului de pe pământ, și doare mult la Dumnezeu aceasta, doare cu rană grea.

O, suntem cu praznicul zilelor învierii, fiilor primitori de Dumnezeu, și am cu Mine pe ucenicii și ucenițele Mele, martori ai Mei și ai învierii Mele, că M-am arătat lor după înviere pentru inima lor curată, fiilor, iar între ei grăiește cu Mine acum față în față cu voi ucenicul cel adânc pătruns de tainele Mele, apostolul Toma, cel care după o săptămână de la învierea Mea M-a dorit cu mare dor, a dorit să Mă vadă și să Mă atingă, și să le crească el la toți credința în învierea Mea, și să le dorească fericire mare celor ce vor crede prin mărturisirea lui.

Hai, fiule ucenic, grăiește Domnului tău! În cer și pe pământ glasul tău se scrie și se așează în cartea Mea cea de azi în zi de pomenire pentru tine, că ai dorit să crezi și să vezi, să vezi și să crezi, și să fie apoi pecetluită credința voastră și a celor de după voi că Eu, Domnul Cel răstignit, M-am sculat din mormânt, M-am ridicat viu și M-am arătat vouă înviat.

— O, Domnul meu Iisus Hristos, o, Dumnezeul meu drag și iubit aparte de inima mea mare pentru Tine, ai grăit cu mine cuvânt mare, cuvânt fericit, Doamne, în ziua aceea, după ce eu am dorit cu dor să-Ți mângâi cu mâna ranele și să le știu și de la mine înfipte în trupul Tău dumnezeiesc, Doamne. O, ai rostit atunci pentru urmași o făgăduință mare, o iubire mult mai mare ca aceea dată nouă în ziua învierii Tale, și ai spus că mai fericiți sunt și vor fi cei care vor crede fără să vadă ceea ce am văzut noi, pe Tine înviat, pe Tine rănit de ranele răstignirii în trupul Tău străpuns pe cruce ca să Te țină crucea pe ea, Doamne. O, și le spun acum eu însumi, la cei de azi mai ales, căci cu ei grăim acum pe viu, le spun că lor Tu le-ai păstrat o mult mai mare fericire și iubire, mai mare ca a noastră atunci, în urma învierii Tale cât timp Te-ai arătat nouă, ucenicilor și ucenițelor Tale.

Fericiți, o, Doamne, mai fericiți, mult mai fericiți sunt și vor fi cei ce n-au văzut și nu văd așa cum am văzut noi, dar au crezut și cred în învierea Ta mărturisită de noi, de mine mai ales, Doamne înviat. Inima mea s-a umplut atunci cu multul de darul mărturisirii, Domnul meu. În clipa aceea sfântă Ți-am atins ranele iubirii Tale pentru noi, trupul Tău străpuns de cuie pe cruce, Doamne.

O, pentru cei de după noi Tu ai hărăzit o iubire mai presus decât aceea a noastră atunci, mai presus de ziua învierii, Doamne, mai fericiți cu multul decât noi, iar pentru această slavă mare Tu ai lucrat și lucrezi mult, și faci pe pământ înaintea Ta inimi vii, curate, cu credință mare în ele, cu har bogat, și cu slava care vine peste darurile Tale din ei, din cei ce cred prin mărturisirea noastră de atunci, și totul prin cuvântul Tău cel atâta de măreț, atât de dulce, atât de blând și atât de duios, ca să poată cu Tine cei cărora le dai darul credinței cea pentru sfârșit de timp, când Tu vii cuvânt pe pământ și cuprinzi în el totul, regi și popoare, bogați și săraci, credincioși și necredincioși, drepți și păcătoși, iar mila Ta e fără de margini, ca să-i atragi spre credință până și pe cei mai împietriți. O, că iată cât s-au împietrit față de cuvântul Tău din zilele acestea chiar și slujitorii bisericii neamului român, de nu s-au aplecat ei cu bucurie și cu sfială sfântă darului Tău mare, venit din cer, că vii din cer cuvânt la români, Doamne, și grăiești pământului în lung și în lat pe limba neamului român, neam de două mii de ani creștin, și rămas creștin până azi, neamul dăruit Ție de Tatăl pentru sfârșit de timp să-Ți fie așternut de venire, Doamne.

O, câtă iubire, o, câtă, Domnul meu și Dumnezeul meu! Ai ales-o pe România. O, câtă iubire, Doamne! Dar câtă iubire ar fi să aibă ea, și câtă credință se cere să se ridice la Tine din inima și sufletul acestui neam, în mijlocul căruia stă așezată cu mare binecuvântare cetatea cuvântului Tău de pe meleag dâmbovițean, și cei ce o slujesc pe ea și pe Tine pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, și cărora Tu le-ai pregătit o iubire mai presus de ziua învierii, Doamne, căci ei cred venirea Ta, și o așează pe ea pe pământ acești ucenici mici ai Tăi.

O, slavă Ție pentru iubirea Ta mare, Doamne, iubire de la noi până la ei! O, ne este mare bucuria, privim din cer cu Tine alături, ne umplem de mângâiere și de bucuria Ta cu ei, cu cei de la sfârșit purtători ai Tăi, ucenicii cei mai mici ai Tăi.

Slavă Ție, că ai biruit așa! Slavă Ție, Doamne înviat! Și spunem noi celor de pe pământ urarea învierii Tale: Hristos a înviat!

— O, e bucurie mare, și tot așa e și mângâiere pentru Mine mărturisirea ta, ucenicule credincios. Dar vine ziua de praznic a mironosițelor Mele cu voi alături în sărbătoare.

Iar poporul cuvântului Meu să nu se întristeze nicidecum pentru pașii lui cuminți acum acasă, că Eu, Domnul, Mă împart peste tot cu cuvântul și mângâi și dăruiesc mângâiere și merg și le împart din praznicul care se ridică la cer în duminica mironosițelor și a voastră cu ele alături, o, ucenici iubiți ai Mei atunci, ca și acum iubiți.

O, fii ai venirii Mele acum, pace vouă! Hristos a înviat, fiilor! Pregătim praznicul cel de duminica viitoare și le ieșim înainte cu el celor ce iubesc venirea Mea de azi cuvânt pe pământ. Vă mângâi în truda voastră pentru Mine și pentru ei. Vă dau puteri și sprijin, fiilor. Pregătiți sărbătoarea și stați cu ea înaintea Mea ca să vin cuvânt de sărbătoare pentru poporul cuvântului Meu și pentru tot pământul și pentru cei din cer, care așteaptă să grăiesc peste voi.

Binecuvântată să vă fie calea spre poporul cuvântului Meu cu mângâierea cea de aici lor, că le împărțim de pe masă, fiilor, iar ei poartă spre cei ce așteaptă pomenirea și duc spre ei sărbătoarea, o duc spre cei din cer, și spre cei din locul așteptării spre cer.

Pace vouă în lucrul vostru cu cei din cer, și pentru cei ce așteaptă să ia de pe masă de la voi pentru ei pe Domnul, pentru slobozirea lor prin voi, fiilor!

Hristos a înviat, rostesc peste tot poporul care crede venirea Mea cuvânt pe pământ, și care ia și se hrănește din masa Mea cu voi, din pâinea vieții, pâinea care se coboară din cer, o, fiilor! Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 2020

Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe

Ucenicii și ucenițele Domnului de acum două mii de ani strigă la cei de pe pământ. Neamul creștinesc să întărească lupta împotriva păcatului. Femeile creștine să nu mai poarte pantaloni și să nu se mai poarte necuviincios. Cei rugători să țină mâinile strâchioară, căuș pentru primirea darurilor din cer.

E zi de duminică, e zi de mângâiere. Eu, Domnul, sunt așezat cu sărbătoare deasupra cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român, iar cetele de sfinți și de îngeri stau atâta de frumos în suita Mea de venire cuvânt peste pământ, că e sărbătoare de înviere, zi dulce de sărbătoare între cei din cer, dar și pe pământ, în cetatea Mea de cuvânt, unde an de an se adunau creștinii credincioși cuvântului Meu, cu care Mă las peste cetate pentru hrană duhovnicească, pentru viață de om nou, pentru iubire de Dumnezeu în om, dar toți cei care veneau cu pasul și cu dorul aici, inimioarele lor sunt aici acum, și unde este inima lor, acolo sunt și ei, precum este scris, căci dorul îi călătorește până aici, iar Eu le dau lor, și le cer și lor să-Mi dea sălaș în ei, să așeze în ei glasul cuvântului Meu, care grăiește acum în duhul sărbătorii mironosițelor Mele de acum două mii de ani și al ucenicilor Mei, cărora le-am arătat trei ani și jumătate dumnezeirea Mea prin semne și minuni prea minunate, și cu care atât de mult am mângâiat pe cei vindecați prin cuvânt de suferințe, pe cei în-

viați din moarte, pe cei doborâți de păcatele lor, iar la sfârșitul Meu de lângă ei am înviat Eu Însumi dintre cei morți, după ce mai-marii iudeilor, preoții și cărturarii, M-au bătut în cuie pe cruce și M-au dat cu cei morți să fiu și să stau, dar ei au intrat în spaimă și în jale grea la vestea învierii Mele, cu care i-am mângâiat pe cei aproape Mie, pe apostoli și pe mironosițe, pe mama Mea Fecioara lângă ei mereu, și pe mulți care au cunoscut mântuirea lor prin Mine atunci, și iată sărbătoare cu mângâiere, cuvânt mângâietor peste cetatea Mea de cuvânt și peste cei cu inimile aici acum adunate, căci pașii lor sunt opriți să meargă în vremea aceasta de nedumerire, în care stau popoarele de pe pământ, și care nu au pe Dumnezeu acoperământ lor, de vreme ce nu caută ei scăpare și ocrotire la Domnul, că ei au alți dumnezei, nu pe Dumnezeul și Stăpânul cerului și al pământului, căci se cred ei în stare, ei fără Dumnezeu, ei salvatori, ei înțelepți, ei, numai că Eu sunt Unul Dumnezeu și am dată de Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, chiar dacă cei ce s-au așezat mai mari peste pământ nu dau să creadă că Eu sunt Dumnezeu, iar ei sunt oameni, și nu pot sta ei deasupra Mea.

Acum, duhul mângâierii se revarsă din plin și se face cuvânt deasupra cetății cuvântului Meu și spun:

Pace vouă, celor stătători înaintea Domnului în cetate ca să primiți pe Domnul cuvânt peste pământ când El grăiește de deasupra, din mijlocul oștirilor de sfinți și de îngeri, căci Domnul Se poartă cu puterile cerești în toată vremea și lucrarea Sa peste pământ, precum este scris!

Și iarăși, pace vouă, celor cu inimile adunate aici acum, iar Eu vă dau mângâiere, fiilor! O, nu este despărțire între Mine și voi, între voi și Mine, căci Duhul călătorește iute și mult. Pace vouă aici, cu Mine acum, în duhul sărbătorii din această zi de duminică, fiilor, când voi călătoreați de la voi până aici, iar Eu coboram peste voi mângâierea Duhului Sfânt, cu Care vă grăiam și întăream statul Meu în voi, iar dorul Meu se întețea ca să vă am pregătiți pentru Mine până la sfârșit, o, și vă rugam statornic să rămâneți și ascultători, fiilor.

Și iată, acum, pace vouă, celor chemați la sărbătoarea de pomenire pentru voi, căci voi așteptați sărbătorile de aici, unde voi sunteți pomeniți în fiecare zi la cina Mea de pe masa nestrânsă aici pentru vii și pentru adormiți, pentru mângâiere, pentru iertare, pentru veșnicie cu Mine, fiilor care vă strângeți aici la chemarea care vi se face! Eu, Domnul, vă dau cale să veniți și să stați înaintea Mea pentru mângâiere, fiilor, căci trebuie mângâiere în vreme de așteptare, până vin Eu cu ziua slavei venirii Mele, și de aceea Eu tot mângâi, Eu tot grăiesc, Eu tot împart, Eu tot dăruiesc daruri, fiilor. O, pace vouă acum! Și luați de pe masa cea pentru voi aici, luați cât sunteți de mulți, de la Adam și până azi numărul vostru cel mare, căci Eu când aud aici strigarea cea pentru voi, și care-Mi spune: *„Pomenește, Doamne, pentru mântuire pe toți cei adormiți, cu tot numărul lor, de la Adam și până azi, pe toți cei care nu au avut și nu are cine să-i pomenească pe pământ pentru odihna lor cea cu mângâiere și cu mântuire”*, o, Eu atunci vă dau vouă mers spre cetatea Mea de cuvânt și vă arăt să vedeți și voi pregătirea Mea cea pentru ziua slavei, și pe poporul slujitor, care-Mi stă înainte aici pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, iar mângâiere mai mare ca și a voastră, a celor din locul așteptării, o, nu e mai mare mângâiere ca a voastră, căci voi așteptați, mereu așteptați, fiilor, iar Eu vă întăresc răbdarea și vă dau iar și iar veșmânt alb vouă, până în ziua când slava Mea va cuprinde sub ea totul, precum este scris, și când veșnicia cea dulce de tot va fi veșmântul celor ce au răbdat cu nădejde că vine Domnul, și care au tot strigat: *„Vino, Doamne, vino!”*

O, străjeri ai cetății cuvântului Meu, e mare și e slăvită ziua de praznic a mironosițelor Mele și a ucenicilor Mei în cetatea Mea aici, căci aceștia au răbdat, au răbdat până la învierea Mea, iar Eu i-am mângâiat apoi pe ei. Vă cuprind acum pe voi în duhul lor, în dorul lor, în iubirea lor pentru voi, și sunt ei cu voi în sărbătoare, fiilor, că e sărbătoare pentru ei în cer și la voi, și le dau lor bucurie deplină, și le dau lor grai în cartea Mea cu voi și le spun:

Binecuvântat să vă fie graiul duhului vostru, fii și fiice, voi, mărturisitori ai învierii Mele acum două mii de ani! O, cine ar fi mărturisit Evanghelia Mea cea de atunci peste timp, dacă nu voi, care ați fost aproape Mie în zilele de bucurii și de dureri, și apoi în vremea crucii Mele, fii și fiice dulci ale durerilor Mele amare? O, că amar mai este la Domnul și la sfinți păcatul care fierbe în oameni pe pământ acum, ca în toate timpurile de sub cer, și pentru care Dumnezeu a trebuit să moară pe cruce, să moară pentru fiecare păcătos.

O, binecuvântat să vă fie cuvântul sărbătorii voastre, cuvânt mărturisitor învierii Mele, fiilor, vremea durerilor și a bucuriilor învierii apoi, acum două mii de ani!

Slava Ta, Doamne, marea și multa slavă a Ta acum două mii de ani, a fost ea mărirea noastră, căci ea ne-a mărit pe noi, Doamne, ca să-Ți fim mărturisitori Ție, Dumnezeule adevărat, Unul Dumnezeu Fiul, în Care Tatăl a locuit și locuiește și lucrează și grăiește, Doamne. O, dacă nu ne-ai fi dat în dar credință și iubire, răbdare și mângâiere în durerile așteptării, n-ar fi fost nimic de noi, ca și de ceilalți din vremea aceea. Dar Tu ne-ai mărit și ne-ai gătit nume mare lângă Tine, iar Tu ai fost biruitor mare peste toți cei care nu Te-au cunoscut și nu Te-au primit și nu Ți-au dorit mărirea, pe care chiar ei Ți-au lucrat-o, o, că Te-au dat crucii și Ți-au scris fără să știe biruința Ta prin cruce asupra lor, marea Ta zi de biruință asupra morții și asupra celor ce Ți-au lucrat moartea, Doamne.

Noi însă, păcătoși cum eram toți, ca și cei de dinaintea noastră și de după noi, ca și cei de azi, noi toți Ți-am lucrat toată durerea, noi am fost cei pentru care Tu ai plătit cu chin și moarte pe cruce păcatele noastre, care ne țineau în moarte, și ne-ai miluit pe noi pe toți. Numai să poată crede toți păcătoșii că mila Ta de noi Te-a dat crucii și răstignirii și morții, și apoi ai înviat, ca să avem și noi parte de înviere, Doamne, căci omul a fost luat din pământ, că Tu pământ ai luat când l-ai zidit pe om, și apoi din mormânt ai înviat Tu, după ce ai suferit moarte, Doamne, ca și noi să ne ridicăm tot așa la glasul Tău în ziua slavei Tale, o, și fericiți sunt cei ce cred și stăruiesc așa pe pământ! Dar cât de nefericiți sunt și vor fi cei ce n-au putut și nu pot să creadă și să se statornicească ei pentru viitorul lor, pentru veșnicia lor lângă Tine, Doamne!

Strigăm la cei de pe pământ, strigăm cu durere la ei și-i rugăm să părăsească viața cea cu desfrâu în toată vremea, și le spunem lor așa:

Voi, cei care nu mai știți decât să iubiți desfrâul în care a căzut omul încă de la început, luați aminte la cei din cer, care strigă la voi! O, doare trecutul, doare mult la Dumnezeu și la noi, și la voi. E dureros trecutul cel atât de mult, și care așa de urât a lovit în Dumnezeu din fiecare om, și din noi, cei de atunci, dar ne-am tras de partea Domnului și am mers cu El și lângă El apoi, iar El este începătura învierii noastre a tuturor, numai să vrea fiecare aceasta așa cum noi am voit atunci.

Își caută oamenii unii altora trupurile pentru păcătuire, pentru gustul cel păcătos al cărnii, de parcă de asta a făcut Dumnezeu omul, și doare aceasta la Dumnezeu, și doare mereu. O, nu, căci Dumnezeu a făcut omul să Se bucure Domnul de el, să-I slujească lui Dumnezeu cu toate binefacerile pe care le lasă Domnul peste pământ pentru viața celor de pe pământ, oameni și animale, păsări și gâze, iarbă și flori, pomi și frumuseți.

Duhul desfrâului a fost în toată vremea pe pământ față în față cu Dumnezeu, căci omul a iubit desfrâul. Dar acum vine Domnul pe pământ cuvânt, căci cine să-i mai spună omului că duhul desfrâului este de la diavol, că diavolul îl păcălește pe tot omul cu acest amar păcat?

O, nu mai stârniți păcatul în voi și în cei din jurul vostru, o, oamenilor neînfrânați! Înfrânați-vă! Schimbați iubirea cea pentru păcat cu iubirea de Dumnezeu, că vin suferințe pe pământ, vin atrase de păcatele oamenilor, iar cel mai negru păcat, cel mai dulce inimii omului, dar negru ca satana, este desfrâul trupului, pofta cărnii, pe care apoi o mănâncă viermii, așa cum mănâncă din om păcatul!

O, oamenilor, strigă la voi mărturisitorii învierii Domnului și vă roagă cu lacrimi, căiți-vă de păcatele voastre de până acum, și căiți-vă mult, ca nu cumva să vină peste voi suferințe ca plată a păcatelor voastre!

Grăim neamului creștinesc să întărească lupta împotriva păcatului. Voi, cei ce știți pe Domnul, slujiți-I Lui și îndeletniciți-vă să luați de la El puterea cea bună, ca nu cumva să luați pildă de la cel slab, de la cel neîmplinitor cu viața, și care se îndreptățește mereu ca să-și facă voia. Luați pildă de la cei luptători și tari cu râvna pentru viața sufletului, dar fără să judecați pe cel slab, că nu e al omului să judece pe aproapele său, sau să se ascundă după cel ce greșește ca să facă și el nedragoste de Dumnezeu prin păcat.

Voi, cei puțin împlinitori, temeți-vă să vă luați libertate pentru călcarea obiceiurilor sfinte, care vin din străbunii neamului creștinesc până la voi.

O, voi, femeilor creștine, ascultați durerea care se urcă de la voi la cer! Nu mai luați pe trupurile voastre pantaloni ca bărbații dacă sunteți femei! Veți suferi dureri pentru acest fel de purtare necuviincioasă înaintea cerului, dar care este plăcută diavolului, care vă îndeamnă să vă semețiți, să nu ascultați, să semănați cu lumea cea neascultătoare, iar cine caută să semene cu lumea va lua plata cu lumea laolaltă, că durerile ajunse la Domnul se întorc la cei ce-I fac Lui dureri, căci așa este drept să se întâmple. Că iată ce de femei cu capul descoperit, pline de podoabe fel de fel ca și lumea! Și ce să mai spunem de umblatul cu trupurile goale, fără de veșmânt, fără de cuviință pe pământ între oameni? O, aceasta aduce suferință, să știți.

Nu este clipă să nu vadă Domnul purtarea omului înaintea Sa, o, și e bine să nu uitați de îngerul păzitor, și e bine să-l țineți aproape, și pentru înger să fiți cuviincioși în toată clipa, că zilele se fac tot mai grele de purtat, odată cu multele păcate din oameni față în față cu Dumnezeu clipă de clipă, și vor lua plata ca și lumea cea fără Dumnezeu toți cei care dau să semene cu ea la port și la chip, la călcarea peste viața cea cu Dumnezeu a omului pe pământ.

Așadar, noi, ucenicii și ucenițele Domnului, care am mărturisit învierea Lui dintre cei morți, facem strigare peste pământ și le spunem fiilor lui Dumnezeu și fiilor oamenilor, le spunem lor să-și îndrepte purtarea vieții și să cheme pe Domnul în ajutor pentru viață sfântă, pentru sfiala cea sfântă înaintea Domnului și a îngerilor Lui, și așa să intre ei sub acoperământul Domnului, căci zilele grele sunt.

Iar pe voi, fii și fiice ale voii lui Dumnezeu cu voi, fii ai poporului cuvântului Domnului și ai Noului Ierusalim din vremea aceasta, iată, vă îndemnăm să țineți înaintea Domnului mânuțele căuș, străchioară în care să pună Domnul ceea ce-I cereți să vă dea.

O, fii și fiice, voi, cei hrăniți de Domnul cu cele de sus, îndemnați-vă unul pe altul pentru desăvârșirea voastră, ca să vă fie frumoase petrecerile voastre cu Domnul ziua și noaptea, fiilor, și apoi în sărbători. E vremea să înțelegeți adânc toți, că trebuie să fiți pe potrivă în tot ceea ce lucrați, adică să lucrați și să împliniți și să slujiți cu cele ce se potrivesc vouă fiecăruia, ca să vă fie frumoasă și smerită și întreagă toată jertfa cea închinată Domnului. Cititul rugăciunilor, al cuvintelor sfinte, cântatul cel dulce și duios și armonios, slujitul lucrărilor Domnului, toate să fie pe potriva celui ce poate întreg să împlinească, și totul spre zidire să fie, de la unul la altul zidire, fiilor.

O, faceți-vă mânuțele străchioară, țineți-le căuș și îndreptați-le spre Domnul ca pe o rugăciune, și ca să pună Domnul în ele cele ce vin de la El și ca să primiți, fiilor. O, și tot așa și inimioarele, ca niște căușele să le țineți înaintea Domnului, ca să pună Domnul în ele de la El, și să se vadă că ați primit și că aveți și că sunteți.

O, Doamne, să le arăți lor prin cei ce știu aceasta, și să facă toți fiii și fiicele poporului Noului Ierusalim această așezare pentru rugăciune, și toate spre frumusețea poporului Tău, toate spre slava Ta cea mare cu ei, și spre care noi privim cu nesaț și luăm mereu din ea, din apa cea vie, cu care Tu, Doamne, îi adăpi și îi hrănești pe ei.

— O, fii și fiice, o, mărturisitori ai Evangheliei Mele de atunci, o, bucurați-vă acum lângă cei de azi ucenici ai Mei, frați ai voștri mai mici! E dulce sărbătoarea voastră, și tot o mângâiere duhul ei pentru voi și pentru ei. Voi sunteți primii care ați strigat: Hristos a înviat! Voi ați adus peste pământ bucuria și salutul învierii Mele: Hristos a înviat! O, pace vouă în ziua voastră de serbare în cer și pe pământ, în mijlocul cetății cuvântului Meu în ziua aceasta aici pentru voi! Amin.

Duhul mângâierii învăluie acum pe fiecare la locul lui pe toți cei care veneau din depărtări și poposeau aici în vremea acestei sărbători, o, și v-am trimis pe voi să le împărțiți din praznicul de înviere, fiilor care-Mi străjuiți venirea Mea pe pământ cuvânt în cetatea Mea cu voi.

Pace vouă, pace vouă, fiilor!

Pace peste voi și peste neamul român, fiilor! Pic cu pic voia Mea își va face loc în fiii acestui neam și vor fi ei slava Domnului.

Ridicăm cântare de sărbătoare și de înviere, fiilor, și spunem celor din cer și celor de pe pământ, strânși lângă voi cu inima din ei, la toți le spunem, Eu și cu voi le spunem: Hristos a înviat!, și scriem în cer și pe pământ răspunsul lor, mărturisirea lor: Adevărat a înviat Hristos! Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2020

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință

Să se pregătească omul pentru venirea Domnului. Cei de la sfârșit ucenici ai Domnului au nevoie de credință mare. Medalia cea pentru biruința tuturor veacurilor.

Minunea venirii Domnului cuvânt la voi se face mângâiere peste mulți pe pământ, și se face putere și dragoste de Dumnezeu în ei, în mulți, iar voi să-Mi deschideți când auziți cuvântul Meu grăind de deasupra, o, și deschideți cartea ca să-l scrieți în carte, fiilor care-Mi vegheați venirea Mea cuvânt pe pământ.

V-am așezat de veghe, fiilor, pentru glasul Meu cel din cer, când el Mă aduce la voi ca să-i dați mers apoi, ca să-l trâmbițați, fiilor, căci dacă trâmbița sună ea face deșteptare, face strigare la veghe, face împlinire, face cale Domnului să vină, să aibă la cine să vină, o, că vreau să grăbesc biruința cea deplină peste tot răul care împiedică încă venirea Mea cu slavă și cu bucurie pentru cei ce Mă poartă în ei și-Mi știu dorirea, o, dar Îmi trebuie ajutor de pe pământ ca să merg, ca să deștept la veghe, ca să îndemn, ca să așez omul înaintea Mea ca să știe că vin, și să nu fie luat pe neștire de lucrul Domnului peste pământ, că vreau să fie liniște în inimi și bucurie că vine Domnul, și nu temere, nu spaimă să fie, nu, fiilor, că dacă omul știe că vin, el se pregătește, se așează, se spală, se bucură apoi, iar Eu când văd că omul stă gata pentru ca să vin, Eu vin, Eu vin, fiilor, vin să-i izbăvesc de toată strâmtorarea pe cei ce nădăjduiesc în Dumnezeu pe pământ.

Am sfinții cu Mine când Mă port între cer și pământ cu venirea Mea, și sunt ei plini de dor și de râvnă să Mi se gătească venirea, că e tot o așteptare între cei din cer, e tot un dor aprins după ziua slavei Mele, când totul se va îmbrăca în slavă și va cădea despărțitura, și totul așteaptă după om, fiilor.

O, omule de pe pământ, o, cât ești tu de așteptat să te ivești stând înaintea Mea ca să vin, ca să aibă cine Mă aștepta și ca să vin! O, ce măreț ar fi pentru tine și pentru Domnul să ai tu dor și așteptare după El, și nu să fii luat din spate, nu să tot fii rugat și strigat să ieși înaintea Domnului ca să vină Domnul.

O, ce multă și măreață pregătire ar fi să gătească cei de pe pământ și s-o pună ei înainte pentru venirea Mea! Vremea aceasta a sosit, e aproape, se grăbește să se arate, dar îl așteaptă pe om, iar Eu, Domnul, strig și tot strig la om și dau să-l deprind să creadă și să Mă aștepte cu pregătire, cu deșteptare, cu sărbătoare, căci venirea Mea e sărbătoare care încununează, care înmiresmează, care schimbă înfățișarea văzutelor și nevăzutelor, și pe ea au așteptat-o sfinții toți, și au îmbrățișat-o cu dor și cu odihnă când le ieșeam întru întâmpinare ca să le deschid și să intre ei în ceata oștirilor cerești. O, dar acum ei toți așteaptă încununarea vremurilor de sub cer, iar aceasta va fi odată cu arătarea Mea în slavă, slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, și vreau cu mare dor să înțeleagă tot mai bine și tot mai mult poporul care se hrănește și se zidește cu cuvântul venirii Mele de azi, vreau să se deprindă el tot mai aproape, să-Mi tot apropie el ziua Mea de slavă, să se grăbească cu gătează multă și să-Mi ajute arătarea, care așteaptă la hotar, căci toate celelalte îndeletniciri n-au niciun preț pe lângă grija venirii Mele cu slavă, numai să fie deplină credința pentru venirea Mea, așa cum toți sfinții Mei au crezut deplin că vor fi cu Mine după truda cea de pe calea lor spre cer.

O, dar acum vine cerul, vine întru întâmpinarea omului, vine Domnul cu sfinții, că este scris să vină așa și să-Și facă spre oameni cale ca să-i pregătească pe ei pentru slava cea mare, și care va umple cerul și pământul, și noi să fie toate, cerul și pământul, omul și facerea toată, totul, nou să fie totul, totul ca în cer pe pământ, ca să se facă unirea cea mare, cea pentru veșnicie.

O, și nimeni să nu spună că sunt prea mari, prea greu de înțeles aceste cuvinte, căci vremea este aproape, și trebuie credință să fie, credință și ascultare pentru gătirea slavei Mele, lucrare în cer și pe pământ deopotrivă, o, și e mare misiunea omului, și strig la om, îl strig să ia de la Mine și să învețe bine ce are de lucrat și de pregătit pentru slava venirii Mele, iar pentru această bucurie trebuie înnoire, și noi se vor face toate, precum este scris.

O, e bucurie multă pe sfinții Mei când Mă aud și Mă văd că-Mi tot pregătesc ziua slavei Mele, arătarea Mea întru slavă. Toate oștirile cerești, toți sfinții sunt în zor, și tot așa și pe pământ trebuie să se lucreze, și toată facerea așteaptă omul, așteaptă după om.

Iar în ziua aceasta de serbare de sfinți dau glas în cartea Mea mucenicului Gheorghe și sărbătorii lui, și este el pildă de iubire cu totul dăruită Domnului în mersul lui dinspre pământ spre cer.

O, și hai, copil înflăcărat, așează-ți cuvântul lângă Mine în cartea Mea de azi, căci lucrarea sfinților Mei este ca a Mea, duhul mărturiei este lucrarea Mea și a sfinților Mei!

— Suntem toți cu Tine, toate suitele de sfinți și de îngeri, Doamne. Suntem toți întru venirea Ta cu sfinții, toți în hăinuțe albe de in, și cu coronițe de mireasă pe frunți, și cu duhul mărturisirii, Doamne, toți plini de dorul zilei slavei Tale, când toate vor intra în slavă, în slava venirii Fiului lui Dumnezeu cu putere și cu slavă multă, precum este scris, după ce însăși gura Ta a mărturisit aceasta pe când încă erai cu ucenicii Tăi mai înainte de slava Ta de pe cruce, o, și ce mare pregătire este între cei din cer pentru clipa venirii Tale în slavă strălucitoare, Doamne!

Trebuie însă pe pământ credință tare pentru această clipă măreață, căci dacă noi, Doamne, în mersul nostru spre Tine, în vremea chinurilor la care eram supuși de păgâni, nu aveam credința și dorul întâlnirii noastre cu Tine, dacă nu ne-am fi uitat țintă la răsplata nădejdii noastre, o, cum am fi ajuns să fim cu Tine acum, de atunci și până azi, Doamne?

Iată, trebuie credință mare în cele nădăjduite și trebuie statornicie neclintită, căci acum Tu Îți pregătești un popor și o slavă aparte pentru el, și trebuie să aibă el credință mai mare ca a tuturor sfinților Tăi, și tot așa de mare și lucrarea lor, și veghea lor, și statornicia lor, căci cu ei ai de încheiat lucrarea veacurilor toate și plata cea pentru credință a sfinților toți, medalia cea pentru biruința tuturor veacurilor, Doamne, o, și toate oștirile de sfinți și toate puterile cerești sunt în așteptarea omului, și Tu ai multe de așezat peste cei cu inima curată pentru Tine pe pământ, și lucru mult apoi pentru săvârșirea gătirii slavei Tale, slava cea văzută și ziua ei mare, așa cum scrie în Scripturi despre această slavă.

Iar noi suntem uimiți, dar și cu multă grijă ca să Te ajutăm, ca să-i ajutăm pe ai Tăi de pe pământ să Te ţină, să Te poarte, să-Ţi facă mers, să Te vestească peste tot cu tot cuvântul Tău, şi mai ales să fie ei în toată vremea gata pentru venirea Ta cu slavă, pentru cei credincioşi şi sfinți cu bucurie, iar pentru cei nevrednici şi nepăsători de Dumnezeu, cu teamă, cu nelinişte, cu durere, Doamne. O, că Tu ai strigat şi încă strigi şi tot strigi, şi încă scoli la veghe şi la credinţă pe om pe pământ, şi stăm de veghe cu Tine, Doamne, şi duhul mărturisirii ne este lucrarea, și venirea Ta cu noi ne este mersul acum.

— Cu slavă multă stau cu voi deasupra cetății cuvântului Meu, o, sfinți ai măririi Domnului! Voi sunteți cununa măririi Mele, roade ale iubirii

de Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi, și vă am acum însoțitori și sprijin lucrului Meu cel de la Tatăl, o, că e mult de lucru pentru slava cea de azi a venirii Mele, și e mult de răbdat și de așteptat, și iarăși e mult de lucrat pentru veacul ce va să fie, care așteaptă la hotar.

Iau din duhul iubirii voastre pentru Domnul și cern din el peste cei de pe pământ, ca să încolțească fii ai iubirii de Dumnezeu din sămânța iubirii voastre de Domnul, o, că totul așteaptă după cei de pe pământ, ca să poată ei sprijini și împlini venirea Mea cea cu slavă.

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu, căci stau cu sfinții în sărbătoare deasupra ta! Cerul tău e plin de slava Domnului și a sfinților lui. Puterile cerești ne țin deasupra, iar lucrarea cerească este în toi, ca să apropiem ziua slavei Mele, fiilor, biruința cea deplină a Mielului lui Dumnezeu, căci vrăjmașii Mei mișună nedumeriți și neliniștiți, iar Eu stau deasupra aici, și ridic spre Tatăl tot ceea ce am de împlinit, și dat de Tatăl să împlinesc.

Și spun peste voi, străjeri ai cetății, salutul cel pentru praznicul care încă este în cer și pe pământ, și spun până la praznicul Înălțării Mele la Tatăl, spun Hristos a înviat!

Și încă vă spun, fiți plini de grijă și de veghe pentru lucrul Meu cel mult al venirii Mele acum la voi, și apoi pentru lucrul zilei slavei Mele, slava Mea cea deplină, și pe care, toată, toată o vom închina Tatălui, Tatălui nostru ceresc, o, fiilor. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2020

Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Căutarea Domnului după om ca să-l vindece de păcat.

Cuvânt pentru credință, cuvânt pentru puterea credinței în inima și în fapta omului credincios lui Dumnezeu, aceasta lucrez și împart în ziua aceasta de pomenire a lucrărilor lui Dumnezeu între oameni acum două mii de ani, căci Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui, Dumnezeu venit în trup pe pământ atunci, lucram tot ce vedeam că lucrează Tatăl, o, și așa ar fi să lucreze și fiii lui Dumnezeu, și tot așa să și grăiască între ei și între oameni, tot ce au văzut și au auzit ei de la Fiul Tatălui, și ca să semene ei cu Mine prin lucrarea lor, pe calea lor cu Dumnezeu, căci Eu am venit acum ca să lucrez între oameni și să le dau de la Dumnezeu și să le tot dau lor, iar ei să creadă, și prin credință să-și agonisească viață veșnică, totul prin credință, căci am spus atunci: *«Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci trece din moarte la viață».*

Am trecut acum două mii de ani pe lângă scăldătoarea care strângea în jurul ei pe cei cu suferințe fel de fel, pe mulți, ca să capete ei vindecare prin venirea unui înger vindecător în apă, iar la mișcarea apei se vindeca cel ce era coborât întâi în apă. Era zi de sâmbătă și erau bolnavi aduși la vindecare, iar acolo venea și slăbănogul de treizeci și opt de ani bolnav, și a cărui vindecare este pomenită acum. Venea el târâș-târâș, și a tot venit așa mulți ani, dar nefiind ajutat să coboare la mișcarea apei venea zadarnic, n-avea cine să-l ajute. Mi-a fost milă, n-avea ajutor cum aveau alți bolnavi aduși acolo. L-am întrebat: *«Vrei să te faci sănătos?»* Dându-Mi el răspuns că nu are ajutor ca să fie coborât în apă la venirea îngerului, i-am zis lui: *«Scoală-te, ridică-ți patul și mergi!»*, iar el îndată s-a vindecat și a mers, și s-a întâmplat aceasta pentru că a crezut, pentru că a primit credință și a crezut cu putere în cuvântul cel de peste el.

Cuvântul Meu din ziua aceasta este cu putere de credință în el, și am pus această putere în cel slăbănog, și am făcut aceasta pentru că Mi-a fost milă de cel ce n-avea cine să-l ajute pe pământ să aibă parte de vindecare. Mi-a fost milă de cel ce aștepta. Mai întâi trebuia să fie el vindecat de păcatele pentru care a suferit atâta vreme. I-am spus lui apoi să prețuiască vindecarea, ca nu cumva să mai păcătuiască iar, și ca să pățească el ceva și mai rău apoi. I-am dat putere să creadă în cuvântul pus peste el, iar el a crezut numaidecât, căci plata păcatelor îl umilise de tot. Se târa umblând de colo-colo, era umil, era moale cu inima, era dornic de salvarea din păcat, căci avea deplină credință că pentru păcatele lui i-a venit suferința pe care o răbda umilit.

Iată, cele cu neputință la om sunt cu putință la Dumnezeu și poate Dumnezeu pentru om, poate când omul nu mai poate și nici cei de lângă el nu pot pentru el. Orice lucrări minunate săvârșite atunci, la venirea Mea pe pământ între oameni, voiam să lucreze ele peste cei care se vor naște pe pământ, și care să aibă de unde să învețe să creadă și să se mântuiască prin credința în Fiul lui Dumnezeu, trimis de Tatăl pe pământ ca să săvârșească lucrările lui Dumnezeu între oameni, iar oamenii să creadă, dacă vor alege să creadă, sau dacă vor fi puși la încercare să caute pe Dumnezeu cu credință, iar credința lor să aibă putere, că fără puterea ei nu poate credința, nu poate nimic.

Stau pe pământ cuvânt, gata să-l ajut pe om cu el, căci omul are nevoie de credința că poate Dumnezeu prin credința lui în mila lui Dumnezeu pentru el. Stau tainic între oameni pe pământ, dar stau atât de aproape de toate durerile lor, și sunt plin de milă pentru cei care nu au de pe pământ ajutor pentru cele care numai de Dumnezeu pot fi cercetate și alinate. Este nevoie însă de ascultare de voia lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ. O, ar fi așa de dulce viața duhovnicească, cea purtată în poruncile lui Dumnezeu, și atâta fericire ar așeza ea peste oameni! Oamenii însă nu mai gândesc la cele frumoase și plăcute lui Dumnezeu cu ei și pentru ei, căci s-au deprins, bieții de ei, numai cu păcatul pentru statul lor pe pământ. O, este și altfel de viață, o viață dulce, plăcută de cei din cer, dar cine să-i mai îmbie pe oameni spre cele sănătoase duhului și sufletului și trupului lor?

O, iată-Mă cuvânt cu dragoste în el, cu milă în el, cu daruri în el pentru oameni, cu chemare la viață frumoasă ca între cei din cer pe pământ peste oameni, și pe care, dacă ar gusta-o oamenii n-ar mai da-o nici dacă ar câștiga în locul ei lumea toată lor, căci dulceața ei nu are seamăn cu nimic care-i pare omului dulce pe pământ.

O, omule, ești străin pe pământ. Îți trebuie iertare pentru păcatele tale, iar viața ta stă departe de voia lui Dumnezeu și-ți faci rost de suferință prin viața cea cu păcat. Caut după tine, caut să-ți ies în cale cumva și să te întreb milos și duios: Vrei să te faci sănătos de păcatele tale, de suferința asta grea? O, n-are cine să te ajute de pe pământ, decât spre păcat. Eu însă te ajut spre pacea ta cu Dumnezeu, de unde-ți va veni toată mângâierea, toată până în vecii, căci omul își sfârșește calea vieții numai după ce-și capătă locul pentru plata faptelor vieții, și numai apoi se așează pentru locul lui cel veșnic.

Te caut, omule, te caut cu milă, te caut mai înainte de a veni la tine socoteala pentru viața pe care ai avut-o pe pământ, bună sau rea, cu sau fără Dumnezeu peste ea. O, te caut mereu te strig și te întreb: Vrei să te faci sănătos? Trebuie să-ți fie sănătos sufletul ca să nu te mai întreb aceasta, dar tu nu

stai în Dumnezeu cu mersul vieții tale. De aceea vin și tot vin și caut să-ți ies în cale ca să-Mi cunoști glasul de Păstor milos și să-ți fac întrebare pentru viață. O, să nu crezi că dacă mergi la biserică și folosești cele din străbuni așezate pentru cei încreștinați ești și gata pentru Domnul, pentru viața cea de veci cu El. Slăbănogul care aștepta milă pe malul scăldătorii vindecătoare credea și el în felul lui, căuta și el în felul lui, dar nu se bucura de vindecare, că nimeni nu avea milă de el să-l ajute să-și capete ridicarea. O, îi trebuia lui împăcarea cu Dumnezeu, aceasta îi trebuia ca să se vindece de boala lui cea lungă, atât de mulți ani. M-am apropiat Eu, M-am strecurat ușor, ușor ca să-l iau sub mila Mea vindecătoare, dar i-am dăruit credință în puterea cuvântului Meu de peste el, și apoi el a crezut, iar fără de credința aceea el nu s-ar fi putut ridica să fie vindecat de păcatele lui.

O, nu pentru păcat trebuie să se nască omul pe pământ, ci pentru Dumnezeu trebuie să trăiască omul, iar altfel el își face rost de despărțire de Dumnezeu, de suferința asta grea, în care toți oamenii stau, o, și nu știe omul că suferința lui cea mai grea este despărțirea lui de Dumnezeu prin viața lui cea cu păcat.

Stai departe de Dumnezeu cu viața ta, omule de pe pământ. Mă doare! Ești părăsit de Dumnezeu, pentru că așa stai tu. Mă doare că stai departe de Făcătorul tău. Cauți ajutor la El când ești îndurerat. O, caută-te pe tine mai întâi, învață să faci aceasta, și să știi apoi cum să cauți la Domnul pentru durerile vieții tale, că altfel nu afli calea spre Domnul și spre ajutorul tău de la El.

O, caută cu umilință mila Mea pentru tine, omule, căci umilința cea pentru răul făcut de tine îți ispășește multă vină din vina ta și Îi face Domnului cale spre tine și-ți luminează calea spre El și-ți pregătește credința și puterea ei și tragi cu Domnul, iar El este Cel veșnic, și are viață veșnică pentru cei ce Îl cunosc pe El cu credință și cu fapta credinței.

Stau umilit înaintea omului, stau tainic așteptând, iar umilința Mea îi va răscumpăra pe mulți. O, și să învețe și omul să facă ce face Dumnezeu, să aibă și omul umilință, căci Domnul este tot o umilință, tot o aplecare pe urma omului despărțit de Dumnezeu.

Acest cuvânt dumnezeiesc și plin de milă, să meargă cuvântul Meu peste tot și să-i îndemne pe oameni la sănătatea sufletului lor, la credința cea cu putere în ea pentru calea lor cu Dumnezeu, calea vieții adevărate, și pentru care omul, de ar căpăta lumea toată, nu poate asemăna calea vieții adevărate cu împărăția acestei lumi trecătoare, și care pic cu pic îl ia de lângă Dumnezeu pe om.

Iar Eu, Domnul, împart în ziua aceasta cuvânt de credință, cuvânt pentru puterea credinței în inima și în fapta omului credincios lui Dumnezeu, și spun: Acest cuvânt îl caută pe om. Caută Domnul după tine, omule, ca să te învețe mersul, iar tu când auzi pe Domnul întrebându-te și spunându-ți: Scoală-te și mergi! O, învață lucrarea credinței, învață să crezi, învață puterea cu care să crezi și să primești de la Dumnezeu.

O, învață de la Mine, omule fără de cale, fără de mers cu Dumnezeu. Vin cu mila Mea după tine și-ți grăiesc cu milă și dau să te învăț mersul. Primește cu credință căutarea Mea după tine, că pace Eu nu mai am, și de aceea te caut și te tot caut de șapte mii de ani, și suspinând te caut.

O, te caut, omule fără de cale, și te rog acum prin cuvântul gurii Mele; ai milă și primește-Mă și lasă-te găsit, și răspunde-Mi să te văd și ia-Mă în casa ta, omule, o, ia-Mă ca să-Mi dai odihna Mea, să-Mi pot găsi locul odihnei pierdute, să te fac frumos ca la începutul tău cel din Dumnezeu, și iată-Mă, aștept mila ta de Mine, și sunt în brațe cu daruri, că vreau să-ți dau credință și putere pentru ea, iar credința ta Mă va mângâia, Mă va primi, și unul altuia ne vom dărui milă. Eu milă voiesc de la tine, omule, iar mila ta de Mine va fi mângâierea Mea și a ta, și ne vom lua înapoi odihna cea pierdută. Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 2020

Duminica a cincea după Sfintele Paşti, a Samarinencei

Darul credinței poate prin umilința inimii omului. Cei de sub slava crucii sunt fii de împărat. Strigarea samarinencei la oameni să nu-şi mai trăiască zilele lor, ci zilele Domnului pe pământ. Îngerii popoarelor să-și lucreze veghea pentru care au fost așezați la hotare.

Iar și iar Mă așez Păstor peste turma creștină pe pământ, dar și peste cei fără Dumnezeu păstoresc cu cuvântul Meu.

Iar și iar cobor cuvânt pentru credință, că vine ziua slavei Mele și trebuie să-i netezesc calea să vină, și am lopata în mână și-Mi curăț aria și-Mi adun rodul și-i hrănesc pe cei ce cred venirii Mele la oameni, dar și pe cei împietriți la inimă pentru credință, o, și pe ei, și lor le împart din masa învățăturii, că a venit vremea să învețe oamenii și să știe vrând-nevrând că vine Domnul, și apoi să creadă ei aceasta, să creadă când aud ei cuvântul Meu de venire și de gătire a zilei slavei Mele.

Sunt Domnul învierii, Domnul Iisus Hristos, sunt Cel ce vine iar, dar ca și acum două mii de ani găsesc împietrire pentru credință. Găsesc însă și inimi care poartă darul credinței, și poate ea prin umilința inimii omului, poate credința în cel ce se umilește cu inima, poate, fie pentru frumusețea inimii, fie pentru păcatele care-l umilesc pe om, căci păcatul nu e o bucurie, cum crede omul despre păcatul care-i tot place să-l facă, ci e o umilință a omului doborât de păcat, e o cădere de pe cale și o rușine a vieții apoi, iar Eu, Domnul, sun și adun la deșteptare din păcat pe tot omul căzut sub sarcina multelor lui păcate și-i arăt lui viața cea frumoasă, cea nerobită de puterea păcatului, cea plină de umilință și de rugăciune de iertare, de căutare după înviere, de mers slăvit sub cruce, căci vai celor purtați din slavă în slavă când slava aceasta le vine de la oameni, vai lor, vai acestor muritori vrednici de plâns, nu de slavă, de o slavă atât de trecătoare ca și omul! Și iarăși, fericiți cei de sub slava crucii, slava lor cu Dumnezeu și ca Dumnezeu sub cruce, că aceia sunt fii de împărat, sunt cei ce biruiesc pentru viața cea veșnică a celor biruitori prin cruce purtată, lumina cea mare a omului purtător de Dumnezeu, de cruce, de plata agonisită cu greu pe pământ, și apoi odihna, că așa li se cuvine celor biruitori, celor care se biruiesc pe ei înșiși, privind spre făgăduințele cele veșnic mângâietoare a celor credincioși și dornici după Dumnezeu pe pământ, nu după păcatul pe care atât de mult îl iubesc și îl caută toți, și apoi plâng ei pe veci pentru cele ce-și agonisesc pe pământ prin păcat.

În ziua aceasta de duminică este așezată în calendarul creștin aducerea-aminte a popasului Meu la fântâna lui Iacov, când, stând pentru odihna de călătorie, am avut întâlnire cu femeia samarineancă și am grăit cu ea la fântână și am lucrat lucrarea Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Am trecut cu ucenicii prin Samaria și s-au dus ei în

cetate după de-ale gurii, iar Eu îi așteptam să se întoarcă, dar am și lucrat lucrul pentru care am venit pe pământ, o, și am așezat credință în Mine femeii care a venit să ia apă din fântână în vremea popasului Meu. Eu pe cine voiesc îl miluiesc și-i desfac ochii ca să vadă și-i destup mintea să priceapă, și tot așa, pe cine voiesc îl împietresc, și fac aceasta pentru ca să pot să lucrez dovada cea despre adevărul dumnezeiesc între oameni, căci iudeilor le-am împietrit inima, și am făcut aceasta ca să ridice ei mâna asupra lui Dumnezeu și să-L pună pe crucea slavei învierii apoi, iar samarinencii i-am deschis mintea și inima ca să cunoască ea pe Hristos grăind cu ea la fântână. Era ea doborâtă de păcat, dar și de umilința în care o ținea păcatul. Eu însă am miluit-o și M-am descoperit că sunt Iisus Hristos și că stau de vorbă cu ea față către față, o, și ce ușor a crezut ea că stă Dumnezeu de vorbă cu ea, ce ușor!

O, omule robit de păcat, ce ușor ți-ar fi ție să dorești să fii condus de Dumnezeu pe pământ pe calea vieții tale! O, ce ușor ți-ar fi, ce fericit te-ai simți că ești! O, iată, iată ce pățești dacă te lași condus de oamenii cei cu inima împietrită pentru Dumnezeu, și care te mint tot timpul și care te umplu de teamă, de deznădejde, de tristețe tot mereu!

O, Mi-e tare milă de toți oamenii, toți sunt conduși de minciună și de lucrarea ei cea prin oamenii sus-puși de duhul cel străin de Dumnezeu.

Strig la oameni ca să le spun lor cuvânt din cer, cuvânt adevărat.

O, ascultați-Mă voi, oameni! Grăiesc din cer peste voi. Vă strig și vă spun: totul e o minciună pe pământ. Nu mai luați de pe pământ! O, nu mai căutați să mai credeți în știrile care vi se împart, ci fiți deștepți de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, că la cârma a toate stă Dumnezeu, iar El știe toate, și toți oamenii primesc ceea ce-și lucrează, iar Dumnezeu Se adeverește tot mai mult, și totul se sortează la dreapta și la stânga, pentru slavă sau pentru foc, iar omul va crede și va asculta de voia lui Dumnezeu pe pământ vrând-nevrând, săracul.

O, ridicați-vă voi, cei cu duhul slăbănogit și hrănit de duhul minciunii, care vi se împarte drept adevăr! O, fugiți de amăgirea care vi se împarte cu televizorul, cu știrile care vă îmbolnăvesc mintea, viața și credința cea bună, și care vă umplu de tulburare, de deznădejde, de frică. O, nu stați fără Dumnezeu, că e greu fără Dumnezeu pe pământ. E gol de putere și de har tot omul care nu are lumină în el pe Dumnezeu mereu, și cu care să vadă duhul minciunii care mișună peste tot prin oameni care împart peste oameni. O, nu stați la masă cu ei, nu stați la televizor cu ei, nu mâncați ce mănâncă ei cu sufletul din ei! Vă strig ca să Mă auziți că vă strig, și ca să mâncați de la Dumnezeu, de la Duhul Cel de sus, Care vede de deasupra toată lucrarea minciunii, că va fi dată de gol toată.

O, e măreață vremea aceasta! Sunt zilele Domnului pe pământ între oameni, și scrie despre ele în Scripturi. Nu vă depărtați de Dumnezeu, voi, cei hrăniți de minciuna oamenilor trufași de peste voi, și care cred că ei conduc lumea! Veniți la apa vieții, veniți la Domnul ca să vă spună adevărul și numai adevărul! Gura Mea se deschide să vă dea vouă de la Dumnezeu. Această vreme e ca în ziua coborârii Duhului Sfânt peste ucenicii Mei acum două mii de ani. Vine Duhul Sfânt pe pământ ca să Se dea oamenilor și să ia ei de la Dumnezeu, nu de la oameni să tot ia.

Celor împietriți cu inima le spun și lor ca și celor de acum două mii de ani împietriți, și le spun așa: Voi nu vreți să Mă primiți, dar Eu am venit în numele Tatălui Meu, și vă descoperiți singuri că n-aveți în voi dragostea de Dumnezeu ca să iubiți slava Lui, nu slava cea de la oameni, iar dacă n-aveți dragostea lui Dumnezeu, iată, împărțiți și voi ce aveți, împărțiți minciună și amețiți cu ea pe toți, pe toți. O, nu Mă primiți din pricina împietririi inimii voastre, dar dacă vine un altul în numele său, pe acela îl primiți. Și vă spun și vouă aceasta, așa cum le-am spus-o și celor de acum două mii de ani, care nu M-au primit. Da, îl primiți pe cel pe care nimeni din cer nu-l trimite să vină la voi, ci vine de capul lui și face de capul lui tot ce face, și pune peste oameni lucrarea celor ce dau să conducă lumea de capul lor.

O, iată și păstorii bisericii neamului român, că și ei s-au lăsat mințiți, cumpărați, conduși de cei ce dau acum să le ia din mână lucrul și turma și casa Mea. Și dacă nici acum nu se trezesc și nu se unesc pentru viața lor și pentru viața turmei, vor rămâne cu mâinile goale, iar omul antichrist își va da aere în locașurile de biserică, în care creștinii nu vor mai avea loc. Dar vine Domnul pe pământ cuvânt, și le va da El celor ce sunt cu El, și iată, le dă din gura Sa și Se grăbește cu ziua slavei Lui, căci scris este despre cei credincioși Domnului că ei nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele de foamete se vor sătura, fiindcă Domnul va purta grijă de ei când nu mai este nimeni să le poarte de grijă de pe pământ.

Dorește femeia samarineancă să strige și ea de lângă Mine în ziua ei de pomenire a lucrărilor Mele pe pământ atunci. O, și hai, spune tu strigarea ta peste pământ, o, fiică a credinței și a mărturisirii lui Dumnezeu peste oameni, tu, ceea ce ai stat cu Hristos de vorbă la fântâna lui Israel acum două mii de ani!

Strig, Doamne, strig cu neliniște, strig și le spun celor de pe pământ, la care Tu vii acum cuvânt:

Strig peste voi, oameni de pe pământ, strig și vă spun că vă strigă Domnul ca să vă deștepte, ca să vă așeze la veghe și la credință cu lucrare, iar voi treziți-vă, așa cum m-am trezit eu în clipa grăirii Domnului cu mine la fântână, și am trăit apoi pentru El, am trăit pe Domnul cu viața mea apoi pe pământ, iar acum sunt între mărturisitori în cer.

O, nu mai trăiți, nu mai trăiți zilele voastre, oameni de pe pământ, de peste tot pământul! Trăiți zilele Domnului, că ele au sosit pe pământ, și lucrează Domnul cu cuvântul Său pentru voi din mijlocul pământului român, iar aceste zile ale Domnului sunt scrise să vină, este scris de ele în Scripturi.

Omule, vine Domnul pe pământ, omule! O, nu mai căuta să nu auzi, să nu știi! Apropie-te să auzi ce-ți spune El, ce te învață, ce-ți dă de știre ca să împlinești pentru ziua slavei Lui, dacă vrei să ai și tu parte de bucuria și de odihna celor miluiți atunci, așa cum și eu am fost miluită în zilele acelea când El a venit în mijlocul lui Israel cel împietrit cu inima și cu credința.

O, împietrirea celor necredincioși ajută mai mult arătarea Domnului și biruința Lui, și va ajuta mai mult ca pe vremea lui Faraon, când Domnul Și-a izbăvit poporul din robie, și mai mult ca acum două mii de ani, când Domnul Și-a dovedit dumnezeirea în fața celor împietriți cu inima și cu credința și a înviat din răstignire. Iar împietrirea cea de azi a mai-marilor lumii, și chiar a slujitorilor bisericii neamului român mai întâi, și care s-au împietrit să creadă și să se aplece cuvântului slavei Domnului, aceasta va adeveri și mai cu slavă pe Domnul slavei, pe Cel ce grăiește acum cuvânt peste pământ împotriva minciunii în care toți oamenii stau, de nu se mai trezesc, bieții de ei.

Iată zilele Domnului cu voi pe pământ! O, nu mai fiți

orbi! E mare orbirea peste oameni, că așa vor și așa caută cei mari așezați deasupra oamenilor toți. Numai că vine vremea să vadă ei pe Domnul biruindu-i pe ei și toată orânduirea lor cea bolnavă, străină de voia Domnului peste pământ, că nimeni nu întreabă pe Domnul pentru cele pe pământ lucrate, căci oamenii se vor ei dumnezei, bieții de ei.

Iar voi, oameni mari și mici, drepți sau păcătoși, regi sau slugi, robi sau slobozi, treziți-vă, și nu vă mai temeți de cele ce vin peste pământ, prin păcatele voastre atrase, că nu este virus mai primejdios sau molimă mai ucigătoare ca și păcatul. O, nu vă mai temeți de virusi, de microbi, de mușcături, de bube rele, ci temeți-vă de cel cu adevărat dușman al vieții: păcatul. El este dușmanul, și nu scăpați de el cu masca la gură și cu mănuși în mâini, ci prin credință scăpați de acest dușman, și vă trebuie post și rugăciune, dulci să vă fie acestea, ca și iubirea inimii, ca și credința că Domnul va birui pe toți slujitorii minciunii de pe pământ și va sta la cârmă tot timpul și va opri mâna celor batjocoritori de cele sfinte.

Iar slujitorii bisericii să stea sub voia lui Dumnezeu și să supună ei poporul sub Dumnezeu, nu să se supună ei conducătorilor care nu fac voia Domnului, ci voia lor o fac peste oamenii poporului lor, și fac ei voia conducătorilor de peste ei, a altor conducători, fără Dumnezeu și ei în planurile lor de peste oameni, iar ei nu sunt dumnezei, ci sunt fără Dumnezeu în toate lucrările lor, căci voia Domnului ei nu o fac cu viața lor.

O, Doamne, o, Doamne, o, Doamne, să trăiască oamenii zilele Tale pe pământ, nu zilele lor să le mai trăiască, dacă zilele Tale au venit să-și facă pe pământ lucrarea!

O, stai la cârmă, Doamne! Ia-le cârma din mână celor ce vor să nimicească mult și tot mai mult avutul Tău, omul, cel mai de preț odor al Tău, Doamne, și pe care ei nu pun niciun preț.

Iar îngerii popoarelor să-și lucreze veghea pentru care au fost așezați de Dumnezeu, că iată, hotarele stau descoperite, doborâte, iar țările nu-și mai pot apăra poporul și hotarele lor.

O, slavă Ție pentru glasul meu acum de lângă Tine peste oameni, Doamne! Mi-a fost dor, mi-a fost tare dor să le spun la toți ce am spus acum, căci eu sunt cu mărturisitorii Tăi, și sunt în lucrul ce-l avem de lucrat pe pământ pentru mărturisirea Ta acum, în zilele venirii Tale, Doamne, cuvânt peste pământ.

— O, fiică a umilinței, ea, umilința te-a ajutat să-ți aduci pașii vieții sub crucea ta și a Mea atunci. Voi veni cuvânt cu tărie peste orbirea de pe pământ, că e mare orbirea pusă peste toți oamenii, și sunt legați la ochi toți, dar voi căuta cu vindecare, și va putea ea peste cei ce au umilință, și ridicarea prin ea.

Să Mi se vegheze venirea Mea cuvânt peste pământ, că vin cu vindecare multă în cuvânt cu putere în el, și fericiți vor fi cei ce vor căuta vindecare de sus, că pe pământ satana și omul antichrist sunt dușmanii cei cu fața ascunsă sub masca binelui pentru oameni, dar vine înțelepciunea din cer, vine știința cerească, vine Domnul și-Și mână turma spre izvor, iar apa cea vie are viață în ea, și are putere de înviere și de credință, și se dă ea în dar celor mari cu inima, celor umiliți, și vor primi ei credință, căci scris este: *«Domnul coboară pe cei semeți, și le dă din harul Său celor smeriți, celor umiliți, și le dă lor cu multul, har peste har le dă lor»*, precum este scris. Amin, amin, amin.

4/17 mai 2020

Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului

Domnul desparte ca la facere lumina de întuneric. Cei ce sunt ai Domnului să se însemneze cu semnul sfintei cruci cu mir din candela arzândă, până ce va trece mânia. Cei ce vor fi înșelați cu semnul lui antichrist vor primi o bubă dureroasă. Strigarea către poporul Israel cel după trup să treacă de partea lui Hristos. Strigarea către împărații pământului să-L lase pe Domnul la cârmă ca să nu scufunde ei pământul în adânc. Domnul deosebește biserica ortodoxă ca să o gătească pentru nuntă. Izgonirea omului antichrist de pe pământul român.

Mă așez pe pământ cu slavă de cuvânt. Vine cuvântul Meu, vine cu norii, vine deasupra meleagului român și se așează în cartea sa și se împarte din răsărit în apus, căci scris este că Evanghelia împărăției lui Dumnezeu va fi vestită în toată lumea, spre mărturie slujind ea tuturor neamurilor de pe pământ, și apoi vor sfârși cele omenești și va fi Domnul Împărat cu ale Sale, El și ai Săi împărățind, iar cine va răbda până la sfârșit, acela va fi cu Domnul și va fi mântuit, precum este scris.

Pace vouă, celor ce cunoașteți pe Domnul în acest cuvânt, care vine cu norii și Se vestește dintr-o parte în alta! Cât este ziuă lucrez lucrările Tatălui, Care Mă trimite, că în vreme de noapte nimeni nu poate lucra. Cât sunt în lume, lumină a lumii sunt, precum este scris. Vin pentru judecată, ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să ajungă orbi, căci cei ce zic că văd, au păcat și rămân sub păcat, iar dacă ar fi orbi, n-ar avea păcatul asupra lor atât de greu.

Să fie împărțit cuvântul lui Dumnezeu peste pământ și să lumineze pe tot omul care este și care vine în lume, căci cuvântul acesta este lumina cea adevărată, și prin el s-au făcut și se fac toate, iar cei ce primesc acest cuvânt primesc putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din Dumnezeu.

Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și lucrez cu cuvântul peste pământ ca la început, ca la facerea lumii, și spun: Să fie lumină!

O, e gros de tot întunericul de pe pământ și de peste oameni, iar Duhul lui Dumnezeu Cuvântul Se poartă pe deasupra și rostește ca la facerea cerului și a pământului: Să fie lumină! Să se despartă lumina de întuneric, căci lumina luminează în întuneric, și întunericul n-o cuprinde.

Să fie credință în cuvântul lui Dumnezeu! Cei ce vor păzi cuvântul Meu vor fi păziți de ceasul încercării care vine peste toată lumea de pe pământ, iar ei să-și păstreze cununa, și nimeni să nu le-o ia și vor fi ei cu Domnul, și voi scrie pe ei numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care vine din cer, și numele cel nou al Meu, Cuvântul lui Dumnezeu.

Am scaun de domnie pe vatra ta, neam român, căci din mijlocul tău curge peste pământ cuvântul Meu, râul cu apa vieții, curgând el din locul de domnie al Mielului, precum este scris, și de aceea se dovedește că aici este Domnul și Noul Ierusalim și taina Lui cerească, lumina care luminează peste întunericul de pe pământ, și care deschide ochii cei orbi ca să vadă ei lucrarea lui Dumnezeu.

O, e mare orbirea pusă peste toți oamenii. Dau să vin cu vindecarea de orbire și să poată ea peste cei cu duhul umilit, și fericiți vor fi cei ce se vor lăsa vindecați, că pe pământ e omul antichrist și oștenii lui, toți cu fața ascunsă sub mască de binefăcători, dar ei sunt cei vicleni, și vine Domnul să vindece orbirea de peste oameni pusă de minciuna lui satana, și vai, vai și iar vai conducătorilor de popoare și mai-marilor

lumii, vai celor care au de lucrat lucrarea întunericului lumii, și care vor să dea deoparte pe Dumnezeu ca să domnească lucrarea lui antichrist pe pământ și ca să facă un papalâc peste toate popoarele pământului! Vai căpeteniilor care s-au adunat într-un gând împotriva lui Dumnezeu și a bisericii Sale ca s-o ia în stăpânirea lor! O, îi chem la sfat cu Mine pe ei. Să stea aceștia cu degetul pe filele Scripturii și să citească la lumină cum Domnul îi va rușina, și nu se vor ridica ei la judecata dreptților, și va veni urgia peste ei și-și vor atrage tulburări, și mai bine le-ar fi lor să ia învățătură și să se cutremure aplecându-se și învățând de la Mine calea vieții. O, dar cum să învețe ei de la Dumnezeu?

O, stați cu degetul pe rândurile scrise în Scripturile care anunță această vreme a Mea și a voastră, voi, cei care vreți să înțelegeți și să învățați de la Domnul, și ca să vedeți cum rând cu rând se împlinesc toate cele vestite să vină, și că nu-s vise sau minciuni, de vreme ce se împlinesc întocmai.

Să facă ochii mari de tot cei ce-și zic că văd și care zic că Scriptura nu mai este la modă și că este o modă nouă acum, dar să stea și ei cu degetul pe Scriptură, că este scris că toate, toate, cerul și pământul, toate vor trece, dar nu și cuvintele lui Dumnezeu și împlinirea lor întocmai, și nimic, nimic nu este minciună în Scriptură, căci Dumnezeu este adevărat, iar cei ce sunt ai lui Dumnezeu vor fi biruitori cu El, căci sunt închinați pe frunte cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe veci de veci, și vor cânta ei cântarea biruitorilor lui antichrist și ai fiarei, precum este scris.

Celor însemnați cu numele lui Dumnezeu, Eu, Domnul, le dau din cer, îi învăț din cer și le spun lor așa: Candela arzând mereu cu untdelemn și cu rugăciune scrisă în ea, și muiat în ea pentru însemnare cu semnul sfintei cruci pe frunte, pe mâini, pe tălpi, pe toate încheieturile, așa să împliniți voi, cei credincioși Domnului, cei ce faceți voia Lui pe pământ. Până ce mânia va trece intrați și stați cuminți, cu ușa trasă după voi, căci așa este scris să lucrați acum, să ieșiți din lume este scris, fiilor, ca să nu beți din vinul ei, din pedepsele ei, ca să nu cădeți în cursa lui antichrist, căci cei care vor fi prinși și înșelați cu semnul lui antichrist, aceia vor primi prin îngerii mâniei o bubă dureroasă apoi, fiindcă ei se închină fiarei roșii, beată de sângele celor drepți și însetată mereu după sânge.

Voi, cei ce v-ați închinat Domnului viața și faptele ei, o, fiilor, stăruiți mult și tot mai mult în sfințenie, în credință, în rugăciune cu foc în ea, și fiți cu nădejde. Voi aveți pe frunte un nume mare și veșnic: numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și în fața acestei peceți dumnezeiești se face pulbere toată puterea lui antichrist când ar da să treacă el hotarul, căci s-a mai făcut o dată încercarea aceasta asupra lucrării Mele, a cuvântului Meu de azi, și Dumnezeu a biruit pentru voi, iar voi ați fost feriți de încercări.

Fuge satana, fuge antichrist de puterea acestui semn, se teme de sfințenia Mea din om, și de aceea dă el să ia puterea pe pământ și peste oameni, și de aceea dă să se așeze în biserică și să fie crezut că este trimisul care izbăvește de dureri și de necazuri pe oameni. Eu însă lucrez cu întreită putere și sunt Mielul lui Dumnezeu, sunt Cel ce luptă cu fiara vremii, cu antichrist și cu oamenii lui ascunși sub văl, dar Eu îi dau de gol fățărnicia și va fi biruit prin cei ce-și fac semnul sfintei cruci tot timpul, și vor fi biruitori cei ce împlinesc toate rânduielile sfinte, creștinești: post, rugăciune, curățenie față de patimi, iubire sfântă între ei și Domnul, umilință, sfânta împărtășanie, Hristos Însuși dându-li-Se lor, și le spun lor așa:

Fiți împreună toți cu rugăciunea, voi, fii credincioși cuvântului Meu. Uniți într-un gând, așa să citiți cu evlavie mare cartea psalmilor, toată într-o zi fiecare, și toată rânduiala rugăciunilor creștinești din cartea ortodoxă numită Ceaslov. Apoi acatistele către sfinți, căci sfinții sunt cete-cete în jurul și în folosul creștinilor sfinți de pe pământ, dar sfințenia să se înmulțească tot mai mult, tot mereu să fie ea, căci Domnul sfințirea voastră o așteaptă mereu, ca să biruiască Domnul cu voi, fiilor.

Trebuie frică de Dumnezeu, și întru ea să vegheați, voi, cei ce sunteți de partea Domnului pe pământ. Când cetele îngerești au văzut căzând în jos ceata lui Lucifer și înnegrindu-se toată, s-au înfricoșat cu mare cutremur și au auzit atunci glasul lui Mihail arhanghelul strigând: *«Să stăm cu frică și să luăm aminte la Dumnezeu și tot timpul să-I cântăm laude ca să nu cădem și noi»*, și de atunci cetele îngerești cântă neîncetat: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, și plin e cerul și pământul de mărirea Lui prin îngeri, care-I cântă neîncetat.

Voi, cei ce v-ați ales cu Dumnezeu pe pământ între oameni, cântați și lăudați neîncetat pe Domnul, ca să nu cădeți din sfințenie și din credință, din iubire și din veghe, din credincioșie și din cumințenie, că vremea de acum este pentru veghe tot timpul. Ridicați crucea ca armă de biruință, iar credința să vă fie putere vouă, și totul este cu putință prin credință și prin faptele credinței, fiilor.

Nu grăiesc acestea cu cei neîmplinitori, ci cu cei ce urmează cuvântul Meu împlinit peste ei, căci omul neiubirii de Dumnezeu nu este învățat cu ascultarea, ci, din contra, este învățat să se ascundă de om cu neîmplinirea lui în Dumnezeu, iar Eu văd aceasta ce face omul, și cum uită el că Dumnezeu îl vede ca pe Adam în rai când s-a ascuns să nu fie văzut de Dumnezeu, o, și s-a supărat dacă a umblat la purtarea lui ascunsă și s-a răcit Adam de Dumnezeu, de Cel ce l-a făcut pe el, o, și cade omul de la Dumnezeu, cade ca Adam, iar cel ce cade se întunecă. De ce se întunecă? Păi fuge de lumină, și de aceea se întunecă, și iată cât de ușor se poate înțelege de ce se întunecă cel ce cade și de ce cade de la Dumnezeu.

O, feriți-vă de ascunderi, feriți-vă să fiți ascunși cu faptele voastre, voi, cei ce trageți să fiți cu Dumnezeu! O, nu puteți fi și cu lumina și cu întunericul. Adică voi puteți, dar nu poate Dumnezeu cu voi, căci Domnul este lumină, iar întunericul fuge de lumină, fuge de Dumnezeu, fuge și se ascunde.

Voi, români, ascultați glasul Domnului de peste voi! Fiți cu ochii în șapte, nu în patru. Ba chiar în opt fiți cu ochii, adică: în sus, în jos, în dreapta, în stânga, în față, în spate, înăuntrul vostru, dar și în Scripturi, fiilor români, și stați cu degetul pe rândurile Scripturii vremii de azi, căci omul antichrist se tot frământă cum să vă prindă să vă așeze sub sceptrul lui ca pe dobitoace, și apoi să vină peste voi mânia lui Dumnezeu ca peste cei despărțiți de Dumnezeu, peste care va veni bubă rea prin înger, precum este scris în Scripturi despre cei ce primesc pe fruntea lor, pe mâna lor pecetea despărțirii de Dumnezeu, semnul lui antichrist.

O, fiți înțelepți și treji, fii români, căci țara română este țara venirii Domnului, e țara Mea și a voastră, că peste ea curge ca râul cuvântul gurii Mele ca să păstoresc cu el și ca să biruiesc fiara antichristă cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, precum este scris în Scripturi să împlinesc.

O, fiu român, lasă-te sub povața Mea, că te-a prins din părți lucrarea lui antichrist și n-are cine să-ți spună că bate la ușa ta primejdia. Eu am spus celor ce vor scăparea și mân-

tuirea de sub greu, le-am spus lor din vreme: «*Ieșiți din lume, poporul Meu!*» O, puțini, prea puțini ascultă ceea ce strig Eu. O, cum să ieși, cum să mai ieși tu din lume când porți lumea în buzunarul tău, în casa ta, unde ai icoane de închinare, iar tu stai tot timpul cu ochii în lume și în minciuna cu care te mânuie cum vrea omul vrăjmaș lui Dumnezeu? O, cum de poți tu cu mirosul cel greu din lume? O, numai a păcat miroase în lume, iar tu te uiți și iei de la gura celor ce iubesc păcatul și-ți vorbesc ție prin fereastra lumii și sunt plătiți pentru împrăștierea minciunii peste tot.

Ar fi să-i fie greu celui ce este creștin, dar iată ce văd și ce aud, că fiecare își găsește o îndreptățire, cum că-i trebuie din lume ceea ce-i folosește. O, așa îi aud pe toți cei pe care i-am învățat să iasă din lume, dar ce voi mai auzi de la ei când îi voi vedea sub plata neascultării de Dumnezeu, Care le-a spus lor cuvânt din cer? O, că n-au ascultat să iasă din lume, n-au ascultat la vreme, că le-am spus la toți încă din vremea începutului cuvântului Meu din anul 1955, și le-am mai spus să-și aibă o pălmuță de pământ și o fântâniță în grădinița lor și o căsuță smerită și viață sfântă cu care să stea în așteptarea Domnului mereu, o, și au rămas în cartea sa cuvintele Mele de peste ei. Le-am spus mai apoi cu strigăt prelung: *«Ieșiți din blocuri, copiii Mei!»*, și acesta este cuvântul cu care am vegheat peste ei, și nu mai trebuia și nu mai trebuie să fiu tras de limbă pentru fiecare, dar cine s-a grăbit să asculte?

O, fii români, vă strig pe toți, că sunt îngrijorat pentru voi, de vreme ce văd pe cei mari de peste voi că nu veghează pentru voi, ci, din contra, vă lasă pe mâini străine, care vă tot strâng ca pe niște dobitoace, o, și nu mai văd conducători de partea lui Dumnezeu și a poporului lor, și toți slujesc planului lui antichrist vrând-nevrând, o, că nu le place cu Dumnezeu, ci le place ca pe pământ, dar pe pământ vin urgii pentru păcatele oamenilor nepăsători de suflet, și e numai distracție păgânească pe pământ, iar adunătura la un loc a țărilor care se pretind creștine, laolaltă cu cele adevărat creștine, această adunătură dă să legifereze până și peste țara română legea Sodomei și a Gomorei, ca să apropie de focul pentru acest păcat și această țară. Dar Eu, Domnul, strig la poporul român și-i spun lui că e vremea să se scoale bine la veghe ca să nu bea din vinul mâniei care vine pentru păcate, căci păcatul atrage moarte, iar paza sfințeniei este viață și slavă sfântă, și stă Domnul pe pământ prin cei ce se sfințesc pentru El.

O, iată, văd jucăriile omului antichrist cum sunt plimbate de colo-colo peste oameni pe pământ și pe deasupra și cum înșeală neamurile de pe pământ cu ele, și cum se văd lucrate de antichrist cele scrise în Scripturi să le încerce el peste neamurile pământului, și cum stă el în cotloane, scoțându-și doar armele cu care să înșele lumea și să facă tot un papalâc și să domine peste tot, și să nu mai aibă Hristos moștenire pe pământ din pricina celui ce este anti Hristos. O, ce păcăleală va îndura acest ucigaș ascuns sub perdea! O, ce bocete, ce hule, ce batjocuri vor curge de pe limba celor chinuiți de înșeși faptele minții lor, cu care dau să creadă că-I iau Domnului Iisus Hristos partea și împărăția!

Iată ce a ieșit din neamul lui Israel, că a ieșit vrăjmașul lui Hristos, și se luptă el de două mii de ani împotriva Mea și e orb de tot, iar el zice că vede. O, strig acum la acest popor, în mijlocul căruia Mi s-a făcut răstignirea, dar a venit apoi și învierea Mea, iar acest popor a fost atunci judecat, precum este scris.

O, strig la tine, Israele, popor după trup Israel, te strig și-ți spun: treci de partea lui Hristos, că nu este minciună în Scripturi! O, nu te lăsa iarăși, nu te lăsa sub înfiere străină de Dumnezeu, nu te lăsa mințit de anti Hristos, că Eu pe pământul tău Mi-am dat trupul și sângele pe cruce pentru tine atunci, dar și pentru toate popoarele care vor fi chemate la mântuire prin Hristos, căci din tine a ieșit Hristos Mântuitorul, Care cheamă sub iubirea Lui noroadele toate! O, nu fi necredincios, nu sta să rămâi necredincios până în ultimul ceas! Vei vedea în curând pe Domnul cum vine cu putere și cu slavă multă ca să doboare lucrarea vrăjmașului antichrist, care se vrea mare peste biserica Mea ca să ia viața ei din mâna Mea și ca să intre ea sub mâna lui. O, nu sta până atunci sub necredință! Vino spre Hristos, că vine Hristos, vine pe nori ca să biruiască fiara antichristă și păcatele Babilonului, și voi întâlni căpeteniile popoarelor și Mă voi judeca cu ele în Armaghedon, locul judecății necredinței de pe pământ, și toate se împlinesc așa cum sunt scrise în Scripturi.

O, poporule Israel, crezi că pierzi ceva dacă te apleci să crezi în Hristos Cel răstignit și înviat cu biruință mare? Iată minciuna de atunci, plătită cu bani ca să fie pusă împotriva învierii Mele prin oamenii minciunii de atunci! Am înviat adevărat, și am stat pe pământ patruzeci de zile și am împărțit har peste har peste ucenicii și peste toți cei credincioși, și sunt acum de-a dreapta Tatălui și sunt cuvânt peste pământ și am cetate de venire pe meleagul românesc, și-ți spun și ție că vin cu milă și cu iubire cuvânt peste pământ și strig și la tine, că iată, iarăși dă să-și facă loc și să fie iarăși lucrată lucrarea minciunii, și să fie vândută drept adevăr pe piață pentru cei tari la cerbice și fără de credință că vine Domnul. O, vine, vine Domnul, chiar dacă nu mai este credință că vine! Eu sunt Cel ce vin, și pun credință în oameni și va fi credință.

O, voi, împărați ai popoarelor, strig la voi, strigă Hristos la voi! Umblați peste cursul vremii, priviți istoria timpurilor toate, și toate cele ce s-au întâmplat prin vreme: încleștări, încordări, războaie, vești de războaie, cutremure, molimi, jertfe multe cât neamul sfinților cerului, dorințe de cotropire în mintea împăraților, suferință mare peste oameni din pricina ambiției stăpânitorilor de peste popoare. O, ajunge! Ajunge! Îl puneți pe Dumnezeu la prea mare răbdare, iar pe cei credincioși la răbdare mereu. Vine Domnul, iar Evanghelia Lui se vestește de la o margine la alta a pământului și este ea semnul venirii Lui, precum este scris. Iar Eu vă strig și vă spun: lăsați-Mă la cârmă ca să nu scufundați voi pământul în adânc, de unde Eu l-am scos și l-am așezat pe ape la facerea lumii și i-am pus deasupra cer și soare și lună, frumuseți fel de fel jos și sus, oameni și dobitoace, păsări și vietăți felurite. O, nu voi ați făcut aceste felurite frumuseți, ape și câmpii poleite cu flori, codri și izvoare. O, ajunge! Dați Domnului dreptul să cârmuiască lumea, că nu voi ați făcut lumea, iar voi aplecați-vă Celui ce vă strigă din cer și umiliți-vă, căci sunteți niște oameni și atât, și nu sunteți dumnezei, căci Eu sunt Unul Dumnezeu Făcătorul, dar voi vă îngâmfați prea mult, prea sus, o, și veți cădea ca îngerii care s-au trufit, veți cădea în adânc, unde este focul și pucioasa, scrâșnirea dinților, precum este scris pentru cei potrivnici lui Dumnezeu pe pământ.

O, țara Mea de azi, o, neam român, Mă aplec cu tot cerul deasupra ta ca să te ocrotesc. Tu ești pământul întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni, și în tine este biserica Mea ortodoxă, pe care o aștept să o gătesc pentru nuntă, și-i spun ortodoxă ca s-o deosebesc de atâtea nume care s-au tras în părți și s-au numit biserici cu tot felul de nume peste ele, spre bucuria vrăjmașului diavol, chiar dacă unii din ei se laudă atât de mult cu iubirea lor de Dumnezeu, dar Domnul nu Se bucură de la

iubirea lor pentru El, dacă au părăsit ei calea strămoșească a bisericii cea din părinți, căci la sfârșit se vor a fi multe proorocii, dar nu de la Domnul, și sunt ele de la trufia omului care încântă cu bani pe mulți din cei mânuiți, și care nu știu cine sunt cei mari de peste ei și ce fac, de fapt, nevăzuți ei de cei înșelați din loc în loc pe pământul tot.

O, țara Mea de azi, vin la tine cuvânt. Curge din tronul Meu cuvântul Meu în mijlocul tău. Scoală-te la glasul Meu de peste tine și veghează să nu fii înghițită pe neștire de ștampila omului antichrist și de numărul lui, căci necredința de pe pământ va prinde multe popoare sub robia aceasta, și zi-i tu acestui duh rătăcitor și răzbunător pe Dumnezeu și spune-i că tu ești biserica lui Iisus Hristos, și blesteamă-l să piară din pământul tău și să se ducă la ai săi, nu la ai Mei să caute.

Aici este o țară creștină. Aici au fost aduse lăstare de neam străin și s-au lăsat altoite în trunchiul acestui popor, și s-au lăsat botezați regi și prinți în biserica și dogma bisericii ortodoxe, o, și așa s-a păstrat puterea lui Dumnezeu pe creștetul acestei țări, creștină de la nașterea ei pe pământ ca popor.

O, hai, scoală-te, țara Mea de azi, că e vremea să veghezi cu mare grijă ziua și noaptea, iar preoții bisericii să facă pocăință și ridicare spre păstorirea turmei, și să nu facă ei jocul lui antichrist, că aici e țara Domnului, și strălucește Domnul în ea prin cuvântul Său peste popoare, și toate popoarele să vină să ia apa vieții veșnice, să vină la căință și la împăcare cu Dumnezeu, iar Domnul să aducă biruința pentru toți cei umiliți și credincioși Lui!

Omului antichrist îi spun iar și iar, cu suflarea gurii Mele îi spun: Du-te! Nu te atinge de ce este al Meu, și du-te la ceea ce ți-ai agonisit prin tatăl minciunii, prin satana, și du-te, că aici este Dumnezeu cuvânt peste pământ, și suflă peste tine cu putere cuvântul lui Dumnezeu și-ți poruncește cu putere multă: Du-te!

O, hai, popor român, Eu, Domnul, te trezesc la veghe, că vrăjmașul sufletului tău stă la pândă, și tu n-ai veghe și ocrotire de pe pământ, o, n-ai, decât din cer pe mama Mea Fecioara, și cetele sfinților și ale îngerilor Mei.

Cerul este tronul Meu, iar pământul Îmi este așternut, și sunt pe pământul român cu cetatea Mea de scaun și curge din tronul Meu râul cuvântului Meu peste pământ, iar cel ce însetează, să vină să bea, și vor fi cu el binecuvântările scrise pentru cei ce biruiesc cu Domnul și voi scrie pe el numele Meu și numele cetății Mele, Noul Ierusalim, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu vin curând, și port în mâini cununi pentru ei, pentru cei cu numele lui Dumnezeu pe frunțile lor, pe care stă scris nume mare, numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

11/24 mai 2020

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul zădărnicește planul celor ce vor să nimicească biserica cea una sobornicească și apostolească și îi cheamă înapoi pe toți cei desprinși de biserica cea de la început.

Eu sunt Păstor, și lucrul Meu este să păstoresc. Eu sunt Cel ce sunt, și de aceea lucrul Meu este atât de mult, atât de mult. Eu sunt Mielul Tatălui Savaot, iar lucrarea Mea este ascultarea și ascult de Tatăl și M-am lăsat ca mielul spre junghiere și de aceea am numele de Mielul lui Dumnezeu și sunt Mielul, dar sunt și Păstorul, căci tot Tatăl Îmi dă lucrul Păstorului, o, că nu are cine să aibă grijă pe pământ de cei ce iubesc pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, nu are cine să-și pună viața pentru oile lui Dumnezeu așa cum Eu Mi-am pus-o ca un Miel la junghiere, și sunt de două mii de ani pe masa bisericii Mele hrană de sus pentru ea, Mielul Cel junghiat pentru viața lumii, iar diavolul dușmănește de atunci și până azi soarta bisericii Mele și masa ei cu hrană pe ea și caută s-o ruineze dacă el uită mereu ce hrană are ea pe masă, pe Cine are ea de viață și de putere de biruință asupra diavolului vrăjmaș bisericii Mele, iar Eu sunt Păstor până la sfârșitul timpului pentru ea, așa cum le-am promis ucenicilor Mei acum două mii de ani, și taină mare a însemnat ceea ce Eu le-am spus, căci Eu am intrat în cele ce nu se văd după învierea Mea și după statul Meu de patruzeci de zile încă, dar nedespărțit am rămas de ei așa cum le-am făgăduit, și au rămas în ziua aceea în urma Mea în fața lor cei doi din cele nevăzute, Moise și Ilie, și le-au spus lor când Eu Mă ridicam în sus pe norul care M-a acoperit, le-au spus: *«Așa cum L-ați văzut pe Iisus înălțându-Se acum din mijlocul vostru la cer, tot așa Se va întoarce, precum L-ați văzut mergând la cer, la Tatăl, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu».*

Pace vouă, fiilor care-Mi primiți venirea Mea pe nori! Cu norii vin, precum este scris: *«El vine cu norii»*. O, pace vouă aici, pe meleagul neamului român pentru lucrul Meu cel mult al venirii Mele cuvânt pe pământ în vremea aceasta, că am de păstorit Eu Însumi pe cei ce stau de partea Mea pe pământ, așteptându-Mi venirea și biruința pe care o am prin cruce, prin cea de acum două mii de ani biruință, și care a rămas biruință pe veci de veci, și de atunci sunt Cel ce a judecat lumea cea de până atunci și cea de după biruința Mea prin cruce și prin înviere, și apoi M-a așezat biruința Mea în partea celor ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, dar am rămas doar nevăzut, nu și despărțit de cei ce sunt ai Mei, iar Eu al lor pe pământ până la sfârșitul timpului, așa cum am făgăduit Eu atunci că voi fi cu ai Mei până la sfârșit, până la cei de la sfârșit, care-Mi vor primi venirea.

O, ce frumoasă este taina lui Dumnezeu, ce frumoasă, fiilor! Grăiesc cu voi ca să-Mi pot pune grăirea pe pământ și să fiu cu cei ce sunt cu Mine din lume, și care nu sunt din lume dacă sunt în lume, dacă sunt cu trupul pe pământ. O, ce fericiți sunt cei care au harul să Mă primească acum, la venirea Mea cuvânt pe pământ! Ei nu-și dau seama de această fericire, dar diavolul știe această măreție a lor, și este plin de pizmă, de neastâmpăr, când vede că chiar dacă am fost doborât acum două mii de ani prin moarte pe cruce, am înviat și sunt viu în vecii vecilor și lucrez lucrarea Tatălui Meu, iar când acest vrăjmaș Mă vede și Mă aude lucrând atât de minunat și de biruitor, se zbate ostenit de tot, se zbate până ce va primi rușinea toată și răsplata toată, el și ai lui de pe pământ, care-l slujesc, din lipsa harului Meu, de care ei n-au avut parte dacă au stat departe de Dumnezeu cu viața lor și cu credința cea dulce, căci credință au și ei, că nu e cum să nu aibă, dar n-au dragoste, n-au dulceața dragostei sfinte, și din această pricină au rămas ei și rămân în întuneric, ca și faptele lor lucrate la întunericul prin care bâjbâie de două mii de ani, după ce au pierdut lupta cu Hristos, și nu mai cunosc ei de atunci ce este fericirea, că altă fericire nu mai este decât cea cu Hristos, și fericiți sunt cei cu Hristos, fericiți în viață și în moarte în toată vremea, de atunci și până azi!

I-am învățat pe ai Mei de atunci, i-am învățat mai înainte de crucea răstignirii Mele și le-am spus toate, iar după învierea Mea am mai stat patruzeci de zile și M-am arătat lor și le-am vorbit despre împărăția lui Dumnezeu, și le-am spus

apoi că-Mi vor fi martori în toată lumea, dar mai întâi să aștepte la Ierusalim pe Duhul Sfânt, pe Care L-am promis că va rămâne cu ei, și nu vor rămâne orfani de cele de la Dumnezeu peste ei. O, am plecat Eu lângă Tatăl, dar a venit în locul Meu lângă ei Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu ei, ca să-i hrănească cu puterea Lui, și ca să-i vestească cele de la Dumnezeu și să-i umple de duhul mărturisirii, cu care să dea stăpânitorului acestui veac plata pentru toată fărădelegea lucrată de el și de ai lui slujitori ai minciunii, cu care au înșelat și înșeală pe toți oamenii, căci împărăția cerurilor s-a voit și se voiește alungată de pe pământ, și s-au ales oameni dornici de ei înșiși și de mărirea lor deasupra oamenilor și au viclenit împotriva adevărului și au fost apoi urmați, sau au apăsat prin forță peste oameni, și s-au ridicat să dea în mersul bisericii lui Hristos, cea care a rămas pe piatra adevărului ei prin începutul ei lucrat de Duhul Sfânt și de cei aleși pentru așezarea bisericii lui Hristos, și iată și azi au ca țintă biserica cea una sobornicească și apostolească, dar plata lor vine și se ține după ei, după cei vrăjmași, și fiecare își va lua plata după fapte.

Am cordon de îngeri și de sfinți în jurul tainei bisericii Mele, și tainic lucrez pentru ocrotirea ei, iar lupul va fi prins, căci când vine lupul la staulul turmei, el nu vine decât să sfâșie, și-și păstrează acest năravi, chiar dacă își ia pe deasupra haină de păstor, și iată, a tras pe mulți în stânga atunci când a rupt în două turma acum o mie de ani, căci au căzut îngerii din cer la glas străin, la neascultarea de Dumnezeu a omului, darămite fiii bisericii care s-au luat după cei străini de cuvântul care a făcut lumea și biserica și calea ei. Că a venit omul vrăjmaș lui Hristos, omul antichrist, îmbrăcat pe deasupra în păstor, dar el a fost lupul care a sfârtecat turma, a culcat la pământ stelele cerului, precum este scris, i-a doborât pe mulți creștini ai bisericii și i-a luat cu el afară din turma cea de la începutul lui Hristos păstrată sub har, și de atunci și până azi el are bogăție de turmă și se dă păstor cu mare nume și cu mare slavă și se vrea singur pe scaun știut sfânt, o, și lumea se încântă, dar își iau plata acum toți cei care n-au vegheat ca să nu-și piardă lumina și înțelepciunea credinței, crezând ei minciunii cu față de adevăr, căci cei ce iubesc păcatul s-au dat mereu și se tot dau de partea minciunii rătăcitoare cu față de biserică, dar Eu, Domnul, fac aplecare și strig peste toți cei care-și pregătesc rușinea lor, și le spun lor:

Temeți-vă de Dumnezeu, voi, lucrători ai minciunii păcătoase, de tot felul păcătoase, și voi, cei înșelați de cei de sub haină de păstori de oameni, căci păcatul îl îngenunchează pe om și îl cade apoi în duhul trufiei vieții, după ce pofta trupului și pofta ochilor îi hrănesc mintea și dorirea, și acestea îi biruie apoi pe cei înșelați de înseși slăbiciunile lor, care îi fac slabi de tot pe ei.

O, ai fost și tu înșelată, biserică a neamului român, chiar de mai-marii de peste tine, ca în vremea Mea când M-au răstignit Anna și Caiafa, iar pe tine te-au răstignit păstorii de peste tine în anii cei de mare restriște peste tine. O, că s-au lăsat cumpărați ca să te clatine de pe temelie, și de atunci tu stai în greșeală și ți-ai schimbat sărbătorile sfinților și nu le mai ții la vremea lor și nu-ți mai merge bine ție, și numai vrăjmașii tăi se fălesc că le merge bine, o, că nu le pasă de turmă celor ce s-au găsit să se așeze sub nume și sub haine de păstori, iar pe păstorii cei plini de har i-au băgat la închisoare, i-au trimis la munci, i-au dat pe mâna ucigașilor, iar ei domnesc și azi în loc sfânt, o, și rabdă Dumnezeu, rabdă cu milă încă, dar vine fără de veste plata pentru fapte, așa cum se întâmplă sub soare de la facerea cerului și a pământului și până în zilele acestea. O, și rabdă Domnul încă, și cerul tot se uită la mișcarea și lucrarea cea ascunsă a omului potrivnic lui Hristos și la toate jucăriile cu care se plimbă pe sus și pe jos ca să fie pus el împărat peste tot pământul, dar vine un trăznet mai mare decât mintea lor, decât faima jucăriilor lor, și gata cu păcăleala cu care singuri se păcălesc, încercând marea cu sarea, ca să ia ei împărăția peste pământ și să-L biruie, zic ei, pe Hristos, Care vine. Dar nu, n-au noroc, căci minciuna și întunericul ei au locul lor hărăzit prin Scripturi cu tot cu slujitorii lor. O, și ce bine le-ar fi lor să se întoarcă la Dumnezeu ca să nu-și facă singuri nimicire rușinoasă!

Iar Eu, Domnul, cu milă îi strig și-i chem cu glas milos și le spun la toți cei desprinși de biserica cea de la început, și le spun:

O, veniți acasă, veniți înapoi, veniți în biserica una sobornicească și apostolească, veniți către părinții cei plini de har și de Duhul Sfânt, care au așezat pe piatra ei biserica Mea la începutul ei! O, că ați plecat de la părinți și ați părăsit calea ca niște fii risipitori, chiar dacă ziceți mulți din voi că sunteți cu Hristos, câți dați să mai spuneți încă așa. O, nu puteți spune așa, căci voi sunteți potrivnici acum, și nu mai aveți ce mânca din cer, și tot nu vă întoarceți la părinți, la cei ce au așezat casa Mea pe patru stâlpi pentru zidirea împărăției cerurilor pe pământ precum în cer, nu cum faceți voi acum, de v-ați desprins și v-ați făcut alți stăpâni îmbrăcați în păstori, dar care au dezbinat turma și au rupt-o bucăți, bucăți, așa cum este ea până azi, căci voi n-ați vrut să fie pe pământ precum este în cer, împărăția lui Dumnezeu, și de aceea v-ați dorit libertatea, și i se spune acestei stricăciuni *„libertate de credință”*, fiecare cum și ce își alege să creadă.

O, și iată de ce vin Eu pe pământ cuvânt, și vin să-Mi adun în staul oile care s-au pierdut aproape de tot prin toți spinii și prin toți ciulinii, prin toate prăpăstiile căzute, o, și cum să nu vin și să le întind mâna ca un Păstor!

Eu sunt Iisus Hristos Cel înviat și sunt viu în vecii vecilor și vin pe pământ cuvânt, căci Tatăl Mă trimite să vă grăiesc și să vă întreb: O, de ce v-ați lepădat de biserica cea dintâi și de așezarea ei cea dintâi? O, de ce ați trecut peste părinți și v-ați făcut singuri cârmă și viață? O, iată ce ați făcut! V-ați făcut rost de un alt fel de mers cu Dumnezeu. Era bine așezat mersul cu Domnul al omului creștin. O, ce să fac cu voi și pentru voi acum? Vin să vă grăiesc și să vă înalț mintea spre cer, spre Mine, Cel înălțat la Tatăl după ce am înviat, și am stat patruzeci de zile încă după învierea Mea.

Iată, mulțime de obiceiuri v-ați ales, fiecare cum ați voit, și nu mai seamănă urmașii cu părinții cei dintâi ai bisericii Mele, cu cei care au plătit și au pecetluit cu sângele lor mersul omului cu Dumnezeu, calea creștinilor de după ei.

O, de o mie de ani încoace s-a tot vopsit turma care-și zice creștină încă, și s-au tot despărțit în dreapta și în stânga cei cu nume de creștini, căci unii au rămas statornici, iar alții mulți au ieșit mânați de diavolul vrăjmaș, care dezbină mereu, o, și n-au mai ascultat de Dumnezeu, Care să le spună când fac rele, când își fac idoli la care să se închine, căci de aceea s-au desprins, ca să facă rele s-au desprins, și iată, fac rele, că au pățit ca Lucifer, care a căzut dintre îngerii luminii, o, și nu este creștină Europa, așa cum se pretinde ea că este, și am doar câteva țări rămase în dreapta credință, dar se duce luptă împotriva lor ca să le fie murdărită și lor fața și slava.

O, și iată de ce vin cuvânt pe pământ! Vin și stau de veghe la hotarul dintre lumină și întuneric și stau cu cetele cerești, cu sfinții și cu îngerii stau de veghe, cu armata cerului

stau pentru ocrotirea averii Mele, pentru ce este al Meu, și grăiesc cuvânt cu putere, și cu el împlinesc veghea, și cu el rostesc ca să împlinesc ceea ce rostesc.

Așa cum M-am suit la Tatăl, în cerurile nevăzute ridicându-Mă pe nori, tot așa vin. Vin precum am fost văzut de ucenici ridicându-Mă sus, lângă Tatăl, după ce le-am făgăduit lor pe Duhul Sfânt ca să rămână cu ei și să le dea lor de la Dumnezeu, iar Eu să stau tainic lângă ei și lângă urmași până la sfârșitul timpului, așa cum le-am promis că voi fi și că iarăși voi veni, așa cum cei doi martori de sus veniți în clipa înălțării Mele la Tatăl le-au spus lor că iarăși voi veni.

O, e zi de praznic de înălțare a Mea în locașurile cerești lângă Tatăl, de unde iarăși vin acum și cuvintez peste pământ, iar cuvântul Meu cel grăit are putere de împlinire, chiar dacă este disprețuit și neluat în seamă, dar puterile cerești îl iau și îl pun în lucru și lucrează ele tot cuvântul care iese din gura Mea.

Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și am cuvântat peste pământ în zi de praznic sfânt. Și pun pecetea numelui Meu cel nou peste cuvântul pe care îl grăiesc, căci numele Meu cel nou acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

15/28 mai 2020

Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Soborul sfinților părinți a întărit mersul creștinilor prin vreme de furtună. Rugămintea Domnului către păstorii de azi ai bisericii.

Această lucrare de cuvânt hrănește cerul de sfinți și de îngeri, și hrănește pe pământ pe cei hrăniți de Dumnezeu, și pe care Tatăl Meu Savaot Mi i-a dat și Mi-i dă din lume ca să-i hrănesc pe ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care se coboară din cer pentru viața lumii, precum este scris.

Cuvântul lui Dumnezeu este mana care se coboară din cer pe pământ, și este pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ hrană, căci Eu vin cu sfinții și cu îngerii, vin cu cerul, nu vin singur.

Vin cu casa Mea și cu casnicii Mei, o, și așa l-am învățat pe poporul care vine după hrana Mea la izvor, și i-am spus să nu umble pe pământ fără casă, să ia casa cu el când umblă i-am spus, că pământul este stăpânit de fiii oamenilor, de cei ce nu caută și nu iubesc pe Dumnezeu, și vai celui ce umblă descoperit, și fără adăpost ceresc când umblă el pe pământ printre fiii oamenilor!

O, e zi de sărbătoare de pomenire a sfinților Mei purtători de Dumnezeu, și care, prin harul lui Dumnezeu de peste ei și prin viața lor sfântă și prin dragostea lor mare pentru adevărul cel din cer pe pământ, au pus temelie de neclintit casei lui Dumnezeu, bisericii sfinților, călăuziți ei de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care cârmuiește lucrând prin sfinții lui Dumnezeu, prin biserica lui Dumnezeu, căci sfinții înseamnă biserica lui Dumnezeu, și iată cuvânt adevărat, că nu biserica a dat pe sfinți, ci sfinții au însemnat biserica în toată vremea de sub cer, iar altfel să nu se laude cei cu nume de biserică peste ei dacă nu sunt ei sfinți, dacă nu sunt ei biserică a Duhului Sfânt, prin Care să lucreze și să cârmuiască Dumnezeu peste pământ și peste oameni pentru împărăția cerurilor cu oamenii, așa cum au lucrat părinții cei sfinți la început ca să așeze ei pe temelie tare împărăția lui Dumnezeu între oameni pe pământ, și care în toată vremea și-a aflat vrăjmași mari dintre fiii oamenilor, care nu vor peste ei împărăția lui Dumnezeu.

Am la masă de cuvânt pe sfinții cei de la începutul bisericii Mele, pe părinții care s-au adunat în sobor în vreme de mare furtună asupra bisericii Mele, vânt dușman dinăuntru și din afara trupului ei, căci cine nu stă sfânt și frumos în trupul bisericii Mele, acela stârnește furtună și dureri și ispite și diavoli, dușmani din afară, dar sfinții bisericii au lucrare de veghe mereu peste ea și-și păzesc casa și strigă la Dumnezeu să vină El să biruiască mereu furtuna și să aducă pacea în casă.

O, așa am făcut și Eu, Domnul, când am văzut furtuna gata întețită peste ucenicii Mei, dați Mie din lume de Tatăl ca să-i păzesc de furtuni, de dușmani, dar când furtuna a lovit greu ca să Mă ia pe Mine de lângă ei, Eu am îngenuncheat, și prin lacrimi i-am încredințat Tatălui pe ai Mei și M-am rugat Lui pentru ei, pentru paza lor de cel rău ca să nu piară ei, și să rămână mărturisitori ai Mei pe mai departe în lume și să ducă ei lumina Mea până la margini, așa cum au făcut și sfinții părinți când s-au adunat în număr mare în sobor și au anatemizat toate eresurile primejdioase, care băteau peste biserică, și au întărit ei mersul cel adevărat și sfânt al creștinilor de atunci și de după ei prin vreme, și s-a pecetluit adevărul dumnezeiesc prin biserică și mersul cel curat al turmei, iar aceste legi sfinte au avut puterea să țină pe făgaș lucrarea lui Dumnezeu peste pământ prin biserică, o, și nu trebuie, nu este voie, nu trebuie scos nimic, nimic de la temelia pusă să stea pe ea biserica de pe pământ, căci casă pe patru stâlpi tari este zidirea bisericii, iar altfel nu poate sta ca să nu cadă ea.

Viața creștină nu este ca viața cea lumească pe pământ, și este ca în cer viața celor ce sunt fii ai lui Dumnezeu prin biserică întărită prin sfinți. Viața celor ce sunt ai lui Dumnezeu pe pământ este ca și a Mea, cu post și cu rugăciune, cu îngenuncheri mereu, cu umilință trăită și cu smerenie lucrată tot timpul.

Este scris în Scripturi că înaintea tronului Domnului stau în cer în cupe de mare preț rugăciunile sfinților, care țin lumea și pământul ca să nu se clatine, și iată, am la masa de azi pe sfinții părinți, pe cei ce au întărit pe temelie cerească biserica Mea și au lăsat peste ea cârmă tare și scrisă, sabie cu două tăișuri ținând ei în mâini, și așa este slava cuvioșilor Mei, precum este scris.

O, nu oricum este de vegheat peste biserică, iar sfinții părinți au vegheat cu Duhul Sfânt și cu lucrarea Lui peste ea și cu sfinte rugăciuni spre cer în vremi de ispite și de eresuri. Azi însă nu mai are cine să vegheze pentru sfințenia bisericii și a fiilor ei, că iată, de aproape șaptezeci de ani nu mai are patru stâlpi tari biserica Mea, căci unul din ei a fost mișcat din loc chiar de cei ce stăpâneau atunci biserica, o, și așa se întâmplă când se ivesc stăpâni, care nu vor să fie slujitori, ci stăpâni vor să fie peste biserica lui Dumnezeu, iar de atunci postul sfinților apostoli abia se mai ivește în filele din calendarul creștin, căci s-a umblat fără teamă la rădăcina pomului, că așa a voit lucrarea lui antichrist, și care a găsit păstori fără de veghe și i-a făcut să schimbe așezarea sărbătorilor sfinte, căci știe omul antichrist cum să facă atunci când vrea să lovească în casa lui Dumnezeu, că îl leagă pe cel tare, pe cel din frunte, și face apoi risipire și clătinare și prigoană, face ca lupul care pătrunde peste oi, așa cum a fost și atunci, de au căzut sub chinuri preoți plini de har și creștini, dați pe mâna prigonitorilor, și jalea a cuprins toată țarina creștină atunci, și cea mai lovită a fost atunci țara română, țara Mea de azi, în care Mi-am așezat masă de cuvânt și râul vieții curgând din tronul Meu peste pământ, ca să afle popoarele susurul cel

blând și milos al apei vii, al cuvântului care iese din gura Mea ca să păstoresc cu el în vreme de mare lipsă de păstorire.

Eu Însumi vin și păstoresc, precum este scris să lucrez, și am înaintea Mea rugăciunile sfinților care stau la temelia bisericii Mele, și de aceea fiecare creștin care aduce la cer rugăciunea lui trebuie să se roage la sfinții cei mijlocitori în cer pentru ei și să spună apoi: *„Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi miluiește-ne pe noi!”* Iar poporul cel de azi, urmaș al celor de la început ucenici ai Mei și sfinți ai bisericii lui Hristos, trebuie să spună ei lui Dumnezeu Tatăl: *„O, Tată, pentru rugăciunile Fiului Tău Iisus Hristos Mielul, miluiește-ne pe noi și păzește-ne de lume și de cel rău din lume, ca să fim ai Tăi până la sfârșit, și să ne ții sub ocrotirea Ta de Tată, căci vremea este aspră și este cu dușmani”*.

Celor de azi, care stau peste biserică, le spun lor și-i rog cu aplecare, îi rog să caute cumva să se adune într-un gând sfânt să-Mi repare cămășuța ruptă, o, că e ruptă bucăți cămășuța Mea, și nu mai este cine s-o repare, decât bunăvoința lor, dacă vor.

O, n-am de unde să mai iau un împărat de pe tronul lui și să Mă descopăr lui ca atunci, și ca să adune el soborul bisericii și să repare pe cele sfâșiate ale vieții creștine din biserică. Era atunci cu sfinții părinți în sobor împăratul, era Constantin împăratul, căruia M-am descoperit ca să-i întăresc biruința peste păgâni, și a biruit el pentru slava bisericii Mele, a biruit prin sfinții bisericii, și care stau acum pe scaune înaintea tronului Domnului, precum este scris, și care se roagă neîncetat pentru viața creștinilor de pe pământ, pentru cei din necazul cel mare, căci viața fără Dumnezeu a lumii e cel mai mare necaz care poate bate peste pământ, și care trebuie să scoale la veghe sfântă biserica Mea, casa Mea, și pe cei ce sunt pe pământ fii ai lui Dumnezeu, iar rugăciunile sfinților Mei vor birui toate eresurile, toate fărădelegile, și vor ajunge și de pe pământ rugăciuni sfinte înaintea Mea și vor lucra ele pentru cei ce sunt ai Mei pe pământ.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, împarte-Mi cuvântul și cheamă-Mă să stau lângă tine ca să poți pentru Mine și ca să pot pentru tine și să grăbesc slava Mea și lumina ei peste pământ, căci rugăciunile sfinților Mei Mă îndeamnă și Mă întreabă mereu: *«Doamne, până când? Doamne, scoală-Te să împărățești și ca să-Ți cântăm slava biruinței, o, Doamne!»*

O, M-am sculat și Mă scol și sunt cu slavă de cuvânt peste pământ și pregătesc slavă și odihnă sfinților Mei.

Să fie credință în cuvântul lui Dumnezeu! Eu sunt Mielul Care biruiește, iar cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământ acum, vor cânta, vor cânta cu sfinții cântarea biruinței Mielului lui Dumnezeu, vor cânta și se vor odihni de așteptare, o, și va fi frumoasă, va fi frumoasă biruința Mea, dar și ei, o, și ei. Amin, amin, amin.

18/31 mai 2020

Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și maica sa, Elena

Lucrarea întăririi bisericii pe vremea împăratului Constantin. Îndemn pentru ieșirea creștinilor din lume. Sfântul împărat Constantin îndeamnă pe împărații pământului la ascultare de Dumnezeu.

În zi de mare sărbătoare creștinească Mă așez cu slava cuvântului Meu în cartea Mea cea de azi, deschisă ea pe vatra și pe masa neamului român, că am deschis-o Eu Însumi, precum este scris de Mielul lui Dumnezeu Care desface pecețile cărții, și se numește cartea aceasta Evanghelia Mielului și se vestește ea de la margini la margini cu venirea Mea și cu ziua cercetării fiecăruia mai înainte de sfârșitul fărădelegii lumii, că vine, vine sfârșitul fărădelegii, care și-a umplut până pe dinafară cupa. Dar mai întâi Evanghelia venirii Mele strigă la pocăință tot omul, ca să nu vină pe neștire plata cea pentru faptele vieții, că Eu, Iisus Hristos, am murit pentru fiecare om care vrea să aibă parte de mila Mea, de multă mila Mea, de împărăția care vine pentru cei ce sunt creștini sfinți pe pământ, pentru cei ce se sfințesc ca să iasă ei întru întâmpinarea Mea.

O, pace ție cu Domnul, pace ție, popor al cuvântului Meu! Și avem la masa cuvântului de azi oaspeți de seamă dintre cei sfinți ai oștirilor de sfinți.

A fost odată un împărat creștin, Constantin, și este el acum între cetele de sfinți și are trecere la Dumnezeu așa cum a avut și pe pământ, că l-am trezit pentru credința în Fiul lui Dumnezeu și i-am arătat semnul crucii ca să-l cunoască el și norodul său și armata împărăției lui, și l-am întărit cu harul biruinței de sus și a doborât el puterea cea păgână a împăraților potrivnici creștinilor Mei, și l-a slăvit pe el apoi neamul creștinesc scăpat de sub împărații păgâni, o, și am făcut lucrare sfântă pe pământ cu acest împărat credincios, că a adunat el pe sfinții părinți ai lumii credinței creștine și s-a așezat carte pe pământ pentru mersul cel drept al bisericii Mele, și apoi Mi-am ridicat sus la vedere crucea răstignirii Mele, și am lucrat aceasta prin el și mama sa, împărăteasa Elena. Și Mi-am arătat în acești împărați biruința Mea asupra împăraților păgâni și asupra dușmanilor bisericii Mele, care se tot ridicau ca să lovească dinăuntru și din afară, o, și s-au așezat anateme asupra hulitorilor de Dumnezeu și a tuturor încercărilor eretice ale minților trufașe, care dădeau să umble să iscodească Ființa Fiului lui Dumnezeu, îndemnați ei de lucrarea antichristă, care umblă până azi la slava și la adevărul dumnezeiesc al Unuia Dumnezeu în trei fețe, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și de atunci se botează oamenii în legea creștină sub acest nume, așa cum Eu, Domnul Iisus Hristos, am rostit peste ucenicii Mei acum două mii de ani să vestească pe Hristos și faptele Lui și să boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe cei ce vin la pocăință și la credință, și care au ca semn îmbrăcarea în Duhul Sfânt, semnul creștinilor adevărați, iar Eu, Domnul, lucrez în vremea aceasta și împart Eu Însumi cuvântul vieții veșnice și-i chem la Mine pe cei împovărați de păcate, și vreme de har dăruiesc celor ce se dau lui Dumnezeu mai înainte de sfârșitul fărădelegii de pe pământ, ca să se arate apoi împlinirea cuvântului Scripturii pentru cerul cel nou și pământul cel nou și pentru lucrarea Noului Ierusalim între cer și pământ, precum este scrisă săvârșirea tainei lui Dumnezeu.

Voi, fiilor care-Mi primiți în carte cuvântul și-i dați mers peste pământ, așezați-vă acum sub binecuvântarea Mea și pregătiți înaintea Mea și înaintea poporului hrănit de cuvântul Meu de azi, așezați praznicul Duhului Sfânt, că a sosit, s-a apropiat duminica Rusaliilor, când venea poporul la izvor aici pentru praznic sfânt. Acum însă așezați masă de praznic și luați corăbiuța și mergeți voi la cei ce veneau aici sub cort, și împărțiți voi din bucatele praznicului pentru vii și pentru adormiți, iar Eu le voi împărți lor glasul cuvântului Meu în ziua cea de praznic și le voi da ca întotdeauna, din cer le voi da, căci vremea de acum e strâmtorată pentru umblat pe cale, și e binecuvântată pentru statul cel cuminte, departe de duhul lumii și de mersul ei cel depărtat de Dumnezeu.

O, cât de dor Îmi este să vrei să ieși din lume, măi po-

porul Meu! Voiesc să-Mi săvârșesc lucrarea, dar tu umbli prin lume și-Mi frânezi lucrul pe care-l am de împlinit, când tu nu ții seama cu inima de hotarul dintre tine și lume, că lumea are vinul ei amar, desfrâul și toată fărădelegea, și-și face rost de plată după fapte, iar Eu am strigat mereu: *«Ieșiți din lume, fiilor! Ieși, poporul Meu, ca să nu bei din vinul lumii!»*, că dacă tu nu vrei să stai întru Mine iei din ceea ce face lumea, mergi pe unde merge lumea, stai amestecat pe cale cu ea și cu duhul ei, cu mersul picioarelor tale umblând fără hotar între tine și lume, iar dacă nu pentru Mine mergi când mergi prin lume Eu sunt încurcat de tine să fac curat pe cale de duhul și de păcatul din lume.

O, am lăsat să meargă minciuna peste pământ ca să te deprind pe tine să stai în ograda ta, în gospodăria ta, ca să te înveți să stai neatins cu lumea ca să pot Eu, Domnul, să-Mi fac loc cu vremea curățirii, sau a sfințirii, cum or vrea oamenii lumii să-și aleagă, fiindcă este scris: *«Cine este nedrept sau întinat, să stea așa dacă vrea așa, dar cine vrea cu neprihănirea, așa să stea și mai departe, iar cine este sfânt, să se sfințească încă, fiindcă Eu vin curând ca să dau fiecăruia după fapta lui, și ferice va fi de cel ce-și spală veșmântul ca să aibă drept la Pomul Vieții, iar cei ce fac faptele minciunii și ale trăirii ei rămân afară»*, precum este scris.

Așadar, vin Eu cu solii Mei și aduc binecuvântare la tine acasă, fiule creștin, dar tu să te grăbești să-Mi fii Mie plăcut pentru statul tău lângă Mine, pentru întâlnirea ta cu Mine mereu, o, că am privit mereu peste viața ta, peste împlinirea pe care ți-o cer în vremea aceasta de venire a Mea pe pământ cuvânt, și am văzut șchiopătare în mers la mulți din cei ce veneau la zile de praznic aici.

O, așezați-vă să împliniți voia Mea, fiilor, căci veșmântul trebuie să vă fie întreg și nepătat, și cereți Domnului ajutor ca să puteți sluji cu întregire mersul după Domnul, căci neîmplinirea cuvântului Meu întru totul este neascultare de Dumnezeu, fiilor, iar Eu vin și vă rog: fiți cu frică, stați în ascultare, că neascultarea este cu cei mincinoși față de Dumnezeu, iar Eu voiesc să fiți cu credincioșie pe calea spre Dumnezeu, numai să puneți voi hotărâre întreagă, fiilor.

Iată, acum împăratul creștin Constantin stă lângă Mine la masă de cuvânt și este mărit de cetele de sfinți ca unul care a biruit pentru creștini pe pământ și pentru pecetluirea dreptei credințe pe mai departe a neamului creștinesc până la sfârșitul timpului, iar biserica Mea și viața ei și mersul ei nu vor fi biruite, și vor fi pe vecii.

Și pace ție la masă cu Mine și cu poporul cuvântului Meu, o, apostol iubit al ascultării de Dumnezeu, că M-am descoperit ție și M-ai ascultat întocmai, și te-ai plecat sfinților părinți și ai așezat sub sigiliu împărătesc temelie tare și de neclintit bisericii Mele, o, și ai loc mărit între sfinții cerului, căci creștinii bisericii sunt cei ce moștenesc cerul, iar tu ai pecetluit calea pentru cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ prin biserică, prin calea care arată spre împărăția lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ!

— O, Stăpânul meu și al neamului meu, eu am fost și sunt împărat al neamului Tău creștinesc, neamul care poartă numele Tău, nume din numele Tău luat și purtat, iar neamul Tău este neamul meu, căci eu sunt al Tău, fiindcă Tu m-ai făcut creștin, și împărat creștin am fost pentru turma Ta, și am ridicat biserici înaintea Ta ca să Te slăvească în ele neamul creștinesc. Iar ca să nu se abată turma creștină de la legile sfinte, am strâns în sobor părinții cei sfinți ai bisericii și au rostit ei adevărul Tău și au dat deoparte eresurile și pe cei ce le născoceau, cu duhul lor trufaș umblând ei de colo-colo ca să clatine adevărul cel despre dumnezeirea Ta, o, Fiule al Tatălui ceresc, Cel una cu Tatăl în veci de veci, iar cine n-a avut credință cu care să Te cunoască și să Te slăvească de Dumnezeu adevărat, aceia și-au luat și-și tot iau plata după fapte, dar Tu vei rămâne Mântuitorul neamului creștinesc și Păstorul Cel cu crucea și hrănitorul sufletelor lor, iar noi toți, slujitorii Tăi din cer, stăm uimiți de măreața lucrare a cuvântului Tău peste pământ în acest timp, Doamne, dar stăm și așteptând înfiorați de dor biruința Ta asupra lucrării lui antichrist, omul care se vrea cu față și haină creștinească, dar el este lupul care caută spre turma Ta, că știe că Tu vei birui minciuna lui și pe satana, tatăl minciunii și tatăl lor, al celor mincinoși, o, și este în mare încordare omul antichrist, ca și duhul trufiei lui și al slujitorilor lui, iar eu ajut din cerul de sfinți lucrarea Ta de azi, și armata cerească e zi și noapte la veghe și la luptă pentru Tine, Doamne, și pentru turma Ta, pentru biserica Ta pe pământ, și prin care Tu să biruiești pentru Tine și pentru ea.

O, nu mai ai conducători pe pământ, cu care să-Ți sprijini biserica și mersul ei și biruința ei asupra lui satana. O, nu mai ai, Doamne, oameni credincioși pentru Tine, și cu milă pentru turma creștină, așa cum am avut eu milă de ea și de ranele părinților sfinți, care au suferit de la păgâni bătăi și defăimări și mucenicie, Doamne. Acum sunt puși de oameni fără Dumnezeu toți cei care vin pe scaunele de domnie peste popoare, o, și nu mai ai cu cine să Te sprijini, Doamne, dar iată-ne cu Tine venind și lucrând și cuvântând peste pământ prin cartea Ta, prin venirea Ta cu sfinții, Doamne! O, slavă Ție că împărătești și că neștiut de împărații pământului stai și cârmuiești Tu cu slava cuvântului Tău, Doamne, răsturnând sfaturile căpeteniilor și defăimând gândul lor trufaș împotriva Ta, ca să fie numai ei mari peste pământ, dar Tu îi rușinezi pe ei pe toți.

O, numai Dumnezeu este mare, numai El poate totul, așa vă spun eu vouă, celor ce vă credeți că sunteți împărații pământului, căci eu am fost împărat, dar m-am dat lui Dumnezeu, Care m-a chemat, și am luat de la El să ascult și să lucrez. Voi însă stați fără Domnul, Cel atât de dovedit Dumnezeu adevărat de două mii de ani prin sfinții Lui de după învierea Lui din răstignirea pe care împărații pământului au lucrat-o Lui atunci. El însă S-a sculat prin înviere, ca să înțeleagă apoi mai-marii de pe pământ și să se plece Celui ce împărățește din cer pe pământ, dar dacă duhul trufiei robește sub el duhul împăraților, o, nu mai are mult de lucrat acest duh omenesc, fiindcă Iisus Hristos este Împărat biruitor pe veci de veci și cheamă la căință și la Sine pe cei ce nu se apleacă sub cruce așa cum m-am aplecat eu, așa cum am fost eu chemat de Dumnezeu să-I fiu slujitor supus și credincios, o, și am ascultat și am fost supus, iar El m-a mărit pe pământ, și în cer apoi, o, și așa să faceți și voi, cei ce nu vă aplecați acum sub crucea Lui, o, și uitați-vă ca să vă luați după mine, după lucrul meu cu Hristos, cu Cel ce a înviat și S-a arătat lumii Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat pe veci de veci.

Iar Tu, Împărate Doamne, fă să ajungă la inima împăraților pământului duhul cuvântului meu și puterea lui cerească de împărat creștin, slujitor lui Hristos pe pământ, și slavă Ție pentru lucrul meu de azi lângă Tine, în cetatea cuvântului Tău de pe meleagul neamului român, neamul întoarcerii Tale iarăși de la Tatăl la oameni.

— Slava Mea cu voi este slava voastră cu Mine, o, sfinți ai cerului Meu cu care

stau deasupra pământului, că stau cu armată cerească deasupra, și mai ales aici, deasupra neamului român, unde Îmi am coborârea în cetatea cuvântului Meu.

E zi de mare sărbătoare în cer între sfinți pentru neamul creștinesc de pe pământ, și care a umplut cerul de sfinți în toată vremea cea de după învierea Mea și până azi, și până mâine, că neamul purtător de cruce este neamul cel biruitor pentru cer, și în cer apoi neamul lui Hristos, cinstitor al crucii și următor al sfinților părinți, al celor care au așezat pe temelie sfântă și tare viața neamului creștinesc pe vecii.

O, dacă s-ar așeza la loc cele ce au fost clătinate ale vieții bisericești, ar fi biruință mare asupra diavolului și asupra omului antichrist, care s-a strecurat în lucrarea bisericii și a dat poruncă diavolească pentru strămutarea sărbătorilor creștinești. Dar am însă mulți, mulți, am dintre cei ce stau bine și cu frică pe temelia cea dreaptă, și cu aceia Eu, Domnul, voi birui pentru Mine și pentru ei, căci este scris că Eu voi fi biruitorul.

Acum învăț pe poporul cuvântului Meu și-i spun lui așa: Să fii cuminte, popor al Meu după credința ta în venirea Mea cuvânt pe pământ acum. O, și te voiesc și după fapta cea întreagă să fii tu popor al Meu, ori de pe unde ești și lucrezi lui Dumnezeu cu viața ta, cu ascultarea ta de Dumnezeu, că vin cuvânt spre tine ca să te învăț cum să stai înaintea Mea, popor dorit de Dumnezeu. O, caută tu în cartea cuvântului Meu dorința Mea cea pentru viața ta cu Dumnezeu și sfințește-te tot mai mult pentru Domnul Dumnezeul tău, și lucrează-ți ogorul cu mânuțele tale ca să ai hrană și ca să nu te îngrijești de viața ta când Îl asculți pe Dumnezeu. Dar lucrează-ți și ogorul inimii și cere-Mi Mie pentru el, că dacă Duhul Sfânt nu este El lucrarea inimii tale se face urâtă inima ta, căci cei fără Dumnezeu întreg în ei nu sunt frumoși, o, și ți-am spus mereu asta, și v-am spus la toți: *„Fiți frumoși, fiilor, fiți ca Dumnezeu!”*

O, popor hrănit din cer, nu te mâhni că nu vei fi cu trupul aici în zi de praznic de Rusalii, ci stai întru Mine cu sufletul și cu slavă pentru Domnul pe buzele tale și ai răbdare și cheamă-Mă cu zilele Mele și cu biruința Mea cea prin ascultarea ta de Dumnezeu, iar acum vor veni la tine solii Mei și-ți vor aduce din binecuvântarea mesei de praznic ca și cum ai fi aici în ziua prăznuirii Duhului Sfânt.

Inimii tale îi dau binecuvântare de călătorie aici, fiule, și toate inimile laolaltă să fie întru Hristos în zi de praznic de Rusalii, căci Eu sunt peste tot pe unde am popor credincios venirii Mele de azi cuvânt peste pământ.

Și aceasta am avut acum de spus poporului hrănit cu cuvântul gurii Mele.

O, pace vouă, celor ce pregătiți praznicul și împărțirea lui și binecuvântarea lui pentru cei vii și pentru cei adormiți, care vor fi aici cu duhul în zi de praznic de Rusalii ca să ia mângâiere!

Duhul Sfânt ne ține una mereu pe toți cei care trăim întru Dumnezeu, și vine vremea nedespărțirii pentru cei ce se pregătesc pentru ea și se gătesc să fie asemenea Mie, și care Mă vor vedea, și toți cei ce se sfințesc pentru Mine Mă vor vedea cum sunt, o, Mă vor vedea, fiilor, precum este scris. Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2020

Duminica Rusaliilor. Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Semnul coborârii Domnului cuvânt este adierea de vânt. E vremea prielnică de duh de rugăciune. Va veni iar o zi de Rusalii ca atunci, pentru mărturisirea lucrării cuvântului din vremea de azi. Îndemn pentru viață vegheată și nepăcătuire.

Vin cetele cerești la sărbătoare, vin în cetatea cuvântului Meu pe pământul neamului român.

Vin cete-cete oștirile de sfinți și de îngeri, și li se face primire frumoasă la praznic de Rusalii, cum este aici acum pregătirea pentru sărbătoarea Duhului Sfânt.

Se așează acum oaspeții cerești deasupra aici, și privesc peste cetate și se apleacă înaintea iubirii cu care sunt întâmpinați mereu cei din cer aici. Plutește Duhul, plutește mângâierea, iar șoapta cuvântului Meu dă de știre la porți că vine Domnul cu sfinții și așează în cartea Sa de azi praznicul Duhului Sfânt.

Cine are urechi de auzit cu ele vuietul de vânt al coborârii Duhului cuvântului, și apoi adierea lui, pe care Eu Domnul, vin cuvânt pe pământ? Pe șoapta lină a cuvântului Duhului Sfânt Îmi las cuvântul peste cetate, și acesta este semnul că vine Domnul și-Și lasă cuvântul în carte.

O, pace peste cetatea cuvântului Meu în zi de praznic de Rusalii! Și pace vouă, celor din cetate, și care ați gătit sărbătoarea cea pentru Mine cu ucenicii Mei, serbați acum de oștirile cerești, o, că au fost ei îmbrăcați în Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii acum două mii de ani ca să vestească de la margini la margini pe Hristos Cel înviat, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, martori ai învierii Mele, după ce au fost ei martori atâtor semne și minuni cerești, cu care a fost să Mă dovedesc că sunt Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ, și apoi M-am ridicat de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât ca să vin și să Mă nasc ca omul și să cresc și să primesc răstignire pe cruce și să înviez întru slavă, și iarăși să merg lângă Tatăl, dar nu înainte de a le face lor făgăduința că le voi lăsa pe Duhul Sfânt ca să fie cu ei, și ca să le dea de la Mine mereu până la sfârșitul timpului. O, și așa a fost, că a venit Duhul Sfânt, a venit cu putere peste ei, cu vuiet ca de furtună pornită deodată, de a răvășit liniștea Ierusalimului, și apoi ei au primit limbi noi și au lăsat peste cetate mărturisirea despre Hristos Cel înviat din răstignirea făcută de preoți și de arhierei și de farisei, care M-au dat să fiu pus pe cruce, o, și au îndemnat ucenicii Mei pe tot norodul la pocăință și la primirea Duhului Sfânt, ca semn al încreștinării lor întru Hristos, și mare a fost minunea zilei de Rusalii, și mare este până acum această sărbătoare, și hram al cetății Mele aici este această zi sfântă, o, și Ni s-a făcut primire frumoasă aici, acum, și punem masă de praznic, și Duhul plutește și mângâie și unește cerul și pământul aici.

Voi, muncitorii Mei, voi ați trudit, fiilor, și ați pregătit praznicul Duhului Sfânt și ați mers și ați împărțit binecuvântarea la poporul care venea aici, la praznic de Duh Sfânt. Iar acum, sub slava pregătirii cu care ați primit pe cei din cer cu gătirea frumoasă a popasului pentru Noi, o, acum așezați-vă cu ucenicii Mei la masa lor de serbare, fiilor. Ei au vegheat și v-au privit munca și pregătirea făcută pentru întâmpinarea la serbare, și sunt ei acum aici cu voi, sunt toți cei de atunci, care au mărturisit venirea Duhului Sfânt în chip de limbi sfinte, cerești, și cu care au uimit Ierusalimul și pe toți oaspeții aflați

acolo atunci, o, și ce frumos, și cu ce duh tare i-au îndemnat ei pe toți la pocăință, după ce le-au amintit păcatul cu care s-au ridicat pentru răstignirea Mea și că am înviat și că sunt Dumnezeu adevărat!

O, fiilor, Eu le-am promis la ucenici că vor sta pe douăsprezece scaune și vor judeca peste semințiile lui Israel, iar în ziua aceea au făcut ei aceasta și le-au spus la toți cei care M-au răstignit că Eu am fost Fiul lui Dumnezeu, iar ei să se pocăiască, o, și erau ucenicii Mei tot o lucrare cu Duhul Sfânt peste ei mereu, și lucrau ca și Mine, semne și minuni, așa cum le-am spus că vor lucra, și că nu vor fi vătămați chiar dacă vor bea băuturi otrăvitoare, chiar dacă vor prinde cu mâinile șerpi, iar Eu eram cu ei cu numele Meu, sub care ei lucrau și mărturiseau adevărul că Eu sunt Hristosul.

O, iată sărbătoare dulce, iar voi, muncitorii Mei pentru toate câte am Eu să lucrez prin voi, așezați-vă acum, o, așezați-vă cu ucenicii Mei la masă de praznic sfânt, iar inimile celor ce se strângeau aici în ziua aceasta sfântă sunt adunate aici mai mult decât atunci când veneau cu trupul la serbare. În duh și în adevăr sunt ei aici lângă voi acum, căci bucatele de pe masă nu mai fac acum unirea și întâlnirea, ci Duhul face una mai mult acum pe frați.

Acum bogăția iubirii cerești este mare, căci iubirea este mai mare când ea tânjește cu rană, cu dor, iar când dorul se sfârșește e semn că iubirea se face mai mică, mai rece, o, și nu-i de glumă, și trebuie întețită iubirea cea pentru Domnul, fiilor, că numai ea este bogăția care îndestulează cu adevărat pe om, iar acum e vremea prielnică de duh de rugăciune, că e vreme de strâmtorare pentru strângere cu trupul în sărbători. Așadar, duh și adevăr să fie rugăciunea poporului cuvântului Meu, adică nu în locuri anume, ci în Tatăl și în Fiul, căci Duh este Dumnezeu, și așa să fie și închinarea spre El, că am spus femeii samarinence la fântână: *«Voi vă închinați la ce nu cunoașteți, noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci din iudei vine mântuirea»*, iar ea a zis: *«Știu că va veni Mesia Hristos, iar El ne va spune toate»*, și i-am zis ei: *«Eu sunt!»* O, și ce ușor a crezut ea că Eu sunt Hristos, ce ușor! Tot așa de ușor le-a fost și celor din cetatea ei, și a lucrat ea apoi pentru mărturisirea lui Hristos, și au lucrat apoi ucenicii Mei peste noroade vestea că a venit Hristos și că n-a fost primit de mai-marii Ierusalimului, care se temeau și spuneau: *«Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei?»*

O, tot așa a fost și în zilele acestea, când Eu vin cuvânt pe pământ și când mai-marii de peste biserică s-au tulburat și au stat de veghe ca nu cumva să creadă în cuvântul Meu de azi cineva dintre preoți sau arhierei că Eu sunt acest cuvânt, dar lucrarea Mea, ca și atunci, tot așa și acum lucrează și merge și hrănește pe cei nehrăniți din cer, o, că n-are cine să le dea dacă n-are din cer, dar vin Eu și le dau, și lucrez cu voi, fiilor, și îi îndemn pe toți să nu vă necăjească cu ale lor, căci voi aveți sarcină grea și-Mi sunteți martori lucrului Meu de azi și venirii Mele cuvânt pe pământ, și iată, Îmi faceți mereu primirea și vin cu sfinții la voi, o, și ce frumos, și ce frumoasă este lucrarea Mea cu voi, și care face atâta mângâiere între cei din cer, fiilor!

Iar acum, dacă ați muncit și ați mers apoi cu masa de praznic către cei ce veneau aici în zile de Rusalii, hai să stăm cu masă de cuvânt și cu ucenicii de atunci ai Mei, și care s-au îmbrăcat în Duhul Sfânt și au grăit despre Mine poporului și mai-marilor din Israel, o, și minunată le-a fost grăirea, și multă a fost ridicarea spre Domnul a celor ce auzeau de la ei despre Mine, și mulți s-au umplut de iubire de Dumnezeu și tot mai mulți, care petreceau laolaltă viața cu Hristos apoi.

O, ucenici iubiți ai Mei și ai Duhului Sfânt atunci, așezați-vă cu graiul în cartea Mea de azi, că sunteți sărbătoriți între cetele cerești cu ziua venirii Duhului Sfânt de la Tatăl la voi. Și pace vouă, pace, fiilor, alături cu cei de azi ucenici ai Mei!

— O, Hristoase Doamne, bine ești cuvântat că ai lăsat peste noi pe Duhul Sfânt, așa cum ne-ai făgăduit mai înainte de vremea crucii Tale, când ne pregăteai pentru lucrul cel mult al vestirii Tale peste pământ, Doamne înviat și mărturisit de noi în toată lumea cu învierea Ta, și apoi lucrând noi în numele Tău atâtea semne mari și minuni, cu care să fim primiți, pentru ca să creadă prin noi în Tine mulți de peste tot pământul, Doamne!

Ne aplecăm cu recunoștință înaintea ucenicilor Tăi de azi, cu care-Ți sprijini mersul, și-i rugăm să deschidă vremea pogorârii Duhului Sfânt peste noi și să pună pe masă frățească vorbirea noastră de atunci peste mulțimi și să fim un duh cu ei acum, aici, așa cum a fost atunci cu noi pe pământul lui Israel, o, că mare îndrăzneală ne-a dat nouă Duhul Sfânt de am împărțit lucrarea Lui atunci cu atâta bogăție de har și de rod adus Ție, Doamne!

Vom sta atenți și vom asculta cu ei alături, și vom aduce pe masă ziua cea de atunci, și va fi bucurie între cei din cer, că ziua aceea a fost o prea măreață zi a Ta cu noi pe pământ, și fi-va ea să vină iar, să vină, Doamne, iar, și să lucreze ea ca atunci mărturisirea lucrului Tău de azi, o, Doamne!

O, e frumos aici, și ne aduce mare bucurie primirea, că am fost primiți frumos, cu simboluri sfinte, Doamne, și cu aer sărbătoresc! Mare mângâiere vom trăi acum, deschizând aici cu ei vremea cea de atunci a Duhului Sfânt coborât peste noi, și care atât de mult ne-a întărit în lucrul cel pentru Tine apoi peste pământ, iar Ție Ți se cuvine toată slava în cer și pe pământ pentru marea și minunata Ta lucrare cu noi, și cu cei de acum, și binecuvântat să fii Tu, Cela ce ne-ai arătat pe noi atunci vase ale înțelepciunii de sus, spre slava Ta cea mare!

Cu aplecare sfântă stăm acum cuprinși în taina sărbătorii de azi, în grădinile Tale aici, unde așa de frumoasă este acum lucrarea îngerească pentru sărbătoarea cea de azi, de care este plin aici, în zi de praznic de Rusalii, o, Doamne!

— O, ucenici iubiți, cetele de sfinți și de îngeri încununează sărbătoarea cea pentru voi acum, aici, cu ziua cea de atunci, și pace vouă cu cei de azi, cu care Eu lucrez pe pământ acum!

Voi, fiilor de azi lucrători cu Mine, deschideți Scripturile acum și împărtășiți-vă de slava cea de atunci a praznicului de Rusalii, și ridicați spre cer bucurie pentru ucenicii Mei, căci întâlnirile frățești trebuie să aibă dor și căutare după Dumnezeu, ca și vorbirile dintre frați, ca și cântările pentru hrana sufletelor lor. Gura omului grăiește mult, prea mult, fiilor, și prea multe vorbește, și nu Se apropie Duhul Sfânt de mintea celui ce are mult și multe de vorbit, de cel ce nu stă în așteptarea Duhului Sfânt așa cum au stat ucenicii Mei, așteptând să vină peste ei grăirea în Duhul Sfânt, și nu grăirea lor.

O, ce bine este să-i placă fiului creștin să stea sub veghe, sub învățătură sfântă ca să nu greșească prea mult, ci să învețe să știe ce să facă cu vremea vieții lui! Când creștinul care se dă lui Dumnezeu nu este sub știrea cuiva pentru calea lui cu Domnul, el face rele de tot felul, și apoi face ascundere primejdioasă pentru el și pentru cei din jur, care-și lucrează ca și el voia, și de aceea caută el să nu aibă veghe peste el ca un fiu al lui Dumnezeu, ocrotit pentru Dumnezeu de cineva sub

știrea căruia să stea cu pașii lui, cu gândul lui, cu lucrarea lui. O, și aceasta nu le-a plăcut celor ce au ieșit din staul, de și-au făcut și își fac pe deplin voia, fie ea și amestecată cu mers după tiparul unui creștin, dar dacă ești cu Domnul și ieși apoi, aceasta ți se pune voia ta, alegerea ta, de care se ține socoteală în cer ca de unul care-și face voia peste viața sa, o, și așa sunt toți creștinii, care doar știu de acest cuvânt al voii lui Dumnezeu pentru voia omului.

O, fiule creștin, ferește-te de păcat! Nu când stau Eu lângă tine, nu atunci să nu faci păcat, ci atunci când zici că nu te vede nimeni, și nici Dumnezeu, și când ar fi să te vadă Dumnezeu ascultând să nu faci păcat, că Eu de aceea am stat ascuns de ochii lui Adam în rai, ca să văd, și ca să vadă și el dacă ascultă. O, și de aceea M-am tras din ochii ucenicilor atunci când M-am înălțat și M-a acoperit norul, ca să văd apoi dacă ei vor asculta și vor face voia Celui ce M-a trimis la ei ca să-i fac pe ei fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

O, fiu creștin, să nu cauți să fii liber de Hristos dacă El stă lângă tine nevăzut de ochii trupului tău! Cel care se vrea liber, pentru ca să facă păcat vrea așa, pentru ca să-și facă voia vrea așa, iar Eu, Domnul, sunt înlăcrimat de la tot omul care nu poate pentru voia lui Dumnezeu cu voia sa, și de aceea am spus Eu pentru cei ce nu știu când fac rău lui Dumnezeu cu voia lor, și am spus: *«Tată, iartă-i, că nu știu ce fac!»*

Vă îndemn spre căință pe voi, pe toți cei care veneați la sărbătoarea de azi aici, și care nu aveți peste voi veghe pentru ca să faceți voia Mea. Luați, fiilor, peste voi povețele ucenicilor Mei, puse atunci peste cei ce voiau cu Dumnezeu în vremea propovăduirii lor peste mulțimi sub semnul și lucrarea Duhului Sfânt, căci ziua aceea a fost zi de pocăință și de botez cu Duhul Sfânt, și tot așa să lucreze și azi sărbătoarea cea de azi. Și pace vouă de la cei din cer, ca să puteți să vă închinați Tatălui Meu în Duh și în adevăr, căci Duh este Dumnezeu, și în Dumnezeu să se închine toți cei ce-și închină Lui viața!

Iar vouă, celor din cetate, vă înmulțesc puterile cele pentru Dumnezeu, și vă aduc mulțumire acum că ați fost să împărtășiți binecuvântarea praznicului de azi, spre mângâierea celor ce au avut parte să ia din masa de praznic acum.

Petreceți acum sub cununa de deasupra, sub slava oștirilor cerești, fiilor, și apoi pace și putere vouă pe mai departe în toate câte lucrați și împărtășiți în numele Meu!

Duhul Sfânt să nu-L uitați din lucrarea voastră, fiilor! Și țineți trează iubirea de Domnul, și îmbrăcați în Duhul Sfânt să vă am, că am nevoie de voi, fiilor, și nu pot fără voi. Și nici voi, o, nici voi, nici voi să nu puteți fără Mine, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 2020

Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților

Schimbarea calendarului prin prinderea în cursă a patriarhului și prin forțare. Lucrarea Domnului prin sfânta Virginia, adormind-o cu somn greu ca pe Adam. Numai iubirea poate ține până la sfârșit frații împreună.

Între cei din cer este pregătire pentru duminică sărbătorească în sobor, duminica tuturor sfinților, iar Eu, Domnul, pun masă de cuvânt de sărbătoare pentru cei sărbătoriți, pentru sfinții Mei, și pentru cei ce sărbătoresc pe pământ, pentru poporul cuvântului Meu, căci în cetatea Mea de cuvânt este acum cu praznic sărbătorită trâmbița Mea Verginica, născută ea pe pământ în duminica tuturor sfinților, o, și ce frumos e așezată ea în mijlocul sărbătorii sfinților Mei, că dulce le este lor lucrarea cuvântului Meu, prin care grăiesc pe pământul român din anul 1955, după ce am pregătit pe Verginica să-Mi fie trâmbiță și să dau prin ea glas cuvântului Meu cel de azi, grăirea lui Dumnezeu peste pământ ca să-Mi ridic spre credință și spre ascultare un popor și să-l învăț pe el aparte să iubească pe Dumnezeu și să păstreze cu sfințenie datinile creștinești, lăsate prin biserica cea de la început pentru cei credincioși Mie, și care-și iau crucea ca să Mă urmeze, ca să facă voia Mea pe pământ, iar Eu să-i hrănesc pe ei din cer cu Duhul Sfânt Mângâietorul și să le întăresc mersul, și ca să-Mi fie ei martori coborârii cuvântului Meu, pentru când va fi să-l scot deasupra și să se știe în lung și în lat că Dumnezeu a coborât și a grăit cuvântul Său cel de la sfârșit de timp în mijlocul neamului român, că a venit această vreme.

O, pace ție, poporul Meu cel de azi pe pământ, pace ție, celui ce ești mai mult sau mai puțin după faptă și după credință popor al cuvântului Meu! O, ridică-te să-Mi asculți cuvântul cu care în ziua aceasta de sărbătoare grăiesc în cer și pe pământ, adică cu cei din cer, și cu tine pe pământ, poporul Meu cel ce ești pe pământ, o, că au sfinții sobor, și iau pentru ei de pe pământ mângâiere și bucurie de la cei care aduc lor mărire și pomenire sărbătorească după datină, duminica tuturor sfinților, iar după ea vine să înceapă vremea postului cel pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților apostoli, și care post a ajuns mic de tot cu vremea sa, după ce în neamul român s-au clătinat de la locul lor zilele de sărbătoare ale sfinților Mei prin mutarea lor de la locul lor din calendar, pierzându-se datina ținerii la timp a lor.

O, am început cuvântul Meu în anul 1955, dar n-am putut face acest anunț pentru ținerea sărbătorilor sfinte la locul lor ca la începutul bisericii Mele, că veneau cumpărători și vânzători de taine printre cei ce se apropiau să audă glasul cuvântului Meu, și a fost să aștept cu răbdare ca un Dumnezeu și să-Mi fac cale prielnică să pot să aduc repararea. Că a venit omul antichrist și a prins atunci în cursa lui pe cel mare de peste biserica neamului român și l-a forțat apoi să facă mutarea, să aducă stricăciunea, să lovească în mersul cel îndătinat al bisericii Mele în neamul român, neamul cel mai greu lovit atunci, cel mai îngenuncheat sub duhul rătăcirii, care a ridicat prigoană peste creștinii de atunci, o, că așa de greu le-a fost la creștini să facă acest păcat cerut de mai-marii bisericii care n-au vegheat pentru viața turmei și au lăsat-o sub prigoana lui antichrist, care avea și care are ca lucrare dezbrăcarea de veșmântul cel sfânt al fiilor bisericii ortodoxe, și pentru care slugile lui antichrist nu se pot odihni din lucrarea lor vrăjmașă pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, am lucrat odată cu această lucrare vrăjmașă și am făcut să se nască atunci pe pământ o fetiță, ca să repar apoi prin ea pe cele lovite de vrăjmaș, o, și am crescut-o pe ea apoi sub taina Mea acoperită și am pregătit-o mult și M-am arătat ei, iar în anul 1955 Mi-am început trâmbițarea prin ea. Grăiam cuvântul Meu cu gura Mea și treceam prin gura ei cu el, și am pus să fie scris cuvântul lui Dumnezeu, ca să-l pot arăta la vreme potrivită și ca să pot împlini apoi cele vestite prin el, și vestirea lui peste tot pământul apoi.

O, popor al cuvântului Meu, ia aminte la grăirea Mea de azi, că-ți grăiesc despre taina cu care am stat și stau în mijlocul tău. Iar dacă au plecat de pe pământ mulți din cei ce au stat la masa Mea de cuvânt în tot acest timp de după anul 1955 și până azi, iată, îi așez acum pe toți înaintea cuvântului Meu, ca să fie la masă toți cei care au băut din acest izvor de cuvânt în toți anii coborârii Mele pentru ca să păstoresc un

popor, și tainic să-i arăt lui lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ, o, că așa era scris, măi poporul Meu.

Sunt aproape o sută de ani de la începutul din plin al prigonirii creștinilor bisericii Mele, al celor care au îndurat atunci clătinarea cea mare, mutarea calendarului sărbătorilor sfinților Mei. S-a născut atunci pe pământ dintr-o familie săracă de toate cele pământești copila Verginica. Eu, Domnul, am luat-o pe ea atunci sub grija puterilor cerești, și mare a fost taina vieții ei pe pământ în vreme de prigoană a datinilor sfinte, iar ea creștea sub privirile cerești ale sfinților Mei, care-i așteptau creșterea, o, și M-am arătat ei și i-am spus că va fi purtată de mânuță și că va fi trâmbița Mea și că va fi să-i fac pregătirea, și i-am făcut pregătirea și am lăsat peste ea darul purtării lui Dumnezeu Cuvântul, grăirea Mea prin grăirea ei, trâmbița lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, lucrarea Mea de trâmbițare prin Verginica a fost taină mare pe pământ, că o făceam să adoarmă în somn greu ca acela cu care l-am adormit pe Adam în rai de am luat din el ca să zidesc femeia, căci Eu îl făcusem pe el întreg la facerea lui, și am luat apoi din el pe femeie și am pus-o înaintea lui.

Somn greu coboram peste trâmbița Mea, de nu mai simțea nimic trupul ei chiar dacă era ars, lovit, înțepat, strivit, și treceam Eu cu cuvântul Meu prin ea și ieșea din ea cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. O, așa M-a purtat ea vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi grăiesc cuvântul Meu, iar suferința trupului și a duhului ei era mare. Curgeau râuri de sudori din ea în vremea grăirii Mele prin gura ei plină de mireasmă simțită de cei ce ascultau cuvântul Meu prin ea, o, și numai Eu știam suferința ei și focul din ea ca să nu-i ardă trupul, o, și se uitau din cer sfinții la lucrul Meu prin ea, și se mirau cu mirare mare oștirile de sfinți, și taina Mea cu Verginica a fost mare pe pământ, măi poporul Meu, și se năștea în multe minți iscodiri și vorbe de colo-colo duse de cei ce veneau și iscodeau, iar ea era luată și dusă la cercetare, la defăimare și la suferință, dar mâna Mea era ocrotitoare peste ea, și o puneam sub pază de îngeri ca să n-o poată doborî prigonitorii și iscoditorii, o, și se uită ea acum din cer dintre sfinți la vremea Mea cu ea pe pământ și o doare, o doare pentru toți cei care n-au avut darul să înțeleagă lucrarea lui Dumnezeu și să ajungă ei să descopere voia Mea, cu care Mă purtam după ei ca s-o priceapă și s-o urmeze ei.

O, fiilor, o, fiilor, cei ce iscodesc cu mintea lor, aceia încă n-au aflat cărarea, chiar dacă au stat și stau aproape de glasul cuvântului Meu, o, că tot iscodesc ei cu mintea după știința cea omenească. Dar cei sfinți ai Domnului, cei treji și așezați cu mintea, aceia surpă iscodirile minții celor ce iscodesc din ascuns tainele lui Dumnezeu și tainele oamenilor sfinți, căci trufia omului iese ca untdelemnul deasupra apei și nu-l lasă pe om să afle cărarea vieții lui, dacă tot iscodește prin cele ale minții lui, sau prin cele din cărți citite. Știut să fie însă că toate cele de la Dumnezeu lucrate și insuflate sunt cele ce întăresc calea creștină și biserica, și sunt ele de folos doar pentru cei ce îi ajută mintea ca să nu se hrănească ei cu duhul trufiei omenești, dar dacă nu știi să culegi, și ce să faci cu culesul, e pentru că nu te ajută mintea decât pentru iscodire, și apoi pentru duhul trufiei și al necredinței ajutată de trufie, și care nu-l poate lumina pe om. Și toți cei care au fost hrăniți cu cuvântul Meu și n-au rămas pe cale până la sfârșit, aceia nu pentru păcatele lor s-au tras în lături, ci din pricina duhului trufiei au căzut ei de la Dumnezeu, așa cum și îngerii care s-au trufit au căzut.

Am lucrat și lucrez prin acest cuvânt ca să le descopăr voia Mea la cei ce vor s-o afle și s-o urmeze pe ea și să-Mi fie ei apoi popor credincios și statornic, iar prin cuvântul Meu de azi Mi-am zidit un popor, o cetate, și-Mi tot zidesc cuvântul în carte ca să-l împlinesc apoi, așa cum am făcut în toate vremurile de sub cer, că descopeream voia lui Dumnezeu, și apoi împlineam, și am aici cetate și poposesc deasupra și în ea cu oștirile cerești, și țin sub privirea Mea și sub veghea Mea mersul și lucrarea cuvântului Meu, și lucrează Dumnezeu și merge, și odată cu Mine merge și răutatea omului potrivnic, antichrist, și-Mi place să-i spun pe nume și să Mă audă că-i spun potrivnic și să se dea în lături, că Eu merg spre biruință și să nu-Mi stea el în cale, căci Dumnezeu este foc mistuitor pentru toți potrivnicii Lui, precum este scris.

O, Verginica Mea, te sărbătoresc sfinții în sărbătoarea lor de azi, în duminica tuturor sfinților, așa cum au hotărât sfinții părinți sărbătoarea aceasta pentru toți sfinții Mei. O, ce frumoasă a fost supunerea ta sub voia Mea, Verginica Mea! O, ce frumos este omul a cărui inimă nu cunoaște trufia și îngâmfarea! El stă înaintea Mea și descoperă voia Mea cea pentru el.

O, ce mare grijă a fost să am cu toți sfinții Mei, și ce frumos am lucrat când am început cu tine trâmbițarea Mea și toată calea cuvântului Meu apoi peste pământ până azi, Verginica Mea! Tu ești rădăcina, tu ești temelia pe care am început, și pe care am zidit apoi mersul cuvântului Meu pe mai departe peste pământ ca să nu stau din mers, din drumul cel croit prin suferință și prin răbdare ca să merg cu lucrarea facerii cerului cel nou și a pământului cel nou, așa cum este scris să ajung cu facerea cea nouă, lucrată prin cuvântul gurii Mele peste pământ.

Toți sfinții te privesc cu nesaț și-ți așteaptă grăirea peste cetatea Mea de cuvânt și peste sărbătoarea lor și a ta, Verginica Mea. Eu sunt tot ce ești tu, Eu sunt, așa cum tu ai fost tot ce a fost să pot Eu prin tine în vremea Mea cu tine pe pământ, iar acum Eu sunt, și toți sfinții Mei trăiesc în Mine, precum este scris.

— O, cine, Doamne, cine poate să se laude cu ceva după adevăr, dacă nu doar numai cu Ființa Ta înăuntrul său? Lauda mea ești Tu. M-am născut pentru Tine pe pământ, după cum a fost voia Ta, și m-ai crescut apoi în voile Tale, iar eu Te-am ascultat. Ascultarea mea de Tine a fost tot sprijinul meu pe pământ în durerile vieții, dureri care ne ții ai Tăi pe noi, pe cei ce suferim dureri.

O, le-aș spune și eu, Doamne, le-aș spune de lângă Tine, le-aș spune la toți cei de pe pământ, la toți cei care cunosc sau nu cunosc îndeajuns taina Ta, taina cuvântului Tău peste pământ lucrând de mai bine de șaizeci și cinci de ani venită cu Tine pe pământ, și iată ce le spun:

O, feriți-vă, și sfânt să vă fie acest cuvânt, feriți-vă să iscodiți sau să vorbiți de rău sau să clevetiți asupra venirii Domnului Iisus Hristos cuvânt peste pământ acum, și asupra poporului la care El poposește cu lucrarea Sa cea de azi, căci toți cei care s-au încercat prin vreme în această sabie cu două capete a slavei cuvântului Său ca să-l iscodească sau ca să-l defaime sau ca să nu-l creadă, toți au rămas fără putere, toți au suferit și suferă pentru necredința lor, pentru nestatornicia lor. O, mușcați-vă limba când vă vine să grăiți rău în dreptul acestui cuvânt! Stați deoparte dacă nu puteți să vă aplecați cu credința, dar nu ridicați mâna spre această sabie care ocrotește taina lui Dumnezeu, lucrătoare acum pentru venirea Dom-

nului cuvânt peste pământ, pentru nașterea din nou a lumii, precum Domnul a spus că se va împlini.

Poporului cuvântului Tău, la toți cei credincioși și statornici cu Tine, le spun, Doamne, și lor: Fiilor, fiilor, nu vă hrăniți, o, nu vă hrăniți cu voi înșivă. E primejdios, e tare primejdios pentru mântuirea de veci a sufletului, și nu știți apoi dacă mai aveți vreme să vă umiliți cu inima și să vă îndreptați vederea minții.

O, numai iubirea dintre ei, numai ea poate ține până la sfârșit frații împreună, nu uitați aceasta. Cel ce nu poate sta într-o mare umilință înaintea Domnului și a fraților de obște, îl îndemn să-și privească trecutul vinovat și rușinos față de Dumnezeu, sau, din contra, dacă este așa de sfânt cum se vrea și se arată, unul ca acela să-și închipuie cât de păcătos ar fi putut fi și ar fi putut muri așa, dacă n-ar fi murit Dumnezeu pentru păcatul său ca să-l micșoreze, ca să-l șteargă cu chinul Lui de pe crucea cea grea, și pe care cu greu a ridicat-o ca s-o ducă și ca să Se așeze apoi pe ea bătut în cuie, osândit Dumnezeu la moarte pe cruce, iar rușinea aceasta sau jalea te vor ajuta să scapi de trufia cea oarbă de tot, și de întunericul cel de la ea, și te vei vedea cine ai fost, sau cine puteai să fii, și ce preț s-a dat pentru tine ca să nu pieri păcătos.

Fiilor care sunteți mai slabi cu iubirea și cu statura cea întru Hristos, o, schimbați-vă purtarea într-o sfială sfântă față de toți, și de la care vă va veni un simțământ puternic de iubire pentru duhul frăției sfinte și al bucuriei care vă unește întru unul pe toți, și apoi o pace sfântă va veni, și apoi o bucurie nouă, mângâietoare, o credință tare, lucrată de o nădejde mângâioasă, și vă veți umple de putere, de sănătate, căci toate aceste simțăminte se numesc sănătate și vindecare de omul cel vechi, fiilor, și înnoire a minții, a dorirorilor sfinte, frumusețe cerească în inimă nouă, duh mult, și trup puțin, cuprins de duhul cel mult, și așa se poate trece din trup în duh, și duhul este fericirea cea necunoscută de cei trupești și prea trupești, iar fericirea aceasta îl face pe om să-și lumineze trecutul vieții ca să-și vadă greșelile din care a ieșit ca să plutească deasupra trupului și să vindece vina trecutului, căci cel ce-și privește păcatele se schimbă prin toate încheieturile, iar printr-o rușine sfântă se umple de bucuria umilinței asupra sa însuși, căci trupul nu folosește la nimic bun, ci Duhul, fiilor, El dă viață și bucurie de viață.

Feriți-vă de nemulțumire, fiilor, căci unul ca acela este iubitor de sine și este trufaș și caută preț pentru el și caută de la om, nu de la cer. Este o povestioară frumoasă despre cei cinci prieteni care trăiau în fericire, chiar dacă erau diferiți după trup, și se adunaseră ei să stea toți laolaltă, și toți erau mici, cinci prieteni mici, iar cei mici stau în iubire, stau împreună din iubire, iar obștea lor era formată din doi pitici, o păsărică mică, o broscuță mică și un șoricel mic, toți într-o căsuță mică, iar cei mici stau împreună până la sfârșit, căci sunt mici. Această pildă este pentru cei ce sunt creștini, și care pot sta împreună mai mulți sau mai puțini laolaltă în pace și în iubire sfântă doar dacă sunt mici.

Cel mai sănătos om, cel mai vindecător pentru sine este cel care-și vede și-și recunoaște păcatele vieții și se umilește mult pentru ele, și este sănătos cel ce-și vede păcatele și are minte dacă face așa, dacă-și vede răul pe care-l face și ca să iasă deasupra răului, și își face bine vieții prin umilința inimii care se umilește. Aceasta vă învăț eu în ziua mea de serbare între sfinți, iar aplecarea voastră spre învățătură să n-o uitați, că dacă nu învățați nu știți să lucrați, fiilor.

O, ascultați de Domnul! El vă aduce mereu ceea ce trebuie să ascultați, și e primejdios să nu ascultați de Dumnezeu, fiilor. Eu vă rog, eu, cea care Îl rog pe Domnul mereu pentru voi ca să vă ajute să vă țineți ai Lui, pe urma Lui mereu, mereu, și așa să vă învățați mersul, mers după cuvântul Lui de peste voi, o, fiilor.

Iar Ție, Doamne, o, slavă Ție, Doamne, Ție și slavei Tale cu poporul cuvântului Tău! Glasul meu s-a făcut trâmbiță peste el în ziua mea de serbare între sfinți, și slavă numelui Tău mare de peste ei, o, Doamne, slavă cuvântului Tău de peste ei! Amin.

— O, i-ai ridicat la veghe mare, Verginica Mea. Ești glas din glasul Meu, ești duh din Duhul Meu, și așa lucrezi când grăiești peste ei. O, pace ție între sfinții Mei toți! Ești ca o comoară a lor între ei. Ai fost făgăduită să Mă porți la vremea cea de apoi, Verginica Mea. Suferința ta s-a făcut în cer tot o slavă și strălucește ea în slava lui Dumnezeu acum. O, pace ție, pace ție, trâmbița Mea!

Ia aminte, poporul Meu, o, ia aminte cu duhul! Trâmbița Mea a sunat, ia aminte!

Iar tu, cetate a cuvântului Meu, ești azi în sărbătoare și ai primit pe sfinții Mei la masă în grădină aici, și stau deasupra cetele de sfinți, iar Eu am pus masă de cuvânt pentru ei și pentru tine și pentru poporul care se hrănește de la Dumnezeu cu zile de serbare și de cuvânt, și căruia îi spun iar și iar:

O, nu uita, poporul Meu, nu uita să faci voia Mea, și nu voia ta pe pământ, și vei fi cel ocrotit și vei fi cel slăvit de sfinții Mei, care-Mi slăvesc lucrarea Mea cu tine, stând ei la masă cu tine aici, în vremea coborârii la tine a cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

1/14 iunie 2020

Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Nepăsarea de suflet, cel mai greu păcat care-l pierde pe om. Îndemn pentru cercetarea de sine. Sfiala cea sfântă față de frați ca în fața unor ființe mărețe. Pocăință pentru toate timpurile trebuie s-o poarte în el acest popor.

Cuvântul Meu e plin de dorul Meu, iar dorul lui Dumnezeu a fost și este mult și greu, pe cât de mult și de greu îi este omului să facă voia cea sfântă pe pământ, căci este scris cu foc pe piatră voia cea sfântă, pe care ar fi fost să o așeze omul pe pământ prin faptele sale, prin trăirea sa plină de dor de Dumnezeu, o, și n-ar mai fi să facă omul altfel pe pământ, altceva decât voia cea sfântă, lucrarea poruncilor vieții, care-i spun omului să nu facă răul pe pământ, să nu calce peste cuvântul lui Dumnezeu de peste el, o, și ce frumos ar fi omul dacă ar ști pe dinafară, dacă n-ar uita, dacă ar fi plin de grija aceasta: să nu calce peste cuvântul vieții, așa cum Eu i-am adus lui să împlinească pe pământ, și l-am învățat viața și i-am spus să nu ucidă, să nu fure, să nu mărturisească strâmb, să nu cadă spre desfrânare, să nu-i trebuiască ce nu este al lui, și i-am spus să-și aducă aminte de acestea ca să-l ajute ele să nu le calce, căci sunt ele ieșite din gura lui Dumnezeu pentru om.

O, pace vouă, și deschideți-Mi ca să Mă fac cuvânt, fiilor care vegheați pentru ca să vin la voi cuvânt și pentru ca să-l puneți voi pe cale să meargă de la margini la margini, proaspăt ieșit din gura lui Dumnezeu, hrană caldă, fiilor, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ acum, la sfârșit de timp!

Avem zi de serbare pentru apostolul Ioan Botezătorul,

ziua de naștere a sa pe pământ între oameni, iar cetele de sfinți și de îngeri sunt în sărbătoare, fiilor. A croit Dumnezeu drum și naștere ca să vină pe pământ acest om îndumnezeit încă din pântecele mamei sale, căci era proorocit să vină și să-Mi facă Mie cale spre oameni, și Mi-a făcut, pregătind el oamenii pentru pocăință și pentru credință în Fiul lui Dumnezeu, Care vine spre ei cu împărăția Sa. O, numai cei smeriți și mult smeriți Mă pot ajuta, Mă pot înțelege prin smerenia minții lor, numai aceia pot cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, iar altfel omul Mă chinuie, Mă ține pe loc cu rodul cel așteptat de Tatăl și de sfinți să-l săvârșesc, o, că numai creștini neîmpliniți am purtat pe umeri, și Mă dor toate și-Mi plânge Duhul, Îmi plânge tăcut și fără vindecare și-Mi este tot un foc cuvântul, tot un dor care Mă arde mereu, și Mă fac cuvânt de dor peste pământ.

Au tot căutat aproape lângă acest foc mulți în toată vremea de când Îmi curge din gură cuvântul peste pământ, aici avându-Mi izvorul lui, dar duhul statorniciei n-au putut să-l înțeleagă cei ce Mă căutau aici, lângă izvorul Meu de cuvânt. O, lângă acest foc, lângă acest loc în care lucrează focul dumnezeirii ca și atunci pe munte când s-a scris cu foc pe piatră cuvântul vieții, poruncile vieții, o, ar fi fost să stea și să fie aici numai cei ce pot să stea aplecați voilor Mele mereu, plini ei de jertfă curată și sfântă pentru mersul Meu cel de azi cuvânt peste pământ, peste mulțimi, fiilor, ca să am rod dacă merg.

A ținut atunci proorocul Moise patruzeci de zile de post ca să stea el înaintea Mea și să ia cuvântul Meu scris cu foc și să-l aducă să fie împlinit de om apoi. S-a ținut și acum post de patruzeci de zile ca să-Mi pregătesc vasul în care Mă deșertam cu cuvântul ca să-l fac auzit și scris, o, și mare aplecare am făcut ca să-Mi fac cale pentru așezarea cuvântului gurii Mele pe pământ acum, când toți oamenii calcă peste poruncile vieții ca în toate vremile pământului cu oameni pe el.

Își face omul mult rău prin călcarea poruncilor vieții și se strânge răul și vine peste om apoi, iar Eu, Domnul, văd aceasta, și n-a venit niciun rău peste om și peste pământ până nu am îndemnat la pocăință și la îndreptare pe cei care își pregăteau vremi de ispite prin depărtarea lor de Dumnezeu, și apoi venea pierzarea peste cei ce nu se îndreptau. Iată, și acum tot strig la om și la cei ce dau să cârmuiască peste oameni, dacă văd ce-și atrag toți prin depărtarea lor de Dumnezeu. Din pricina desfrâului de pe pământ a venit potopul și au pierit toți oamenii și toate vietățile, o, că nimeni nu mai căuta cu Dumnezeu între oameni, nu mai erau glasuri spre cer, ci numai desfrâu.

Fac vestire peste pământ și acum, Eu Însumi fac și spun că e nevoie de pocăință mare, de multă strigare spre cer, de rugăciuni fierbinți de pe pământ spre cer. Nepăsarea de suflet este cel mai greu păcat care-l pierde pe om, cea mai grea pedeapsă pe care omul o aduce asupra sa pic cu pic. O, vorbește, creștine și cu sufletul tău, el așteaptă de la tine grijă pentru el, căci el este veșnic, iar trupul nu-ți este tot așa. O, nu mai dormi, că a venit vremea cea pentru priveghere mare și pentru sfințenie multă, iar omul care doarme mult nu poate fi un om sfânt, că nu-l lasă trupul, își iubește trupul, nu veșnicia, care se dobândește prin sfințenie lucrătoare mereu și mult.

O, ferice de cel ce-și vede prostia când mintea îl ajută să vadă și să se smerească la vreme, că de cele mai multe ori e așa de târziu, așa de târziu, fiindcă la diavolul se strâng prea multe, prea multe una după alta prostiile minții omului cel fără de umilință la vreme, sau în toată vremea vieții lui.

Creștinul îl măsoară pe fratele său mai păcătos, mai greșit decât pe el, și de aceea nu-și pregătește cu toată inima și lucrarea sa purtarea cea frumoasă înaintea Mea și a semenilor lui, ba, din contra, se face greu pentru altul, o, și nu se teme să facă așa, de vreme ce are ca apărător iubirea de sine, dar aceea este pârâș asupra lui la Dumnezeu. Dar crede el aceasta? O, nu crede, din pricina orbirii lui de la iubirea de sine, de aceea nu crede.

Omul, când nu mai vede bine cu ochii lui el merge și-și cumpără ochelari ca să vadă bine. Trufia însă e cea mai mare orbire în care omul stă, dar pentru vindecare de ea nu-și caută ochelari ca să-și vadă prostia trufiei.

Dar cum să-și înțeleagă omul această orbire: trufia? O, fiilor, o, fiilor, pornirile iuți ale firii, ale inimii, ale gurii apoi, se nasc din duhul trufiei, când omul uită de păcătoșenia lui, de nevrednicia lui înaintea Mea și se apucă să-și arate sabia asupra celui ce nu-i intră în voie, iar Eu, Domnul, sunt atunci trecut neputincios, dat deoparte cu vederea Mea, și-Mi zice omul că știe el ce face, ce spune, ce lucrează, și așa își este sieși dumnezeu, hotărâtor în dreptul ființei lui. O, nu așa a făcut Dumnezeu pe pământ, nu așa a făcut Cel ce a zidit omul, și de Care omul nu mai ține seama când își dă drumul pornirilor iuți ale firii, ale inimii, ale limbii, duhul trufiei lucrătoare din om, fiilor, iar Eu vin cuvânt pe pământ și-i îndemn la pocăință pe cei ce se aleg spre Dumnezeu cu pașii lor și nu știu cum să le fie mersul.

O, creștine care cauți pe cale cu Mine, cercetează-te și tu, așa cum Eu te cercetez. Cercetează-te dacă iubești pe Dumnezeu sau dacă te iubești pe tine. O, după cât dormi, după cât mănânci, după câte îți strângi pe pământ ca să ai, după cum te apleci celorlalți pentru duhul smereniei tale lăuntrice înaintea Mea, după cum și cât și câte vorbești, după cum și cât asculți, după cât și cum te gătești să arăți, după acestea și altele ca acestea se cunoaște dacă iubești pe Dumnezeu și cât, că, fii cu credință pentru ce-ți spun, cu tot întregul tău trebuie să-L iubești pe Dumnezeu dacă-L iubești, așa și mereu, nu când și când, nu doar când vrei.

Omului îi trebuie și îi tot trebuie multe și mereu, iar pentru aceasta muncește toată viața lui pe pământ. Și stau acum înaintea ta cu Ioan Botezătorul, omule, că el a fost altfel, a putut altfel, în el a locuit Duhul lui Dumnezeu, nu duhul lui, nu vederea lui. El n-a trăit pentru sine pe pământ, ci pentru Dumnezeu și pentru oameni viața lui toată până la jertfa cea deplină. O, dacă ai rămâne cu ceva din câte faci, din câte strângi! O, n-ai ce să-I arăți lui Dumnezeu, omule, în clipa întâlnirii tale cu El după drumul vieții tale de pe pământ.

O, fiilor, iubiți să fiți sfioși, să fiți frumoși, să fiți sfinți. Sfiala cea sfântă, cea cerească, nu poți să arăți c-o ai, decât dacă o ai față de frați ca în fața unor ființe mărețe, și numai dacă ai nevoie tu de aceste ființe mărețe pentru tine față în față cu tine, iar altfel nu-ți poți dori să fii sfios, nu vei putea să te asemeni cu cei din cer, care tot timpul se apleacă unii în fața celorlalți, căci cei din cer au sfiala ca lucrare.

O, fiilor, o, fiilor, și cu trupul și cu duhul fiți cu mâinile curate, ca să nu vă scoată diavolul din împărăția Mea cu voi, căci el vă este vrăjmaș și vă învață să nu fiți curați cu mâinile, cu inima, cu fapta, fiilor. O, dacă nu izbutiți să fiți smeriți, să aveți inimă curată față de Dumnezeu și de semeni ca să nu vă ascundeți cu cele cu care vă îndeamnă satana să le faceți când sunteți singuri, o, nu mai umblați singuri, nu mai stați singuri nicio clipă cu niciun chip, fiilor, că e primejdios să vă tot încercați cu duhul fățărniciei apoi, așa cum a dat să facă Adam

în rai cu Dumnezeu, Care l-a cercetat după ce n-a ascultat de cuvântul Domnului pus peste el.

O, fiți cu inima curată, iar dacă nu puteți, măcar nu mai umblați și nu mai stați singuri nicio clipă, fiilor, că umblatul de unul singur este cursă de fiecare dată pusă de satana ca să te ajute să greșești, să-ți faci voia pe ascuns, iar dacă apoi nu-ți însușești cu iubire vina ce ți-o arată celălalt prin îndemnul Duhului Meu, Care te veghează din cer și de lângă tine, o, tu n-ai stofă de creștin, chiar dacă spui mereu cuvinte de umilință, de pocăință, dar pe acelea le spui tu și nu-ți este greu, căci omul este îngăduitor cu el însuși, dar așa nu-i crește cu nimic statura lui cea pentru mersul cu Dumnezeu, ci numai dacă se lasă lucrat mereu cu umilință în inimă cu fiecare probă care-i vine.

O, fiilor, aveți grijă de credința voastră în Mine și în cuvântul Meu, că mari furtuni bat de peste tot, și va fi să vorbim despre ele ca să știm cum să ne adăpostim și să ne ocrotim unii pe alții pentru credință, ca să vă am în credință, fiilor, și ca să nu slăbiți credința celor ce cred, măi fiilor. Când dai să-l faci pe creștin să-și piardă credința, să-i slăbească ea, așa cum au făcut unii spre alții cei ce s-au smuls din bărcuța Mea și au căzut în valuri, o, acest păcat îți va atârna greu, atât de greu, mult mai greu decât i-ai fi luat viața trupului celui clătinat de tine în credință.

Am avut grijă mare și multă să nu-și piardă ucenicii Mei credința, să nu se îndoiască de Mine în încercările cele grele prin care aveau să treacă, și M-am rugat Tatălui pentru credința lor și a căpeteniei lor, că i-am spus lui Petru să întărească el apoi credința celorlalți care au umblat cu Mine trei ani și jumătate și au văzut ei slava Mea, puțin înțeleasă de ei atunci, căci omul este prea neputincios pentru Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, căutați să vă întăriți în credință, voi, și cei cu care mergeți pe cale, și aceasta să vă fie o lucrare mare, și ajutați-vă pentru ea cu toate câte v-am arătat vouă că Eu sunt cu voi, că împlinesc cu voi și că biruiesc pentru voi, că pot să vă port de grijă așa de minunat, vouă și mersului Meu cu voi, iar voi întăriți-vă statornicia ca să stați cu Domnul pe cale și să-L ajutați pentru mers, ca să fie aceasta și pentru cei ce n-au stat până la sfârșit ca să ajute mersului și lucrului Meu cel mult.

O, fiilor, grăiți numai și numai bisericește pentru cele dintre voi, iar altfel feriți-vă să grăiți despărțiți doi câte doi, că e păcat, e obicei urât, disprețuitor de frați, fiilor, o, dar să credeți ce vă spun. Rugați-vă cu gândul, cântați, priviți spre cer, dar nu vă învățați să măsurați de pe margine pe cele dintre voi, că iată, de aceea n-au mai rămas cei ce n-au mai stat cu voi și au plecat, că au clevetit cu nemulțumire, cu învinuire plină de venin, sau pentru duhul slăbiciunilor lor, spre care s-au lăsat și nu s-au mai ridicat apoi, iar voi să vegheați când știți acestea.

O, fiilor, feriți-vă de diavolul! Musca stă la masă cu împăratul și-i ciugule din blidele de pe masă și n-ai cum s-o oprești să facă aceasta, căci diavolul este duh ca și Dumnezeu, iar voi să știți și să vă feriți să-i dați să mănânce când îi știți îndrăzneala și lucrarea. Învățați de la împăratul David care a zis: *«Pe cel ce clevetea în ascuns pe aproapele său, pe acela l-am izgonit»*, o, și se smerea împăratul zicând: *«Eu gata sunt spre bătăi, și durerea mea stă pururea înaintea mea, căci îmi cunosc fărădelegea și o voi vesti pe ea și voi purta grijă de păcatul meu, dar nu mă lăsa, Doamne, nu Te depărta și mă ajută Tu!»*

Ioan Botezătorul este mărit de puterile cerești în ziua lui de pomenire a nașterii lui pe pământ, o, și ce dragă și ce scumpă a fost acum pentru el grăirea Mea cu voi, fiilor, și mult s-a bucurat și mult s-a mângâiat împreună cu toți sfinții, și vă aduce el salutarea sa de lângă Mine și-și scrie grăirea ca să rămână ea, ca să mărturisească ea, iar voi luați și învățați, fiilor.

— O, Bunule Învățător al lor și al meu, lucrarea pocăinței să le fie lor dragă și scumpă mereu, și să nu uite ei de această frumusețe a omului sfânt, și de cele de pe pământ să nu-și robească ei inima, în care să aibă lărgime numai cele cerești, cele ce vor rămâne, Doamne, că Tu le-ai spus lor să dea pomană pe pământ pentru cei ce au murit bogați de cele pământești, și care n-au nimic acum, și au nevoie de rugăciuni de pe pământ pentru ei de la cei săraci de cele pământești, de la cei frumoși ai Tăi, cei plini de duhul pocăinței și al umilinței mereu, așa cum am fost eu mereu pe pământ. Da, Doamne, am fost mereu cu duhul pocăinței în mine și am împărțit oamenilor ceea ce am avut eu, și cine ar putea da cuiva ceea ce nu are?

O, este nevoie de multă rugăciune de pe pământ spre cer, acum mai mult ca în toate vremurile dintre pământ și cer, și numai cei plini de duhul pocăinței sfinte pot să facă aceasta, o, fiilor, fii ai Cuvântului Hristos, căci trebuie să se împlinească rugile venite de pe pământ, iar vremea cea atât de rea și de primejdioasă pentru suflet acum, iată, cere aceasta, iar Domnul v-a așezat pe voi rugători spre El pentru biruirea duhului satanei, care a luat pământul sub bătaia lui, iar oamenii de pe pământ nu cunosc primejdia care îi înconjoară clipă de clipă de peste tot prin cei ce nu pot să audă că pământul este al lui Dumnezeu și că Domnul este Stăpânul Cel veșnic, și că El este Făcătorul, nu omul este, iar omul nu are nimic, dar poate să aibă totul prin duhul pocăinței, duhul care-l ține pe om împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. Amin.

— O, ucenicule mare, Eu, Domnul, am fost tot ce ai avut tu pe pământ și tot ce ai fost tu, căci pentru Mine a fost să te naști între oameni și să-Mi vestești venirea și calea și lucrarea. Pace ție cu cerul, așa este urarea Mea cea pentru tine în zi de serbare a ta între sfinți!

Tu, popor al cuvântului Meu, caută să știi bine viața ta cu Mine cum s-o ai și cum s-o păstrezi a Mea, și nu a ta, că se uită la tine Ioan Botezătorul și-ți vede mărirea cea de la Mine, iar ție îți trebuie multă umilință, multă pocăință pentru toate timpurile în care acestea n-au lucrat în oameni, și, iarăși, îți trebuie multă și întreagă credință, iar lucrul tău pe lângă acestea să-ți fie în slujba lor, căci vreau să pot prin tine așa cum a putut și poate prin Mine Tatăl Meu, și am nevoie de viața ta în slujba Mea, am nevoie până la biruința Mea să-Mi ajuți cu ascultarea ta cea statornică, și după voia Mea să Mă asculți, ca să pot să-ți dau în lucru voia Mea.

Pace ție! Lucrează voia Mea, poporul Meu! Pace ție, și fii cu grijă sfântă să nu-Mi faci dureri, și numai voia Mea să faci tu, mereu, mereu să stai în voia Mea, mereu, mereu să faci voia Mea pe pământ, o, poporul Meu! Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2020

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Sfinții se aseamănă cu păsările cerului, care-și iau hrană și apă de pe pământ. Slujitorii bisericii sunt cumpărați de cei mari de peste popoare. Apostolii Domnului au rană și acum că n-au știut să iubească, să mângâie pe Domnul. Facerea Domnului trebuie să lucreze clipă de clipă peste om.

Mângâiere, dulce mângâiere este cuvântul Meu peste pământ. Mângâiere, duhul mângâierii

este lucrarea Mea între început și sfârșit, între cele două vremi, începutul și sfârșitul vremilor dintre cer și pământ, de când timpul a început să lucreze, după ce omul a lovit în Dumnezeu, în mângâierea cu care le lucram și le așezam pe toate ca să Mă bucur, ca să Mă mângâi apoi cu ceea ce făceam cu mângâierea Mea, și duhul mângâierii era atunci ceea ce eram Eu, ceea ce aveam și împărțeam, o, că nimeni nu poate împărți, decât ceea ce are, iar Eu, Domnul, așa eram, așa aveam, așa lucram, și Mă mângâiam apoi de lucrarea mângâierii, de lucrarea lui Dumnezeu.

În zi de sărbătoare în cer și pe pământ pentru apostolii Mei și pentru căpeteniile lor, vă cuprind în duhul mângâierii pe voi, cei ce primiți cuvântul Meu și mersul lui de la margini la margini, fiilor care-Mi stați înainte și-Mi sprijiniți venirea cea plină de dor să vin și să fac din nou lumea, cerul cel nou și pământul cel nou, după ce am pierdut mângâierea Mea pentru ceea ce lucram și Mă mângâiam, și a fost atunci să făgăduiesc că iarăși voi lucra, lucrare de facere nouă voi lucra, și va fi ea mângâierea pentru cei ce M-au mângâiat între început și sfârșit, după ce n-am mai avut din nicio parte mângâiere, ci numai suferință am purtat, o, că Mi-a plâns mereu Duhul, din lipsa mângâierii Mi-a plâns și-Mi plânge Duhul, și n-am cu ce să Mi-L alin, și toate plâng după venirea Mea ca să fac iarăși lumea, alta nouă, să înnoiesc totul, să fac cer nou și pământ nou, ca să le dau apoi pe toate la cei ce M-au mângâiat în dureri prin vreme, și pentru care am făgăduit că-i voi așeza pe ei în răsplata mângâierii.

Vin la voi pe pământ cu sfinții, fiilor, și stăm cu voi la masă și punem pe ea mângâiere, o, că numai mângâiere caut să găsesc, iar dacă nu găsesc, dau Eu, dau ce am, dau ce fac, o, și Mă așez cu ucenicii Mei lângă voi în ziua lor de serbare între sfinți, și se adună în sobor azi și mâine toți cei doisprezece, căci căpeteniile celor dintre ei au amândoi alături ziua de serbare a lor, după rânduiala sfinților părinți așezată. Și am acum să vă spun vouă și să împărțiți voi aceasta ce vă spun, și vă spun că tot ceea ce Duhul Sfânt a hotărât prin biserică, prin sfinții ei în vremea așezării și întăririi ei pe piatră, aceste hotărâri sunt scrise și în cer, sunt și în cer, și au cei din cer sărbători pe pământ, după rânduială bisericească, totul prin biserică, fiilor, precum este scris, căci Duhul Sfânt prin biserică Își lucrează lucrarea Sa, prin sfinții bisericii lucrează El, și Își împarte El mângâierea Sa.

O, măi fiilor, priviți la păsările cerului. Ca și păsările pământului, și ele, și păsările cerului tot pe pământ coboară ca să-și ia hrana lor și apă de pe masa de unde se întâlnesc cerul cu pământul, fiilor. O, și tot așa și sfinții, ca și păsările cerului vin la masă pe pământ, unde Domnul a așezat orânduiala aceasta prin facerea Sa la facerea cerului și a pământului, și ca păsările cerului merg prin văzduh sfinții și îngerii lui Dumnezeu, dar altfel merg ei, că merg nevăzuți și neauziți, nu se lasă văzuți și auziți, căci trebuie să păstreze ei taina cerească a celor ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, față de cele ce se văd, așa cum și grădina raiului se păstrează în taină, nevăzută de ochii omului această grădină a raiului, o, și altfel merg sfinții Mei cu mersul lor între cer și pământ prin văzduh, fiilor, dar masa cu hrană este pământul, este pe pământ.

E zi de duh de mângâiere această zi, ca și hrana de pe masă pentru apostolii Mei de atunci, fiilor, o, că erau ei atunci mângâierea Mea, și nu știau ei cât, și mare plată au cei ce M-au mângâiat și Mă mângâie, cei duruți de la durerea Mea de atunci și de acum. O, și mare, mare plată ar fi să aibă cei ce v-ar mângâia pe voi sub povara Mea de peste voi, dar, fiilor, e prea multă și prea mare nelepădarea de sine a omului!

Mă mângâi când văd că cineva are milă de Mine. M-a mângâiat pe cruce tâlharul cel răstignit în dreapta Mea și i-am simțit mângâierea, și l-am răsplătit pentru mângâierea pe care Mi-a dat-o ca unui Dumnezeu îndurerat și fără de vină pentru pedeapsa luată de la om, și i-am promis lui că-l voi lua cu Mine în rai, și l-am luat, în ziua aceea l-am luat, și i-am dat lui mângâierea, pentru mângâierea pe care Mi-a dat-o el i-am dat lui. M-a mângâiat desfrânata, că M-a văzut îndurerat și disprețuit și nemângâiat, o, și am scris-o pe ea în cartea mărturiilor în cer și pe pământ cu mila ei de Mine.

Pe mulți, pe mulți i-am mângâiat Eu, dar prea puțini, prea puțini M-au mângâiat pe Mine, prea puțini în vremile dintre cer și pământ. O, fiilor, dacă dă cineva să vă mângâie pe voi, vă mângâie pentru ei, nu pentru Mine, nu pentru voi, iar voi rămâneți cei disprețuiți, căci dacă nu-i mângâiere e dispreț, e nelepădare de sine tot ce caută să-și dea sau să facă omul, că are el nevoie de mângâiere, măi fiilor.

O, nu poate nimeni cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu dacă nu are pe deplin lepădare de sine, și se vede aceasta ce spun Eu acum. Negrija de sine așa cum am avut-o Eu, Domnul, de M-am gândit numai la om, numai la toți urmașii lui prin vreme, n-a mai avut nimeni așa de multă și mare grijă clipă de clipă.

O, nu poate nimeni ca Dumnezeu și cu Dumnezeu, dacă nu se dăruiește și nu trăiește tot timpul cu bucurie pentru cei din jurul lui, și nu pentru sine câtuși de puțin. N-ai cum să simți, omule, fericirea cea cu Dumnezeu dacă nu vei putea, dacă nu vei ști să iubești pe ceilalți, și să nu-i superi cumva dacă-i iubești, căci cum te-ai putea supăra de la cel pe care-l iubești cu toată lepădarea de sine, cu toată?

Fiilor, fiilor, omul nu are facerea lui Dumnezeu peste el ca să se umilească așa cum S-a umilit Dumnezeu. Niciunul nu poate să se simtă, să se creadă mai jos, mai prost, mai puțin, mai mic decât ceilalți, chiar dacă ceilalți sunt pe trepte mai sus sau mai jos, și aceasta din lipsa iubirii nu poate, o, și are iubire de sine cel ce nu poate, și cum ar putea omul să Mă urmeze dacă el așa lucrează, dacă așa este el?

Iată, așa este omul, nu poate să se lase mic în fața altui om de lângă el, o, nu poate, și se apucă și persecută pe cel pe care Eu, Domnul, Mă bizui cu sarcinile Mele, cu povara Mea cea grea, căutând cumva să o împart pentru ca s-o port.

O, nu poate cel ce nu poate, căci cel îngâmfat nu-și cunoaște trufia, prostia minții lui, că atât de fără de minte este cel îngâmfat, cel plin de sine, cel ce-și slujește sieși ca unui idol, ca un slujitor la idoli, ca unul care-și face idoli ca neamurile cele de pe pământ, din aur și argint, făcuți de mâini omenești, și care gură au și nu grăiesc, ochi au și nu văd, urechi au, dar nu aud cu ele, iar în nări n-au miros. La fel mâinile, picioarele, gâtlejul, nu pipăie, nu umblă, nu au glas, o, și tot ca idolii lor sunt și cei ce și-i fac pe ei și se încred în ei, precum este scris despre cei ce nu se leapădă de sine ca să aibă minte, ca să poată Dumnezeu în ei, o, și tot cel ce este de la Dumnezeu mai plin de har este dat deoparte de împărații pământului și de domni, așa cum Eu, Domnul, am fost aruncat de ei, așa cum Ioan Botezătorul, așa cum apostolii Mei au fost dați deoparte și uciși de împărații vremii, și care huzureau pe scaune în numele Meu și hărăzeau ei soarta celor de pe pământ de la ei putere, și așa cum fac și cei de azi de la domnie peste țară, ca și cei de ieri și cei de azi, care-și arată puterea de supunere peste popoarele lor, și mulți lucrează aceasta chiar prin slujitorii bisericii, pe care-i cumpără în sluj-

ba intereselor lor, ale celor mari de peste popoare prin vremi.

Cinci prieteni s-au strâns într-o căsuță, dar nu unii mai mari decât alții, ci mici, prieteni mici, căci cei mari nu pot fi prieteni, nu au prieteni cu inima curată, cu iubirea în inimă. Dar voi, fiilor, căutați dragostea, nu nemulțumirea, și cercetați-vă dacă aveți dragoste, că dacă aveți, ea nu se sfârșește niciodată, că numai nelepădarea de sine este dușmanul dragostei frățești, o, fiilor. Fiți plini de grijă mare pentru dragostea voastră de Dumnezeu, și uitați-vă în Scripturi ca să vedeți ce faceți cu învățătura Mea pentru cei ce-Mi urmează Mie cu iubirea lor, căci dușmanii omului sunt casnicii lui, sunt cei după sânge frați, iar cei de pe cale cu Mine și cu dragostea lor dată Mie, aceea nu mai au părinți și frați, decât pe ai Mei, iar cine face altfel, acela uită cuvântul Meu cel pentru iubirea de Dumnezeu, și pentru care omul nu trebuie să se mai împartă, că am zis omului: *«Din toată inima ta să iubești pe Dumnezeu, omule»*. O, și am învățat pe cei care dau să se lepede de sine ca să poată cu Mine, și le-am spus lor: *«Fiilor, nu vă aduceți în casele voastre binecuvântate neamurile cele după trup, și care nu împlinesc poruncile vieții și trăiesc trupește, că dacă vin la tine, creștine, îți micșorează ție statul Meu cu tine și statul tău cu Mine, căci Eu stau cu cei ce se sfințesc pentru Mine»*, așa am spus.

O, ce frumos, ce sfânt i-am învățat și pe apostolii Mei aleși atunci de Mine din lume ca să-i fac ai Mei pe ei și să am mângâiere de la ei și cu ei, și i-am așteptat mereu să-Mi fie ei mângâiere Mie, dar numai la sfârșitul mersului Meu cu ei au văzut ei ce puțin M-au mângâiat ei în durerea Mea cea fără de sfârșit de la om, o, și au ei și acum rană că n-au știut să iubească, să mângâie pe Dumnezeu, Care le-a fost lor Păstor și Făcător și Mângâietorul lor.

O, n-are omul facerea lui Dumnezeu peste el, n-are, fiilor. Facerea Mea trebuie să lucreze clipă de clipă peste om ca să fie el făcut de Dumnezeu, mereu lucrat la facerea lui, căci omul când stă din lucru moare, iar facerea lui Dumnezeu când stă din lucru peste om, moare omul, fiilor, o, și nu mai este nimic de spus pentru cel ce nu s-a dat facerii lui Dumnezeu din pricina minții de sine, cu care n-are cum să meargă el pe calea cea cu viață, cea cu Dumnezeu pe ea.

O, ucenici iubiți ai Mei, avem sărbătoare pentru voi și masă de sărbătoare, și frații cei mici ai Noștri gazdă Nouă azi, în zi de mărturisire pentru voi și de la voi, iubiților. O, binecuvântat să vă fie cuvântul, și pus el să fie în cartea Mea cea de azi cu ziua voastră de serbare între sfinți!

— În sobor, o, în sobor stăm adunați aici, cu Tine și cu ei, Doamne, iar cetele de sfinți stau cu noi sub duhul mângâierii Tale, căci Tu ești mângâierea. Cuvântul Tău ne mângâie, și iubirea Ta ne mustră pentru puținătatea noastră înaintea Ta în viața noastră între oameni, dar ne și vindecă trecutul cel rău, căci toate se adună înaintea Ta, toate de pe pământ ale firii, ale duhului omului, Doamne.

Stăm uimiți de dor, căci cetatea Ta de aici cu ei e dorul Tău și al nostru, e locul unde vine Domnul cu sfinții Săi, e împlinirea Scripturii venirii Tale de azi această cetate. O, păzește-o pe ea cu toate puterile cerești, Doamne!

E sărbătoare dulce acum, aici, pentru noi, iar Tu Te mângâi lucrând și mângâind, Doamne. Nu mai încap cuvinte lângă cuvântul Tău, decât aplecarea noastră cu sfială ca în cer înaintea tronului Tău, aici, unde Ți-ai scris pe piatră cuvântul în toată vremea cea de după anul 1955, și unde și azi îl scrii, o, și mult cuvânt s-a strâns pe pământ, munte de cuvânt, și nu-l încape pământul, dacă omul nu-l ia să-l pună peste el de viață a sa, de lucrare a sa cu Tine pe pământ, Doamne!

O, slavă Ție și mângâierii Tale pentru noi, cei ce venim cu Tine, și pentru ei, cei ce-Ți poartă azi mersul și glasul peste pământ, Doamne, o, și dă-le lor, dă-le lor biruința cu Tine, scrisă ea să se împlinească, o, Doamne, acum, la sfârșit de timp, și facerea Ta peste ei dă-le-o lor, mereu, mereu dă-le-o lor, o, Doamne!

— O, pace vouă, ucenici ai Mei de atunci! Ați umblat cu Mine și ați fost mângâierea Mea cât voi n-ați știut. V-am avut ai Mei pe voi, și aceasta a fost mângâiere mare Mie, fiilor.

O, pace vouă, pace și vouă, ucenici ai Mei de azi! Mă mângâi că vă am ai Mei, și sunteți voi mângâierea Mea cât voi nu știți.

O, mângâiați-vă cu Mine, fiilor! Eu sunt tot o mângâiere, numai o mângâiere sunt. Mi-e dor, Mi-e tare dor de mângâiere, fiilor. Mă mângâie Tatăl, dar Eu l-am pierdut pe om acum șapte mii de ani, și n-am decât durerea aceasta de mângâiere, și Mă mângâi lucrând și căutând și cuvântând vouă și peste pământ, când Îmi spun durerea.

O, pace vouă! Durerea nu este împotriva păcii, fiilor. Ea este chiar pacea.

O, fiilor, pacea Mea o dau vouă! Purtați ce poartă Dumnezeu, fiilor! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2020

Sărbătoarea de douăzeci și nouă de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Chivotul, simbolul inimii Domnului, din care curge învățătura peste pământ. Cei ce rămân cu Domnul sunt neam mare și sfânt.

Fiilor, fiilor, însemnăm în cartea Mea cea de azi, cartea pe care o scriu pe pământ în vremea aceasta prin voi, care-Mi primiți venirea și cuvântul ei, însemnăm această zi de aducere-aminte a zilei când am așezat în cetatea Mea de azi cu voi piatra cea dintâi, piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, ca apoi să zidim deasupra ei pietricica cea albă, chivotul, fiilor, simbolul inimii Mele, din care dragostea Mea curge cuvânt peste pământ și îl adapă cu glasul iubirii Mele pentru om ca să-i ies în cale și să-i grăiesc și să-l îmbiu să Mă audă, să Mă primească, să Mă creadă și să Mă cunoască și să-Mi urmeze apoi, așa cum am pus Eu, Domnul, învățătură scrisă pentru om să Mă iubească întreg, și să lupte pentru aceasta împotriva sa însuși, ca nu cumva să cadă el din iubirea cea pentru Mine în iubirea cea pentru el și să-l pierd și să-l tot pierd pe om ca și pe cel de la început, care a pierdut fericirea cea din rai în schimbul iubirii de sine, dar Eu lucrez de atunci mereu ca să-l ajut pe om să vadă cât pierde el, cât se pierde neascultând de poruncile vieții, de Cel ce l-a iubit la început cu mare iubire, chiar dacă el s-a depărtat de iubirea Mea cea pentru el, o, și de atunci îl aștept, îl strig, lucrez mult și mereu să-Mi vindec rana făcută de om, să-Mi capăt înapoi mângâierea, că pentru mângâierea Mea l-am zidit pe om, ca să Mă mângâi cu el l-am zidit.

O, fiilor, am început cu voi lucrul Meu cel de la sfârșit de timp pentru zidirea din nou a omului. Lucrul Meu cu voi minunează și uimește puterile cerești, și cutremură pe satana și pe toți îngerii lui, căci Eu, Domnul, lucrez cu voi înnoirea, nașterea din nou a lumii, împliniri mari, cu mare taină lucrate,

ca apoi să le descopăr și să se vadă truda Mea și să-Mi împlinesc Scripturile lucrului Meu cel de la sfârșit de timp, cer nou și pământ nou, că este scris să săvârșesc această lucrare și s-o dau celor ce M-au iubit și Mi-au urmat pe pământ răbdând fără de sfârșit, în timp ce toți ceilalți oameni trăgeau spre satana cu viața lor, dar o rămășiță era mereu de partea Mea și ducea prin vreme voia Mea cu omul și păstra cărarea spre Dumnezeu a omului, ca să poată fi judecat tot omul după faptele sale, fiilor.

O, câtă răcoare aduce arsurii Duhului Meu grăirea Mea cu voi, cât alin suspinului Meu lung de șapte mii de ani după om, măi fiilor! Am așezat cu voi în anul 1991 după Hristos începutul ieșirii Mele deasupra cu taina cuvântului Meu care grăiește în România din anul 1955, și s-a făcut carte cuvântul Meu și am ridicat-o sus cu voi și am dat-o să fie cunoscută, fiilor. Mă aplec cu mulțumire că M-ați sprijinit, că Mi-ați stat înainte ca să Mă primiți și ca să-Mi împărțiți cuvântul și ca să-l tot așezați în carte când el vine ca râul pe pământ.

O, fiilor, v-am învrednicit pe voi să Mă primiți cu venirea Mea cea de azi, și din unii în alții, în toți acești ani până la voi, am avut ceva cules din cuvântul ieșit din gura Mea în mijlocul poporului care asculta când grăiam. Dar voi, cei de azi ai cărții cuvântului Meu, nu-Mi lăsați să se risipească nimic din râul Meu de cuvânt, căci v-am ales Eu ageri pentru păstrarea acestei bogății, pe care, iată, o facem cunoscută lumii că ea este, iar Eu Îmi fac lucrarea scrisă în Scripturi s-o împlinesc, să vin cuvânt pe pământ, să vin cu sfinții, nu singur, și să vin sub numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, să vin pe pământ cuvânt, fiilor.

O, am rămas cu voi, iar cei ce erau și ei la începutul Meu cel din anul 1991 aici, o, n-au mai rămas, nu M-au ascultat frumos și cu răbdare fără de capăt, n-au avut credincioșie sănătoasă, au fost nemulțumiți de Mine și de voi, au fost îndoielnici, s-au clătinat că așa au voit ei, și apoi s-au tras întru ale lor dorințe, s-au întors în lume și în ale lumii, fiilor, dar voi ați rămas ai Mei sub greul Meu, sub Duhul Meu ocrotitor peste voi, cu mâinile pe plug mereu pentru lucrul Meu cel de azi, și suspinul Meu îl împart cu voi, o, că nu le-a plăcut să plângă cu Mine și celor care ne-au părăsit, că lor le-a plăcut să fie ei, iar Eu să nu Mă mai bag peste ei le-a plăcut. N-aș vrea să mai pomenesc iar și iar de nestatornicia arhiereului uns de Mine pentru vremea Mea cu voi atunci, și care este scris pe masa Sfintei Treimi martor din partea Mea al așezării și întăririi Sfintei Sfintelor Mele cu voi pe pământ, o, că și el a călcat apoi peste Dumnezeu ca și Adam în rai, pentru ca să nu-și piardă mărirea cea de la oameni, și a murit și el, ca și cei ce s-au ales pe ei înșiși în locul crucii cuvântului Meu cel de azi cu voi.

Omul este neam rău, fiilor, și nu spun mai mult, și așa au fost cei care au plecat de lângă noi de atunci și până azi. Cei rămași însă, aceia sunt neam mare, neamul Meu sfânt, și aceia rămân cu Mine, cu Împăratul și cu împărăția, fiilor, iar împărăția Mea este fără de sfârșit, și este numai ea, și este ea pentru cei ce lucrează la ea și pentru ea.

I-am spus omului în rai să facă și el ce face Dumnezeu, ce face Împăratul făpturii. I-am spus omului și i-am dat și l-am pus să lucreze, căci Dumnezeu lucrează, și trebuie și omul să lucreze, să facă și el ce face Dumnezeu, Făcătorul său, o, că nu se stă, ci se lucrează în cer tot timpul, și tot așa și pe pământ să fie, căci vai celor fără de lucru sfânt pe pământ! Mintea omului, când stă liberă de lucru sfânt cade în rele, alunecă spre păcat ca și Adam în rai, dar lucrul cel cu lepădare de sine îl ridică deasupra sa pe cel ce iubește să lucreze, să se aplece spre iubirea de Dumnezeu și de semeni, și să lucreze pentru semeni ca pentru Dumnezeu și să stea în pocăință pentru el însuși mereu, mereu, ca nu cumva, fără de pocăință stând, să cadă în rele omul, să cadă spre păcat.

Fiilor, fiilor, cel ce nu lucrează pe pământ pentru Dumnezeu Făcătorul, acela cade. Dar Eu, Domnul, v-am învățat pe voi și am spus prin voi la toți: Lăudați pe Domnul ca să nu cădeți în nepăsare de Dumnezeu ca îngerii care au căzut! O, lăudați pe Domnul în toată clipa, fiilor, ca să nu vă aplecați minții voastre sau minții omenești! Îngerii se tem să nu cadă din cer ca și cei ce n-au vegheat la datorie frați ai lor și au căzut, și de aceea laudă pe Domnul neîncetat și lucrează pentru Domnul toți îngerii Lui.

Iar voi învățați să știți ce înseamnă ziua Domnului, și statul întru Domnul mereu, fiilor, că iată, vă învăț pe voi ca să se găsească la voi cuvântul învățăturii Mele pentru om, fiilor.

O, învățați să știți ce înseamnă ziua Domnului, măi creștinilor, măi! Ea îi adună pe frați ca să-L laude pe Domnul împreună, toți întru Hristos și pentru Hristos, și vai celor ce pierd această datorie, dându-se spre alte obiceiuri!

O, fiilor, toată suflarea necuvântătoare de pe pământ, din ape, din adânc, din văzduh, de peste tot, toată suflarea, toată știe că e duminică și că duminica e ziua Domnului, și toate aduc Domnului slavă cât omul nu știe aceasta, taina zilei Domnului așa cum o știu necuvântătoarele toate. Aritmetica, această taină și lucrare mare, o știu mai bine decât omul necuvântătoarele, fiilor, și o urmează întocmai când toate ale Domnului le socotesc ele, dar să credeți ce vă spun, fiilor.

O, fii creștini, nu fiți reci cu inima față de cele așezate de Domnul să fie și să se lucreze, fiilor! Duhul și dorul cel pentru laudă Domnului și pentru rugăciune adusă Lui, petrecerea cu Domnul și cu sfinții Lui, toate să vă fie rodul vostru bogat, strânsura voastră multă și cât mai multă înaintea Mea, și fără știrbire ea, fiilor. O, ce poate fi această strânsură altceva decât pocăința de toată clipa și rugăciunea de toată clipa și slava și lauda de toată clipa ce le aduceți spre Domnul, și zilele Domnului, fiilor? O, rugăciunea voastră câtă I-o aduceți Domnului, câtă vă strângeți, atâta aveți agonisită, dar dacă ea vă este rece și fără de putere și fără de flacără, o, nu uitați ce este scris de cei căldicei, de cei nici reci nici fierbinți, că aceia nu vor fi cu Dumnezeu, nu vor avea strânsură la care să tragă și să-i moștenească roadele, măi fiilor.

Voi, cei care stați înaintea poporului creștin din partea Mea, o, fiilor, cercetați puterea și duhul rugăciunii celor ce vor cu Dumnezeu, celor ce dau să vină spre poarta milei, căci cheia este duhul rugăciunii neîncetate și cu putere de credință în ea, ea deschide, ea este înainte strigătoare, ea vă iese înainte cu cei cu care ați vorbit în rugăciunile voastre, aduse cu sfială spre cer, fiilor.

Duhul pocăinței, o, fiilor, iată și această lucrare trebuie s-o înțelegeți bine și s-o știți cum lucrează ea și cum îl poate așeza pe creștin înaintea Mea. Așadar, fiecare să învețe pe dinafară să-și spună sieși așa: *„Toate cu câte L-am îndurerat pe Domnul Dumnezeul meu și locul Lui din mine, statul Lui în mine și în lucrarea mea, în vorbirea mea, în gândirea mea, în vederea și auzul meu, în umblatul meu, în toate simțurile sufletului și ale trupului meu, toate dor în mine, toate lovesc Iubirea, pe Domnul”.*

Iată lucrarea pocăinței, a părerii de rău, grija de a nu-L îndurera pe Dumnezeu și locul Lui din tine, creștine, nedespărțirea ta de Dumnezeu prin pocăință, grija de a nu-L durea

pe Domnul de la tine prin ceea ce faci și ești.

O, și pentru cei ce au părăsit mersul lor cu Mine, și lor le dau un leac, o iertare, dacă o vor, dacă vor asculta, că iată pentru ei învățătură de la Mine:

O, creștine slab cu iubirea și cu răbdarea pentru viața ta cu Domnul, o, fiule, să nu vorbești de rău cărarea Mea cât ai umblat cu Mine pe ea și locul în care ai stat și pe cei cu care ai petrecut, că nu numai că e păcat, dar e și rușine pentru tine, și faci neîncredere în tine celor cu care vei viețui, și care vor afla într-o zi de Mine și de tine, și la care ai da acum să grăiești de rău locul în care ai stat și slava lui, peste care dai să calci vorbind de rău cu gând să nu-ți însușești vreo vină pentru clătinarea ta, pentru căderea ta din brațul lui Dumnezeu, o, că te va ajunge pedeapsa pentru păcatul nerecunoștinței și te vei vedea pe tine josnic și păcătos mai rău decât toți păcătoșii, căci dacă omul nu se simte nevrednic mereu pentru Dumnezeu și pentru oameni, va fi să vadă el însuși mai târziu că a fost nevrednic pentru mărirea de sine, care l-a căzut și l-a pedepsit apoi ca pe un nevrednic.

O, ascultă-L pe Domnul pentru pocăință, tu, cel ce ai slăbit, iar umilința ta va lucra pentru tine, pentru pocăința ta apoi, și care îți poate aduce mult bine, iertare și alin.

O, fiilor, în ziua aceasta de aducere-aminte a începutului ieșirii Mele cu taina cuvântului Meu peste pământ, v-am așezat pe voi întru învățătura Mea cea plină de folos Mie cu voi și vouă cu Mine, căci venirea Mea cuvânt pe pământ este cu voi mai întâi, și apoi de la voi până la margini, fiilor. Eu sunt Cel ce vă fac vrednici de lucrarea Mea cu voi, iar voi fiți în duhul pocăinței mereu, fiilor, și nimeni să nu uite că drumul spre pocăință este umilința inimii, frumusețea fiilor lui Dumnezeu, a celor blânzi și smeriți cu inima ca și Dumnezeu.

O, nu uitați, Eu am grijă de voi în tot și în toate, nu uitați, nu uitați, o, fiilor, că de aceea am grijă mult și mereu de voi, ca să vă ajut să nu uitați, și ca să fiți recunoscători și să lucrați pentru venirea Mea, și dorirea voastră să fie ea, că Eu cu dor vin și de dor vin, de dor, o, de dor vin, fiilor! Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2020

Sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul

Se vor ridica cei care vor purta în ei harul lui Dumnezeu. Telefonul și televizorul sunt îndeletniciri care-l scot pe creștin din Dumnezeu. Îndemn spre lucrare duhovnicească.

Mă port între cer și pământ cu oștirile cerești, cu sfinții și cu îngerii, care Mă slăvesc neîncetat și care mărturisesc de lângă Mine slava Mea cu ei și slava lor cu Mine, căci plata celor ce știu taina și lucrarea iubirii, e mare plata lor, e Dumnezeu cu slava Lui cerească în sfinții Lui, iar în ziua aceasta ceata proorocilor din cer are în sărbătoare cerească pe Ilie proorocul, cel care a arătat deslușit și a lăsat peste pământ cunoscută cu multul taina raiului, hrană de rai aducând peste casa cea săracă de viață și de hrană a văduvei din Sarepta Sidonului, căci harul cel ceresc a locuit în proorocul Ilie și s-a înmulțit făina și s-a înmulțit untdelemnul cel atât de puțin care mai era în casa aceea, și hrană de rai a fost această minune, cu nimic legată ea de pământ.

O, fiilor, o, fiilor care-Mi vegheați venirea Mea pe pământ cuvânt, punem în cartea Mea cu voi învățătură deslușitoare a tainei raiului, taină purtată de sfinți pe pământ, căci proorocul Ilie a pregătit pâine nepământească în casa văduvei în care el era oaspete în vremea călătoriei lui dintr-o parte în alta pe pământ. Când Îi dai lui Dumnezeu ultima putere, ultima picătură pe care o ai, vine Domnul cu rodire mare, vine din cer, vine din rai rodire, dar n-are omul putere să simtă și să înțeleagă apoi lucrarea cerească însoțindu-l pe el pe pământ.

O, fiilor, dacă nu v-aș avea pe voi învăluiți de Mine în darul credinței în venirea Mea cuvânt peste pământ, o, cu cine, cum aș mai putea grăi ca să-Mi las cuvântul pe pământ? O, fiilor, nu este prețuit Dumnezeu. Nu știe omul această lucrare ca s-o facă el între el și Dumnezeu. Voi suferiți întru Mine, și Eu întru voi sufăr de această jale, de lipsa iubirii de Dumnezeu în om, măi fiilor, o, dar nu trebuie să ne sfârșim nădejdea. Se vor ridica cei care vor purta în ei harul iubirii de Dumnezeu, fiilor. Așa i-am spus și proorocului Ilie, așa l-am mângâiat și pe el în durerea din el pentru Dumnezeu, Cel atât de lipsit de iubirea cea din partea omului.

O, fiilor, purtăm durere, căci Eu împart cu voi ce port. Grăiesc peste pământ de peste șaizeci de ani prin acest izvor ceresc de cuvânt, și-Mi așternîn carte cuvântul gurii Mele și va fi cine să ia aminte, o, că nu în zadar lucrează Dumnezeu. Așa i-am spus și lui Ilie proorocul, i-am spus că mai sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu și că n-a rămas singur întru această durere sfântă, o, că e mare durere să iubești pe Dumnezeu și să vezi în jurul tău peste tot despărțirea de Dumnezeu a omului, închinarea la el însuși a omului și pierderea vremii vieții lui în neiubire de Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, fiilor.

O, aș fi mult mai îndurerat decât sunt dacă n-aș avea grai peste voi ca să-Mi spun durerea Mea cea grea și tot mai grea, căci căutarea după Dumnezeu se stinge de tot în oameni, și tot mai pământ sunt oamenii toți, căci lucrarea cea multă a duhului rău îi tot acoperă pe toți din toate părțile, de nu mai are Dumnezeu cum să-l facă pe om să privească și spre cer și să-I înțeleagă durerea, durerea lui Dumnezeu, Făcătorul a toate, fiilor.

O, sfinți iubiți ai cerului Meu, Mă port cu voi între cer și pământ și ne umplem de jale și ne scriem pe pământ durerea duhului și e în durere Duhul Sfânt, Care cuprinde în El pe toți sfinții Lui. O, va rodi rod sfânt durerea noastră și ne va fi nouă de mângâiere, nouă, celor îndurerați de la neiubirea de Dumnezeu a celor de pe pământ, iubiții Mei.

— O, Îndureratule Doamne, rana duhului meu e mai mare acum ca atunci când mă durea pe pământ neiubirea de Dumnezeu a oamenilor toți. Tu îi aștepți pe oameni, îi aștepți mereu, la fel și noi, sfinții Tăi. O, și îi aștepți măcar pe creștini și îi tot aștepți să se întoarcă cu fața spre sfinți, spre părinții din cer, o, dar și creștinii au acest păcat al neiubirii de Dumnezeu, Doamne. Nu pot ieși din lume creștinii, nu ies din duhul lumii, bieții de ei, și stau cu fața spre lume creștinii în care Tu dai încă să nădăjduiești, Doamne. Tu îi aștepți cu fața spre Tine să stea, dar ei se întorc și privesc înapoi, se uită în lume, se uită la lume, Doamne, iar Tu plângi, plângi, o, plângi de mila lor, și tot plângi de mila lor și a Ta, că n-ai iubire de Dumnezeu în creștini, n-ai, Doamne, n-ai, iar creștinii nu știu ce este iubirea, nu Te cunosc de iubire a lor.

O, nu Te cunosc creștinii, Doamne. Nu vor să învețe ei bine ce înseamnă și ce face iubirea de Dumnezeu în om și în lucrarea omului, căci creștinii Tăi iau de la lume hrană pentru inima lor, o, că n-au voit să Te asculte, Doamne, nici ei. Tu vrei prin cuvântul Tău cel atât de scump să-i atragi spre părinții sfinți, spre trăirea din plin a tainei bisericii, taina dreptei credințe, taina ortodoxiei, Doamne, dar această taină a vieții

de creștin este cu negrijă păstrată, nu este lipsită de duhul lumii, nu este purtată spre viață îngerească.

Nu sunt creștinii ieșiți din duhul lumii, Doamne, iar Duhul Tău a strigat la ei și a spus și a scris: *«Ieși din lume, poporul Meu, ieși, și nu gusta din duhul ei, ca nu cumva să bei din vinul ei amar apoi, ca plată a neiubirii de Dumnezeu! O, ieși cu inima ta din lume, creștine, ieși și cu ochii, ieși și cu urechea, ieși și cu pasul, ieși cu totul din lume, ieși cât poți să mai ieși, și mergi pe deasupra dacă poți, dacă mai mergi, că pe pământ n-ai unde să mai pui pas pe loc curat și neîntinat de păcat, dar caută să strângi prin ascultare cununi de biruință, și caută cu supunere, o, că altfel nu strângi nimic ca să ai pentru salvarea ta când va fi să ai nevoie».*

Și noi, sfinții Tăi, și noi, Doamne, îl învățăm pe creștin să Te asculte cu aplecare și să stea sub binecuvântarea Ta, și-i spunem așa:

O, strânge-ți, fiule creștin, strânge-ți cununi în viața ta cu supunere dacă ești creștin. Lucrează și tu ca ucenicul care și-a lucrat prin supunere cinci cununi într-o clipă de noapte, când, adormind de osteneală părintele povățuitor, el n-a mers să se culce la locul său de odihnă dacă n-a avut rostită peste el binecuvântarea de fiecare seară a părintelui sufletului său, și a stat cuminte și a așteptat biruindu-și voia trupului, care dădea să-l tragă să se culce fără cuvântul celui care îi binecuvânta pas cu pas viața lui și lucrarea ei.

O, câtă învățătură reverși, Doamne, peste un popor mai întâi, și apoi o împarți pe ea peste pământ! Omul însă este fălos de tot, zice că știe el, că poate el, că este el, iar altfel nu este omul, nu se poate deprinde să se creadă mic, mai mic decât cel mai mic care primește sfat pentru el, pentru pașii lui buni sau răi. O, cum să facă el așa, dacă el se știe mare și mai mare decât ceilalți cu îndrăzneala lui, cu necreștierea lui cea din Dumnezeu? O, de ar lua omul aminte la duhul împăratului David, care suspina umilit și spunea: *«Iată, Doamne, Tu ai măsurat cu palma zilele mele, iar statul meu este ca un nimic înaintea Ta».*

O, cum să-l întorc pe om spre Tine, Doamne îndurerat? O, cum să fac să-Ți pot da mângâiere în durerea Ta mare, Doamne? O, duhul lumii nu-l lasă pe om, nu-l slăbește, îl hrănește mereu, și așa fac și cei ce se cred creștini de-ai Tăi, și care amestecă în ei hrana Ta cu hrană din lume, și tot ies ei spre lume pe ușa care duce spre lume, o, Doamne, că stă creștinul cu televizorul sub ochi, cu telefonul la ureche și se hrănește din ale lumii și e bolnav de lume creștinul, și nu mai e niciunul care să asculte de cuvântul Tău de peste el așa cum Tu aștepți zi după zi după fiecare creștin care Te-a cunoscut în acest cuvânt, o, și-i scapi din mână pe toți prin aceste îndeletniciri lumești, puse la îndemâna oricui de către omul potrivnic lui Dumnezeu, și lucrarea cea cu vicleșug n-o mai simte bietul creștin, fiindcă el o lucrează mereu, și o lucrează atât de mult, atât de mult, o, Doamne, iar Tu dai să vorbești cu creștinul și să-i spui răul ca să-l lepede de la el, dar nu găsești vorbire cu Tine la creștin, nu găsești, Doamne, o, nu găsești.

Voiesc să le vorbesc celor ce se hrănesc din hrana cuvântului Tău, și care ar fi să rodească în ei ascultare, Doamne. Dau să-i întorc cu fața spre Tine, spre părinți, spre cer, și le spun lor la toți pe unde sunt, le spun așa:

Voi, cei care știți și căutați cuvântul lui Dumnezeu prin acest izvor de viață dătător în zilele acestea grele, o, fiilor, luați seama bine ce vă grăiesc. Sunteți prea pământești, fiilor. Parcă nu mai doriți cerul și tainele lui. Parcă numai lucrarea cea pentru trup v-a mai rămas de lucrarea cea pentru fiecare zi. O, și chiar și duminica, ziua în care dați să faceți odihnă trupului vostru, chiar și atunci tot trupești, tot pământești rămâneți. O, nu mai aveți grăiri duhovnicești, curățitoare de păcate prin stări cerești între voi, curățitoare de răul din voi, iubire sfântă împărțită între frați, o, și vă tot ia valul doar spre cele ce vă sunt de trebuință vouă și atât. O, dar pentru Domnul mai vreți voi să fiți și să puteți?

Fiilor, fiilor, alegeți-vă, măi fiilor. Faceți pasul cel hotărâtor. Luați ca lucrare duhul ascultării, al supunerii. Luați știri din cer, nu de pe pământ. Nu amestecați pe cele din cer cu cele de pe pământ în voi și între voi. Slujiți Domnului așa cum am slujit eu, plin de milă pentru El, plin de râvnă pentru lucrul Lui cel sfânt, tot timpul să-L slujesc pe El, și să arăt prin lucrul meu cu Domnul taina raiului, statul în Dumnezeu cu totul, căci eu prin Domnul înăuntrul meu am lăsat scrise pe pământ lucrări cerești, puterea credinței, a rugăciunii, a râvnei împotriva necredinței din cei îngâmfați în duhul lor, foc din cer peste cei fără Dumnezeu, dar și lucru cu milă, pentru ca să-L cunoască omul pe Domnul, fiilor, și mai ales pentru ca să-Și facă Domnul lucrările Sale peste pământ prin cei ce Îl iubesc pe El între oameni.

Acum, Doamne, îmbracă-mă în duhul cel tare al minunilor sfinte peste pământ, prin care lumea să-L cunoască pe Dumnezeu, că vreau să cunoască oamenii acest har al milei Tale dăruit lor: iubirea cea pentru Dumnezeu. Eu mă supun Ție, și îi îndemn pe toți să caute cu lucrarea supunerii, Doamne, cu taina fiilor lui Dumnezeu, și prin care Tu lucrezi minuni fără de seamăn și biruințe mari asupra vrăjmașilor Tăi și a creștinilor Tăi, numai să știe ei, creștinii Tăi, să Te capete pentru ei apărător, și de minuni lucrător pentru ei. Amin.

— O, câtă trudă între cei din cer pentru cei de pe pământ, și care nu socotesc vremea și starea și lucrul cel împotriva lui Dumnezeu și al omului, lucrarea lui antichrist și a diavolului dușman, căci voi, sfinți iubiți ai Mei, trudiți cu Mine la împărăția cerurilor pe pământ s-o așezăm, o, și n-avem loc de om, măi scumpii Mei, că scumpă v-a fost lucrarea pe pământ, și scumpă e și în cer și sunteți voi oștirea Domnului.

O, popor al cuvântului Meu, caută înțelepciunea cea pentru zilele acestea s-o știi, dar caut-o în cer, că pe pământ potrivnicul Meu și al tău te atrage ca să nu-L iubești pe Dumnezeu cu toată supunerea ta de zi cu zi, și te îndeamnă la amestecarea cu cele din lume, și iată, este de vegheat pentru ocrotirea de duhul lumii, fiilor.

Voi, cei care-Mi stați de veghe pentru un popor, pentru statura lui înaintea lui Dumnezeu, o, întăriți-vă cu cei din cer, cu cele din cer, fiilor, căci omul este încăpățânat mai rău decât un animal, că animalul cunoaște pe Domnul și se supune Domnului și omului și-și face omul lucrul său cu el, iar animalul ascultă, o, și nu poate, nu poate și omul așa, nu se apleacă omul, măi fiilor. Iar Mie Îmi este tare, tare milă de voi și-Mi este mereu milă, și de aceea Îmi împart și durerea Mea cu voi, ca să aveți și voi milă de Mine, căci cei ce sunt neaplecați și neiubitori de Dumnezeu și de frați, aceia nu se apleacă, iar Eu sufăr batjocură, și voi la fel, o, fiilor. O, n-ai ce să-i ceri celui ce a crescut în trup și atât, n-ai.

Eu voi avea grijă să am într-o zi pe lângă voi numai grâu curat, fiilor, o, că Mi-e milă de voi, iar lucrul Meu cel mult este mult, și uneori Mă frâng de tot de mila voastră, Mă frâng și Eu, dar iată, așa e pe pământ, e zor doar pentru cele pământești, iar partea cea care nu piere nu mai încape în viața creștinului care ia de la Dumnezeu acest cuvânt sfânt.

Acum pace vouă! E darul cel mai mângâios pe care vi-l pot da în vremi de mers greu și cu greutate purtate, greutăți fel de fel, dar cel mai greu de purtat este omul neînduplecat, fiilor. Voi însă fiți în răbdare îmbrăcați, că trebuie să fiți asemenea Mie, să răbdați, fiilor, și să împărțiți pe Dumnezeu, căci Eu astă lucrare v-am împărțit s-o împărțiți voi prin lucrarea Mea cu voi, iar pentru truda toată mereu, mereu pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2020

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Învățături pentru iubirea de Dumnezeu. Omul se cunoaște prin fapte. Iubirea cea pentru Dumnezeu se învață ca la școală. Pilda animalului care se lasă dresat față în față cu omul care nu se lasă născut din nou prin acest cuvânt din cer. Păstorul Cristea îndeamnă poporul cuvântului să fie ceresc cu fapta, gândul și cuvântul.

Vă păstoresc cu duhul blândeții și cu smerenia inimii, vă păstoresc pe voi, pe cei care iau creștere și facere de la Dumnezeu peste ei, peste viața lor cu Dumnezeu, căci Eu sunt Păstor de la Tatăl și n-am fugit când a venit vremea să-Mi pun viața pentru cei ce vor călca pe urmele Mele luându-și crucea și atât, și nimic mai mult, și apoi urmându-Mă și lucrând ei voia Mea ca să-i pot păstori, căci cum aș putea să păstoresc pe cel ce nu face voia lui Dumnezeu? O, n-aș putea dacă el n-ar putea să facă voia Mea, și nu tot voia lui, și unul ca acela nu are păstor pentru mersul vieții lui și merge el după voia sa, de vreme ce nu înțelege și nu învață ce înseamnă viața de creștin, de fiu al lui Dumnezeu, după numele Meu fiu, nume de creștin din numele Meu luat și purtat.

O, fiilor care luați din gura Mea cuvântul Meu ca să-l împărțiți voi, o, am venit cu sărbătoarea cea de azi și cu sfinții, fiilor. Ceata mucenicilor mari are în sărbătoare în numărul lor pe mucenicul Pantelimon, pe cel cu nume de tămăduitor, pe cel care a luat creștere de la Dumnezeu prin cel ce l-a păstorit pe el, o, și nici el, și nici păstorul sufletului său n-au fugit când a venit vremea să-și pună viața pentru Hristos și pentru cei ce vor călca pe urmele Domnului cu crucea purtată și în voia Domnului peste ei. Iată ce înseamnă după adevăr să fie creștinul făcut de un păstor care să-l învețe crucea și purtarea ei! O, și a spus odată un păstor de suflete că se întâmplă să poți întâlni pe calea vieții un om înțelept care arată defectele și care îl dojenește pe cel ce le are, iar tu ține-te după el apoi ca după o comoară, ca după o lumină călăuzitoare, căci dacă un rău nu se îndreaptă, răul acela se face îndoit, și va strica mult și va tot strica, o, și iată ce lucrare are un păstor adevărat, o, fiilor!

Sărbătorim în ziua aceasta pe copilul călăuzit de păstorul vieții lui, și unul lângă altul și-au pus viața pentru Hristos în fața necredincioșilor din vremea lor, și s-au făcut ei în cer apoi călăuze pentru cei ce vor să învețe mersul și viața de creștin între oameni pe pământ, o, că nu e de glumă să vrei să fii creștin, și să nu ajungi să înțelegi și să știi ce să faci cu tine, iar dacă nu înțelegi aceasta, o, n-ai gustat încă din Dumnezeu și din venirea ta după Domnul. Nu mai lucrezi, nu mai faci nimic de la tine citire când vii la făcut ca să te faci creștin cu fapta vieții tale, o, și așa se cunoaște că ai venit la făcut, și așa a făcut mucenicul Pantelimon când a aflat că este viață în Dumnezeu dacă vrei s-o afli și s-o iubești fără să mai cauți altă iubire ție.

O, e mare primejdie să te iubească cei din jur și să-ți placă aceasta, că aceasta te poate văduvi de iubirea Mea cea pentru tine, fiule creștin. Și iarăși, e mare primejdie să nu iubești tu pe cei din jur, că aceasta te-ar dovedi fiul duhului trufiei și al judecății de frați, și poți să-L pierzi pe Dumnezeu, căci iubirea cea din Dumnezeu și umilința inimii nu trebuie să le lucrezi când și când, sau la nevoie, ci ca de la Dumnezeu să le iei pe toate câte vin, și tot timpul să-ți fie ție umilința din inimă ca aluatul din care este făcută inima ta, purtarea ta, iubirea ta de Dumnezeu.

O, ar fi să plângă omul pentru câtă durere Îmi face statura lui cea plină de pofta trupului și să nu se răzbune pe Dumnezeu cum s-a răzbunat Adam, de L-a dat deoparte și departe pe Dumnezeu de el și de viața lui cea cu păcat, și pentru care el a dat în schimb statul lui în rai.

O, e mare primejdie să nu-L iubească omul creștin fără de încetare pe Dumnezeu. Cine nu-L iubește pe Domnul cu dor aprins și cu grijă să nu-L piardă, acela este lucrat de diavolul în fel și chip, că îi dă loc diavolului prin neiubirea lui de Dumnezeu. O, nu-L poți iubi pe Dumnezeu cum vrei, cum poți sau cum vrei să poți. Omul iubitor de Dumnezeu trebuie să fie chiar iubirea, ca și Dumnezeu prin iubire, căci iubirea este numai cea pentru Dumnezeu, iar cea ațâțată de inima omului, de trup, de neastâmpărul firii trupului, e desfrânare, nu e iubire cum dă omul să spună, și aceasta cade ca și omul care cade mereu, căci iubirea nu este trupească, nu, omule. Ea este cerească, ea este Dumnezeu, și locul ei este în cer, iar omul care iubește pe Dumnezeu este în cer cu iubirea, și e cerul în el pentru iubirea lui de cer.

O, creștine care ai pe masa ta cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, o, ar fi să înțelegi tu de lucrare a ta facerea ta cea de la Dumnezeu, om făcut de Dumnezeu ar fi să lași să se lucreze peste tine dacă ai venit să te apropii de lucrarea facerii omului. Mulți se strâng cete-cete, de tot felul cete care-și zic creștini mântuiți, și se strâng aceștia și cântă și se trufesc grăind despre Hristos, dar facerea lor n-o voiesc, căci ei se strâng să se bucure și atât, dar aici, în lucrarea cuvântului Meu, se umblă la purtarea omului, la duhul din el, la felul cum se lasă lucrat de Dumnezeu, o, și se vede apoi prin purtare fața lui Hristos în om, nu prin cuvinte, nu prin promisiuni și atât, nu prin rugăciuni sau cântări și atât, o, nu așa se face un creștin în om. Se cunoaște prin fapte omul, prin roadele lui, se cunoaște prin purtare fața lui Hristos în om, la fel cum prin purtare se cunoaște fața diavolului prin necuviința omului, prin neaplecare, prin răutate, prin cuvinte, prin duh de judecată asupra celuilalt ca să facă rău și cel ce se uită la răul celuilalt, pe când un creștin cu Hristos în el caută să îndrepte pe cel rău, și nicidecum să facă răul mai mare, mai mult.

O, fiilor care-Mi purtați venirea, dau să-l învăț pe creștin umilința inimii, lucrarea cea tămăduitoare, măi, fiilor. Cel ce nu are umilința inimii mereu, nu când și când, o, iată de ce nu-L iubește creștinul pe Dumnezeu, și apoi pe aproapele său! O, nu-ți dă Domnul harul să-L iubești, căci Domnul nu Se vrea iubit de cel fără de umilința inimii, de cel fără creștere peste el, o, și unde nu este mustrare este desfrâu, sunt fii ai desfrâului cei liberi de lucrarea mustrării, precum este scris, și precum se și adeverește.

Cad oameni, cad cetăți, cad din pricina neiubirii de Dumnezeu a celor din cetate, dar dacă este iubire de Dumnezeu nu vine pustiirea, o, nu vine, și de aceea am spus Eu, Domnul, să fie grijă mare pentru poporul cuvântului Meu și

să se potrivească cei ce stau în obști creștine, că altfel îi fac loc diavolului prin duhul nemulțumirii, care vine de la duhul cel rău al trufiei, o, și nemulțumirea i-a căzut de la Mine pe cei nemulțumiți, căci nemulțumitul are trufie, iar el nu poate cu pocăința, care îl duce pe om la iertare de la Domnul, și iată, e bună umilința, e bună pocăința, una din alta aceste două lucrări ale inimii unui creștin care se apleacă pentru iubirea de Dumnezeu prin viața lui.

O, fiilor, o, fiilor, cei plini de umilință nu se tem de nimic, decât să nu-L piardă pe Domnul de peste ei, și aceștia se tem de păcat, căci păcatul este moarte, este cădere din Dumnezeu, și iată, mucenicii s-au temut să nu-L piardă pe Domnul, dar nu s-au temut de cei care le ucideau trupul, căci iubirea pentru Dumnezeu este o putere mare în creștin și treci cu ea peste moarte zâmbind şi biruind, şi iată-i grăind cu voi pe cei ce au iubit pe Dumnezeu cu umilinţă, fiilor!

Eu, Domnul, dau glas cetei mucenicilor, că are ea sărbătoare în mijlocul ei în duminica aceasta, și cerul lucrează pe pământ deslușind taina vieții de creștin, o, fiilor.

Slava Ta cu sfinții Tăi e priveliște dulce, și Te porți cu ea prin cerul cetății cuvântului Tău pe meleagul românilor, Doamne, și păstorești un popor cu cuvântul și îl hrănești pe el din cer pentru facerea lui cea de la Dumnezeu, o, Doamne Păstor.

O, câtă tămăduire, o, câtă, Doamne! În toată vremea cea de două mii de ani de la nașterea Ta între oameni Te-au mărturisit cu viața lor jertfită pe altarul credinței mulți mucenici, mulți, Doamne, ca să se dea ei pildă de supunere și de ascultare chiar și sub sabia celor ce i-au ucis pe ei pentru numele Tău, și chiar de ar fi putut să-și arate puterea Ta prin credința lor. O, dar ei Te-au dorit prea mult, Te-au iubit prea mult, și se doreau cu Tine în cer, și s-au dat pildă de răbdare și de credință și de iubire la toți urmașii lor, căci credința se plătește scump ca să răsară și să rămână ea peste urmașii cu numele Tău în față, căci Tu ești Dumnezeu venit din cer pe pământ, Doamne.

Iubirea cea pentru Dumnezeu se învață ca la școală ca s-o poată omul avea de iubire a sa, o, și poate totul ea apoi. Când de bună voie mergi la școală, acolo nu mai spui: „nu știu, nu mă pricep, nu pot, n-am făcut niciodată ca să știu”. O, nu mai spui așa, fiindcă la școală mergi ca să înveți, nu de altceva mergi, nu ca să spui că nu te pricepi, nu pentru asta se merge la școală, dar dacă mergi la școală și nu înveți și nu ești cuminte și silitor, și nu te sârguiești să asculți, faci pe învățătorul tău să sufere, să îndure de la tine, îl tulburi, îi faci apăsări și răbdare fără de rod.

O, ce rușine pe fața Ta, Doamne, să mănânce creștinul din masa Ta de cuvânt sfânt de facere a omului, ca nicăieri pe pământ prin veacuri ca și acum masă de cuvânt din cer, și să se mai poată duce apoi la însurătoare, la măritiș, la păcat, Doamne. Iată, nu i-a ajutat mintea să-L înțeleagă pe Dumnezeu aceștia, sau să cadă spre pocăință dacă se aplecau spre rele, iar noi, sfinții Tăi în cer acum, ne-am lăsat muceniciei pentru numele Tău mare, pentru credința în Tine a urmașilor Tăi și ai noștri, Doamne, o, și n-am fugit de greu și de nemulțumire, căci am avut umilința inimii și n-am cunoscut trufia și n-am iubit lumea și din lume ca să fim apoi vrednici de ea prin duhul trufiei din noi, o, nu, că Te-am iubit cu umilință și cu dor, Doamne, și ne-am lăsat în mâna celor ce ne-au format mersul cu Tine ca să fim ai Tăi mereu, și pe veci apoi.

Se suie la Tine și la noi durere, Doamne. O, nu se lasă omul creștin, nu se lasă vindecat de sine, nu se lasă povățuit și format spre Dumnezeu, o, Doamne. O, mai mult dresezi un animal, chiar și dintre cele sălbatice, și face voia omului apoi animalul și își iubește povățuitorul și ascultă cum îi cere, și prin iubire poate aceasta și un animal, și-și arată apoi mai mult decât un om facerea lui cea nouă și dragostea dintre el și păstorul său, pe care-l ascultă supus și fericit, și arată apoi câte minuni învață să facă, de atrage privirile toate, uitându-se cu uimire toți la frumusețea facerii unui animal care se supune la școala facerii pentru purtarea lui sub ascultare. Omul însă nu poate să creadă și să asculte, să iubească atât de mult, să se facă iubit nu poate, căci trebuie cineva să-l învețe acestea, o, dar nu poate să se lase învățat, bietul om. El o ține numai pe a lui și gata, atâta știe, atâta s-a deprins să poată, și lipsa iubirii e mare la om, Doamne. Animalul iubește mult, și de aceea ascultă și se lasă format după plăcerea stăpânului său, o, și ce durere pe Tine și pe noi că nu poate și omul creștin să Te iubească și să Te asculte, Doamne!

O, ce durere, câtă durere se suie spre Tine, Doamne! Dacă omul nu vede ce înduri Tu de la el, nu crede că Te doare de la el. Tu cauți mereu tămăduire lui, dai mereu să-l înveți pe om lepădarea de sine pentru Tine, Doamne, pentru ca să Te asculte pe Tine apoi, iar noi rămânem pildă de iubire de Dumnezeu și le spunem la toți creștinii să aleagă mucenicia, căci Tu, Doamne, vrei să-i scrii pe ei mucenici prin lucrarea lor de frângere a voii pentru voia Ta cu ei și în ei, iar cel ce ascultă așa, va lua plată de mucenic și va fi el pildă de iubire de Dumnezeu pe pământ, căci cei de pe pământ caută și tot caută modele de urmat, iar Tu păstorești un popor cu care vrei să Te arăți în slavă și să spui: *„Iată-i pe cei ce M-au iubit!”*

O, ce frumos, ce frumos ești Tu între ei, ce frumos, Doamne! O, ce frumoși trebuie să fie ei lângă Tine! Și slavă Ție și lucrării cuvântului Tău peste pământ, și cu care și pe noi ne mângâi atât de mult, atât de mult, o, Doamne, o, Bunule Păstor al celor de pe pământ și al celor din cer prin cuvântul Tău, care mângâie!

Slava Mea o dau vouă, sfinți iubiți ai Mei, că voi ați biruit pentru Mine și pentru voi și ați rămas voi întru iubirea Mea.

Slava Mea o dau și ție, popor al cuvântului Meu, ca și tu să biruiești pentru Mine și pentru tine și să rămâi întru iubirea Mea, pe care s-o înveți cu învățător, măi poporul Meu, așa cum Eu ți-am spus.

O, fiilor, o, fiilor, veniți la învățat! Luați de la Mine prin cei ce vă aduc pe Dumnezeu la voi. Nu-i luați pe ei de lângă voi când grăiți cu ei, sau între voi de ei, sau când ei vă grăiesc vouă, și luați-i de lângă Mine, că altfel le găsiți vină și vi se dă gura să faceți aceasta și vă arătați nemulțumirile, cârtirile, când ar fi să fie ei nemulțumiți de statura voastră dacă n-ați avea dreptar peste ea, iar fără dreptar totul iese strâmb, fiilor.

O, nu căutați să stați pământește în trupul acestui popor cu nume așa de mare, măi fiilor creștini! O, nu Mă doborâți, nu căutați să-Mi fiți potrivnici prin neasemănarea voastră cu Mine și cu cei din cer prin îndeletnicirile voastre.

O, fiilor, cine a aflat acest cuvânt sfânt, și nu merge apoi după mila cea pentru om a cuvântului Meu, unul ca acela nu are dragostea lui Dumnezeu în el, și se joacă de-a viața lui, după ce a aflat taina vieții, dorul Meu după om, așteptarea Mea cea de două mii de ani ca să-l aduc la sânul Meu pe creștin.

Iar voi, cei din partea Mea lucrători lângă Mine pentru facerea unui popor sfânt lângă Dumnezeu, o, fiilor, voi nu

căutați de la nimeni cinste și nu primiți dacă vi s-ar da, căci voi semănați cu Mine la umilință, dar v-am dat să cunoașteți că nu au în ei dragostea lui Dumnezeu cei care vă apasă pe voi, fiindcă ei au în ei felul lor de a fi, au dăruire din interes și doar cum știu ei, și așteaptă plată și aplecare de la voi, și altfel ar fi din dragostea lui Dumnezeu să se dăruiască ei Mie, că altfel este jertfa și iubirea unui creștin, altfel sunt creștinii Mei, altfel, măi creștini, măi, care v-ați aciuat pe lângă glasul cuvântului Meu și pe lângă ei. O, și mai mult se lasă dresat un animal ca să învețe el iubirea și aplecarea și să poată prin iubire tot ce i se cere, dar cu omul e mult prea greu, și greul Meu de la om e tot mai greu, iar mersul Meu e greu pentru ca să-Mi formez un popor și să-l dau pildă de mucenic prin ascultare, prin voia Mea împotriva voii lui.

O, fiilor, avem în ziua aceasta ușurarea deplină a păstorului Cristea, care are un an de când s-a înfățișat în fața tronului Meu cu tot lucrul său. Acum se așează în locul cel întreg al său, și se apleacă cu pace dragostei cu care este pomenit în fiecare zi și cu fiecare treaptă pe care trebuia s-o urce, și vă roagă pe voi să fiți cerești pe pământ, fiilor, și-Mi spune el așa pentru voi:

— O, Doamne, o, Doamne, e numai o clipă calea de la pământ până la cer, e numai o frântură de gând și de iubire și nu mai este această depărtare.

O, așa să țineți voi cerul lângă voi, așa să fiți voi în cer mereu, iar eu mă aplec ca să vă întăresc din cer acum. O, nu lăsați cerul departe de voi, nu stați departe de cer, că e mare minune între cer și pământ cuvântul lui Dumnezeu cu voi. Rămâneți întru această minune mereu, dar rămâneți cu fapta, cu gândul, cu cuvântul, căci faptele se țin după om și îl urmează asemenea unei umbre și se fac tovarăși de drum pe pământ și în cer pentru om. Iar voi, cei ce iubiți pe Domnul, nu stați fără strălucirea Lui în voi, și vom fi mult mângâiați de la voi, noi, cei ce am ajuns acasă.

— O, fiilor, Eu, Domnul, vă așez acum în duhul păcii cerești. Vin iarăși peste puțin timp și iarăși mângâierea Duhului Sfânt vă va da vouă toate, toate, căci voi sunteți cei mângâiați ca să puteți, să puteți voi pentru Mine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2020

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Cei bogați pe pământ au nevoie de milostenie când ajung în cer. Viața are preț dacă e trăită în sfințenie. Omul trebuie să dea totul pentru veșnicia lui. Rugăciunea cu dor atrage împlinirea.

Mă adun cu sfinții în cetatea cuvântului Meu, în așternutul Meu pe meleagul românilor, căci românii sunt poporul Meu cel de la sfârșit de timp, și de aceea Mi-am făcut așternutul venirii Mele cuvânt pe pământ pe acest meleag și Mi-am ridicat cetate de scaun și pun masă de cuvânt în ea și Îmi trimit cuvântul până la marginile pământului ca să fie știută venirea Mea cuvânt pe pământ, glasul Meu peste tot pământul și peste popoare, precum este scris să se vestească cuvântul lui Dumnezeu de la margini la margini, și prin cuvânt să îndemne Domnul la pocăință pe cei de pe pământ, care cunosc sau nu cunosc numele și slava lui Dumnezeu, slava cea împotriva tuturor dumnezeilor făcuți de mâinile oamenilor ca să se închine lor oamenii, căci oamenii atât de puțină minte au, atât de puțină să se închine, să poată cu ea să se închine lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, al văzutelor și nevăzutelor facerii Lui, și această cunoștință de Dumnezeu o au desăvârșit toate vietățile de sub cer și toată facerea lui Dumnezeu, și numai omul și-a pierdut din minte și din simțire pe Dumnezeul Cel adevărat, Căruia să I se închine, și iată, omul este căzut de la credință de șapte mii de ani și se închină luișI și dumnezeilor făcuți de el, iar glasul Meu vine din cer pe pământ și Mă vestește pe Mine Dumnezeul Cel adevărat, Dumnezeul celor care tremură înaintea Mea, și în care Eu, Domnul, Îmi aflu plăcerea și locul Meu pe pământ, iar aici este cetatea care poartă numele Meu, precum este scris, și i se spune acestei cetăți: acolo este Domnul, muntele Domnului.

E zi de praznic împărătesc peste neamul creștinesc și-Mi așternut cuvântul peste cetate aici, și pace vouă, celor ce străjuiți din partea Mea cetatea cuvântului Meu!

Punem pe masă amintirea slavei Mele de pe muntele Taborului, o, fiilor, că M-am dus pe munte cu trei ucenici mărturisitori deosebi pentru slava Mea cea de la Tatăl, cea din vecii, fiilor, și acolo pe munte i-am arătat aproape de Mine pe cei doi ucenici cu care petreceam când nu eram cu cei doisprezece, o, și Mi-am descoperit slava și îi aveam de o parte și de alta pe Moise și pe Ilie, pe cei ce n-au dezbrăcat trupul, dar care s-au tras în cele ce nu se văd ca martori mari ai venirii Mele întrupat pe pământ, și apoi pentru toată lucrarea Mea cea de acum două mii de ani până la înălțarea Mea la Tatăl, o, și mare este taina lui Dumnezeu, fiilor, și puțini au putut să știe despre ea și atunci și apoi, dar acum trebuie să împlinesc făgăduința că Duhul Sfânt Mângâietorul ia din ale Mele și le scutură peste pământ ca să se știe tainele Mele și tâlcul lor și rostul lor, fiilor, că am stat pe Tabor cu slava Mea descoperită și cu cei doi însoțitori cerești ai Mei pe pământ, cu Moise și cu Ilie, căci cu amândoi am vorbit în vremea lor în muntele Horeb, muntele Domnului, fiilor, și amândoi au stat nemâncați și nebăuți patruzeci de zile și patruzeci de nopți mergând, ca să-i pregătesc pentru vorbirea Mea cu ei și s-o facă ei cunoscută peste vreme. Și am vorbit apoi cu ei pe muntele Taborului înaintea celor trei ucenici, Petru, Iacob și Ioan, dar apoi s-au tras ei în nevăzutele lui Dumnezeu, și numai Eu am rămas văzut, și am spus celor trei să tacă desăvârșit pentru cele descoperite lor la vedere, căci Eu aveam încă să mai lucrez până la sfârșitul tainei Mele cu oamenii pe pământ văzut cu trupul, și apoi să sfârșesc, cu învierea Mea cea din răstignire și să merg la Tatăl Meu, însoțit de cei doi martori mari, Moise și Ilie, și iată sărbătoarea Mea de azi cu ei între voi aici, pe pământ, fiilor.

O, pace vouă în zi de praznic împărătesc, măi fiilor! Pace vouă! Și facem anunțul praznicului cel pentru mama Mea Fecioara, când se aduna la praznic poporul credincios în cuvântul Meu cel de azi, și rostesc acum peste el cuvânt de mângâiere că voi grăi lui în Duhul Sfânt în ziua cea de praznic, care vine, și că apoi vor merge solii Mei și le vor împărți binecuvântarea din masa praznicului, așa cum a fost și în ziua de Rusalii, iar ei să fie cuminți și să se folosească duhovnicește de această vreme de care Eu, Domnul, am știre, căci cele duhovnicești trebuie să caute și să aibă ei cu multul peste viața lor, iar cuvântul Meu le dă lor ca să aibă și ca să împlinească ei cuvântul lui Dumnezeu, dacă au ei în lucrare ascultarea de Dumnezeu.

O, dar vouă vă dau binecuvântare și pornire la pregătirea praznicului aici, în cetate, și din masa de praznic să luați și să mergeți până la hotarul celor de mai departe de cetatea Mea cu voi, și unde nu ajungeți, fiilor, căci drumul

este mult, și poate găsiți alt mijloc pentru ei ca să ia ei din masa de praznic, căci Eu sunt întreg cu cei ce Mă au întreg peste viața și credința lor, cu cei ce Mă împlinesc în ei cu voia Mea peste ei, o, și nu e despărțire între Mine și ei, numai să știe ei să stea cu cerul, să aibă pe Domnul cu ei, să ia peste ei de la Mine, așa cum Duhul Sfânt scutură pe ale Mele pentru cei ce-și iau crucea și să Mă urmeze, căci Eu cu crucea merg, și trebuie să-Mi semene cei ce Mă urmează și nu mai au nimic să-i încurce și pe cineva de care să fie legați și să-i despartă pe ei de Dumnezeu, o, că așa și nu altfel este mersul cu Mine al celor ce vin fără piedici pe calea Mea.

O, fiilor, văd dorul ca și al Meu de voi și în cei scriși cu acest praznic sărbătoresc lângă slava Mea arătată pe Tabor, o, și nu le pot lăsa dorul să tânjească. Așadar, cuvântul și dorul lor de tot lucrul Meu de azi cu voi curge o clipă peste cetate și peste voi, și binecuvântată să fie intrarea și ieșirea lor și a lucrului lor peste cetatea Mea cu voi!

— Grăirea Ta cu ei, Doamne, o, nu-și pot da ei pe deplin seama ce înseamnă ea pentru noi, cei cerești acum lângă Tine și lângă lucrul Tău cu ei pe pământ. Toți sfinții trăiesc fiorul cel ceresc născut din cuvântul Tău de azi peste ei aici. Toți sfinții dau să pună podoabe scumpe peste coborârea Ta la ei și peste ei, căci toți așteptăm cu mare dor biruința Ta și dreptatea Ta din toate veacurile laolaltă pentru cei ce n-au iubit pe Dumnezeu pe pământ, și altceva au căutat ei în loc de Dumnezeul Cel adevărat, de Tine, Fiule al Tatălui, din vecii Fiul lui Dumnezeu, și de Care noi am știut în vremea noastră cu trupul pe pământ și Te-am proorocit că vei veni de la Tatăl ca să-L arăți oamenilor pe Dumnezeul Cel adevărat, Cel Unul peste tot și mereu, pe vecii.

O, ce rău este să aibă omul de toate pe pământ, Doamne! Uită omul de Dumnezeu când este bogat de cele de pe pământ și de slava cea de la oameni, și auzim acum din gura Ta cuvânt cum spui la acești micuți ai Tăi să dea pomană pentru cei ce au plecat bogați de pe pământ, și care n-au dat milostenie la cei săraci ai Tăi, și care Te au doar pe Tine, iar pilda cea din Scripturi cu bogatul și cu săracul, amândoi plecați din trup, unul în iad și celălalt în rai, nu zguduie mintea și inima celor ce se închină bogățiilor lor și slavei deșarte de pe pământ, iar noi pe pământ am stat nemâncați și nebăuți și am mers așa patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Domnului cale lungă, și ca să grăiești Tu cu noi din munte, Doamne, din foc și din vânt, și ca să rămână scrisă în istoria lui Dumnezeu întâlnirea Ta cu noi la muntele Horeb, și iată, pe Tabor apoi, ca să vadă ucenicii Tăi slava Ta cea de la Tatăl, și pe sfinții Tăi alături pentru slava Ta cu ei.

Grăim vouă acum, vouă, celor mai mici ai Domnului, și cu dor vă grăim. O, pace vouă pe acest munte, muntele Domnului, de unde Domnul grăiește prin voi celor de pe pământ ca să tragă ei spre viața cea veșnică, fiilor, căci viața de pe pământ trăită ca pe pământ nu are niciun preț, ba poate fi o mare pagubă, pagubă de o viață, așa de mare pagubă! Are ea însă preț când o trăiești în sfințenie pentru nesfârșitul tău cel de la Dumnezeu, căci trebuie, omule, să dai totul, tot prețul pentru trăirea ta în veșnicie apoi, iar noi așa am făcut pe pământ, și avem veșnicia lângă Domnul acum și lucrăm pentru El pe mai departe și toate ne sunt în Dumnezeu, toată strânsura vieții.

O, îndeletniciți-vă cu venirea Domnului, fiilor. Învățați-vă atenți pentru ea. Dacă ai în mână o coasă, un cui, un plug, lasă jos totul în clipa când vine Domnul și eliberează-ți mâinile și mintea și mersul și fă proba clipei venirii Domnului, fă mereu această probă, ca să fii învățat cu ea și ca să vadă Domnul că înțelegi și că lucrezi așa ca atunci când va fi să vii la chemarea Lui și să nu rămâi de Domnul, să nu rămâi, frate, că iată cum rămâi de la rugăciune, de la mersul la masă și rămâi pentru treburi, și nu te înveți să fii gata sub drapel la sunetul trompetei Domnului.

O, fiilor din cetatea Domnului, din muntele Domnului, aduceți Domnului slavă și cinste, închinați-vă Lui îmbrăcați în podoabe sfinte, căci glasul Domnului este măreț! El stă pe scaunul Lui de domnie și dă tărie poporului Său și îl binecuvintează pe el cu pace, precum este scris.

O, Doamne, o, Doamne, ca și cerbii la izvoare răcoroase, așa ne-am răcorit duhul cel plin de dor, căci omul are nevoie de facere peste el, și alt dor noi nu mai avem, decât să-Ți poți Tu face loc și locaș în om prin cuvântul Tău, prin cuvântul sfinților Tăi, și toți sfinții voiesc să-Ți câștigi locașul înapoi, să-Ți câștigi mângâierea, o, Doamne, să-Ți poți găsi în om odihna Ta.

— O, iată-ne pe munte sub slavă de cuvânt, o, sfinți iubiți ai Mei, căci voi Mă însoțiți mereu și peste tot în cer și pe pământ, dar pe pământ e multă fățărnicie pe care scrie Dumnezeu, numele lui Dumnezeu, o, că nu e greu să-i pui numele de biserică, de mănăstire unui așezământ care s-a dorit închinat lui Dumnezeu, ci e cu anevoie să fie cei de acolo cu viață trăită în Hristos prin toată lepădarea de sine, așa cum am spus Eu pentru cei ce doresc să meargă cu Mine cu viața lor, și aceasta poate păzi de cădere, și de cădere din nume sfânt așezarea cea cu nume sfânt și pe cei din ea. O, că văd peste tot numele lui Iisus Hristos pus și folosit cum vrea omul și pe unde vrea el și peste ce vrea el să numească biserică și turmă a lui Hristos, dar fățărnicia nu iese de pe nicăieri, că nu știu oamenii să slujească Domnului așa cum au slujit sfinții Mei toți, și doar se fălesc ei că sunt ai Mei, că Mă iubesc, că-Mi cântă și că Mă vestesc cu Evanghelia Mea, dar duhul fățărniciei este aluatul lor, căci ei nu fac voia Mea cu viața lor, fiindcă iubesc păcatul, și tot pământul peste tot este o Sodomă care cheamă focul mâniei peste tot, iar Eu, Domnul, Îmi apăr bunul Meu și Mi-l adăpostesc cu îngerii și fac sfat cu sfinții și pun povață de viață pentru cel ce vine la facerea cea de la Dumnezeu, și numai nașterea de sus poate salva omul acestor vremi cu păcat, și numai dacă omul caută cu Dumnezeu pentru pașii vieții lui.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, fiți mereu slujitorii Mei și lăudați pe Domnul ziua și noaptea, cântați-I Lui, fiilor, cântați în curțile Domnului, cântați pentru Domnul! Cântarea hrănește iubirea de Dumnezeu, stârnește simțirea cea curată a sufletului, aduce inima spre pocăință și o umple de Hristos și se face cale a dorului de cele cerești în inimi. Cântarea înalță de pe pământ omul și îl poartă dincolo de cele văzute ale facerii lui Dumnezeu. Ea îmbogățește vederea duhului, împrospătând ființa cea dinăuntru, cea nevăzută și neînțeleasă de minte. O, iată ce taină cerească poartă în ea dulceața care se naște din cântarea cea spre Dumnezeu a inimii, fiilor!

O, fiilor, cântarea cea după adevăr spre Mine este mângâierea Mea, iar voi fiți cei adevărați, cântați trăind cântarea cu fapta și cu duhul, că peste tot Îmi cântă lumea, dar fiii lumii nu fac voia Mea, căci toți stau în păcat.

Fiilor, fiilor, rugați-vă cu dor prin rugăciuni cu dor, și să vă fie dor de împlinirea rugăciunii voastre către Dumnezeu, căci dorul atrage împlinirea, iar Mie Îmi este dor să bi-

ruiesc deșertăciunea de pe pământ și toată minciuna omenească și diavolească, și Mi-e dor de cer nou și de pământ nou, și Mi-e dor de facerea omului, fiilor, și Mi-e dor, o, fiilor.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Mea de azi cu voi și cu sfinții Mei aici, pe munte, pe muntele cuvântului Meu! Și binecuvântați să fiți voi pentru pregătirea praznicului cel pentru mama Mea Fecioara, și vom pune masă de cuvânt și vom hrăni pe cei ce Mă așteaptă să le dau!

Și în tot lucrul care trebuie lucrat ne sprijinim unii pe alții, și toate sunt cu putință la Dumnezeu și la voi, căci voi puteți prin Mine, și iată, Eu pot prin voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2020

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Viața omului este o cruce. Suferința crucii este calea cea cu Dumnezeu. Povețe pentru fiicele poporului Domnului, să nu fugă de greutățile vieții. Femeia e mai primejdioasă decât șarpele.

Vin în grădină, vin cu cei din cer. Vin cete-cete cei din cer, vin la praznicul mamei Fecioare, mama Mea.

Vine ceata cerească, fiilor, vine cu Mine și cu mama Mea, că e zi de praznic în grădina Mea cu voi și punem masă de petrecere sfântă cu oștirile cerești aici, dar și cu toate duhurile inimilor adunate aici, o, aici, unde veneau în sărbători sfinte, dar nici o inimă să nu aibă durere și tristețe, că iată, punem pe masă, punem de sus și punem de jos, și binecuvântată să fie masa de sărbătoare și bucatele de pe masă și vor fi împărțite ca anafura, căci Eu, Domnul, sfințesc toată pregătirea mesei de serbare, și nu vor fi lipsiți nici de cele de azi de aici, și vor primi de pe masă, fiilor!

O, și mare Îmi este iubirea când văd gândurile inimilor lor adunate aici, o, fiilor, și voi ați pregătit masă de serbare și cele de pe masă, iar Noi să le zicem, bun venit să le zicem lor la zi de praznic sfânt! Dacă pașii lor nu s-au așezat pe cale astăzi spre izvor, inimile lor sunt aici, cu Mine și cu oștirea cerească și cu voi, o, și nu este despărțire, căci iubirea de Dumnezeu și de cele din cer unește ea totul și se împarte la toți cei ce-și adună gândurile întru Unul, în Domnul, fiilor, iar voi fiți binecuvântați și fiți răsplătiți cu iubirea Mea cea pentru voi. Și pace vouă că ați pregătit ziua de praznic sfânt pentru cei din cer, care sărbătoresc pe mama Mea Fecioara, și iată, iată, e tare frumos aici la voi, o, și tare dulce ați așezat așternutul cel pentru popas al celor din cer cu voi aici!

E cântec de slavă între oștirile cerești aici, acum. E totul o mângâiere pentru ei acum așternutul sărbătorii, iar timpul ne aduce o zi dulce și blândă, și totul ascultă acum de duhul sărbătorii de azi și de slava ei.

Iar slava sărbătorii ești tu, mama Mea, și cântă oștirile cerești sărbătorii tale, intrării tale între cei din cer, în palatele iubirii cerești, mamă, în odihna cea dulce lângă Fiul tău Iisus Hristos, căci Eu am venit nu după prea multă vreme și ți-am deschis larg intrarea și ai venit lângă Mine și lângă Tatăl, o, și ești mângâierea oștirilor cerești, pentru mărirea pe care Tatăl ți-a dat-o ca să fii tu mama Fiului lui Dumnezeu și să-L aduci între oameni născut și să-I porți de grijă ca unui copil, până ce a venit ziua când te-a durut ca și pe El răstignirea Lui pe cruce, mamă, dar te-ai mângâiat odată cu această durere grea, că tu știai că voi învia biruitor și voi merge la locul de unde am coborât, de-a dreapta Tatălui, și apoi tu ai fost cuminte, mama Mea, și mult lucru ai lucrat în urma Mea pentru biserica Mea cea din vremea ucenicilor Mei, care Mi-au purtat Evanghelia până la marginile pământului, când ai avut și tu sorți și ogor de lucrat și de însămânțat sămânța împărăției cerurilor peste oameni, pe Fiul tău Împărat, pe Mine Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, mama Mea, și apoi ai venit lângă Mine, ai venit acasă și lucrăm de lângă Tatăl peste pământ, peste cei care au ca alegere pentru ei împărăția cerurilor pe pământ, și pe Mine Domnul lor, Păstorul lor, mamă, Păstor din cer pentru oile Mele, mama Mea.

Eu ție voiesc să-ți dau glas acum peste sărbătoarea ta și să împărțim pacea și mângâierea peste cetate și peste fiii care veghează aici cetatea și venirea Mea cu masă de cuvânt peste pământ, și peste cei care n-au mai plecat cu pasul pe cale spre izvor aici, acum, dar care au aici aplecate inimile în ziua aceasta sfântă, și mângâierea se așează acum și se împarte ea, iar Eu zic: Pace ție în ziua ta de serbare și binecuvântare ție și glasului tău, care se împarte mângâind, și mângâindu-se duhul tău, mama Mea!

— Mă aplec Ție, Fiule Iisus, căci Tu ești Dumnezeu, iar eu sunt roaba Domnului, sunt cea care m-am aplecat și mă aplec, căci Tu așa ai făcut, iar eu semăn cu Tine, căci așa a făcut Tatăl să fie cu Tine și cu mine, că au oamenii nevoie de modele, de pildă sfântă de urmat, iar Noi Ne-am arătat din partea Tatălui și am fost lucrarea Lui între oameni, și am rămas lucrătorii cei mai din față și Ne-au urmat atâtea popoare două mii de ani, o, și n-a putut omul antichrist să Ne înăbușe slava cea cerească lăsată de la Tatăl s-o avem și s-o vestim peste pământ, mângâind pe cei ce s-au mângâiat cu Noi pentru viața lor sub crucea vieții de pe pământ, o, Fiul meu Iisus, căci viața omului este o cruce, iar crucea este o mângâiere pentru cei care cunosc taina ei cea veșnică, mângâierea cea pentru purtarea crucii în urma Ta, căci Tu ești Păstorul Cel cu crucea, o, și așa îi mângâi pe cei ce merg pe urma Ta cu crucea până la capătul mersului lor, și iată, e dulce suferința, e calea cea cu Dumnezeu suferința crucii, iar după ea e mângâierea, o, Fiul meu Iisus.

Trebuie să știe toți cei de pe pământ că este mângâiere după ce-și sfârșesc cărarea vieții pământești, iar pentru această veșnică mângâiere ei au de ales, ori spre ea mergând pe calea cea cunoscută de cei ce Te cunosc de Păstor, ori aruncând de la ei calea cu Dumnezeu și mergând pe calea cea largă a lumii cea fără Dumnezeu, și care-și aleg deșertăciunea zilelor vieții, viață stearpă pe pământ fiind calea vieții lor, Fiule Iisus.

Voi, fiilor din cetatea Domnului, ați pregătit serbarea mea în grădină aici, că Domnul, Fiul meu Iisus, v-a vestit că ne vom aduna cu voi cu amintirea zilei în care eu am pășit în palatele cerești, în care atâta mângâiere am aflat, dar odihna mea este să adun Fiului meu popor de pe pământ și să-mi împrospătez mereu supunerea și harul cel plin de supunere al lucrului lui Dumnezeu între oameni, ca să se întărească taina împărăției cerurilor, cu care Fiul lui Dumnezeu S-a vestit peste pământ acum două mii de ani, și Care Și-a așezat o dată pentru totdeauna temelia, și pe care se tot zidește taina Noului Ierusalim și fiii ei, moștenitorii ei, iar aici cu voi este un început dulce de tot, și este glasul cel dulce al Păstorului Iisus Hristos, iar vântul Duhului Sfânt își poartă glasul peste pământ de la margini la margini, că vine Domnul la voi cuvânt, iar voi sunteți niște ciobănași care dați glas acestui fluieraș care cântă peste voi cuvântul Lui de iubire, glasul Lui peste pământ în acest timp, fiilor.

Cu mare aplecare vă cuprind acum și vă mângâi, o, fii-

lor, că v-am văzut truda cu care ați pregătit sărbătoarea cea pentru mine aici, iar harul cel de sus v-a umbrit și v-a întărit și v-a sprijinit pe voi ca să așezați așternutul slavei zilei de azi și să vină cei din cer pe pământ la masă cu voi aici, și să petrecem împreună în curțile Domnului, pe care voi le îngrijiți și le vegheați.

Eu sunt cu mare veghe peste voi, fiilor, mai ales peste voi, căci voi purtați pe Fiul meu Iisus Hristos și Îi sunteți Lui cale de venire, calea cuvântului Său cel de azi peste pământ, o, și cum să nu mă aplec celor ce poartă pe Fiul meu cu glasul cuvântului Său peste pământ?

O, fiilor, stați și voi aplecați atât cât Fiul meu vă cere vouă aceasta, că multă și mare mângâiere are că vă așezați ca să-I primiți cuvântul și să-l purtați pe aripi de vânt să meargă peste pământ, o, și va avea grijă Fiul meu să prindă rod sămânța semănată, și să aibă la masa Sa pe cei cărora le prieste hrana cea de la El și mersul cu El apoi pe calea vieții lor.

Aș vrea, o, aș vrea să îndemn pe fiicele poporului Domnului, și aș vrea să se prindă îndemnul meu, că le-aș ruga pe ele să nu fugă de greutățile vieții de creștin, și să caute să cunoască ele mai deslușit duhul meu, purtarea mea, felul meu de grăire, de iubire, de recunoștință înaintea lui Dumnezeu, Care ni S-a descoperit nouă, și să aibă ele hăinuța cea întreagă a harului cel slujitor lui Dumnezeu, totul spre bucuria celor din cer, care așteaptă rod sfânt de pe pământ, o, și mare grijă să aibă ele să sfințească totul în jurul lor, să fie ca în cer în jurul lor, în preajma lor, în duhul și purtarea lor, că pe pământ curge numai otravă nimicitoare de suflete de la femeie, de la duhul și trupul de femeie, și plânge Domnul și cerul de sfinți de câtă moarte se naște clipă de clipă prin femeie pe pământ și peste cei de pe pământ.

Nu poate omul să fugă de femeie, bietul de el, dar harul cel de sus îl poate ajuta împotriva acestui venin ucigător. O, fugi tu, cel ce voiești să fii al lui Dumnezeu pe pământ, fugi sub ocrotirea Domnului, că pe pământ se naște în tine otrava aruncată de femeie, o, că așa e pe pământ. Eu, mama lui Hristos, te învăț pe tine, creștine, căci voiesc să fii al Domnului pe pământ, și în cer apoi, și iată cum te învăț, că atunci când mergi pe cale singur și îți iese în cale șarpe amenințător de moarte cu veninul său, cu mușcătura sa, tu fugi atunci cât poți de grăbit. O, tot așa să te ferești și de femeie, căci ea e cu mult mai primejdioasă decât șarpele care-ți otrăvește inima, și apoi trupul îl otrăvește, căci femeia te ia din fața lui Dumnezeu ca pe Adam atunci în rai, și apoi a căzut Adam din rai, o, și ce mai ești tu când cazi din rai?

O, fugi și de lume, măi fiule creștin, fugi și de duhul ei, căci faptele fiilor oamenilor sunt fără Dumnezeu peste ele și duc spre fărădelegi pe cei mulți de pe pământ, și nu mai sunt mulți care să știe primejdia cea de la duhul lumii, duhul care desparte de Dumnezeu pe om. Iar eu îmi spun dorul și chem spre împărăția cea veșnică a lui Dumnezeu pe toți cei care vor pentru ei această moștenire, care nu dezamăgește, și care câștigă viața cea de veci a omului și mângâierea ei, împotriva nemângâierii spre care omul ar merge pe vecii prin viața lui cea fără iubire de Dumnezeu pe pământ.

Iar voi, cei adunați aici la serbare cu inimile voastre, cu gândul, cu duhul, primiți în dar plată cerească, luați în voi mângâierea mea și nu fiți triști. O, bucurați-vă tot atât cât v-ați fi bucurat dacă ați fi fost aici cu trupul, căci vremea cea de azi vă ajută pe voi să învățați mai bine să ieșiți din lume, fiilor, și de pe drumurile ei cele fără Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, iubiți mult să aduceți Domnului rugăciune curată și tot cu dor în ea să vină Domnul cu slava zilei Sale și cu sfinții Săi, să vină precum este scris să vină. O, nu vă întristați că vă învățați să stați ocrotiți de cele din lume, căci lumea va intra la suferință, o, fiilor, iar cei din cer vor ocroti pe cei ce iubesc cerul cu ei pe pământ.

O, fugiți de desfrânarea cea cu fața pitită, fiilor, și de care nici creștinii nu se mai tem și nu mai ascultă să fugă de acest venin, care va aduce suferință multă pe pământ, și al cărui puroi va țâșni fără de veste, și care-și ascunde fața sa cea ucigătoare de Dumnezeu în om, iar suferința va fi pe potriva neascultării, o, că le-a tot spus Fiul meu Iisus la creștini, și la fiii oamenilor le-a spus să stea deoparte și să nu se alipească cu această desfrânare cu pierzare de suflete, că iată cum smulge ea și pe creștin de la sânul lui Dumnezeu și îl îndeamnă să umble pe furiș cu această jucărie, care ucide cu ușorul calea cu Dumnezeu a omului și îl ia și îl duce în lume și ia din lume omul, o, și nu știe el ce vreme primejdioasă s-a ivit pe pământ de când cu televizorul, cu telefonul, cu internetul, cum omul îi spune acestui ocean în care mișună aspida veninoasă, o, și nu-l pot face pe om să creadă ce-i spun, și e mare nepăsarea omului.

O, nu e primejdioasă infecția care s-a zvonit și s-a vândut bine în piață, ci a fost, și tot mai primejdioasă este infecția cea prin care se împarte oamenilor duhul lumii și lucrarea lui cea prin televizor, prin telefon. Iar Tu, Fiule Iisus, zadarnic ai spus mereu să nu se dea spre moartea aceasta creștinii care au de la Tine hrană de sus pentru mintea lor, pentru ochii lor, pentru urechile lor, ci să fugă și să nu se amestece și să nu amestece. O, dar nu au ascultat, nu au crezut că se moare de această neascultare, și iată primejdia sub care stau ei, o, și nu mai au inimă curată, ochi curați, duh curat de lume și de la lume, iar Tu plângi și tot plângi trist mereu, o, și-Ți tot vezi munca risipită sub această lovitură dușmană pe Tine și pe om, și nu mai poate nimeni pe pământ să scape de această înțepătură veninoasă pe ascuns și îmbolnăvitoare asupra iubirii de Dumnezeu a omului creștin, o, că nu mai poți, creștine, înșela cu o rugăciune, cu o aplecare pe jumătate spre Dumnezeu, că tu stai cu mintea și cu ochii în lume și zici că-ți trebuie să faci așa, și iată, așa este cu acest dor, și așa a pierdut Domnul de lângă El și de lângă lucrul Lui pe cei care ar fi fost să-I fie de ajutor sub crucea Lui cea de azi, și au ei acum bagajul cel trecător, și care îi scoate din împărăția lui Dumnezeu pe cei ce se aleseseră ai Domnului atunci când au venit și au bătut ca să intre.

O, Fiule Iisus, îi învăț pe ei nedespărțirea de Tine, și ferice celor ce vor asculta așa! E masă pusă, e cuvântul Tău și al meu pe masă și îi așezăm să ia de pe masă, Fiule scump și îndurerat de la duhul neascultării, al celor ce n-au putut să Te iubească desăvârșit, că s-au lăsat otrăviți de la duhul de femeie și de la duhul minciunii din lume, și care scoate din împărăția lui Dumnezeu pe om.

Aș vrea mult să grăiesc și să aducem pe masă, dar hai să Ne întoarcem după ridicarea sărbătorii și să trimitem îndeajuns sfatul cel ceresc la cei ce doar cu dorul și cu gândul au venit în cetate în ziua aceasta sfântă, iar dorul meu ia-l în știre, Doamne, și bogată să Ne fie lucrarea cea de azi, că vremea e cu negură groasă, și trebuie să avem grijă, și trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg, și trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, o, Fiul meu Iisus.

— Da, mamă, inima ta stă de veghe, mama Mea, că minciuna e prea mare, prea multă răspândită peste pământ și peste oameni, și se vede din cer toată lucrarea minciunii, și e ca în povestea cu hainele îm-

părătului care nu vedea nimic din ce ziceau croitorii cei tocmiți că-i fac haine, și care l-au furat de bani, de aur, și nu i-au croit nicio haină, ba l-au lăsat și gol de tot în fața poporului, iar el spunea că are haină, chiar dacă își simțea goliciunea neacoperită. O, și tot așa este și cu cei de sus, de pe scaunele României, și zic și ei ca și cei ce au născocit minciuna cu boala de peste oameni, ca nu cumva să fie crezuți că nu cred și ei minciunii care culcă noroadele sub călcâiul celor ce așa vor. Noi însă grăim adevărul, dar nu este iubit adevărul, mama Mea, ci numai minciuna, care se desfășoară în voie, și mulți sunt de partea ei.

Îi învățăm pe cei ce iau din cer știre adevărată, și vom tot învăța prin cuvânt peste pământ pe cei ce Ne află prin voia Tatălui, căci voia Lui trebuie s-o cerem să fie pe pământ, mama Mea.

Voi, fiilor care-Mi purtați venirea, o, fiți răsplătiți cu iubire și cu mila Mea de voi, că și voi aveți milă de Dumnezeu și stați în slujba venirii Mele cuvânt pe pământ și-Mi faceți mare mângâiere că vă aplecați voii Tatălui, Care Mă trimite pe pământ ca să aduc învățătura Mea acum, când nu mai este de unde să răsară ea și să păstreze ce este al Domnului pe pământ.

Binecuvântată să curgă ziua de serbare și toată slava ei de sus și de jos, și fericite sunt cetele cerești de această măreață zi de serbare!

O, și Ne întoarcem, fiilor, să împlinim cuvântul zilei, și povața întreagă o vom pune pe masă. Voi, și cei ce ajută sarcinii voastre, fiți toți binecuvântați și fiți mângâiați în sărbători!

O, ridicați iubire spre Domnul, fiilor! Toată lucrarea sărbătorii se ridică de la voi la Noi, și toată mângâierea ce Ne dați v-o întoarcem îndoit, și duhul mângâierii, aceasta este lucrarea pe care o avem Noi și voi de lucrat pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Partea a doua

Cu mângâierea, cu duhul mângâierii Ne așezăm iarăși, mama Mea, și merge cuvântul mângâios să-i sprijine pe cale pe cei duioși și credincioși acestui izvor mângâietor, și să-i învățăm lucrarea cea cu duhul, cea care Ne ține aproape de cel ce o lucrează pe ea între el și Dumnezeu, mama Mea, că am spus acum două mii de ani că vine această vreme și iat-o, mamă, iar Tatăl a așteptat-o să vină ca să aibă înaintea Lui pe mulți care să I se închine cu adevărat, cu duhul plin de credință și de dor, duh care să-L aducă într-o clipă pe Domnul lângă cel ce-L cheamă și Îl roagă chemându-L, o, că-I este Domnului dor de odihnă, mamă, și n-are alt sălaș, decât în inimile care se unesc cu El aproape, și una făcându-se dorul cel de sus și cel de jos, iubirea care apropie pe Domnul de om, o, și așa minuni așteaptă Tatăl să facă cel ce iubește pe Dumnezeu pe pământ nemaifiind depărtarea, căci ea nici nu este, dar este inima cea nedoritoare de Dumnezeu depărtarea care ține pe Domnul fără de odihnă, fără de om, mama Mea.

Cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu între cer și pământ a fost minunea cea de la început, a fost omul, facerea omului, mamă. N-am mai avut o altă bucurie mai mare ca atunci, când Mi-am zidit locaș de odihnă, atât de minunat locaș, după chipul și asemănarea Mea întocmit, cu cele văzute și nevăzute ale acestei zidiri, la fel ca toată facerea lui Dumnezeu, văzutelor și nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă. O, tot așa a fost și omul zidit, ca să semene mult cu Ziditorul său în cele văzute și nevăzute ale lui Dumnezeu și ale zidirii Sale. Și spun toată această taină acum, ca să înțeleagă toată suflarea, și omul să înțeleagă, să înțeleagă el de ce atât de dureros Eu plâng după om, după locașul pe care l-am zidit cu mâna și cu iubirea Mea toată, ca să-Mi am odihna în el, și nu de altceva am lucrat această minune, mare cât Dumnezeu la început, în vremea zidirii a toate prin cuvânt, iar apoi pe om, lucrat cu mâna Mea, așa cum și omul își pune mâna la lucru atunci când își zidește casă de locuit în ea, de odihnă a sa pe pământ.

Pe pământ Mi-am zidit și Eu casă, și apoi am făcut grădină pentru ea și am așezat casa Mea în grădină, mamă. O, nu grădina am făcut-o mai întâi, mama Mea. Mai întâi Mi-am zidit casa, și apoi pentru ea grădina, iar în grădină taină mare, frumusețe și minune, pomi de soi cu roade de soi, și între ei pomul vieții, mamă, dar și cel al cunoștinței binelui și răului, o, că n-am ascuns de om taina aceasta, și i-am spus să nu ia din cele ale lui Dumnezeu în grădină, din tainele lui Dumnezeu să nu ia i-am spus, și să ia din cele pentru el sădite în grădină.

O, n-a putut să fie omul aplecat cuvântului pus peste el de Dumnezeu, ci s-a aplecat ispitei, mamă, și de atunci femeia căreia el s-a aplecat s-a făcut ispită pentru om, ispită grea, mama Mea, o, și de aceea lasă omul și pe Dumnezeu și mamă și tată și se alipește cu femeia, mamă, și aceasta din cauza statului departe de Domnul cu inima, cu iubirea, cu dorul de Domnul, cu ascultarea, mama Mea. O, nu mai poate omul aceasta. El are femeia aproape și ascultă de dorurile ei, care-l despart pe el de Dumnezeu, o, și mereu, mereu îl desparte ea pe om de Dumnezeu ca să se alipească cu ea omul, iar ea nu e Dumnezeu ca să facă asta peste om, dar face, și tot moarte face ea asupra omului, și iată, trebuia să vii tu pe pământ, mama Mea, și să fii casa iubirii de Dumnezeu și dorul de El și ascultare înaintea Lui, mamă, mlădiță sfântă, mireasă curată, raiul Meu, odihna Mea, templul lui Dumnezeu, în care Duhul Sfânt Și-a aflat lucrarea și locul și împlinirea Mea, venirea Mea pe pământ ca să reparăm Noi ceea ce omul a zdrobit de tot, o, că a zdrobit omul taina lui Dumnezeu, odihna Mea în el, mama Mea, iar Eu am plâns tot timpul apoi, am plâns mereu, mamă.

— O, Doamne, o, Fiul și Mirele meu, o, ce frumos, ce minunat am lucrat Noi acum două mii de ani ca să se repare ceea ce omul a stricat de tot, slăbit fiind el de femeie în rai, în locașul sfinților și al îngerilor Tăi, Făcătorule Doamne!

O, iată de ce am spus prin graiul meu de azi că trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg acum pe urmele cuvântului Tău de azi, pe urmele Tale, Doamne Păstor, și pentru acest mers trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, Fiule Copil și Dumnezeu desăvârșit, că Tu ai fost atâta de smerit, atât de aplecat după om, de Te-ai coborât din slăvile cerești și Te-ai lăsat în jos să Te naști ca omul și să fii copilul meu, și Dumnezeu desăvârșit, iar prin feciorelnicia sufletului și a trupului meu ai fost ocrotit, Sfinte Doamne, prin partea mea de ocrotire pentru Tine, așa cum ar fi femeia să-și păzească însoțitorul de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, dacă ea ar iubi ca mine cu iubirea sa, Doamne. Iată, eu lucrez cu Tine cuvânt sfânt între Tine și mine, între mine și Tine în ziua mea de serbare și de suire la cer între sfinți, și cu tot cuvântul de azi Noi sprijinim pe cei ce merg pe urmele cuvântului Tău de Păstor, că trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, fiindcă neputința de a iubi pe

Dumnezeu e mare în om, e mare, Doamne, pentru că, iată, omul nu știe, nu vrea să știe și să înțeleagă apoi facerea lui cea văzută și cea nevăzută, căci cele dinăuntru ale facerii Tale în om sunt nevăzute, sunt acoperite, și numai omul cel din afară este în cele văzute ale facerii Tale, dar cele nevăzute ale facerii lui le-a luat omul în stăpânirea lui când a pierdut raiul, când a căzut din rai prin nesupunere sub cuvântul Tău de peste el, o, și de atunci omul este iscoditor, vrea să știe totul și mereu, ca să arate cât este de păcătos, căzut prin păcat, căzut în păcat, Doamne. Vine însă clipa să dea răspuns încă o dată înaintea Ta de soarta sa, o, și nu se va mai putea piti mărturisirea sa, că fiecare va lua de la Tine după cum este fapta vieții lui, și nimeni nu va mai da vina pe altcineva când va sta în fața faptelor sale, că nici satana nu va face altfel în ziua Ta de slavă, când toți și toate vor sta față în față cu ceea ce au făcut cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, și iată, încă mai poate avea parte de burete cu care să-și șteargă omul fața și toată fapta vieții lui înaintea Ta, iar nașterea cea de sus a omului stă în cuvântul Tău de iubire și de dor după om, Doamne îndurerat și plin de milă de Tine și de om.

Și am grăit Noi cuvânt încă, și avem mângâierea în el pentru toți cei care vor alege ascultarea și asemănarea cu Noi, o nouă zi de început al vieții lor, o nouă iubire, înnoirea poruncii iubirii de Dumnezeu, și să fie o iubire mare în cei ce merg cu pasul pe calea cuvântului Tău de Păstor, că dulce îi păstorești, dulce îi înveți, Doamne, iar mila Ta este minunea cea din vremea aceasta, și cu care iarăși îl zidești pe om, dacă se apleacă el sub mâna Ta, sub toiagul Tău de Păstor și de Făcător al omului după chipul și asemănarea Ta.

O, fii și fiice care căutați acest cuvânt de Păstor, pe Fiul meu Cuvântul, o, El vine la voi cuvânt ca să vă îndumnezeiască și ca să nu mai fie lucrătură de păcat în om până la sfârșitul timpului, ci să aibă Domnul un popor sfânt, pus deoparte pentru El, și cu care să judece lumea cea care nu se lasă de gustul și de fructul păcatului, al pomului din care omul n-a ascultat să nu ia din el în rai.

O, popor al Fiului meu Iisus, o, din păcat în păcat vine pe pământ om după om, om din om, dar eu mă aplec și grăiesc peste voi ca să împărțiți voi acest cuvânt, iar voi lăsați-vă îndumnezeiți tot mai mult, o, tot mai mult, ca să vedeți ce viață dulce se poate gusta când aveți pe Domnul ca Ființă a voastră, și veți fi voi nădejdea Lui pentru sfârșit de timp și veți spune la mulți minunea omului nou, născut din Dumnezeu, din cuvântul lui Dumnezeu la sfârșit de timp.

Toți cei care luați de la izvor cuvântul lui Hristos, o, alungați nepăsarea de suflet! Luați iubirea ca viață, căci iubirea vi-L dă pe Fiul meu de Păstor peste voi, vă poartă de mânuță ca să fiți sfinți, căci Domnul este sfânt, și vă voiește ca și pe El pe voi.

O, luați raiul în voi! Eu așa am ales cu viața mea de pe pământ. Visam cu ochii deschiși raiul și iubirea lui. Eram tot o iubire, tot un dor, tot o durere cu rană după Domnul. Nu puteam iubi decât ca El. Iubiți și voi ca El! Îndemn mult și mereu vă trebuie, că sunteți slabi din pricina iubirii mici pentru El. O, slabă vă este iubirea, iar vremea asta grea cere iubire mare, și vine Domnul, o, fiilor, dar iată, e rece iubirea de El în om.

E tare vinovat omul, nu atât de multul lui păcat, ci mai mult de lipsa iubirii lui pentru Dumnezeu. Iubirea, o, numai ea poate, numai ea mai poate pentru voi, pentru om. Luați și învățați iubirea, voi, cei care aveți în față pe Fiul meu cuvânt peste pământ. Dacă omul nu are această iubire, iubirea cea pentru Domnul, nimic nu este omul, nimic, nimic. Iubirea însă este, dar luați de la iubirea mea ca să învățați, ca să scăpați de rătăcire când căutați să iubiți, și, în sfârșit, cereți, și Domnul vă va da vouă.

O, am împlinit întreg cuvântul sărbătorii, Iisuse Doamne. O, de n-ar mai căuta cu păcatul cei ce dau să meargă pe urmele Tale cu mersul lor! O, ce durere a fost în rai când omul a ales păcatul, părăsindu-Te pentru păcat, Doamne!

Voi, oameni slabi de tot pentru iubire, o, împăcați-vă cu Dumnezeu prin aplecare multă, prin umilință îndurerată după Domnul, iar El vă va vindeca pe voi de lipsa iubirii și veți iubi ca El. Și precum El iubește omul, și voi Îl veți iubi pe El și veți fi ca El.

Iar eu v-am dat pe Fiul meu de Păstor peste voi, și acum voi ascultați-L pe El!

— Acum, mamă, ridicăm sărbătoarea și merg cetele cerești la locul lor de slavă, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu.

Acum, mamă, povața întreagă am așternut-o Noi în carte. Ne aplecăm celor ce așează mereu popas dulce pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, și le dăm lor putere pentru Noi și pentru lucrul lor cu Noi, mamă.

O, fiilor primitori de Dumnezeu, mare Îmi este mângâierea că-Mi ieșiți întru întâmpinare când vin la voi cuvânt! Mângâiere vă întorc și Eu. Iar voi fiți împărțitori acum din partea Mea, și fiți mângâietori prin orice lucrați voi pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg după El, după glasul Meu de Păstor, de Blând Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2020

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Păsările Îl slăvesc pe Domnul mai mult decât omul. Iubirea Îl zidește pe Dumnezeu în om. Grija femeii pentru sfințenia bărbatului.

Pace peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român!

Pace, multă pace, pacea Mea să-și aibă lucrarea sa și sălașul între voi, fiilor din cetate! E zi de praznic sfânt între sfinții Mei și crește dorul celor din cer când vin sărbători pentru sfinți, când se apropie să vină și să vin Eu cuvânt în cetate, să vin cu sfinții, fiilor, să venim cu voi la masă de cuvânt, o, și cât de sfioși stau cei din cer veniți în grădină aici, cu Mine, în sărbători la masă de cuvânt, fiilor! Dorul lor este mare și tot mai mare, iar bucuria cea sfioasă a duhurilor sfinților Mei Mă umple de dorul din ei și pornim spre cetate să facem sărbătoarea bucuriei sfinților și împărțim din ea la cei neslobozi încă de sub povara vieții sărace de Dumnezeu pe pământ cât au stat, și facem împărțire de bucurie, de mângâiere, de ușurare, că iată, numai Dumnezeu este bucuria omului, dar până să afle omul acest adevăr îi trece viața și se trezește în durerea pe care și-a lucrat-o fără să știe ce face, dar Eu, Domnul, sunt Cel milos, o, și de aceea am așezat înaintea Mea această cetate sfântă prin taina care se adăpostește peste ea, fiilor, iar pe voi v-am pregătit de mijlocitori între pământ și cer și v-am așezat să împărțiți glasul cuvântului Meu ca să încolțească această sămânță pe unde mai e pământ bun de rodire a lui Dumnezeu în om, și pace vouă, pacea Mea vouă, pace peste cetatea Mea cu voi, fiilor, că vin cu sărbătoarea lui Ioan Botezătorul și masă de cuvânt de sărbătoare așezăm!

O, pace ție, popor al cuvântului Meu din zilele acestea! Îți trimit hrană cerească, îți trimit pe nori, că pe nori vin Eu la

tine, pe nori Mă port, precum este scris pentru venirea Mea, iar tu ia aminte, o, ia aminte! Se uită Domnul la tine să vadă ce faci.

O, Se uită Domnul la voi, fiilor, ca să vadă dacă auziți cuvântul, Se uită dacă-l împliniți și cum și cât, și Se uită dacă-l citiți îndeajuns, dacă se prinde de voi împlinirea lui, că Eu sufăr mult prin coborârea Mea, iar dacă voi n-ați iubi îndeajuns cuvântul Meu și cercetarea lui ca să-l împliniți, vi se scrie defăimare de Dumnezeu, fiilor. O, nu uitați ce v-am spus, că v-am spus că sfinții Mei sunt plini de dor și stau sfinții la masa Mea de cuvânt cu voi, iar Eu Mă umplu de dorul din ei și coborâm spre voi și facem mângâiere peste pământ, o, și ne alinăm de cântul păsărelelor, care se deșteaptă la mijlocul zorilor și cântă lui Dumnezeu cu bucurie și cu veselie, că de altceva de ce ar cânta ele? O, ele cântă de rugăciune și de slavă înaintea Făcătorului lumii, iar seara merg la odihnă și-și lasă cântăreață de noapte privighetoarea și cântă ea Celui ce a făcut cerul și pământul și cântă și tot cântă până în zori și până peste zori, și au iubire pentru Dumnezeu toate.

Un crâng, un codru, un zăvoiaș, o grădină lângă casa omului, dacă în acestea nu cântă păsările, e trist locul cel fără de cântare, iar Domnul nu este slăvit pe pământ atât cât se cuvine Domnului. O, fiilor, nu e Domnul slăvit de om atât cât se cuvine să-L slăvească omul.

O, cât de ușor îți este să Mă pierzi, omule, să Mă dai din viața ta deoparte și să-ți trăiești cum vrei viața! O, mare este taina iubirii! O singură iubire este, cea care Îl zidește pe Dumnezeu în om, pe Ziditorul omului, și asta este lucrarea celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ. Ca și păsările cerului și ale pământului, tot așa și omul trebuie să-L slăvească pe Domnul și să împartă tot timpul iubirea lui cea pentru Dumnezeu cu cuvântul și cu cântul.

Cel ce nu grăiește cu cei din jurul lui în obștea creștină de zi cu zi, acela dovedește dispreț, nu dă niciun preț celor din jurul lui și tace în el și cu el și atât, de parcă n-ar avea lângă el frați de suflet, frați întru Hristos, căci frații de obște sunt frați de suflet, nu altfel frați, iar duhul cel frățesc lucrează frăția cea dintre frați întru Hristos frați, că altfel cum s-ar face dovada că sunt toți întru Hristos cei ce viețuiesc obștește sub acest nume mare cât cerul și pământul laolaltă, atât de mare numele Hristos!

O, trebuie duhul ascultării în cei ce trăiesc întru Hristos. În duhul ascultării pot sta numai cei ce iubesc să asculte, numai cei ce înțeleg ce taină mare a vieții se ascunde în această lucrare, prin care viața este tot timpul vegheată, probată, supusă, căci cum ar lucra omul taina supunerii sfinte dacă n-ar ține de cineva lucrarea și mișcarea pașilor vieții lui?

Am spus prin acest cuvânt la începutul Meu cu trâmbița Mea Verginica, am spus că astăzi creștinul nu mai ridică găleata cea grea, ci pe cea ușoară, chiar dacă zilele sunt tot mai aproape de capăt, tot mai grele și mai furtunoase pentru suflet. Am spus de pâine, am spus că pâinea e lucru sfânt, și să se mănânce cu sfială pâinea, dar creștinului nu-i place mămăliga, nu-i place pentru că nu are sfială, nu de altceva nu-i place, și așa este și cu toate stările și nu-i place sub cruce, nu-i place sub greu creștinului, că lui îi place să se simtă bine pe pământ, o, și nu mai pot să Mă odihnesc în largul Meu în viața creștinului care-și tot agonisește de pe pământ, iar iubirea și zestrea ei cea pentru cer nu le mai lucrează omul zi de zi ca să aibă în cer veșnicia zilelor lui, și iată, gândirea la sine e mare pagubă asupra omului care se tot învârte cu grija pentru el însuși, și unul ca acela n-a gustat încă din lucrul cel sfânt al viei Domnului, și este scris în Scripturi de primejdia asupra sa a celui care se tot gândește la sine și pentru sine și atât.

O, popor al cuvântului Meu, am spus răspicat: Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să vină cu crucea sa să Mă urmeze, că nimeni nu se cheamă că Mă urmează decât dacă seamănă cu Mine, dacă urmează viața Mea s-o învețe, iar altfel nu semănăm unul cu altul.

O, e greoi omul la minte ca să priceapă aceasta și să afle, mergând cu crucea, dulceața asemănării lui cu Mine pe calea crucii, iar Eu M-am odihnit cu mersul Meu numai cu cei ce au duhul ascultării și al supunerii sfinte, căci Eu așa stau înaintea Tatălui, stau ascultând și făcând voia Lui, așa cum Ioan Botezătorul a ascultat de Tatăl și de Mine încă din pântecele maicii sale și toată viața lui pe pământ apoi, iar Dumnezeu Și-a făcut prin el lucrarea hărăzită lui pentru mărturisirea și adeverirea venirii Mele cea de acum două mii de ani, și apoi a jertfei Mele ca a unui Miel, o, și ce mângâiere are Dumnezeu de la cei ce se apleacă lucrărilor pe care El le are de așezat pe pământ pentru oameni, pentru cei ce nu știu, și care trebuie să știe Cine este Dumnezeu și ce lucrează și pentru cine și ce face prin toate lucrările Sale.

A hotărât Tatăl acum două mii de ani nașterea lui Ioan Botezătorul și nașterea Mea și arătarea lui și a Mea la Iordan la botez, și jertfirea Mea pe cruce și învierea și întoarcerea Mea iarăși la Tatăl, toată taina pe care Tatăl a avut s-o arate lumii în vremea aceea în care a trimis pe pământ pe Fiul Său ca să repare ceea ce omul a stricat la început și să-l așeze iarăși pe om înaintea lui Dumnezeu, iar Ioan Botezătorul a fost unealta lui Dumnezeu, prin care Tatăl a arătat pe Fiul Său în mijlocul oamenilor pe pământ.

O, tot așa este și cu această lucrare de cuvânt ieșit din gura Mea în acest timp, căci Eu, Domnul, sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și Eu sunt acest cuvânt, și-Mi hrănesc cu el pe cei din cer și le hrănesc răbdarea, și chem cu el pe om să vină și să bea și să vadă cât de bun este Dumnezeu, o, cât de bun, iar sfinții cerului sunt cei ce mărturisesc aceasta prin cuvântul lor lângă cuvântul Meu, căci Eu cu sfinții vin.

— O, cu noi vii, Doamne, cu sfinții Tăi vii. Slavă venirii Tale și cuvântului Tău de venire și milei Tale slavă! Omul cel potrivnic lui Dumnezeu mi-a luat viața și m-a trecut în rândul sfinților Tăi mari, iar el a rămas ca și Adam, a rămas supus femeii, bietul de el.

O singură iubire este: cea care Îl zidește pe Dumnezeu în om. O, dar unde se mai găsește femeie care să se dea lui Dumnezeu, nu omului, și care să-l dea pe om lui Dumnezeu, nu sieși?

Nimic nu caută omul mai mult decât femeia, fie vreme bună, fie vreme rea, căci carnea lui a fost plămada din care a fost luată femeia. Ea însă nu l-a iubit pe omul din care a fost luată, ci, din contra, l-a slăbit spre ea, l-a ademenit, așa cum a pățit și împăratul Irod, căruia eu i-am spus că a făcut ceea ce nu se cădea să facă dacă a luat femeia fratelui său pentru el.

O, Doamne, o, Doamne, trebuie grijă mare din partea femeii, ca nu cumva să fie atrasă de bărbat, dacă vrea să Te urmeze ea cu viața sa, iar pentru aceasta trebuie să se umple de sfințenie, de iubirea lui Hristos, ca nu cumva să nască ea în vreun bărbat gândul că ar căuta ceva de la el pentru ea, o, și numai așa se poate păzi și pe sine și pe bărbat pentru Tine, căci bărbatul a slăbit prin femeie. Dintr-un zâmbet, dintr-o uitătură caldă, așa clatină femeia cerul și pe Domnul din sufletul unui bărbat sfânt, și vai lui dacă nu scapă la timp de sub această săgeată, căci femeia l-a coborât din cer pe om și l-a

tras spre ea, iar el și-a pierdut puterea și biruința și l-a pierdut Dumnezeu pe om, o, și de aceea împăratul David spune despre fericirea celui căruia i s-a iertat fărădelegea și i s-a acoperit păcatul și nu-i va fi socotit, și în a cărui gură nu este vicleșug, și este umilință și căință, Doamne.

Omul care nu se dă întreg lui Dumnezeu, acela mai are încă din lume, și vine lumea iar și-i dă din ea, că așa pățește cel care mai lasă din lume în sufletul lui când se apropie de Domnul, o, că vine lumea și duhul ei să-și ia drepturile pe care le are lăsate de om în el când a ieșit spre Domnul să vină.

Povestea cu omul care și-a vândut casa și s-a învoit cu cumpărătorul să-i mai lase și lui un cui în casă pentru când mai vine să-și mai vadă casa vândută și ca să-și pună haina lui, o, tot așa este și cu duhul lumii, care rămâne în sufletul omului, că vine și se agață de om, și încetul cu încetul Îl dă pe Domnul afară și pleacă Dumnezeu, și rămâne omul cu lumea, așa cum a plecat cel care a cumpărat casa și care n-a mai putut sta în ea de sila care i-o făcea cel ce venea la cuiul lui să-și pună haina, și aceasta este o pildă de luat în seamă de cei ce se învoiesc pentru viața lor cu Domnul, ca nu cumva să-și mai oprească din lumea din care ies când se dau ei lui Dumnezeu cu îndeletnicirile vieții lor, o, că mare înțelepciune este în așa fel de pilde, și tot așa lucrai și Tu, Doamne, că mereu spuneai pilde de acest fel acum două mii de ani, și frumos mai învățai pe tot omul, și cine se aseamănă cu Tine, Doamne?

Grăirea Ta de azi e povața pe care și eu o dau poporului cuvântului Tău și la toți cei care caută după Tine cu pașii lor, căci dacă ei nu învață lepădarea de sine mereu între oameni, nu merg cu Tine până la capătul mersului lor. Dar cei hrăniți de cuvântul Tău au bogăția înțelepciunii de sus, numai să iubească ei învățatul și cuvintele de duh, prin care Tu să fii cu ei, cu ai Tăi, în mijlocul lor să fii mereu, mereu, că altfel nimeni nu are statornicia cea cu folos lângă Tine.

Iar Ție, slavă, mereu slavă Ție pentru aplecarea Ta mare prin cuvânt ziditor de om, prin dragostea Ta din cuvântul gurii Tale, Doamne! Iar eu sunt mărturisitorul Tău, sunt ucenicul Tău, sunt calea Ta spre oameni, sunt cel hărăzit să gătesc calea Domnului. Amin.

— Slava Mea sunteți voi, o, sfinți iubiți ai Mei, voi, și fiii cei ascultători ai vremii cuvântului Meu acum, la sfârșit de timp.

Slava ta, poporul Meu, e cuvântul Meu de peste tine sărbătoare după sărbătoare, iar tu să stai sub slava Mea de peste tine și păstrează-te Mie în toată frumusețea copilului sfânt, că am nevoie de frumusețea Mea în tine, de împlinirea cuvântului Meu înăuntrul tău și în afara ta, și cei din cer să se hrănească din frumusețea Mea din mijlocul tău. Iar ție, supunere sfântă și ascultare, căci duhul ascultării este lucrarea ta înaintea Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2020

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Povața Maicii Domnului. Cei ce nu lucrează cad, ca îngerii care au căzut. Îndemn pentru însănătoșirea iubirii și ascultării. Oaia care iese din staul e mâncată de lup. Crucea purtată este semnul celor ce sunt cu Dumnezeu pe pământ.

Între cei din cer este pregătire de coborâre cu masă de cuvânt în cetatea cuvântului Meu și în carte în zi de praznic sfânt, împărătesc, iar Eu, Domnul, am de-a dreapta Mea pe mama Mea Fecioară cu sărbătoarea zilei de naștere a ei acum două mii de ani ca să ducă ea viață îngerească pe pământ între oameni și să fie pregătită locaș împodobit pentru venirea Mea, ca să Mă nasc Eu prin ea și să Mă fac om, că aveam atunci să împlinesc proorociile din Scripturi pentru venirea Mea de la Tatăl la oameni și să iau pe umerii Mei crucea mântuirii oamenilor care vor cunoaște pe Dumnezeu venit din cer, ca să-i răscumpăr din blestemul păcatelor lor multe, și pe care nu le putea pierde nimeni din fața lui Dumnezeu, decât Eu, jertfindu-Mi trupul pe cruce, ca să poată iubirea Mea, iubirea care vindecă pe om de păcat, o, și numai iubirea Mea a putut răscumpăra pe om din mâna lui satana cel vrăjmaș de șapte mii de ani pentru Dumnezeu și pentru om, iar mama Mea Fecioara a fost începutul, a fost cărarea Mea, venirea Mea, venirea ei și a Mea pe pământ după om.

Fiilor, vă găsesc că-Mi aşteptaţi coborârea şi cuvântul. Vă găsesc în sărbători gata să Mă primiţi cu masă de cuvânt. Pace vouă! Aşa le spuneam şi ucenicilor Mei când Mă întâlneam cu ei. Pace vouă! Aşa vă zic şi vouă la întâlnirea Mea cu voi, la sfatul Meu cu voi şi cu poporul acestui cuvânt ieşit din gura Mea, şi pe care voi îl aşezaţi în cartea sa şi îl împărţiţi celor ce îl aşteaptă să vină de la izvor spre ei.

O, ce mare este lucrarea Mea cea de azi cu voi, ce mare, fiilor! Se minunează sfinții toți de vremea Mea cu voi, și vin cu Mine sfinții pentru slava Mea de peste voi și de peste ei și rostesc ei mirați și spun: Cine este asemenea Domnului în nori, și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu, cu Cel proslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșat peste cei dimprejurul Lui?

O, popor al cuvântului Meu, văd sfinții slava Mea cu care cobor pentru tine pe pământ ca să te hrănesc din cer, că pe pământ nu este hrană, nu mai este, măi poporul Meu, căci omul se hrănește numai cu păcat, numai cu moarte de peste tot, și totul, totul pe pământ e amestecat cu păcat.

O, fiilor, e sărbătoare de cuvânt, că e praznic sfânt, iar mama Mea Fecioara e împărăteasa cea sărbătorită azi.

O, hai, mama Mea, hai, ia în grija ta petrecerea de azi, și punem masă, mamă, totul cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și numai cu binecuvântare este lucrarea toată și în cer și pe pământ, ca să se tânguie satana și să nu mai aibă loc și timp pentru el, ci numai Dumnezeu cu ale Sale să rămână și să lucreze și să poată, că a venit această vreme, mama Mea!

— O, Fiul meu Iisus Hristos, a venit venirea Ta, a venit această vreme a Ta ca să fii proslăvit în sfatul sfinților și să fii mare și înfricoșat peste cei dimprejurul Tău, precum este scrisă această proorocie ca să se împlinească ea.

Acum așez povața mea peste poporul cuvântului Tău ca să ia din ea, și ca s-o împlinească dacă ia, căci cel ce împlinește este binecuvântat prin ascultare de cele de sus, iar cel ce nu împlinește este încă îndărătnic, și nu se apleacă încă, nu dă încă să aibă grijă de împlinirea cuvântului ceresc, iar eu grăiesc acum celor ce se hrănesc din gura Ta prin acest izvor de cuvânt, și așa le spun:

O, fiilor care aveți masa pusă de Fiul meu Iisus Hristos ca să vă hrăniți voi din ea și să ascultați de El, vă dau povață dulce, îngerească, sfântă povață vouă.

Fiilor, o sărbătoare îngerească să vă fie viața, iar îndeletnicirile voastre o zi de sărbătoare mereu, căci îngerii Domnului lucrează mereu, lucrează zi și noapte lui Dumnezeu și oamenilor de pe pământ, și celor ce dorm așteptând învierea cea mare, ziua Fiului meu Iisus Hristos cu învierea lor.

O, fiilor, cât îngerii cei buni, tot atâta și voi trebuie să

lucrați pe pământ lui Dumnezeu, căci ei sunt mereu sărbătoarea Domnului, și Ne uităm la ei, Noi, cei din cer, la lucrul lor cel mult Ne uităm ca la o zi de sărbătoare nesfârșită, ca la desfășurarea unei bucurii lucrătoare mereu în toată frumusețea ei, și fac îngerii mereu această bucurie fără de hotar, fără de capăt, căci vai lor dacă n-ar lucra mereu lui Dumnezeu și oamenilor, după planul cel de sus pentru mântuirea multora!

O, dar cum mereu, mereu lucrarea cea îngerească? Fiilor, fiilor, cântarea sfântă, citirea sfântă, grăirea sfântă, dar nu cea de toată ziua grăire să-și facă obiceiul între voi cu deșertăciunile ei, o, că nu se suie la cer clipele voastre oricum folosite, ci vă coboară, vă țin ca pe niște fără de preț ființe, fiilor, și așa se naște mult rău: bârfirea, iscodirea, descusutul, lucrări neplăcute, și toate să vă fie mereu asemenea îngerilor, fiilor, o, și vai vouă dacă ați sta fără lucru, căci cei ce nu lucrează cad, cad ca îngerii care au căzut când n-au lucrat lui Dumnezeu, fiilor.

O, însănătoșiți-vă iubirea, aveți grijă de ea să nu vă fie șubredă, leneșă, uitucă, stătută, fără vlagă, fără viața ei cea din cer, o, și dați-i tratament de însănătoșire, fiilor, căci îndemnul vă este lângă voi mereu, iar raza la fel, și sfatul tot vine de lângă voi, și trebuie folosit tratamentul, ca nu cumva sănătatea iubirii să scadă, fiilor.

O, aveți grijă mare de mintea care vă lucrează pe voi dinăuntrul vostru, ca nu cumva să vă lucrați voi singuri prin mintea voastră rostul iubirii și al vieții, căci lucrul cel cu mâna vă face să vă credeți folositori îndeajuns lui Dumnezeu, o, dar nu aceasta vă lipsește vouă, ci iubirea, fiilor, vă este de folos vouă și Domnului în voi și între voi. O, aveți grijă ca nu cumva iubirea să-și dea duhul din pricina lucrului cu mâna, și în mâna cui? Că iată, s-a întâmplat aceasta cu cei care s-au dus de la pieptul Domnului și au intrat ei iarăși în apa lumii.

O, fiilor, privesc peste poporul acestui cuvânt sfânt ca să pot să-i port de grijă din partea Fiului meu Iisus Hristos. Vă trebuie voință, fiilor, iar teama pentru neascultare să nu se ducă de la voi, că vine apoi nepăsarea ca un munte ca să cadă peste voi, și vine apoi nevindecarea și lumea cu duhul ei cel plin de duhul morții, o, că n-are duhul lumii altă lucrare, n-are lupul altă lucrare, decât pânda la strunga de oi, iar oaia care calcă peste hotar, care nu ascultă şi umblă aiurea şi nu se teme de lup, aceea trece peste orânduiala strungii şi uită de cioban şi cade pradă dinţilor lupului, care caută moartea oilor.

Le spun oilor să nu iasă din staul, le spun să înţeleagă ce înseamnă cioban şi ce înseamnă oaie şi ce înseamnă strungă şi ce înseamnă lupul, şi toate să le ia în seamă cu înţelepciunea ascultării, căci ca şi ascultarea nu este o mai mare înţelepciune de urmat, iar oile să nu se înveţe răzleţe, că afară este vaiul, este vrăjmașul de oi.

O, fiilor, îndeletniciți-vă cu lucrări sfinte cu toată bucuria inimii, și toată ziua să lucrați așa, căci vai celor fără de lucru, fiilor! Domnul are grijă de tot și de toate pentru lucrul Său cu voi, dar voi trebuie să fiți de folos, și nu o greutate de dus să fiți pentru El, că El merge din greu pentru voi prin vremea asta rea. Dacă în lume ești fără ocupație ți se spune șomer, iar dacă mai-marii vor să-ți dea vreun ajutor din avutul de grămadă poți să-ți iei de mâncare, de îmbrăcat, de adăpostit, sau nu-ți dă nimic din grămadă și muncești cu ziua să-ți iei de-ale îngrijirii zilelor vieții. O, tot așa este și cu creștinii cei fără ocupație în turmă, fără lucru cu darurile Duhului Sfânt și cu rod pentru cer prin lucru, sau cu darurile firii slujitori tot timpul pentru mersul lucrării Domnului, că altfel trebuie să fii dus pe umerii celor ce muncesc, o, dar nu uita, fiule creștin, că trebuie să ai lucrare, ca să ai și plată pentru ea.

Ar vrea Domnul să aibă ce să vă plătească, fiilor: iubirea, cântarea, ascultarea, rugăciunea cea sfântă pentru venirea Domnului, jertfa, statornicia, credința, crucea purtată, fiilor. Ar vrea Domnul să învățați să vă strângeți în cer, că dacă nu vă strângeți, nu are ce să vă atragă lângă El.

O, fiilor, slujba pentru Domnul te obligă să te formezi pe potriva Domnului, iar dacă vezi că nu poți să te apleci, atunci tu ieși și fugi, și nu mai ai pretenție de orânduială peste tine și faci apoi cele ale neorânduielii, o, și așa de greu se mai căiește omul pentru cele rele ale sale, o, greu de tot mai poate să se căiască, și trebuie ca viața să-l îndoaie îndeajuns ca să-l aducă la căință și la umilință pe un așa om împrăștiat și neadunat cu mintea și cu fapta și cu iubirea, iar împietrirea îl ține rece de duhul aplecării și al pocăinței și al ridicării de jos.

V-am învățat de aproape, fiilor. Ca de lângă voi v-am învățat, şi v-am dat la toţi la fel, şi fiecare aveţi acum de luat, după cum sunteţi ascultători, sau mai puţin ascultători, că eu sunt mamă şi mi-e milă şi de cei buni, şi de cei mai puţin buni.

O, e greu să vă mai strângă Domnul în grădină aici acum şi să vă dea cuvânt şi putere prin cuvânt împlinit apoi, dar oricâţi şi pe oriunde sunteţi sub paza acestui cuvânt, luaţi în seamă durerea cu care v-am povăţuit pentru viaţa cea duhovnicească, fiilor, căci voi aveţi de dat un răspuns milei de voi a Fiului meu Iisus Hristos, Care are iubire de voi, dar vrea să vă și mântuiți, fiilor, nu numai să trăiți bine pe pământ, iar pentru mântuire trebuie cruce, trebuie ascultare, trebuie iubire, trebuie aplecare, trebuie suferință, fiilor, o, că n-are nimeni pe pământ atât cât vouă vă dă Domnul de la El ca să aveți din cer și să fiți recunoscători, iar recunoștința voastră vă va dovedi pe voi, o, fiilor.

O, am coborât până la felul lor, Fiule Doamne, și așa am grăit lor, că privirea Noastră e mereu între ei și după ei, și avem de lucrat pentru formarea lor în viața cea îngerească, așa cum Noi voim să trăiască poporul Tău pe pământ.

Și-Ți dau acum Ție să faci încununarea zilei de praznic sfânt, căci Tu ești Alfa și Omega, Tu ești semnul cel pus peste toate lucrările Tale în cer și pe pământ, iar eu mă aplec Ție, Celui proslăvit în sfatul sfinților Tăi, Doamne, Celui mare și înfricoșat peste cei dimprejurul Lui, o, și fericit este poporul care cunoaște sunetul trâmbiței și care umblă în lumina feței Tale, Doamne, și se bucură neîncetat de numele Tău! Amin.

— Binecuvântată ești, mama Mea, de cei ce Mă iubesc pe pământ, iar cei ce Mă iubesc sunt cei ce te iubesc și pe tine, chemându-te în ajutor pentru calea lor spre cer, iar azi am adus sărbătoare pentru tine între sfinți, și în mijlocul poporului Meu de azi pe pământ.

O, fiilor, v-a dat povață îngerească mama Mea. Voi trebuie să aveți pe pământ viață îngerească, fiilor. Îngerii cerului să lucreze de sus, iar voi de jos să lucrați lucrările Domnului.

O, fiilor, o, fiilor, voi să nu trăiți înaintea Mea pentru voi, ci pentru Domnul, fiilor. Atât cât înțelegeți aceasta veți putea să fiți voia Mea, iar altfel este mai greu să se poată aici, în acest popor povățuit din cer.

Acum lucrați sărbătoarea și petrecerea ei și suirea la cer a bucuriei sfinte aici în grădină, voi, cei din cetatea cuvântului Meu, și împărțiți apoi din ea celor ce iau pe Dumnezeu de la voi. Și pace vouă, fiilor!

Și iarăși vin cuvânt în grădină la voi, căci vine praznicul Sfintei Cruci și am de grăit pentru purtarea crucii, pentru asemănarea cu Mine a celor ce se leapădă de sine pentru

purtarea crucii, căci crucea purtată este semnul celor ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, este semnul Fiului Omului, este poporul cu care Eu, Domnul, Mă voi arăta curând, curând peste pământ, în cer și pe pământ Mă voi arăta cu el, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2020

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Omul a fost făcut pentru mângâierea tainelor cerești. Lumea și duhul ei este cruce rușinoasă. Grăirea Domnului cu Israel cel după trup.

Ridicați-vă întru întâmpinarea Mea, voi, cei ce străjuiți în cetatea cuvântului Meu ca să-Mi așezați în carte cuvântul! Pace vouă! E zi de praznic sfânt, fiilor. O, pace și poporului cuvântului Meu din vremea aceasta, și pun masă de cuvânt în cetate și Mă port spre el să-i dau și să învețe de la Dumnezeu lucrarea sfințeniei, semnul celor ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, crucea purtată, o, fiilor, semnul Fiului Omului, cu care Eu, Domnul, Mă arăt peste pământ, precum este scris.

O, ce frumos este între cei din cer când Eu vin la voi cu cuvântul Meu, ce frumos, ce mare bucurie, ce multă mângâiere, fiilor! Dragostea Mea de voi e tot ce Ne mai mângâie în cer, e nădejde mângâietoare, e Domnul în sfat cu omul pe pământ, și nu poate fi o mai mare mângâiere ca și aceasta, că nici în rai, unde l-am așezat pe omul cel zidit de mâna și de Duhul Meu ca să stau cu el și să Mă mângâi, o, nu M-am mângâiat atunci ca și acum, când stau cu voi atât de mult, atât de mult, dar mult prea puțin pe cât aș vrea de mult, o, și nu Mă mai încape cerul cu bucuria pe care o am că stau cu voi cuvânt pe pământ, fiilor, și atât de mult înseamnă pentru Dumnezeu calea Mea cu voi în vremea aceasta, atât de așteptată ea să vină și să fie.

O, măi fiilor, cât ar fi cerul de sfinți de bogat în cele de sus minuni și puteri, lipsește mângâierea care a fost făcută de la început să fie pentru stările cerești, pentru locașurile cerești, și iată, de aceea a făcut Dumnezeu omul, că l-a făcut de mângâiere pentru tainele cerești, pentru Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, o, și câtă durere și câtă căutare între cei din cer, după ce omul cel de mângâiere n-a mai stat cu Dumnezeu cu ființa lui, cu viața lui, cu dragostea lui!

O, ce mult M-a mângâiat crucea și suferința Mea cea din vremea crucii, fiilor! Era aceasta iubirea Mea pentru om, și Mă mângâiam că-Mi puteam arăta iubirea și rana ei, tânjirea Mea după cel pierdut din rai, iertarea lui din partea Mea, ca să se întoarcă la Mine iertat și curat de vină. Eram gol de om, de mângâierea Mea eram lipsit de tot, și numai iubirea Mi-a întărit pașii și sufletul sub cruce, și crucea Mi-a fost mângâiere, mărturisirea iubirii Mele Mi-a fost ea, și de atunci și până azi Mă mărturisește ea și Mă arată iubind și suferind în iubire, și cerul tot a suferit mereu pentru rana Mea, și lungă e această suferință, lungă de când l-am pierdut pe om și până azi, și până mâine.

Acum două mii de ani am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine»*, să se lepede ca să poată suferi cu Mine și după Mine cu iubirea lui, așa cum Eu am suferit după om cu iubirea Mea, și n-am ținut la nimic în cer și pe pământ, nici Eu, nici Tatăl, așa cum am ținut la om, la lucrarea pe care am zidit-o după chipul și asemănarea Noastră ca să Ne mângâiem cu ea, ca să avem mângâiere apoi, iar când pierzi mângâierea vine durerea în locul ei și dorul după mângâierea pierdută, și dacă omul nu s-a lepădat de sine ca și Dumnezeu, o, nu poate să se facă el mângâiere pentru Noi, nu poate semăna cu Dumnezeu prin cruce, căci Eu am venit cu crucea și pe cruce, și tot așa poate să vină și omul dacă vine înapoi la Dumnezeu, mai ales că Eu i-am descurcat pașii, i-am plătit viața și întoarcerea, numai să vrea el să învețe și să înțeleagă bine cum se poate întoarce, și ce este întoarcerea lui la Mine.

O, fiule, o, fiu de Dumnezeu, ia aminte, că drag trebuie să-ți fie să trăiești viața ta cu Dumnezeu, de dragul Lui să-ți placă viața și să te bucuri nespus de mult că ai venit pe lume și că ai cum să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu ființa ta, cu iubirea ta pentru El. O, nimic mai mult să nu faci cu viața ta, decât să te bucuri de ea pentru Dumnezeu, nu pentru tine, și vesel să trăiești de bucurie că ești cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu cu viața ta.

Cuvinte mari am spus că dau vouă azi, fiilor, o, și Mi-e tare drag să grăiesc, și ce bine și ce drag Mi-a fost să vă așez înaintea Mea și să pot grăi pe pământ în vremea Mea cu voi! Omul e învățat și el cu vorbitul, și chiar și de unul singur, că deschide radioul și stă în auz cu cele ale oamenilor lucruri vorbite, și nu-i stă cuminte căutarea după vorbire, o, și nu stă în Hristos cu iubirea și cu căutarea, nu se alege de-a dreapta Mea, și stă tot cu duhul lumii la ureche, iar cine a fost odată cu ascultarea lui lângă acest cuvânt, și îl calcă apoi cu neascultare, unul ca acela nu mai are pace, și tot caută pace pentru sufletul lui și nu găsește odihnă pentru suflet.

O, fiilor, iubirea Mea de voi e mare, de la voi Eu am mângâierea care-Mi vine de la grăirea Mea cea de azi peste pământ ca să-l chem pe om spre mila de Mine, că Mi-e mare rana pentru că l-am pierdut. Am înființat puterea semnului crucii prin statul Meu pe cruce și i-am pus nume mare și am zis: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și acest nume să-l rostească cei care se închină cu semnul sfintei cruci, iar cei ce aruncă de pe trupul lor și de peste casa lor semnul sfintei cruci, aceia aruncă pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, căci sus e numele Tatălui, la mijloc al Fiului, iar în cele două părți e Duhul Sfânt, e Dumnezeu întreg aruncat de om cu tot cu crucea pe care Eu am stat cu trupul, iar Tatăl și Duhul Sfânt au stat cu duhul, și omul nu poate vedea aceasta cu ochii lui reci.

O, fiule creștin, nu fugi de cruce, de iubire nu fugi! Eu așa te-am iubit, pe cruce, fiule, te-am iubit cel mai mult, pe cruce ți-am cerut de la Tatăl iertarea, pe cruce a plâns iubirea Mea cea pentru tine, iar dacă tu nu poți tot așa, o, cum altfel vrei să iubești pe Dumnezeu cu iubirea ta? El ți-a arătat cum este iubirea Lui pentru tine și ce a făcut ea pentru viața ta, iar crucea ta înseamnă viața ta, și dacă nu știi să-ți porți crucea spre Hristos, tu dai să scapi de ea, ți se pare grea și dorești să ți-o ușurezi, mereu să ți-o ușurezi, dar fără cruce omul se duce să meargă pe calea lumii, unde toți își leapădă crucea și fug de greu, căutând fericirea, nu crucea, și de aceea stă omul în lume, nu de altceva, și stă că nu vrea cruce, nu-L vrea Stăpân pe Dumnezeu, ci el să-și fie stăpân, el să vrea ce vrea el. Dar lumea și duhul ei e cruce și aceasta, dar cea mai rușinoasă, cea mai murdară, cea mai goală de slavă și plină de rușinea vieții, murdară de rugină și de molii, precum este scris, și mor oamenii și rămâne pe pământ averea și se bat pentru ea urmașii, și e rușinoasă crucea omului cel fără Dumnezeu între oameni pe pământ.

O, ce mult, ce mult trăgea cu Dumnezeu în Egipt poporul Israel! Erau sub sarcină, sub supunere, își jertfeau pu-

terea trupului și lucrau mult, căci li se cerea dacă erau robi, iar când a venit vremea cercetării ca să fie scoși din Egipt și din robie, au ieșit toți, toți, și nu era niciunul bolnav în toată semința lor, o, nu erau, ba erau bine sănătoși toți, și lucrau cu sănătatea lor ajutați, și așa își poate oricine păstra sănătatea, dăruindu-se cu lepădare de sine, sau frângându-i-se voia, iar dacă ei se păstrează pentru ei nu mai rămân sănătoși, fiindcă sănătatea e bună numai dacă ești de folos cu ea, iar altfel nu-ți trebuie, ba îți dăunează sufletului, care rămâne fără fapte mari, fără strânsură pentru el în cer.

O, cine poate înțelege acest cuvânt, această taină a crucii purtate? A venit salvarea și i-a luat pe toți din robie, din suferință, i-a luat pe fiii lui Israel, și nici Iosif n-a rămas cu oasele lui acolo, o, și tot așa va fi și când Eu voi deosebi mireasa Mea ca să-i dau salvarea, că iată, vin după ea mereu, dau să-Mi pregătesc mireasă frumoasă, și aceasta este lucrarea pe care o am astăzi de lucrat pe pământ.

O, poporule Israel, ai uitat de iubirea Mea de atunci pentru tine și te-ai depărtat de Dumnezeul tău cu viața ta apoi, iar când Eu am venit de la Tatăl ca să-ți aduc iertarea și căința ca să ți le dau, o, numai o rămășiță mică din tine s-a alipit cu venirea Mea la tine când tu nu M-ai primit și nu Mi-ai deschis. M-a trimis Tatăl din cer la tine, dar tu nu M-ai primit. Ai crezut că-ți iau casa și agoniseala, dar Eu nu eram din lumea aceasta ca să-Mi trebuiască ale tale. N-am avut nimic în lumea aceasta decât pe tine și am venit la tine, dar M-ai urât, nu M-ai iubit așa cum Eu te-am iubit de am părăsit cerul ca să vin la tine pe pământ și să te aduc înapoi Tatălui, de Care te-ai despărțit prin călcarea poruncilor vieții, dar tu nu M-ai primit. M-au primit însă Petru și Pavel, Iacov și Ioan, Andrei și Filip și toți cei doisprezece ucenici ai Mei dintre ai tăi, și cu ei a mers mai departe istoria ta, istoria lui Israel, cu Mine și cu ei a mers, iar tu ai căzut a doua oară din brațul Tatălui Nostru Dumnezeu și L-a îndurerat adânc când M-a răstignit pe cruce răceala ta de Mine, după ce atâta bine am făcut în vremea aceea neamului tău bolnav și rănit peste tot, din creștet până în tălpi, precum este scris în prooroci de ranele lui Israel. Tu însă ai stat cu cerbicea întărită și ai uitat ce este scris despre tine și despre Mine, despre crucea Mea cea dureroasă, pe care M-ai aruncat să stau răstignit cu tâlharii deodată ca să-ți tot mărești vina și ca să vezi apoi ce ai făcut, și ca să nu poți fugi de fapta ta, de care de două mii de ani tot dai să fugi fără să te rușinezi în fața popoarelor lumii de fapta ta, cu care ai urât pe Dumnezeu în chip atât de rușinos pentru tine.

O, ce mare salvare ți-am făcut Eu când te-am dezrobit din Egipt și te-am eliberat de toți vrăjmașii tăi și i-am trimis la culcare ca să te pot salva pe tine și să te iert de toată vina ta, iar tu Mi-ai plătit cu moartea Mea iubirea Mea de tine, o, și Mi-e tare dor de dorul tău de Mine, Mi-e tare dor să te doară de ce ai făcut cu Mine, o, că nu poți să spui că nu M-ai cunoscut, că n-ai știut că sunt Fiul lui Dumnezeu și că M-a trimis Tatăl după tine, și chiar fiindcă ai știut că sunt moștenitorul, de aceea te-ai umplut de răutate și ți-ai ocrotit averea și rangul, de care Eu n-am avut nevoie, ci numai să-ți aduc iertarea am voit, numai să te împac cu Tatăl prin Fiul, numai de aceea am venit, și apoi M-am întors în cer și Mi-am lăsat ucenicii să meargă și să lase din unii în alții pe Hristos, și până la sfârșitul timpului să fiu cu ei, și cu cei ce Mă primesc să le fiu Mântuitor și să-i păstoresc pe ei.

Omul și-a târât trupul spre păcat încă de la început, și M-a durut amar, și Mă doare pentru trupul omului, căci sufletul din om are nevoie de Dumnezeu, nu de păcat, atât de mult păcat. Trebuie hrană multă minții omului, hrană curată, sfântă mereu, ca să nu mai tragă omul spre păcat trupul său.

M-a zdrobit de tot păcatul tău, omule! Fie-ți milă de suferința Mea cea de la tine, că o să te doară despărțirea de Mine ca să tot tragi spre păcat viața ta, trupul tău, cinstea ta cea de la Dumnezeu, Cel Care a dat omului înțelepciune ca să se folosească de ea pentru Dumnezeu, pentru iubirea dintre el și Dumnezeu.

Duhul Sfânt i-a dat lui Adam gând, grai și știință, că mulți se întreabă de unde a știut Adam să vorbească. Duhul lui satana, tot la fel, îi dă omului de la satana, de la cel potrivnic lui Dumnezeu, și care l-a biruit pe om în rai.

Ține de om de care parte se alege, căci omul este liber să aleagă ori cu Duhul Sfânt, ori cu duhul satanei, și se cunoaște omul prin lucrarea sa, prin purtarea sa de a cui parte lucrează, și se cunoaște după uitătură, după grai, după roade. În vremea lucrului cel cu mâna se vede harul, sau se vede lipsa harului, lipsa purtării cerești, și de aceea, fiilor, nu uitați, o, nu uitați să stați sub har, ca să stea peste voi harul, căci cine nu alege harul peste el, acela nu stă sub har și iese mereu de sub lucrarea harului și se face urât lui Dumnezeu și celor din jurul lui.

O, Eu știu să-Mi pregătesc vase de trebuință pentru tot lucrul Meu, dar trebuie cruce purtată, fiilor. Dispreț mare de tot a fost slobozit peste cei ce-Mi poartă venirea Mea cuvânt pe pământ, dispreț dinăuntru, și din afară apoi, iar răbdarea cea de aur s-a dovedit lucrătoare și a dat rod, de pot Eu, Domnul, să-Mi port mai departe lucrul venirii Mele, căci șlefuirea trebuie mereu împrospătată pe vasele cu care lucrează Dumnezeu, așa cum s-a petrecut cu toate vasele purtătoare de taine cerești între oameni pe pământ, o, și n-a fost altfel niciodată pentru împodobirea cu cele cerești ale vaselor de trebuință tainelor lui Dumnezeu, care trebuie așezate și știute pe pământ.

Au fost cutremure mari, mari, fiilor, și au rămas durerile de după ele și ranele ca după război. Eu știu cum să-Mi înfrumusețez și să-Mi împodobesc vasele de trebuință, că le înfierbânt, le șlefuiesc, lovesc în ele ca să le încerc puterea de lucru, de răbdare, de recunoștință față de Stăpân, de supunere, și apoi slava Mea lucrează cu ele tainele lui Dumnezeu și așezarea lor pe pământ.

Fiilor, fiilor, disprețul cel asupra vaselor de trebuință lui Dumnezeu are lucrare mare peste un vas care stă mereu la făcut, căci omul trebuie să se recunoască gol de tot dacă Domnul nu-i dă o folosință pentru lucrările duhovnicești, trebuitoare lucrului Lui pe pământ între oameni, iar cine nu învață purtarea crucii nu stă la făcut, și cade din lucru, o, și cât de jos s-au dus cei ce au căzut din cuibul Meu, din brațul Meu! Ca pasărea care cade din cuib și o înhață pândarii de sub cuib, așa au pățit cei ce nu s-au smerit, ci, din contra, au dat să poată răul să și-l lucreze, bieții de ei.

O, aveți grijă mare, fiilor, să vă măsurați grăirea și să nu rostiți cuvinte care vă pot primejdui viața sau statul lângă Dumnezeu, că lupul de satana stă lângă limba voastră la pândă. Iar Eu vă învăț, purtați-vă cuminți și cu dulce din toată inima cu cei din partea Mea peste voi așezați, o, că au căzut fii prin înseși cuvintele gurii lor împrăștiate și neatente cu gândirea, cu iubirea și cu vorbirea, măi fiilor. Iar Eu învăț pe fiii poporului cuvântului Meu iubirea și răbdarea sub cruce, numai să iubească ei purtarea crucii, asemănarea lor cu Mine, cu Păstorul lor.

O, e praznic sfânt pe pământ și în cer pentru crucea răstignirii Mele, căci iubirea Mea a stat pe cruce iubind. Mă

așez cu sfinții în așternutul Meu cu voi, în cetatea cuvântului Meu și așezăm masă de praznic sfânt, fiilor. Stăm deasupra și privim cu nesaț. Nu uitați, suntem aici, deasupra, o, și dulci Ne sunt clipele cu voi, iar voi le faceți tot mai dulci, tot mai dulci să fie, și pace vouă acum, fiilor!

Însemnăm în carte această grăire sfântă și merge ea și se împarte din cer și mângâie pe unde trece, că Noi numai mângâiere, numai duhul mângâierii îl lăsăm în sărbători pe masă între voi, la masa Mea cu sfinții și cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2020

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Să fii creștin cu viața și cu duhul. Prietenul bun este cel care-ți arată greșeala, iar dușmanul este cel ce te laudă și te încântă. E vreme de strâmtorare pentru mers la biserică.

Eu sunt, și ca un Fiu ascultător ascult de Tatăl, Care Mă trimite la voi, fiilor așezați de Dumnezeu ca să primiți cuvântul Meu cel din vremea voastră cu Mine pe pământ acum. Mă poartă cuvântul spre cetatea în care stați așezați de Dumnezeu înaintea Mea, fiilor. Cuvântul Mă aduce la voi, o, fiilor. O, întăriți-Mi intrarea, ca să vă întăresc Eu pentru intrarea Mea cuvânt în cetate, că e zi de sărbătoare cerească pentru mama Mea Fecioara. Vă știu ranele, le port și Eu cât le purtați și voi, și mult mai mult, că mai întâi Eu le primesc, căci stau în fața voastră când vin lovituri să vă slăbească, să vă doară, să vă înlăcrimeze, căci Eu le primesc mai întâi, în Mine se descarcă durerea întreagă, și apoi simțiți și voi din ea mare, mare parte, dar vin Eu tainic cu mângâierea și cu puterea cea pentru voi, o, și așa se merge cu Dumnezeu, așa e mersul cu cerul pe pământ spre cer, iar cerul și locuitorii lui sunt prea puțin cunoscuți, prea puțin iubiți de cei de pe pământ, care vor atât de puțin cu cerul pentru pașii lor, de vreme ce duhul lumii e atât de dăruitor cu hrana lui la toți cei ce își trăiesc zilele pe pământ și ca pe pământ doar pentru cele ce se văd ale facerii lui Dumnezeu, și totul se amână zi de zi pentru rostul celor nevăzute, și care așteaptă moștenitori să se arate pentru ele, iar Eu călătoresc între cer și pământ purtat de cuvântul gurii Mele, căci acum, în vremea aceasta a Mea cu voi cerul este deschis, iar Eu pe cal alb sunt purtat de cuvânt și Mă războiesc cu satana pentru salvarea omului lipsit de Dumnezeu, și care nu înțelege numele Meu și lucrarea cuvântului Meu cu care îl tot chem să iasă din robie, că vin cu oști din cer după el să păstoresc peste pământ, și iată, în văzduh sunt purtat de cuvânt, iar pe pământ sunt purtat de voi, și voi Mă împărțiți, fiilor.

O, e sărbătoare, e la locul ei din vreme și din calendar sărbătoarea cea de azi, iar Eu grăiesc celor ce-și hrănesc duhul și sufletul cu venirea Mea cuvânt pe pământ și le spun că Dumnezeu trebuie iubit și așteptat și primit cu mare cinste, și urmat apoi.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, am nevoie de la voi de clipe de iubire între voi și Mine. Lucrul cel pentru voi, cel de toată ziua, vă ia mereu de lângă Mine, și nu vă puteți deprinde cu simțământul iubirii și al petrecerii împreună, fără de griji care golesc de Dumnezeu inima omului pe pământ. O, cu atât veți rămâne înaintea Mea, cu clipele iubirii dintre voi și Mine, și apoi dintre Mine și voi, că nu pot să grăiesc și să dăruiesc, decât dacă vă dăruiți, dacă stați în baia iubirii cu clipe de iubire între voi, o, fiilor, și iată, vă îndemn cu milă să căutați să faceți în așa fel să dați loc clipelor mărețe, care vă umplu de har prin iubirea cea de sus, că Eu, Domnul, la unii le-am dat har mult, dar i-am și pus deoparte de tot ce înseamnă grijile pământești, chiar dacă a trebuit să stea închiși deoparte prin cei ce i-au închis din pricina numelui Meu iubit de ei și a ființei Mele dragă lor, și M-au iubit ei acolo cu foc și cu har și a ars ca jarul iubirea Mea în ei, și, iarăși, alții au fost care au primit har pentru jertfire multă, pentru fapte mari trebuitoare lui Dumnezeu și slavei Lui de pe pământ între oameni, o, că nu trebuie oricum înțeleasă viața de creștin, și nu poți cere oricui să înțeleagă ce înseamnă să fii creștin cu viața și cu duhul, căci trebuie cu mintea mai întâi să poți să fii creștin statornic în jertfă și în iubire, și apoi cu purtarea față de Dumnezeu și de semeni, și apoi cu viața ta jertfitoare cu trupul și cu duhul, cu dragostea toată, cu necruțarea, o, și nu-ți trebuie să ai la îndemână prilej bun să-L urmezi pe Domnul după voia Lui, cum dau mulți să spună, ci trebuie numai prin strâmtorări să-ți arăți inima și dăruirea și statul tău cu Domnul, iar de tine să uiți, așa cum Eu am lăsat învățătură pentru cei ce dau să Mă urmeze, ca nu cumva trupul să poftească împotriva duhului, și e mai bine ca trupul să nu se amestece, că Duh este Dumnezeu, și în duh stă omul cu Domnul, și așa poate fi el creștin, și nu oricum poate aceasta.

Toți sfinții care au fost purtători de har au știut să dea trupului ce e pentru trup, dar n-au știrbit lucrarea harului coborât la ei din cer, iar Eu, Domnul, M-am împărțit prin ei și Mi-am lărgit împărăția cerurilor, cu care am venit pe pământ acum două mii de ani s-o așez între oameni, și s-a numit ea biserica lui Hristos, sfinții bisericii, cei ce au înțeles îndeajuns viața de creștin și harul ei lucrător pentru cer, și care adună în cer bogății, și așa au știut ei să aducă Domnului rod de pe pământ și să fie prietenii lui Dumnezeu și ai celor ce vor ca și ei să fie cu Domnul între oameni pe pământ.

O, fiilor, prietenul bun este cel ce-ți arată greșeala, iar dușmanul este cel ce te laudă și te încântă. Un suflet cald este cel ce grăiește cu tine și-ți arată adevărul lucrurilor ca să te ajute să fii adevărat, luminos, deschis, te povățuiește, te ajută să poți, te ajută să vrei, să știi, îți aduce din cer, te mângâie când ești mângâios, te așteaptă când nu ești cald cu sufletul, se apleacă și te rabdă până poți și tu să fii adevărat, plăcut, o, că e mare lucrare să te faci plăcut pe pământ și în cer, ușor, duios prin acestea, iar toate acestea se pot proba atunci când tu stai la întuneric, la felul tău de a fi, și când trebuie să fii dus în spate cu felul tău de a fi, care apasă cu greutate pe toți deodată dintre cei din jurul tău, o, și se face aceasta răbdare tăcută, purtată în tăcere de toți cei ce stau sub har.

De aceea, fiilor, stați cu frică, luați aminte la Dumnezeu și la slava Lui, ca să nu cădeți de la Domnul, Care rabdă, și Căruia trebuie să-I slujiți îngerește, căci îngeri Îl slujesc pe El și-I cântă Lui: *«Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și plin pământul de mărirea Lui!»*, iar în fața măririi Lui nu se poate să ai vreme să fii nemulțumit, ci numai aplecat și spunându-ți: *„pot totul în Hristos”*, o, și așa să spui mereu, căci puterea este numai de la Dumnezeu și de la îngerii lui Dumnezeu.

O, mama Mea Fecioară, o, mamă, e sărbătoare pentru tine, mamă. Te-ai arătat demult deasupra cetei creștine cum stăteai și cum mijloceai înlăcrimată pentru salvarea cetății căzute sub dușmani, și cum acopereai turma cu omoforul tău deasupra capetelor creștinilor îndurerați, și erai însoțită de apostoli și de mucenici rugători cu tine deodată, iar cei ce te-au văzut au mărturisit, mamă, și lumea toată e purtată mereu de rugăciunile tale înaintea Mea, cerând tu pace peste lu-

me, mama Mea, mamă miloasă.

O, cum să facem să fie pace între om și Dumnezeu, mamă? O, e lungă așteptarea și tot așteptăm, iar Eu stăruiesc în vremea aceasta de beznă groasă, și care nu se mai ridică pentru seninul Meu peste lume, mamă, căci omul își alimentează duhul minții cu cele de la duhul lumii din noapte în noapte, și nu mai este loc și timp curat pentru așezarea celor din cer în urechile și în mintea celor ce se vor a fi cu Dumnezeu, dar la doi domni nu se poate sluji, nu se poate cu jumătate de măsură, cum e în lume cu cei ce muncesc cu jumătate de normă în două locuri pentru înmulțirea avuțiilor de pe pământ.

O, e tot o infecție în creștere în om, ba și în creștin, mamă. Statul cu ochii și cu mintea pe duhul și pe lucrarea lumii, hrana minții cu duhul lumii, cu fața lumii, aceasta e tot o infecție, și totul e încurcat pentru Dumnezeu în mintea unuia care stă și ia din lume, o, că a biruit atâta de ușor lumea această lucrare satanică, ochii și urechile tuturor spre ferestrele și spre lucrările demonilor, care-i lucrează pe oameni din noapte în noapte prin știri, prin vedere, și aceștia sunt agitați, neliniștiți, neastâmpărați, încordați, nemulțumiți, reci pentru Dumnezeu, aspri și tari la cerbice, străini pentru iubirea cea din cer, și iată-l pe satana biruitor asupra omului, mamă!

O, duhul lumii n-a fost niciodată decât minciună, ca minciuna aceea plătită cu bani ca să se împartă cu martori mincinoși peste tot că Eu am fost luat din mormânt de ucenici și nu că am înviat și că sunt viu în vecii vecilor, iar cine se ajută cu minciuna se ajută cu diavolul, și se cunoaște apoi aceasta după cum ies lucrurile pe gustul diavolului, și iese rău pentru cei ce lucrează minciuna împărțită cu gând să se ajute cu ea, sau să se ascundă prin ea, dar diavolul te ascunde până ce te dă de gol că l-ai ascultat, că ai lucrat cu uneltele lui între frate și frate, și măcar de ar fi fost pentru propășirea cea bună a lucrurilor împotriva dușmanilor lui Dumnezeu, măcar de ar ieși de partea smereniei tale, omule, ca să-l păcălești pe diavolul cel viclean, dar tu n-ai minte înțeleaptă ca să-l poți birui pe diavol, și n-ai nici aplecare ca să te lași ajutat și ca să se îngrijească de sufletul tău Dumnezeu și îngerii Lui, Care să doboare pe îngerii întunericului, cu care tu te ajuți de atâtea ori, fără teamă că te pot ei doborî din fața lui Dumnezeu apoi.

O, nu grăiesc pentru surzi, dar și surdă de le-ar fi urechea tot nu se vor putea dezvinovăți că n-au știut de la Dumnezeu cum să-și croiască viața, ca să nu și-o piardă și ca să se spele când se murdăresc, și ca să învețe cum să stea în smerenie, cum să împartă blândețe și iubire, cum să stea sub învățătura de sus și sub purtare sfântă cu viața lor.

O, ce va fi cu cei ce au urechi sănătoase cu auzul și stau cu nepăsare în vremea lucrărilor Mele și nu merg după glasul Meu de Păstor ca să facă parte din oile cele păstorite, căci cele răzlețe cad în gura lupului, cad cu sufletul nepregătit, cad în lenevie, cad spre neiubire de Dumnezeu, și apoi spre plata goală de bucuria cea cerească a celor ce pasc cu păstor, cu turmă vie și vegheată mereu cu drag și dor pentru mers cu Hristos?

O, e nevoie de ajutor și de mângâiere peste vremea asta de încercare, mamă. E vreme de strâmtorare pentru mers la biserică și e încercare mare peste pământ, iar Eu veghez cu cei din cer și cu tine, mamă. Am rugat nu demult pe preoții bisericii să mângâie, să vegheze, să îmbărbăteze pe cei apăsați de vremea asta grea, și unii fac aceasta pe cât pot ei de mult, iar alții mulți nu tot așa fac, o, și e nevoie de post și de rugăciune, de Duhul Sfânt este nevoie pe pământ, mamă. Eu stau cuvânt din cer peste vremea asta grea, dar nu e omul învățat cu Dumnezeu, fiindcă dacă Eu am mers cu cuvântul să le dau din el slujitorilor bisericii și să-l împartă ei spre viața sfântă a bisericii, ei nu M-au primit, iar acum nu au sprijin nici ei, dar Eu tot strig, tot dau mângâiere, tot aduc și tot dăruiesc puteri de biruință peste vremea grea, dar trebuie credință, mamă, că numai ea curăță răul și îl duce în pustiu.

Iată, se merge greu la biserică, e strâmtorare. A pătruns minciuna diavolească la poarta și la ușa bisericii și se bucură diavolii minciunii de biruința lor, dar dacă s-ar ruga creștinii în duh și în adevăr odată cu preotul din biserică și n-ar sta nepăsători, sau chiar dormind în pat în vremea slujbelor din biserică, o, ar ajunge la Dumnezeu strigarea cea cu durere și ar sosi lumina și ar risipi negura și s-ar adeveri minciuna care caută să-L doboare pe Dumnezeu și pe om, că iată, nu la biserică se moare, ci se moare în lume, iar la biserică se citesc rugăciuni spre Dumnezeu, o, și fă și tu, creștine, așa la casa ta și aprinde o lumânare și cere-L pe Dumnezeu pe pământ cu tine, că iată, duhul lumii te minte din noapte în noapte, și tu iei de la acest duh pentru duhul tău, dar de la Dumnezeu când vei lua? O, roagă-te odată cu preotul din biserică, chiar dacă ești acum surd și nu auzi glasul Sfintei Liturghii, care-L pune pe Domnul pe masa creștinilor spre iertarea păcatelor lor, jertfă coborâtă din cer pe pământ pentru hrana dumnezeiască, și nu oricum hrană.

Toți cei ce sunt cu adevărat creștini știu ce se întâmplă acolo, la Sfânta Liturghie, că e acolo ziua Golgotei îndurerate, e ziua venirii Domnului, e ziua învierii, e tot ce a fost atunci, și trebuie prezență, dar trebuie viață creștină după datină, măi creștini, măi, și e sărăcie mare de tot pe pământ de viață creștină în cei botezați cu numele lui Iisus Hristos pe creștetul vieții lor, căci aproape toți nu trăiesc creștinește și nu-i cine să-i poarte de mânuță spre calea sfântă a celor ce merg prin biserică cu Domnul pe cale.

O, mama Mea, mult am grăit, mult am plâns, mult, mamă, mult, așa cum și tu plângeai în ziua aceea de încercare pentru creștini, și așa cum și azi plângi cu mâinile întinse spre Dumnezeu pentru turma creștină, și pentru luminarea lumii veghind, mamă, ca să afle ea dulceața vieții cu Hristos.

O, aș grăi zi și noapte, mama Mea, că numai cei din cer văd necazul și strâmtorarea de pe pământ pentru Dumnezeu și pentru creștini și lupta lui satana asupra făpturii. Am pus hrană pe masă în ziua ta de serbare, iar tu ești de-a dreapta Mea și lucrăm masă de cuvânt în cetatea Mea de cuvânt. Am spus mereu la cei ce iubesc pe Dumnezeu, am spus: *«Ieșiți din lume, voi, ca să nu beți din vinul ei!»*, și iată, vinul lumii îneacă totul, și se vede de ce am tot strigat de adăpost de duhul lumii al celor ce-și caută salvarea de la Dumnezeu. Tu ești izvorul milei, dar și omul, o, și omului îi trebuie milă, mamă.

— Milă, Doamne, milă, milă ai spus Tu că voiești. Este, oare, cel ce poate înțelege ce ai spus Tu, și de ce ai spus așa? *«Milă voiesc»*, așa ai spus. Tu numai milă ai împărțit la cei ce Îți cereau. Le-ai fi dat și la cei ce nu au cerut, dar ei nu căutau, așa cum nici azi nu caută cei mai mulți de pe pământ, că ei își zic că au miluitorii lor, binefăcătorii lor, deștepții lor, învățații lor, vindecătorii lor, căci Tu ești în cer, nu pe pământ, își zic ei. Cei care zic că știu lucrarea milei îi învață pe cei mulți că mila înseamnă să împarți pâine, haină, adăpost și fapte bune fel de fel. Tu însă ai arătat ce înseamnă să împarți milă, Tu, numai Tu, și tot așa arăți și azi și mâine, Fiule scump.

O, Fiule Doamne, dacă găsești putere în porți într-o zi de sărbătoare și de cuvânt de sărbătoare, pune, Doamne, pe masa poporului cuvântului Tău învățătura aceasta, mila, ca să știe de la Tine taina și lucrarea ei și să învețe ei, că Tu din ale Tale iei și împarți spre învățătură peste fii, iar fiii sunt cei ce trăiesc după pilda Ta pe pământ. Iată, aceasta e dorința mea și aceasta făgăduiesc eu azi poporului cuvântului Tău, că Tu le vei da deslușirea acestei taine de la care pot lua toți cei care vor să ia de la Dumnezeu prin acest izvor care-și are aici albia sa și revărsarea ei în părți.

O, fii iubiți ai cetății Domnului, ce mare lecție, ce mare pildă sunteți voi pentru lucrarea milei, fiilor! Voi sunteți cei ce stați cu Domnul, voi v-ați dat Lui, voi stați sub Duhul Lui, voi mângâiați durerea Lui cea de la om, o, și de milă de Domnul stați lângă El și lângă lucrarea milei Lui, căci v-ați despărțit de lume și de amestecul ei ca să fiți folositori venirii Lui pe pământ acum, dacă a sosit acest timp hotărât mai dinainte prin Scripturi și prin prooroci ca să vină.

O, fiilor, puneți mila inimilor voastre pe ranele Fiului meu Iisus Hristos, așa mă rog vouă, iar Noi vă primim rugile voastre și punem milă pentru ele și lucrăm ca Dumnezeu, cu milă, fiilor, o, că frumoși sunt cei miloși, ca Fiul meu Iisus de frumoși sunt ei, ca Tine de frumoși, Fiul meu frumos și milos cu milă cerească, Fiule Iisus, așa cum Tu îi deprinzi pe cei ce-Ți primesc venirea, cartea venirii Tale, glasul Tău peste pământ, Doamne, că ai pus milă de Tine în ei, și au dacă ai pus, și tot cuvântul Tău de azi l-ai lucrat de lângă mine în ziua mea de serbare și totul se împarte cu milă și de milă, și slavă Ție pentru toată mila Ta, Fiul meu Iisus!

Iar Eu dau Tatălui Nostru toată slava, toată mărirea, căci sunt Fiul Lui și Una suntem, mamă.

Și așa am stat în ziua aceasta cu tine în cuvânt, popor al venirii Mele în vremea ta cu Mine, o, și voi veni cu taina milei pe masă de cuvânt la tine și va fi deslușit bob cu bob ceea ce Eu am spus când am spus: *«Milă voiesc»*.

Pace ție acum, pace, poporul Meu! Am grăit cum am putut, am trecut peste neputințe și dureri și am grăit.

Pace vouă, și păstrați-vă în pacea Mea cu toate neputințele care vin, ori de câte ori sunteți chemați la lucrul înțelepciunii prin răbdare, iar și iar prin răbdare, totul prin lucrarea și prin taina milei, o, fiilor! Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2020

Sărbătoarea Sfintei Cuvioasei Parascheva

Încurajare pentru vremea de încercare: când sunt slab atunci sunt tare. Pilda împăratului Alexandru Macedon. Domnul poate cu tăria Lui în cei slabi. Rugăciunea sfintei Paraschiva: România să fie popor de apostoli și mărturisitori.

Mângâiere, mângâiere vă dau acum vouă, mângâiere, fiilor, așez peste voi cu cei din cer, cu care Mă port între cer și pământ. Sunt cu grija de voi zi și noapte. O, zi și noapte sunt cu voi sub sarcini, că sunteți plăpânzi sub sarcini, fiilor, și numai Eu, Domnul, vă întăresc mereu și suflu peste voi cu suflarea gurii Mele ca să vă dau vlagă și ajutorare și sprijin mereu pentru purtarea crucii venirii Mele în vremea aceasta a Mea cu voi și pentru grijile multe care vin să le purtați și să le descurcați cumva și să trecem mai departe cu mersul cel de azi, o, că e greu mersul cu crucea vremii de azi, și mai este și poporul Meu, care trebuie dus pe umeri, purtat cu greurile care vin și care trec, dar Eu dintre cetele cerești cobor putere de mers și cobor mângâiere peste voi, iar Duhul Sfânt vă veghează cărarea.

O, pace vouă, fiilor, și nu vă temeți că sunteți slabi! Când sunteți slabi, atunci sunteți cei tari, nu altfel este cu cel ce poate cu Dumnezeu, iar cei ce sunt tari sunt cei slabi, și de aceea se dau tari, așa cum s-a dat și împăratul cel de demult care a supus sub sceptrul lui ținuturi întinse și robi cu mulțimea, iar când se simțea tare și puternic foarte, a fost doborât de o gâză mică, de înțepătura ei, și n-a mai avut putere împăratul cel tare și a pierit numaidecât, bietul de el și de puterea lui.

O, așa a spus apostolul Meu în care Eu am înființat loc pentru Mine și pentru lucrul Meu prin el, iar el se simțea slab sub fel de fel de slăbiciuni și zicea: *«Când sunt slab, atunci sunt tare»*, atunci Domnul îmi stă în ajutor cu Duhul și cu puterea Sa lucrătoare în largul ei.

O, fiilor, simt strâmtorare mare pentru statul Meu în omul care alege să meargă după Dumnezeu, căci aceasta înseamnă mult să poată omul, nu puțin, o, nu puțin, fiilor, iar omul se mulțumește cât poate el, dar ca să pot și Eu prin el sau pentru el, o, n-am lărgime în el, se simte el cu putere, se simte că poate, iar Eu rămân să pot cu puterea Mea pentru cei slabi, iar cu cei tari simt strâmtorare mare, fiilor. Cei slabi strigă la Mine, Mă așteaptă, Mă doresc, iar Eu sunt Cel milos pentru ei, pentru toți cei slabi, care pot doar să Mă strige, să Mă aducă lângă ei ca să pot Eu pentru ei. Cei tari, cei ce se simt tari nu caută spre Mine pentru ei, și aceștia iau din lume pentru duhul lor și le place aceasta și stau cu lumea și-și fac rost de petrecere lumească, de bucurii cu lumea, de vreme ce ei nu cunosc că lumea e deșertăciunea zilelor omului, și aceștia nu pot fi smulși din lume ca să meargă pe calea salvării lor de la pieirea cu care piere lumea, și pățesc ei ca femeia lui Lot și rămân stâlp de sare, că lumea e sărată de tot, e marea cea sărată și plină de fărădelegi, și nu e lumea ca și turma care merge cu Mine pe calea vieții pe pământ, căci creștinii Mei nu iau din sărătura lumii pentru ei și merg ei fără să guste din vinul ei, și merg cu adevărul pe cale cei ce se dau lui Dumnezeu pe pământ, și nu se uită înapoi spre cetatea blestemată și merg ei spre cele din cer pentru ei, căci ei așa aleg și așa iubesc.

Tot pământul peste tot e tot o Sodomă, dar cei ce se aleg cu cerul pe pământ se trag înapoi și se ascund în Dumnezeu, iar cei trufași ai lumii râd cu batjocură de cei ce se sfințesc pentru Mine și-i numesc înșelați, rătăciți, și tot așa era și pe vremea statului Meu pe pământ în toată vremea Evangheliei Mele lăsată atunci peste oameni și toți trufașii spuneau atunci că Hristos este Înșelătorul, că strică legea, că stă cu vameșii și cu desfrânatele și cu toți bolnavii vremii și că Se împotrivește legii și orânduielii și datinilor lui Israel, și tot așa și azi se nasc vorbe asupra lucrării cuvântului Meu, cum că e în afara Evangheliei și a legii bisericești, o, și cum să nu spună așa cei ce nu cunosc și nu știu că biserica este omul, și apoi locașul în care se adună cei ce iubesc la fel pe Dumnezeu, după învățătura sfinților Mei. Și atunci cine sunt cei duși de nas? Cei ce iubesc pe Dumnezeu cu viața și cu fapta, sau cei trufași care spun că-s duși de nas cei ce lucrează poruncile vieții pe pământ între oameni?

Fiilor, fiilor, e un mare, mare duh de trufie în cei ce zic și cred că îl cunosc pe om. Numai Domnul și omul însuși, numai așa este scris despre cunoașterea duhului și a lucrării omului lăuntric. Tu, însă, cel trufaș, spui: *„Lasă că știu eu cine ești, știu eu cine este acesta sau acela”.*

Omul plin de sine zice că-l știe el pe om și încurcăturile

măruntaielor lui. O, așa fac cei fără Dumnezeu în ei. Inima lor și mintea ușuratică nu-i ajută decât să stea departe de Domnul, căci cel fără Dumnezeu în el cade spre ușurătate, cade spre păcat.

O, omule, o, omule, fugi de ușurătate, fugi de oamenii ușuratici, fugi dacă poți și dacă vrei, fugi și scapă-te din cursa aceasta și caută să-ți faci rost de minte și de cumințenia minții, o, că numai Dumnezeu cunoaște omul, numai Cel ce a zidit omul, iar tu apleacă-te și învață duhul umilinței, duhul care te lucrează la minte și te curăță de părerea de sine ca să-L poți înțelege pe Dumnezeu și să te deștepți, omule.

O, fiilor, e zi de sărbătoare între sfinții cerului și au ei serbare pentru sfânta pământului român, cuvioasa Parascheva, și toți cei din cer se bucură de această zi bisericească pe pământul românesc al odihnei acestei sfinte de pe meleagul românilor, iar Eu, Domnul, așez cuvânt de sărbătoare în carte, fiilor, și vin cu cetele de sfinți, că așa este scris să vin, și am patria Mea de venire pe România, că am ales acest pământ la facerea lumii ca să-l am acum al Meu la întoarcerea Mea de la Tatăl, și l-am sortit încă de la început să-Mi lucrez pe el calea venirii Mele la sfârșit de timp, și se bucură sfinții întru venirea Mea, se bucură de darul acesta mare că-i iau cu Mine și vin și lucrez cu ei peste pământ, o, și e multă mângâiere între Mine și ei, și așa lucrăm, duhul mângâierii lucrăm, o, fiilor, și vă ținem în el pe voi pe pământ, că unde nu poate Dumnezeu pe pământ cu oamenii, acolo e durere, nu e mângâiere acolo, dar cu voi e mângâierea Mea și a sfinților Mei, fiilor, iar cea sărbătorită azi are blagoslovenia Mea să-și așeze cuvântul în cartea Mea cu voi în ziua ei de serbare între sfinți, fiilor.

— Mângâierea, mângâierea, Doamne, aceasta este lucrarea Ta și a sfinților Tăi în preajma celor ce Te iubesc și Te poartă pe pământ între oameni cu venirea Ta cea de azi, cu care-Ți pregătești tainic ziua slavei Tale și a biruinței slăvite asupra lui satana și a omului antichrist, o, și vei fi biruitor, Doamne, iar sfinții Tăi vor birui cu Tine, precum este scris, și iată zi de serbare și de adunare a sfinților Tăi pe meleagul românesc, și toți sfinții se simt români, Doamne, căci Tu ai ales să-Ți lucrezi lucrarea cea de la sfârșit de timp pe pământul român, pe care eu l-am iubit și m-am cerut aici să stau și să-Ți aștept venirea și slava ei cea mare, Doamne, aici, în patria Ta cea de azi, și pe care dintru început ai așezat-o și ai păstrat-o întâia între toate și pentru sfârșit de timp, ca și la început întâia zidită la facerea cerului și a pământului, și slavă Ție pentru această slavă a Ta pe pământul român!

O, și Te rog, Doamne, cu toți sfinții Tăi, pentru lucrarea Ta de acum. O, ai grijă de țara aceasta, și ai grijă cu milă de poporul ei și întoarce-l cu fața și cu mila spre Tine, Doamne, și fă din acest popor apostoli și mărturisitori ai venirii Tale și trezește cu Duhul Sfânt duhul bisericii, duhul turmei, o, și veghează, Doamne, pentru neamul român, că toți sfinții Tăi se simt români, așa cum și Tu ești acum și vorbești pe limba neamului român strigarea Ta de azi, Evanghelia Ta de azi, Doamne, și pe care o așezi alături cu cea de acum două mii de ani, căci Tu ai spus atunci de venirea Ta și de alegerea din nou a Ierusalimului, în locul celui care Te-a alungat atunci, și care și acum Te alungă și nu Te știe de Mesia, dar Tu, iată, ai țară, ai masă, ai lucru mult, Doamne, și slavă Ție în țara română și dă-o pe ea de veste peste tot pământul că aici cu ea ești Tu și aici aștepți biruința cea mare, Doamne, biruința Ta și a sfinților Tăi acum, la sfârșit de timp. Amin.

— O, e mare slava Mea și a sfinților Mei pe pământul român, și totul e păstrat în taină până la ziua descoperirii acestei mari iubiri!

Mă pregătesc să pun putere în voi ca să pot să așez în carte taina lucrării milei, fiilor care-Mi purtați cuvântul când el vine la voi. Eu mângâiere așez peste voi, iar voi lăsați-vă sub ea, măi fiilor. Sunt cu grija de voi zi și noapte și nu se poate altfel, și mult de tot vă port de grijă, fiilor.

O, pace vouă! Grăiți cu Mine tot ce aveți greu de purtat ca să stau cu voi sub sarcini, fiilor, ca să puteți voi prin puterea Mea, căci voi sunteți plăpânzi, dar când sunteți așa, atunci sunteți tari, atunci pot Eu prin voi și pentru voi, atunci pot Eu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2020

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir

A venit Domnul să facă cer și pământ nou. Îndemn pentru întărirea iubirii pentru Domnul.

Cerul lucrează cu pământul. Cei din cer lucrează cu cei de pe pământ, căci pe pământ este lucrarea lui Dumnezeu în toate vremile. Eu, Domnul, Îmi lucrez ogorul ca tot omul care are pământul și și-l lucrează, ca să dea rod pământul apoi și să aibă omul hrană pe masa sa. Tot așa și Eu, Domnul, tot așa lucrez și Eu pământul, o, fiilor care străjuiți din partea Mea venirea Mea la lucru, la grădină, fiilor, iar voi sunteți la porți, așa cum v-am așezat să stați și să vegheați când vin și să-Mi deschideți când intru și când ies și când iarăși vin, și iată, cerul lucrează cu pământul, lucrează pe pământ, căci pământul trebuie lucrat ca să dea rod, iar Domnul seamănă peste pământ sămânța Sa și aduce apoi ploaie și soare și cald și răcoare și noapte și zi, și toate în slujba rodirii pământului, toate pentru om, fiilor, căci atât iubește Dumnezeu pe om, și caută apoi rod, caută iubire de la om, caută Domnul pentru cei din cer mângâiere de pe pământ.

O, e zi de duminică. În zi de duminică Mi-am început Eu lucrarea facerii ca să dau loc pământului să se ivească și să fie și să-l am de așternut apoi și să fiu cu oamenii pe pământ ca tata cu fiii săi, măi fiilor. O, atât de frumos, atât de măreț a lucrat Dumnezeu lucrarea facerii cerului și a pământului, măi fiilor! Au trecut de atunci mai bine de șapte mii de ani, au trecut ca părerea. Acum două mii de ani am venit să caut rod, dar am fost scos afară din vie. Au trecut și acești două mii de ani și vin cu semănatul seminței împărăției cerurilor, vin din nou, vin și iar vin, și apoi adăp ce este însămânțat și caut rod și aștept ivirea lui, că vremea e pe sfârșite. O, ce aș fi făcut Eu să n-am cum să-Mi lucrez pământul acum, să-l semăn, să-l sap, să-l plivesc, să-l ud, să-l încălzesc, să-l mângâi cu palma Mea, să-i dau de la Mine ca să rodească el, o, și ce puțin rod, ce puțin, fiilor, în vremea asta grea, atât de grea pentru rod!?

O, fiilor, v-am așezat în vremea aceasta înaintea Mea ca să-Mi lucrez lucrarea pe pământ, ca să lucreze cerul cu pământul lucrarea facerii celei noi, cer nou și pământ nou, precum este scris să se împlinească, o, că altă nădejde nu mai este, decât facerea cea nouă, vestită să vină, și nu se putea să nu vin și să împlinesc, o, și greu este să găsesc și să am așternut pe pământ, fiilor, că peste tot a pus omul întinarea lui, despărțirea lui de Dumnezeu, iar Eu nu pot să poposesc cu omul, și Mi-a trebuit așternut curat, înnoit. Așa am curățit Eu

acest petecuț de pământ, care poartă pe el acum cetatea Mea de cuvânt, și ca să pot să am casă acum, aici, și apoi lucrare în grădină, că e România grădina Mea cea de la sfârșit de timp și toți cei din cer sunt cu Mine lucrători în grădina Mea, iar Eu iau din ea rod și împart și miluiesc cu multul în toate părțile pământului, numai să fie între oameni să le placă să ia din grădina Mea, din masa Mea și să-și hrănească viața cu viață și să nu le mai placă numai rodul morții, numai păcatul, prin care omul a pierdut casa cea făcută pentru el de Dumnezeu, Raiul, fiilor, o, că n-a fost cuminte, n-a ascultat omul de legea raiului, n-a ascultat, și a rămas el pribeag apoi pe pământ.

E zi de duminică, și e și sărbătoare în mijlocul cetei mucenicilor, care serbează în ziua aceasta pe mucenicul Dimitrie, iar Eu, Domnul, sunt în mijlocul lor, dar sunt aici la voi cu ei, și dulce le este lor această zi de pomenire a sfântului Meu, și-i dau lui glas chiar acum, că-i mare dorul sfinților Mei, fiilor.

O, pace ție cu Mine și cu sfinții acum pe pământ, aici, în grădina Mea de lucru, mucenicule mare, că mare ți-a fost mărturisirea și biruința ta asupra împăraților păgâni, căci slava Mea a fost cu tine și ți-a dat putere să biruiești necredința lor, și iată, plata îți este mare. Hai, așează-ți cuvântul lângă Mine acum, în cartea Mea cea de azi!

— O, numai lângă Tine am dorit să fiu și să lucrez în vremea mărturisirii mele, Doamne iubit de sufletelul meu, care Te dorea atât de mult, cu atâta dor în el. Am fost fiul mai-marelui cetății și am fost destoinic cu firea și cu duhul, iar după tatăl meu am urmat eu și am guvernat cetatea Tesalonicului, și pe ascuns eram creștinul Tău, dar m-am învederat apoi că sunt al Tău cu totul și am fost pedepsit la moarte în luptă cu gladiatorii, cu cei păstrați și pregătiți să-i biruiască sângeros pe creștinii care se mărturiseau ai Tăi.

Te mărturiseam cu putere, Doamne, când un tânăr a venit atunci la mine și mi-a cerut să-l binecuvintez cu numele Dumnezeului meu ca să-l biruiască el pe luptătorul Lie, o, și l-a biruit, Doamne, că i-a luat lancea din mână și l-a străpuns pe cel ce se credea biruitor, și atunci s-a arătat cât de adevărat este Dumnezeul meu și al tânărului Nestor, și am primit noi unul după altul mucenicia, iar trupul meu a fost izvorâtor de mir, de atunci și până azi, o, și așa ai întărit Tu mărturisirea cea despre Tine prin sfinții Tăi, care Te-au iubit și n-au căzut din credință când au fost puși să aleagă.

Le spun eu acum fiilor cuvântului Tău la masa noastră cu ei, și le spun lor așa:

O, aplecați-vă cu recunoștință mare și mulțumiți Domnului nostru Iisus Hristos că n-ați căzut de lângă pieptul Său, că sunteți sub ocrotirea Lui și că vă poartă de grijă cu atâta părintească și frățească iubire, nu ca pe pământ iubire, ci ca în cer, o, că iată cum s-au tras de lângă Domnul și de lângă voi cei care așa au ales să facă cu viața lor și să piardă cum a pierdut Adam raiul. Dar voi, frați iubiți, aveți grijă mereu de o mare și curată iubire între voi și Domnul, că ea este cea care vă poate ține în brațul Lui pe voi, că El milă voiește de la voi, adică să nu-L scoateți afară din inimă, să nu-L răniți, ci să-L miluiți cu multa voastră iubire, cu care să mângâiați multele Lui rane și să nu pierdeți înfierea, și mai vârtos să iubiți statul cu El și lângă El prin orice greu, prin cruce cât de grea, iar vrăjmașii să se risipească, să slăbească tot mai mult și tot mereu, și să vedeți aceasta voi, și toate prin duhul iubirii voastre pentru Domnul nostru, o, și căutați să iubiți ca El, să iubiți umilința și toată calea ei și toată lucrarea ei, să iubiți ca Domnul, o, fii ai Cuvântului Hristos.

Iar Tu, Doamne mare și scump, răpune puterea vrăjmașă din calea lor mereu, mereu, și ai grijă de ei mereu, că ei sunt mângâierea celor din cer, și sunt așa pentru lucrul Tău cu ei și lângă ei. O, și slavă Ție cu noi și cu ei, Doamne al slavei Tale și al sfinților Tăi, care stau întru slava Ta, spre slava Ta cu ei! Amin.

— Slava Mea vă ține în ea, o, sfinți iubiți ai Mei, că ați iubit umilința, fiilor, ați iubit ca și Domnul vostru. Drumul Meu dinspre cer spre pământ a fost umilința. S-a umilit Dumnezeu, căci omul nu se umilește și nu dă să învețe de la Dumnezeu umilința, nu coboară ca Domnul întru umilință. Am venit pe pământ cu această lucrare și am venit cu umilință, ca să învețe de la Mine cei ce vin spre Mine și să vină și ei la fel, cu umilință și pentru umilință să vină.

Când omul pășește cu pașii vieții lui pe calea acestei lucrări de cuvânt sfânt, și de viață ziditor, când el dă să intre în această casă, în acest popor, și nu știe cum să intre în casă și pe poartă, el este lipsit de cunoștința aceasta și intră cum crede el și stă cum crede el, dacă nu caută să învețe intratul și mersul și lucrul și statornicia apoi pentru orânduiala casei. Și spun aceasta pentru că se poate slăbi mersul celor ce merg și cunosc cum se merge, căci ca să nu greșești față de orânduiala unui loc, trebuie să fie și să poată toți și să urmeze toți la fel, iar altfel se poate ivi neorânduială, slăbire pentru mersul cel cu împlinirea lui toată.

La tot poporul acestui cuvânt, la toți le spun așa: Fiilor, fiilor, dacă voiți să aveți parte până la capăt de această salvare prin această lucrare de cuvânt și de faptă prin cuvânt, stați în mare umilință în lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ. Nu vă arătați nemulțumirea, firea, defectele, neascultarea față în față cu Dumnezeu, Care vine cu cuvântul facerii peste pământ. O, cercetați-vă cu amănuntul și arătați-vă căința, umilința, smerenia inimii mereu, mereu, nu doar când și când, ci tot timpul și în orice stare de pace sau de încercare, și tot o statură blândă să fiți și să aveți voi, și senin să purtați pe chip și pe purtare. Cu iubire să slujiți și cu duhul să fiți fierbinți și plăcuți Domnului, precum este scris, și să se răsfrângă apoi acestea între voi, fiilor, că Eu tot timpul vă privesc, și tot mereu voiesc să Mă mângâi de la voi, să găsesc milă pentru Dumnezeu la voi.

O, iată, acum grăiesc vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Pun peste voi binecuvântare mare și multă pentru pregătirea praznicului care vine, al sfinților arhangheli și a toate cetele îngerești, și apoi sosirea la masă a celor ce așteaptă de dincolo masa lor aici, masa de toamnă, și trebuie chemați la masă. Așadar, pregătiți pentru ei și mergeți și împărțiți celor ce veneau în cetate aici în sărbători. Iar voi aici pregătiți așternutul pentru cei din cer și pentru oștirile îngerești, și vor petrece cu voi cei din cer, și voi cu ei, voi, și cei ce vă ajută pe voi de aproape pentru mersul lucrului Meu cu voi, și fiți binecuvântați toți, toți, și pregătiți acum Betanie pentru Domnul, fiilor, că Eu milă voiesc, mângâiere voiesc să am cu voi și de la voi, și tot așa să aveți și voi de la Noi, că lucrarea cerului pe pământ este Duhul Mângâierii, pe El L-am făgăduit și L-am trimis să vină să lucreze, iar Eu stau de-a dreapta Tatălui și lucrăm cu Duhul Sfânt Mângâietorul, cu El lucrăm, cu El suntem și împlinim.

Pace vouă acum, pace, fiilor! Pace vouă și în ziua praznicului îngeresc, cu care vom coborî aici!

Acum Duhul Sfânt Mângâietorul rămâne cu voi la ma-

sa frăţească în ziua aceasta de duminică şi de serbare între sfinţi. Acum daţi-vă unul altuia pe Domnul, daţi-vă viaţă din viaţa Mea, daţi-vă vlagă cerească şi lăsaţi Domnului toate grijile, toate, fiilor, că Eu sunt Cel ce port grijă de voi, și de toate câte sunt de împlinit.

Stau şi privesc peste voi. Privesc la lucrul vostru, la masa voastră, la duhul cu care lucraţi unii pentru alţii înaintea Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2020

Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail și Gavriil

Îndemn la starea de copil. Iubirea adevărată se dăruie tuturor la fel.

Se deschid cerurile și se face cale slăvită și cetele îngerești sună de sărbătoare și se adună tot cerul, și e sărbătoare îngerească în cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, fiilor din cetate!

Tot cerul e cu voi aici, fiilor, iar Eu, Domnul, suflu peste voi și peste cetate și fac înviorarea și se așează cetele cerești și aduc slavă Domnului și împart din ea în cer și pe pământ, împart mângâierea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se împarte și Se dă pe Sine, fiilor.

O, măi fiilor, voi nu aveți vreme de o viață așezată și liniștită și tihnită, căci sunt multe de dus și de purtat, și toate nu vă dau răgaz, și toate trebuiesc purtate, iar Eu suflu peste voi mereu și vă dau nădejde și vă întăresc în răbdare, și mai ales în iubire, o, că numai ea le poate pe toate și pot cei ce iubesc pe Dumnezeu și se împart cu iubire, și iată, v-am așezat să pregătiți așternut de sărbătoare îngerească și bucurăm cerul de sfinți și de îngeri, și se întoarce bucuria și dăm din ea și alinăm, fiilor.

O, vă îndemn și vă învăț mereu să aveți grijă mare de copilul din voi, măi fiilor, căci cei mici au sprijin, au pe Domnul de Tată și de grijă pentru ei și iubesc ei să stea în mâna Mea părintească și să asculte ca niște copii purtați și îngrijiți cu iubire.

O, voi să nu vă purtați cum se poartă cei ce se simt și se cred mari, și nu copii sprijiniți pentru că sunt mici. Cei ce caută spre Mine au nevoie de sprijin, fiilor, iar cei ce nu Mă caută se simt în stare ei pentru ei și pentru alții, dar voi păstrați-vă copii să fiți, și cereți de la Tatăl, căci Tatăl îi iubește pe cei mici, și le dă împărăția Sa lor, așa precum le-am făgăduit Eu acum două mii de ani când am spus că a copiilor care vin la Mine este pregătită împărăția Mea.

Voi ați văzut din învățătura Mea cum a părăsit pe tatăl fiul cel care a cerut partea de moștenire și s-a dus cu ea întru ale sale și n-a mai iubit să fie copil lângă tatăl, o, și a suferit el apoi mult de tot până ce s-a întors îndurerat și aplecat, rugându-l pe tatăl său să-i dea slujire de argat, dar tatăl i-a văzut căința și l-a născut din nou și i-a dat înapoi bucuria de copil, o, și de aceea vă îndemn să aveți grijă de copilul din voi, ca să vă poarte Tatăl vouă de grijă, fiilor.

O, căutați tot timpul să semănați cu Mine, căci Eu am stat copil înaintea Tatălui, iar Tatăl putea în Mine și prin Mine, măi fiilor. Priviți-vă mereu starea și purtarea ca să puteți vedea mereu dacă semănați cu Mine la purtare, fiilor. Luați lecția dragostei și trăirea ei, în toate să vă măsurați cu lecția dragostei, o, și așa poate avea omul milă de Mine, că Eu voiesc să stau în om cu statura Mea și să semene el cu Mine în toate și mereu, și asta înseamnă ceea ce Eu am spus că milă voiesc, nu jertfă, ci milă, fiilor, ca să-Mi pot găsi adăpost în om, că de aceea am zidit omul, și l-am vrut copil să stea în mâna Mea. El însă n-a putut să fie recunoscător și să asculte, o, și M-a lăsat pribeag, și de aceea plâng atâta după om, și dau să-i spun că aștept milă de la el.

Da, omule, milă voiesc, adică nu mai păcătui, nu Mă mai da afară din inima și din trăirea ta, nu Mă mai răni, că Mă dor ranele de la tine lucrate, și fie-ți milă de Cel ce S-a coborât din cer la tine ca să te întoarcă acasă și să te țină în El ca să nu pierzi înfierea și purtarea de copil. O, iubește statul cu Mine, iubește-Mă ca să poți rămâne în Mine și să vadă vrăjmașul diavol iubirea ta de Mine și să slăbească el.

O, ai grijă de umilință, omule, că Eu am iubit și am lucrat umilința și am stat copil prin ea, și iată cum te învăț viața îngerească, prin care nu-L poți pierde pe Domnul de peste tine, căci pildă dureroasă a fost și este căderea îngerilor care n-au ascultat și care au pierdut măreția lor de lângă Dumnezeu, o, și de aceea spun, de milă îți spun, că Eu milă voiesc, adăpost în tine voiesc să am, omule scump. O, dacă vrei să scapi de diavol și să te vindeci de păcat, iubește-L pe Dumnezeu din toată inima ta și vei avea soarta pe veci cu El, iar dacă vrei să alegi să faci păcat și să tot faci, îl vei iubi pe diavolul și vei face voia lui și vei avea soarta lui, o, dar nu lăsa gustul păcatului să te stăpânească împotriva iubirii lui Dumnezeu din inima ta, că veșnică este viața, și își ia fiecare plata vieții lui, bună sau rea, după cum și după ce au iubit și au ales ei pentru viața lor de veci.

O, ce măreț este duhul învățăturii lui Dumnezeu, fiilor! Învățătura iubirii trebuie s-o aibă omul de la Dumnezeu, nu de la sine, nu de pe pământ. Dacă tu iubești o ființă din toată inima iubirii tale pentru ea, dar cu cei din jur, cu ceilalți, cu cine nu-l ai tu în inimă te porți urât, rece, îndrăzneț, judecător, disprețuitor prin cuvintele limbii tale, cu care mângâi pe ființa pe care zici că o iubești nespus de mult, o, ce fel de iubire este iubirea ta, inima ta iubitoare pentru ființa iubită? O, nu este adevărată iubirea ta, și-ți dai în petec cu ea și asupra ființei iubite când nu te aștepți și când nu se așteaptă ea, căci aluatul iubirii este cu lepădare de sine, așa cum este iubirea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, numai iubire mereu și peste tot, chiar și mustrarea Lui e tot din iubire când El mustră pe om.

O, iată mila și lucrarea ei, fiilor! Eu, Domnul, îl iert pe cel ce plânge pentru păcatul săvârșit și nu mai păcătuiește apoi, că acela plânge după Dumnezeu, și îl iert pe el și îl miluiesc, iar el Mă ia înăuntrul său, după gustul cel amar al vieții depărtate de Mine atâta vreme, fiilor, iar acela repară ranele iubirii și îl doare că a rănit, că a lovit iubirea și pacea ei, și plânge cu păreri de rău și iubește mult apoi, căci harul se înmulțește, precum este scris.

O, e zi de mângâiere acum pentru cei ce au trecut cu trupul cel pământesc, căci au fost pomeniți și chemați aici, la masa lor de pomenire și stau ei rugători în fața Mea pentru voi ca să vă întăresc puterile și lucrul Meu cu voi pentru ei, pentru toți care așteaptă, iar voi îi aduceți la masă după rânduială creștinească și vin ei și iau de pe masă și iau mângâiere multă, fiilor. Binecuvântată să fie masa lor de pomenire, și toți să ia din ea, toți cei adormiți, toți de la Adam și până în clipa aceasta, toți, fiilor. Iar voi fiți iubitori și întăriți-vă în iubirea Mea pentru asemănarea voastră cu Mine, cu Cel milos, fiilor.

O, fiilor, uitați-vă la un împărat cu oștire de luptă cum își trimite oștirea să moară în luptă ca să-l apere pe el de dușmani. Uitați-vă și la Mine, că iată ce am făcut Eu, Domnul, că milă Mi-a fost, și M-am dat Eu pe Mine Însumi în luptă pentru

oștirea Mea ca să apăr viața ei, nu viața Mea, și am purtat Eu vina ei, numai ca să-i apăr viața. Iar voi, fiilor, prindeți puteri sfinte din pilda Mea și învățați să nu vă dezvinovățiți niciodată și învățați-vă să intrați sub vină ca să semănați cu Mine, fiilor, și faceți aceasta din iubire, din milă de Dumnezeu și de semeni, că altfel dacă face omul, îl face purtător de vină pe semenul său, o, și nu mai seamănă cu Mine cel ce așa lucrează.

Fiilor, fiilor, trebuie credință pentru această iubire mare, iar Eu, Domnul, prin credința celui tare cu iubirea pot muta munții, fiilor, și asta vreau să fac cu voi Eu pe pământ, și vreau să fac de rușine necredința și să arăt semne mari în ochii necredincioșilor, ca să se înfricoșeze și să dea de la ei necredința.

Fiilor, tot cerul e cu voi. Faceți-i pe cei din cer să vadă la voi că lucrați cu credință și că vă bizuiți pe cei din cer. Cei ce iau din lume pentru ei, aceia nu stau cu cei din cer, ci se tot uită înapoi ca Sara lui Lot, iar cei ce se uită să ia de la lume sunt slabi de tot și se tem, n-au sprijin pentru ei, n-au tată, căci cei ce au tată ascultă, nu ies, nu se înfruptă cu minciuna, iar minciuna înseamnă omul, fiilor.

Iată, țara și conducătorii ei, care caută doar binele lor, iar tu, țara Mea de azi, România Mea, n-ai conducători miloși, o, n-ai, căci sunt robi, nu sunt liberi pentru ca să aibă grijă de tine prin Dumnezeu, nu prin oameni, iar tu ești înjosită de cei necredincioși, de cei fără Dumnezeu, și care s-au suit sus, dar iată, ei nu-și mângâie poporul, nu veghează cu milă, nu strigă la Mine pentru tine mai-marii de peste tine, țara Mea de azi.

O, veghează, popor român, și strigă tu la Tatăl pentru tine! Puterile îngerești stau cu ocrotirea lor deasupra, căci tu ești țara venirii Mele acum, la sfârșit de timp, și ai ocrotire mare, dar să ai și strigare la Dumnezeu în mijlocul tău, o, popor român.

Pe omul antichrist și pe satana cu toată lucrarea lui potrivnică pun certare în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și toată lucrarea cea rea și vrăjmașă cerului și omului credincios să se risipească de peste tot de pe pământul român, din neamul român, și toți vrăjmașii bisericii lui Hristos să slăbească cu totul, căci țara română este creștină de două mii de ani, și are har mare înaintea Mea și are sfinți mari în cer, iar lucrarea satanică va fi risipită cu tot cu slujitorii ei. Dar trebuie strigare cu post și rugăciune și trebuie iubire de Dumnezeu și de sfințenie, și trebuie milă să aibă de Mine acest neam, și tot neamul creștinesc de pe pământ, neamul cel cu crucea și cu toți sfinții înconjurat, căci Eu am stat pe cruce ca să aibă omul milă de Mine apoi și să Mă dea jos de pe cruce și să Mă ia în casă, în inimă să Mă poarte, și să-Mi alin dorul Meu cel de șapte mii de ani după om, după casa Mea, căci omul este casa lui Dumnezeu, și să audă satana acest cuvânt!

O, du-te, satană, la slujitorii tăi, la cei ce-ți fac voia, la cei ce nu fac cruce asupra ta ca să-ți pierzi puterea ta cea rea! Du-te, căci țara română are biserica lui Hristos în ea de două mii de ani și e țară ortodoxă și are de la Mine două mii de ani de credință și de Dumnezeu cu ea, iar tu ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu, iar cetele îngerești vor împlini acest cuvânt! Amin.

O, de mai bine de șaizeci de ani învăț un popor cu acest cuvânt pe vatra neamului român și-Mi scriu cuvântul în carte ca să-l pot împlini, și voiesc să prindă rod cuvântul învățăturii Mele împotriva lui satana, și pentru iubirea Mea în om, în neamul român mai întâi, în țara întoarcerii Mele acum, la sfârșit de timp, și va avea ea nume mare, nume de Noul Ierusalim și se va umple de mângâiere, de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care Se va dărui din destul, precum este scris, și va avea de la Dumnezeu acest neam și va străluci de slavă înaintea popoarelor, căci așa este scris.

Voi, oștiri îngerești, mângâiați-vă și mângâiați în ziua voastră de sobor între sfinți! Eu, Domnul, am gătit vouă așternut de sărbătoare aici, acum, în cetatea cuvântului Meu.

— O, slavă Ție, Stăpâne Doamne, slavă Ție! E cerul plin de mărirea Ta, și e plin pământul și va fi tot mai plin de slava Ta, căci suntem slujitorii Tăi și-Ți purtăm din loc în loc slava, că pe nori de îngeri Te porți, Doamne.

Strigăm peste pământ și peste oamenii de pe el, Doamne, și le spunem lor să ia aminte la Tine, la cuvântul Tău, căci Tu grăiești în vremea aceasta atât de mult, atât de mult cuvânt, Doamne Cuvinte, și duhul satanei va fi strivit de suflarea gurii Tale, de cuvântul Tău, precum este scris.

Voi, copii ai pământului sfințit, ai cetății Noului Ierusalim pe vatra neamului român, grăiește Domnul cu voi ca și cu cei din cer. Întăriți-vă puterile și pasul, căci Domnul vă întărește fiindcă vă iubește. Cereți-I Lui, și El vă va da, iubiților! O, nu vă temeți de satana! El este înfricoșat foarte. E Domnul cu voi, e tot cerul cu voi, iar Maica Domnului Iisus Hristos are țara română în brațe și toți sfinții o sprijinesc în lucrul ei de ocrotire peste acest neam.

Mila de Domnul să se întărească tot mai mult în voi, și în toți cei care se bizuie pe Domnul și pe cuvântul Lui cel sfânt! O, și trebuie împlinit cuvântul, și tot timpul trebuie împlinit, copii ai venirii Domnului. Cereți-I Lui pentru voi și pentru El cu voi și dați-vă unii altora pe Domnul, căci sunteți cei binecuvântați pentru vremea Lui cu voi.

O, Doamne, o, Stăpâne măreț, slavă Ție în toată vremea! Toate cetele îngerești Îți cântă mărirea în frunte cu căpeteniile lor. O, fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima după făgăduința Ta! Amin.

— Cu slavă cerească sunt sărbătorile cetății cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, Mă aplec puterilor cerești pentru slava Mea, căci ele sunt slava Mea.

O, pace vouă, fiilor, că ați gătit aici sărbătoarea îngerilor! Întărire vă dau vouă! Nu vă temeți de numele diavolilor, nu rostiți numele lor, căci diavolul a luat acum un nume cu care dă să-i sperie pe cei fricoși, dar voi sunteți ai Domnului pe pământ, și vă cer acum Eu vouă: grăiți, măi fiilor, numai cuvinte bune, căci lumea grăiește cu limba ei după cum grăiește limba diavolilor de azi. Voi însă vorbiți ca Dumnezeu, că iată cum grăiesc Eu cu voi, iar voi să fiți și să rămâneți asemenea Mie și să nu luați de pe masa duhului minciunii, ci numai ca Mine să grăiți între voi, și să împliniți certând cu limba lucrarea lui satana pentru risipirea ei, o, fiilor.

O, pace vouă, și întăriți-vă duhul și trupul, fiilor! Pace vouă, și lucrați, lucrați lucrarea Mea cu voi! Toate să le lucrați cu rugăciune și cu post!

O, fiilor, fiți tari cu rugăciunea și veți primi din mâna Mea, căci totul este cu putință la Dumnezeu, Care vă călăuzește pe voi. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2020

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Taina și lucrarea inimii curate. Inima curată poartă în ea dorul de Dumnezeu. Țara română, floare de nu-Mă-uita pentru Domnul.

Mângâierea, mai întâi mângâierea o așez între Mine și voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu.

Vouă vă trebuie mereu mângâierea Mea, căci trebuie să puteți pentru Mine, pentru lucrul Meu cu voi peste pământ, o, și sunt de purtat toate câte trebuiesc purtate, iar Eu, Domnul, veghez și așez peste voi mereu întărire duhului și trupului și tot alinul vi-l dau Eu, și toate se lucrează după voia Mea, iar voi aveți de la Mine înțelepciunea și știți că Eu veghez și lucrez și așez să vă întăresc la lucru pentru Mine și vă alin neputințele și sufletele în toată vremea și vă ascult când Îmi grăiți, iar voi stați supuși sub voia Mea, fiilor.

Eu sunt cu veghea mereu pentru voi și pentru mersul Meu cu voi, iar în ziua aceasta este scris praznic împărătesc în cer și pe pământ pentru mama Mea Fecioara, și punem cuvânt de praznic în cartea Mea cu voi și Ne așezăm la masă de cuvânt, iar mama Mea vă strânge la piept și vă dă mângâierea de mamă la toți, iar voi toți mângâiați pe cei ce vă mângâie, căci Duhul Mângâierii lucrează lucrarea Mea cu voi și pune puterea Lui în lucru mereu și lucrăm, fiilor, lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt Mângâietorul, și totul prin supunerea voastră, iar supunerea voastră vă dă putere vouă și ia de la Mine pentru voi, fiilor.

Lapte și miere este cuvântul Meu peste pământ, și este el tot o milă venită din cer spre oameni, și Mi-e tare dor de trezirea tuturor, și de două mii de ani Mi-e dor. Cu dor am venit atunci din cer spre oameni, iar preoții M-au respins și au mințit asupra Mea ca să se știe ei mari și la putere peste oameni, o, și nu este dor de Dumnezeu, nu vor oamenii să fie Dumnezeu cu ei pe pământ, ca și atunci nici acum nu vor, dar tot ca și atunci se așează și se împlinesc toate precum este scris să se împlinească de Dumnezeu și de oameni, iar Eu tot voiesc să cresc în oameni cunoștința de Dumnezeu și credința și dorul și mila între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu, o, și Mă port cu sfinții și cu îngerii și am grijă de cei mici ai Noștri, de voi, fiilor, iar voi aveți grijă de Mine și de cei din cer, și e greu de tot pentru omul de pe pământ să poată înțelege vremea aceasta a lui Dumnezeu cuvânt venit la oameni, dar vă am pe voi înaintea Mea, și am pe România de țară a venirii Mele în tot lucrul acestui timp, căci Eu sunt Mielul Tatălui și am acum de biruit necredința și pe omul cel fără de credință în Dumnezeu, o, și totul este în taină lucrat, căci așa a lucrat Dumnezeu peste pământ în toate vremile, fiilor.

O, mama Mea, suntem cu sărbătoarea ta la masă cu ei, mamă. Poposim cu oștirile cerești în cetatea Mea de cuvânt și Ne așezăm în carte, mamă. O, ce tainic lucrăm! Din pricina nepriceperii oamenilor de pe pământ lucrăm tainic, mamă. Pe toate mai caută omul să le știe și să le caute, dar lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu nu este știută, nu-i trece omului prin minte, căci mintea omului nu este cu Dumnezeu.

O, hai să lucrăm cuvânt de înțelepciune pentru om, mamă, căci omul are de știut de la Dumnezeu lucrarea inimii curate, și numai apoi ar fi să știe el pe cele de la Dumnezeu pe pământ lucrând, mama Mea.

— Da, Fiul meu Iisus Hristos, dat mie de Tatăl să-L port și să-L nasc Om pe pământ, da, e lipsită de Dumnezeu mintea și înțelepciunea ei în om pe pământ. Să-i spunem lui, Fiule scump, să-i spunem omului taina și lucrarea inimii curate, fără de care nu poate pricepe el pe Dumnezeu cu oamenii. Acum două mii de ani a fost la fel. Lipsa inimii curate în cei de atunci a fost pricina pentru care nu Te-au cunoscut cei din vremea aceea. Tu însă ai lucrat și ai scris pe pământ lucrarea și adevărul venirii Tale de la Tatăl la oameni, dar mila Ta de oameni n-a cunoscut-o atunci nimeni îndeajuns. A fost atâta suferință pe Noi atunci! De copii am avut Noi numai suferință pe pământ, iar Tatăl Își lucra lucrarea și Ne întărea sub ea după voia Sa. Numai omul n-a priceput venirea Ta, numai el nu și-a zidit în el inimă curată, cu care Te-ar fi putut iubi și cunoaște prin venirea Ta.

O, e atâta durere pe Noi, dar e și mângâierea cu ea și cu Noi, Fiule scump. Ustură în noi răceala inimii omului. Tu ești Făcătorul cerului și al pământului, Cuvinte Doamne, Tu ești Fiul Tatălui ceresc, dar oamenii sunt reci de tot cu inima din ei. Îi este greu omului să aibă în el inimă curată față de Dumnezeu și față de semeni. O, nu are omul parte de această fericire cerească prin care să-L vadă pe Dumnezeu, pe Care-L văd cei cu inima curată, așa cum Tu ai spus despre această taină a vederii lui Dumnezeu înăuntrul inimii omului.

Lipsa inimii curate l-a dezbrăcat pe om de dragostea de Dumnezeu, de lucrul lui Dumnezeu cu omul, Fiule Iisus. Inima curată poartă în ea mereu dorul de Dumnezeu, dorul pe care l-am purtat eu după Tine, Doamne, iar Tu Ți-ai făcut sălaș în mine, în inima mea curată, iar acum trebuie să înțeleagă tot omul care mă aude, și apoi să știe omul inima curată și lucrarea ei.

Te rog acum, în zi de praznic sfânt pentru mine între sfinți, pune în toți cei de pe pământ dorul după Tine, Fiule Iisus, ca să Te înțeleagă cu inima și să vadă apoi că Tu lucrezi peste pământ lucrările Tale în mijlocul oamenilor, că iată, și azi Te resping preoții și nu Te dau oamenilor cu vestea Ta de azi, o, și cine să-i mai ajute pe oameni să-Ți urmeze cuvântul și viața Ta de cruce, cu care atât i-ai iubit și i-ai iertat pe toți?

Îi ajut pe oameni și le spun eu la toți că inima mea a fost numai cu dor de Dumnezeu în ea, și pe toate le lucram pe pământ pentru Dumnezeu în inimioara mea, până ce Te-am văzut venit pe pământ, și iată, fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu și vor crede și vor face lucrările lui Dumnezeu pe pământ, căci se dau lui Dumnezeu cu inima din ei, și îi poartă în ea pe toți ca să-i dea lui Dumnezeu pe toți, cale făcându-se spre Dumnezeu pentru toți.

Voi, cei mai mici ai Fiului meu Iisus Hristos, o, luați mângâierea mea peste voi! Lucrați mereu lucrarea inimii curate. Dumnezeu a lucrat pentru voi și prin voi peste pământ ca să Se facă cunoscut inimilor curate, și tot mai mult apoi oamenilor de pe pământ, căci România este țara lucrului lui Dumnezeu acum, la sfârșit de timp, și a lucrat Domnul să aibă în ea biserica lui Hristos încă de la statul Lui pe pământ atunci, căci a venit spre ea lucrarea bisericii Lui prin ucenicii Lui, o, și a văzut-o pe ea Hristos ca dar de la Tatăl pentru El pentru vremea de sfârșit, și de pe cruce a văzut-o și a binecuvântat-o cu crucea Lui, ca să-I fie Lui biserică păstrată prin vreme și să poată lucra prin ea taina venirii Lui cuvânt peste pământ pentru înnoirea făpturii, precum este scris.

Voi să stați cu supunere, voi să stați mici sub mâna tare a Domnului, și lucrare de dor să vă frângă spre Domnul și numai spre El să tânjiți voi, căci Domnul este cu voi în lucru, fiilor, iar inima curată să vă fie lucrarea cea pentru El, și toate să vă înțelepțească pentru purtarea lui Hristos, și multă pace și multă sănătate să vă însoțească pe voi, căci eu vă aduc înaintea Domnului mereu pentru tot binele Lui cu voi, și pentru tot binele vostru cu El, o, și multă îmi este ruga pentru voi, fiilor, căci vouă vă trebuie mângâietori și mângâiere pe calea Lui cu voi.

Tu, Doamne, Fiule al meu, mi-ai dat pe România să am grijă cu cei din cer de soarta ei cea de la Tine. O, iată, ai Tu grijă în ziua sorțului acum peste țară ca să se ridice oameni cu milă de Dumnezeu și de oameni și ca să zidești Tu voia Ta pe acest meleag, și fă această țară lumina Ta și a cuvântului Tău

peste pământ, că eu cu mare dor și cu lacrimi izvor veghez pentru ea înaintea Ta de atunci și până azi, Fiule al meu Iisus.

— O, mama Mea, câtă grijă de mamă ai tu pentru Mine și pentru ce este al Meu și pentru lucrul Meu cel greu al înnoirii lumii, mamă!

Putere sfântă să așezăm mereu peste fiii cuvântului Meu și să le dăm din cer, mamă. Slăbește puterea omului antichrist, slăbește mereu, căci Eu îi spun mereu să plece din moștenirea Mea, căci țara română are două mii de ani de biserică a lui Hristos așa cum a fost ea așezată la începutul ei și a fost păstrat adevărul ei prin vreme, și voi lucra prin biserică precum este scris să lucrez, că am fii credincioși după rânduiala cea de la început, și am și vor tot fi, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vine și suflă și vor lua Duh Sfânt mulți, și inimile curate se vor înmulți, și dorul din ele va chema pe Domnul cu lucrare mare peste pământ, o, și sunt mulți, mamă, și tot mai mulți se vor trezi cu dorul și cu iubirea și Mă vor ajuta să pot cu biruința Mea, căci credință trebuie să găsesc pe pământ și să pot prin ea, prin cei credincioși să pot, mamă.

Voi, fiilor din cetate, voi să stăruiți în rugăciune ca și mama Mea Fecioara, căci lucru pentru cer aveți voi de lucrat pe pământ mai întâi de toate. Încălziți-vă sub iubirea Mea, fiilor! Fiți cu gândul și cu așteptarea la Mine, căci Eu vă sunt în toate, cu voi și lângă voi sunt. Mângâiere să ne dăm de la unii la alții, iar voi aveți grijă de împlinirea Mea în voi, fiilor!

O, țara Mea cea de azi, nu Mă uita! Floare de nu-Mă-uita să fii tu înaintea Mea, că ai un cer mare de mărturisitori între cei din cer, și sunt slăviți ai tăi cei din cer pentru că tu ești țara Mea de două mii de ani și ești dată Mie de Tatăl Meu și Mă uit la tine de atunci și până azi ca la mărgăritarul de mare preț, și-i voi rușina dureros pe toți cei care au dat să te rănească, să te disprețuiască, să te înjosească pe tine, aleasa Tatălui Meu pentru Mine pentru ca să te am a Mea, casa Mea de venire la tine la sfârșit de timp, țara Mea, floarea Mea cea de azi.

O, treziți-vă, voi, fii români! Luați Duh Sfânt, luați ca să știți să alegeți cu El pe cei ce vor sta pentru voi la cârma corăbiei!

O, Tată, Tatăl Meu, Duhul Sfânt să le dea lor să știe și să lucreze și să se înțelepțească de sus din cer toți fiii români!

Iar voi, fii ai venirii Mele cuvânt pe pământ, vegheați cu rugăciunea, fiilor. Puterea e la Dumnezeu, nu la oameni, chiar dacă oamenii se cred că e la ei.

Pace vouă, fiilor! Mângâierea Mea vă dau vouă. Întăriți-vă duhul și pacea din voi! Nădăjduiți în Mine alături cu rugăciunea!

Fiți harnici pentru treburile cetății și cu veghe pentru toate câte sunt de făcut, fiilor. Fiți tari în credință tot timpul, și mai cu seamă grăirea să vă fie duhovnicească întru toate, fiilor, și tot o dragoste sfântă să vadă cei din cer între voi și cu voi în tot lucrul de lucrat.

Pace vouă! Putere de duh, sănătate de trup și mângâiere, așa vă dăruiesc Eu pe voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2020

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat

Amintirea zilei de sfințire a chivotului Noului Ierusalim. Îndemn la credință și umilință de duh. Vorbirea sfântului Andrei și a sfintei Virginia.

Întreită sărbătoare scriem în ziua aceasta în cetatea cuvântului Meu, și am coborâre în carte cu cetele de sfinți, căci zi de hram se pomenește în cer și pe pământ pentru ivirea pietricelei albe a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim în anul 1992 de la Hristos, iar Eu, Domnul, scriu cu voi file de istorie, fiilor străjeri în cetate. Vă fac deșteptarea mai înainte de zori și vă dau putere să stați înaintea Mea și să-Mi așezați în carte cuvântul, fiilor.

Pace vouă, vouă și coborârii cuvântului Meu peste cetatea Mea cu voi, fiilor! O, pace vouă, și duhul mângâierii să vă dea vouă din cer pe pământ clipă de clipă, iar duhul umilinței să vă ajute vouă în toate, fiilor!

Sărbătorim ieșirea la vedere a lucrării cuvântului Meu, odată cu ivirea și cu știrea cea care a stârnit împotriviri când s-a arătat pietricica albă, chivotul Sfintei Sfintelor Mele din vremea aceasta a Mea cu voi acum douăzeci și nouă de ani. Am scos cu voi deasupra taina cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, în care am sălășluit și am trâmbițat douăzeci și cinci de ani, iar prin rămurelele ei am lucrat la arătare că Eu, Domnul, grăiesc cuvântul Meu pe vatra neamului român încă din anul 1955, începutul coborârii Mele cuvânt peste pământ. O, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh pentru măreața lucrare de venire pe pământ a cuvântului lui Dumnezeu, despre care este scris în Scripturi că va veni, că voi veni cu sfinții și cu numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu!

Scriem în carte această întreită sărbătoare cu voi, și sunt cu cei din cer aici, fiilor. Am de-a dreapta și de-a stânga Mea pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica, și am cu Mine veniți la masă de hram pe cei sosiți în cer din poporul cuvântului Meu, căci trebuie și lângă Mine lucrători din poporul Meu lângă voi, și iată-Mă la masă cu voi și cu ei și cu mare de sfinți, și orice loc mic și orice masă mică e atât de mare cât numărul cetei cu care Eu, Domnul, vin din cer la voi când vin cu sfinții Mei, fiilor.

O, era mare strângerea la serbare, că venea popor credincios venirii Mele cuvânt pe pământ, dar duhul și inimile celor ce veneau poposesc aici acum, căci toți sunt cu gândul aici și așteaptă să-Mi audă cuvântul, și iată masă de serbare, și pe ea cuvântul Meu, hrană din cer!

O, fiilor, venirea Mea cuvânt pe pământ la voi e mângâiere mare pentru cei din cer, sunt zile cerești de sărbătoare cu ei și cu voi pe pământ, pe masa la care se adună sfinții și îngerii și sunt și ei serbați la masă și sunt întâmpinați când vin cu Stăpânul lor, cu Mine la voi, fiilor.

Depănăm amintirea celor trei zile întru una, pecetluirea cu sfințenia Mea a grădinii Sfintei Sfintelor Mele și a chivotului alb, și apoi sărbătoarea apostolului Andrei, întâiul Meu chemat acum două mii de ani, și iarăși, ziua de slavă a trâmbiței Mele Verginica, intrarea ei în cer acum patruzeci de ani, când cetele cerești și mama Mea Fecioara i-au făcut întâmpinarea. Ne strângem într-o zi de cuvânt cu cele trei zile de mărturie ale lucrării cuvântului Meu, iar dacă ne lăsăm privirea duhului spre ziua amintirii lunii decembrie a anului 1992, vedem ranele rămase pe Duhul Meu, o, că n-au avut până la capăt statornicie cei tocmiți atunci pentru mărturia Mea, iar primul care ne-a lăsat cu rană a fost martorul întâi al acestei zile de amintire, arhiereul prin care Dumnezeul Treimic a rostit pecetluirea și sfințirea și așezarea la lucru sfânt al începutului cel nou, lucrarea cea tainică a Noului Ierusalim, înnoirea la care se lucrează prin cuvântul Meu, căci cuvântul Meu trebuie împlinit apoi.

O, voi aveți nevoie de mângâiere, fiilor cu care am mai rămas. Duhul rău, cel potrivnic Mie și vouă, să stea departe, iar duhul mângâierii să vă dea putere pentru Mine, fiilor. Eu am grijă de voi tot timpul, că voi n-ați avut parte să fiți spriji-

niți în mersul Meu cu voi, că iată, s-au dus de lângă lucrarea Mea cu voi cei care se alăturaseră și care sunt arătați prin fotografia zilei care mărturisește de atunci și până azi și până peste vecii, căci lucrarea lui Dumnezeu e lucrarea Mea cu voi, iar pentru aceasta ar trebui să se ferească de duhul îngâmfării și al nemulțumirii și al judecății toți cei care s-au apropiat de acest foc asemeni celui de pe munte înaintea lui Moise atunci, o, dar vremea omului nu se potrivește cu vremea lui Dumnezeu când omul nu are duhul umilinței peste el, și care să-l lucreze pe el mereu, mereu de partea lui Dumnezeu cu viața sa.

O, fiilor, scriem această zi de mărturie și ne dăm putere de mers și de credință ziditoare de cer pe pământ, căci Eu, Domnul, Mă mângâi aici cu voi. Cu voi am ridicat cetate din piatră și din duh, și toate prin cuvântul Meu, pe care îl așezăm împlinit, și de aceea voi să-i căutați împlinirea, fiilor, și să rămâneți în duhul umilinței, duhul care îl ține pe om în Dumnezeu, căci lumea aceasta este întunericul cel mai din afară, iar duhul lucrării cuvântului Meu este lumina lumii, care vă are pe voi întru lucrarea ei peste pământ, fiilor.

Le spun de la locul grăirii Mele, le spun la toți cei care sunt cu gândul, cu inima aici în ziua aceasta de mărturie, și le spun îndemnul cel de viață dătător: credință și umilință de duh să lucreze tot fiul acestei lucrări de cuvânt coborât din cer în vremea aceasta, și ca mâini sprijinitoare să fie pentru ei credința și umilința de duh, că fără statornicie în credință și fără statul în duhul umilinței n-a putut nimeni până la sfârșit, o, n-a putut, și doare aceasta între cei din cer, fiilor.

Iar cele ce se petrec pe afară peste lume, o, nu e pentru voi, e pentru lume, fiilor, iar voi să fiți pentru Domnul, pentru împărăția lui Dumnezeu, care nu are nimic în lumea din afară, o, și e vremea să stați cu Domnul și de mânuță cu El mereu, fiilor.

Iar acum peste poporul cuvântului Meu lasă mângâiere de duh martorii cei din cer ai acestei sărbători de aducere-aminte. Și acum, iată-i!

— O, iată-mă, Doamne, că m-ai luat cu Tine în ziua de pomenire a mea ca să-Ți fiu ucenic și martor și acum, în vremea aceasta de la sfârșit de timp. Am stat ca uns al Tău martor din cer lângă unsul Tău martor de pe pământ, arhiereul Irineu, și am pecetluit cu mână din cer și cu mână de pe pământ taina lucrării cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica și poporul ei, iar alături cu noi au stat din partea celor din cer cei trei martori arhierei Vasile, Grigorie și Ioan, și s-a așezat în ziua aceea Sfânta Sfintelor Tale, peste care Tu cobori cuvântul Tău.

Le dau alin pe cale cu Tine la cei ce sunt acum sprijin venirii Tale, iar cetatea cuvântului Tău să-și întărească lucrarea cea tainică, și pe care Tu o ții în mână și o lucrezi peste pământ și împlinești, Doamne, cuvântul Tău și mergi în față, o, și mare taină se lucrează împotriva necredinței de pe pământ, și numai Tu vei birui, căci tainic lucrezi, Doamne, o, și slavă Ție, Doamne, pentru atâta măreție care se arată, și tot ce este scris să fie se va arăta!

— O, iată-mă și pe mine, Doamne, căci trâmbițez peste poporul cuvântului Tău să-și întărească duhul și mersul și împlinirea Ta în ei, că fără de împlinirea voii Tale nu se scrie că merge omul cu Tine pe cale.

Pace vouă, celor ce străjuiți cetatea Domnului! Toți să vă păstrați întru Domnul, întru plăcerea Lui, fiilor! Umblați la cartea Domnului cu voi ca să culegeți tot timpul din ea îndemnurile sfinte, și apoi urmați așa pe Domnul, așa cum vă învață El prin cuvânt, dar și noi, sfinții Lui, când venim cu îndemnul cel sfânt.

O, e mult cuvântul care vă învață, iar cele ce învățați din el sunt cele ce le și împliniți, fiilor. O, umblați întru dragoste! Zidiți armonia cea sfântă între voi mai înainte de orice lucrare aveți de lucrat, și nu uitați, o, nu uitați să fiți fiii lui Dumnezeu, măi fiilor! O, fiți cu inima curată și fiți fiii lui Dumnezeu, fiilor! Iar eu mă mângâi și mă bucur întru El de voi, de lucrul vostru cu Domnul, fiilor.

O, Doamne, în brațele Tale mereu să-i ții pe ei. Pacea Ta să le-o dai mereu, iar mila Ta să le fie de sprijin, și mersul Tău cu ei să-Ți aducă biruința cea mare, Doamne!

O, fiilor, pace vouă! Să se depărteze de voi tot ce dă să vă facă rane și tristeți, căci sunteți plăpânzi, fiilor. Zi și noapte sprijiniți-vă unii cu alții întru toate și cereți-i pe cei din cer lângă voi mereu. Grăiți cu cei din cer prin rugăciuni cu putere în ele, și pace vouă, o, fiilor!

— Cu pază cerească Eu, Domnul, vă stau alături mereu, iar voi stați alături de Mine și să lucrați și voi la fel unii spre alții, fiilor. Scriem trei zile întru una și ridicăm acum sus ziua mărturiei.

Mângâiere vă dau vouă, fiilor. Lucrarea duhului umilinței să nu plece de la voi, căci ea vă ține ai Mei pe voi, fiilor. Unii pentru alții să vă smeriți și să vă mângâiați în încercări. Iubiți duhul și lucrarea ascultării, fiilor. Luați unii de la alții ca să aveți lucrarea ascultării, ca să lucreze ea între voi și ca să vadă aceasta cei din cer.

Vă cuprind acum în puterea mângâierii Mele. Aplecați-vă cu rugăciune sfântă spre mângâierea Mea, fiilor. Cereți, că drag Îmi este să vă dau când Îmi cereți, când vă aud cerând de la Mine pentru voi. Cereți mângâierea Mea, fiilor. Ea are în ea tot ce vă trebuie vouă, și Mie cu voi.

O, pace vouă! Dorul de la unii la alții să ne țină nedespărțiți prin iubirea lui. Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2020

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Credința n-are putere decât cu fapte. Duhul rău va fi biruit prin lucrarea înnoirii lumii.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt, și vin de la Tatăl cuvânt pe pământ, și vin că este scris să vin așa precum cum M-am și suit la Tatăl după patruzeci de zile de la ziua învierii Mele dintre cei morți, și vin cu norii precum M-am și suit atunci, și vin să împlinesc ceea ce este scris să se împlinească, fiindcă Eu am lucrarea ascultării s-o lucrez, că la Dumnezeu este ascultare, și așa înseamnă să fie omul cu Dumnezeu în viața lui pe pământ, iar altfel omul nu merge cu Mine pe calea vieții lui, și merge după placul celui potrivnic lui Dumnezeu, diavolul, care a îndemnat pe om în rai să nu asculte de Dumnezeu, de Făcătorul a toate câte s-au făcut și sunt, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu.

Tot ceea ce Eu grăiesc este și pentru duhul cel potrivnic, care l-a stricat pe om încă de la început, și voiesc să-l fac atent la cuvântul Meu pe acest potrivnic, neadormit stând el la pândă să nu-l scape pe om de sub stăpânirea sa, dar Eu grăiesc cuvânt potrivnic lui și îi spun să știe că Eu, Domnul, voi repara ceea ce el a lovit la început, iar el este neliniștit când Mă vede cu măreție lucrând și înnoind pic cu pic totul, o, și e grea tânjirea lui, și tot mai grea se face ea.

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu cel de azi, care poartă în el calea întoarcerii Mele de la Tatăl după două mii de ani, așa cum este scrisă în Scripturi vremea ca să vin! Pace vouă, celor din cetate, pace, fiilor! Sunt la voi cu serbarea arhiereilor din cer, care au de sărbătorit acum pe arhiereul Nicolae, pe cel cu roade de credință scris între cei din cer.

O, ce putere are credința dacă nu are fapte care să o dovedească pe ea? O, fiilor, nu de vorbe, ci de fapte se ține socoteală la Dumnezeu, căci așa am spus: *«Voi da fiecăruia după cum este fapta vieții sale»*, o, și n-a fost niciodată altfel între om și Dumnezeu, căci omul are parte de cele ce-și agonisește, bune sau rele, după cum alege el să-și trăiască viața prin vreme.

O, fiilor, e mare de tot neînțelepciunea minții omului și de aceea el nu-și lucrează viața cu înțelepciune peste ea. O, ce să-i mai fi putut Eu face omului după ce el n-a ascultat pe Dumnezeu în rai și a luat din pomul pe care i l-am arătat ca să-i spun apoi să nu se atingă de el și să mănânce din el? Pomul avea în fructul lui cunoștința binelui și răului, avea în el binele și răul în fructul lui, iar omul a luat în el, în amestecarea facerii lui a luat ceea ce s-a unit cu el, a luat binele și răul și a rămas să aleagă singur apoi ceea ce va face, bine sau rău. Diavolul însă a stat și stă mereu în preajma omului ca și în rai, și îl ademenește pe el de partea cea potrivnică lui Dumnezeu, o, și de aceea am spus Eu demult prin acest cuvânt că nu este om care să nu-l aibă în el pe demonul, adică răul, dar pe care poate dacă voiește să nu-l lucreze, ci să lucreze binele și raiul și roade de rai, și pentru care mulți pe pământ s-au sfințit și au mers cu Dumnezeu pe cale și au ajuns la Dumnezeu cu pașii vieții lor și de acolo lucrează ei cu Dumnezeu pentru cei de pe pământ, căci Eu, Domnul, voiesc să înnoiesc totul și să pun la loc facerea lui Dumnezeu, iar duhul rău să piardă și să se supună lui Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și omul, și totul va fi nou și va asculta de Dumnezeu.

Stau la masă cu sfinții în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român. O, fiilor din cetate, așezați la masă pe cei din cer când vin ei la voi. Să se deschidă cartea Mea cu voi și să intre Domnul cu sfinții Săi și să așezăm masă de cuvânt, popas ceresc între Noi și voi pe pământ, și cerurile se deschid când vin, când cobor cu masă de cuvânt în cetate. E cerul deschis deasupra cetății și ia Duhul din ale Mele și pune pe masă ca să se știe pe pământ tot ce lucrează Dumnezeu, și ca să audă duhul rău și să înțeleagă pierderea biruinței la care el tânjește de șapte mii de ani, iar acum să-și înțeleagă învingerea și să asculte de Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu, care vine și dă fiecăruia după faptă, precum este scris.

Binecuvântată să fie sărbătoarea sfinților Mei și hrana de pe masă și faptele apoi, căci ascultarea omului este fapta care îl arată pe el că ascultă de Dumnezeu.

O, totul să asculte de Dumnezeu, și va asculta și duhul rău și își va vedea risipită toată fățărnicia cu care l-a încântat pe om, trăgându-l la fapte străine de voia lui Dumnezeu, iar Eu, Mielul lui Dumnezeu, așa voi birui, așa cum și sfinții Mei au biruit de partea Mea și au cerul Meu de patrie a lor și au ei lucrare cerească peste pământ, o, și ce măreață, ce măreață lucrare au sfinții Mei, fiilor!

Cu Tine, Doamne, în față, cu numele Tău cel sfânt, cu crucea și cu cuvântul sfânt, așa am lucrat pe pământ, și tot așa și în cer când lucrăm, când păzim și ajutăm pe cei ce Ne strigă de mijlocitori înaintea Ta pentru ei.

O, slavă Ție că vii cu sfinții, Doamne! O, slavă întoarcerii Tale de la Tatăl! Iată timpul și venirea Ta cu norii și cu sfinții Tăi! Lumea cea de pe pământ e la fel ca și cea din vremea venirii Tale de acum două mii de ani și are lumea lucrarea ei pământească și lipsă de înțelepciune și n-are cum să priceapă venirea Ta, mersul Tău cu pregătirea slavei zilei Tale, dar, Doamne, să facem să ia aminte lumea de pe pământ și să se întoarcă la pocăință de la margini la margini ca să-și piardă duhul rău agoniseala, o, și fă aceasta de mila Ta și curmă-Ți suferința cea de la om, căci datu-Ți-s-a toată puterea în cer și pe pământ prin biruința Ta cu crucea, o, și pune Tu crucea sus, pe înălțimile lumii, și biruiește-l pe diavolul cu ea așa cum l-ai biruit atunci, că iată, de atunci și până azi el lovește omul și îl momește să nu Te asculte pe Tine, ci pe el să-l urmeze, numai că după el mergi Tu cu sfinții Tăi, și hai să stricăm toată agoniseala lui și s-o aruncăm în focul cel nestins, precum este scris, și să-l salvăm pe om, Doamne, căci omul e facerea lui Dumnezeu și rătăcește departe, dar iată-Te în calea lui, și hai să-l aducem la credință și la căință și la viață, Doamne, că asta este așteptarea acum în cer, iar Tu ai pe poporul cuvântului Tău de sprijin în vremea asta de groasă necredință, și diavolul trebuie scos din luptă cu omul, iar omul să Te aleagă de Salvator, căci lucrul lui satana se sfârșește și vine peste lume slava strălucirii Fiului lui Dumnezeu, trimisul Tatălui pentru salvarea vieții omului, pentru cer nou și pământ nou, așa cum este scris să se împlinească, Doamne.

Voi, fii ai lui Dumnezeu, voi, care stați înaintea Domnului ca să vină cuvântul Lui pe pământ, voi sunteți cei mai mici, așteptarea sfinților, cei care dați mâna lui Dumnezeu ca să vină. O, fiți binecuvântați pentru credința cu care aduceți pe Domnul! Nu putea veni Domnul pe pământ dacă n-ar fi găsit credința în cuvântul venirii Lui. O, fiilor, cereți-I venirea Lui pentru toți cei de pe pământ.

Se pregătește Domnul să grăiască lumii întregi cuvânt nou, iar Noi, sfinții Lui, stăm cete-cete gata de lucru cu El peste mintea oamenilor de peste tot, și pentru răspândirea venirii Lui cuvânt de întoarcere a omului cu fața spre cer, cu căință pentru vremea pierdută ca pe pământ, căci pe pământ n-a voit diavolul să fie ca în cer, o, și nici omul n-a voit, dar vrea Domnul să fie ca în cer pe pământ, și va fi.

O, Doamne, o, Doamne, cu tânjire mare așteptăm să fie pe pământ ca și în cer și să putem Noi, cei din cer pe pământ, căci slava Ta cu poporul cuvântului Tău va umple pământul de cuvânt din cer și va lucra cuvântul împlinirea lui peste om, căci omul are luat în el nu numai răul, ci și binele, iar binele care vine după rău aduce odihnă, aduce sfințenie pe pământ, aduce pe Domnul, aduce slava Ta, cu care Tu voiești să mântuiești lumea, Doamne, o, și mare va fi bucuria cea mult așteptată să vină, căci Tu vei birui pe satana și toată minciuna omenească și va fi cale de rai pentru oameni pe pământ, iar raiul este frumusețea cea necăutată de om și va gusta omul din ea, și va fi ea împărțită de la unul la altul ca pâinea caldă, ca apa de izvor de munte în vreme de arșiță, și va fi fericirea, și va fi Dumnezeu să fie mângâierea omului și dulce va fi ea, după ce vrăjmașii toți nu vor mai fi. Amin.

Slava Mea cea prin cuvânt acum peste pământ lucrează tainic și mult, o, sfinți iubiți ai Mei. Vin cu voi pe pământ, și-Mi vedeți slava și tânjiți pentru om să fie ea, iar rugăciunile sfinților Mei stau cupă plină înaintea Mea, ca și dorul lor de cer pe pământ, o, și vom împlini tot ce este scris să se împlinească.

Iar voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, stați cu degetul pe Scripturile care se lucrează acum și cereți-Mi împlini-

rea lor, că este legătură să fie între om și Dumnezeu ca să fie cerute și să vină împlinirile prin cei ce Ne aduc aminte de ele, fiilor. Iar de la cele ce grăiesc oamenii cei fără de sfințenie întoarceți-vă auzul și fiți ochi și urechi la Mine, căci Eu, Domnul, cu voi lucrez ca să pot și ca să aduc și ca să așez la loc împărăția lui Dumnezeu și pe om, căci omul este lucrarea Mea și lucrul mâinilor Mele, și duh de viață am suflat peste lucrul Meu și s-a sculat pe picioarele lui ca să stea înaintea Mea, o, și n-a stat omul înaintea Mea cum stă o casă făcută să stea supusă să folosească celui ce o zidește, căci omul s-a întors împotriva Mea după ce l-am zidit și i-am dat duh de viață. Acum însă e vremea înnoirii a toate, căci Eu, Domnul, nu se putea să nu-Mi dovedesc iubirea ca fire a lui Dumnezeu, și care nu poate să cadă din lucrarea ei, nu poate ceea ce este veșnic, nu poate să piară, și tot ce înseamnă Dumnezeu înseamnă veșnicie, și asta avem de așezat între pământ și cer prin lucrarea Mea cu voi, fiilor.

O, țineți sus cetatea Mea cu voi, cu tot ce este în ea, măi fiilor! Ea este mult prea frumoasă în cele ce nu se văd, în ochii celor ce văd dincolo de cele văzute ale lui Dumnezeu.

O, pace vouă, celor ce lucrați cu Dumnezeu pentru biruința Lui cea prin Scripturi așteptată să fie și să vină!

Pace, fiilor! Fiți tot un dor după Mine cu voi pe pământ! Eu cu dor vă veghez și lucrez pentru voi și cu voi, că Mi-e dor de biruința Mea cea în slavă așteptată să fie și să vină, și Mi-e dor, fiilor, Mi-e dor, Mi-e tare dor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2020

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Vorbirea Domnului cu țara română. Certarea Domnului asupra diavolului. Vorbirea Domnului cu popoarele de pe pământ și cu conducătorii lor. Vorbirea Domnului cu neamul creștin de peste tot pământul.

Se așează pe pământ hrană de cuvânt venit cu norii, precum este scris, și se așează cuvântul în cartea sa în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și va merge cuvântul peste pământ cu grăirea lui Dumnezeu Cuvântul, căci Dumnezeu lucrează nașterea din nou a lumii, El, și nu omul, o, nu omul lucrează aceasta, și Mă ridic Eu, Domnul, ca să-i spun omului de peste tot că Eu am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, și că omul este mic de tot, chiar dacă a dat încă de la început să se creadă și să se vrea mai mare ca Dumnezeu Făcătorul, dar omul este mic, și nu dă cel mic să asculte de Dumnezeu, iar dacă nu ascultă vin să-i spun aceasta și să-i arăt că Dumnezeu veghează de sus cu sfinții și cu îngerii Săi, veghează Domnul peste pământ și peste oameni, veghează clipă de clipă și lucrează tainic să gătească măreț împărăția Sa între pământ și cer, iar omul să se umilească înaintea acestui cuvânt. Amin.

A trecut aproape o sută de ani de când omul antichrist a dat să mute el vremile și să strămute sărbătorile Domnului și ale sfinților Lui, o, și așa a dat el să înceapă atunci din plin biruința sa asupra lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, întrupat acum două mii de ani în Fecioară și născut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, cu Tatăl de o Ființă, căci Tatăl prin Fiul Său Cuvântul a făcut toate, cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, toate.

Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl sunt, o, și numai așa s-au lucrat și se lucrează toate, fiindcă omul a dat și dă mereu să umble la dărâmarea lui Dumnezeu și să-și fie el însuși Dumnezeu, el, care nu poate să facă aceasta, dar îndărătnicia îi este mare.

Lucram cu fericire, lucram prin cuvânt și se iveau cerul și pământul, și după orice cuvânt de împlinit priveam și spuneam: *«Este bine!»* Dar după ce l-am făcut pe om am pierdut fericirea toată dintr-o dată și a venit durere, și omul Mi-a făcut încă de la început durere, căci s-a voit mai mult decât era, iar cel ce nu este mulțumit cât este și ce este, acela naște pe duhul rău, duhul cel împotriva binelui cel de la Dumnezeu și al voii lui Dumnezeu cu omul.

De șapte mii de ani sunt îndurerat de la om, o, și de marea durere a lui Dumnezeu am coborât de lângă Tatăl acum două mii de ani, că M-a trimis Tatăl să încep repararea și să fac iarăși lumea și omul, să înnoiesc totul și să vin spre bucuria cea dintâi, o, și numai plângând lucrez și cuvintez. Îmi plâng durerea Mea cea de la om, și Mi-am ales așternut lucrat prin cuvânt pe vatra ta, țara Mea cea de azi. O, ai nume mare în cer, țară română, și mare va rămâne numele tău în cer și pe pământ, căci omul antichrist a pus și pune la lucru potrivnic lui Dumnezeu planul cel ascuns de oameni ca să șteargă numele de creștin de pe pământ și taina de biserică a lui Iisus Hristos, a numelui creștinesc al neamurilor care au ortodoxia de cale, așa cum este numită turma cea cu nume sfânt a lui Iisus Hristos.

O, ia aminte, țară, ai pe frunte nume scris din cer încă de la început, și mai ales odată cu nașterea Mea pe pământ, când neamul lui Israel M-a aruncat și M-a pus să pier prin cruce, dar nu putea să piară Dumnezeu, o, și toți s-au înspăimântat de moarte când Eu am înviat și Mi-am zidit biserica Mea ca să fiu prin ea până la sfârșit pe pământ cu oamenii, precum am spus atunci că voi fi.

O, ia aminte, țara Mea cea de azi, Eu sunt în tine cuvânt de aproape șaptezeci de ani și se împlinește proorocia numelui tău cel scris în Scripturi. Din pricina cuvântului Meu de peste tine este scris de îngeri peste tine nume mare: Acolo este Domnul, o, și vede satana numele și cuvântul Meu pe vatra ta și se teme de tine ca și de Mine, dar Eu te îmbrățișez cu dulce cuvânt, căci sunt Mângâietorul trimis de la Tatăl să te păstorească pe vremea asta grea și să-ți facă ridicarea spre slava Mea cu tine, spre poruncile vieții și spre izbăvire, căci tu ești sub robia cea neînțeleasă pe deasupra de creștinii tăi, că lucrarea potrivnică lui Dumnezeu a lucrat pe furiș mereu, căci duhul satanei știe soarta ta cea de la Mine, iar tu, țară, ești pusă de țintă duhului antichrist ca să cazi de la pieptul Meu și să faci în placul lui satana, că-i face rău lui satana lucrarea bisericii Mele, care n-a căzut din taina ei pe vatra ta, dar este strâmtorată ea de cei ce n-au biserica Mea cea adevărată, și care s-au strâns laolaltă țară cu țară ca să te prindă și pe tine și să te dezbrace de taina de biserică a lui Iisus Hristos. O, Mă doare, și Mă scol la luptă cu îngerii și cu sfinții ca să te cuprind de jur-împrejur și să te ocrotesc de cei ce te vor pe tine fără Dumnezeu deasupra ta și în mijlocul tău, și vai de cei ce se luptă cu Dumnezeu, vai, le spun lor! Voi face cu tine cum am făcut cu cetățile cele izbăvite de la pierzare prin pocăință mare și prin trezire multă, căci Dumnezeu le trimitea sol când mila Lui se așeza să salveze de sub amenințarea dușmanului pe cei prinși sub păcat, căci gustul diavolului acesta este: să-l ducă pe om spre păcat, spre sălbăticie, ca să nu mai semene oamenii cu cei din cer, care s-au sfințit pe pământ pentru izbăvirea de iad și spre intrarea în raiul lui Dumnezeu.

O, duhule potrivnic, ajunge! Auzi tu? Ajunge! Dă-te în lături! Lasă-Mi făptura voia Mea să fie, că nu tu ai zidit omul!

Du-te învârtindu-te și ia-ți acum plata pentru pornirea ta dușmană de a-L șterge pe Dumnezeu din inima și din mintea omului creștin! Se strânge sul lucrarea înșelătoriilor tale. Ai adus omul la cădere grea, dar M-am sculat Eu, Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, soarele și luna, mărețiile toate și toate locașurile dintre cer și pământ, căci în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri și nu știi tu tainele lui Dumnezeu și bâjbâi și bolborosești pe limba ta numai prostii ca să-i știi proști pe mulți care ar da să te creadă, dar nu, că Dumnezeu a făcut cerul și pământul și ține sub stăpânirea Sa taina facerii, iar tu te bagi și vorbești din burtă și spui că mai sunt pământuri și neamuri de oameni și vor veni și aceștia pe pământ. O, de unde ai luat ca să vorbești așa, decât din duhul întunericului tău ca să înșeli dacă ar fi cu putință chiar și pe cei ce sunt creștini cunoscători de tainele lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ?

Iată, ies în calea ta, duh al minciunii, ca să te dobor cu suflarea gurii Mele, precum este scris în Scripturi că te voi risipi de peste tot, căci este scrisă în Scripturile lui Dumnezeu lucrarea ta cu care lovești în Hristos și în casa lui Hristos, omul, și în biserica neamului creștinesc, de două mii de ani botezat să fie pe pământ cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe frunte și pe minte și pe inima cea credincioasă pentru Dumnezeu în om.

Te voi birui numaidecât, duhule, te voi birui, omule care te lupți cu Mine, că-Mi scol acum biserica și pe slujitorii ei la veghe mare și sfântă și la pocăință cu umilință ca să-Mi fac frumoasă biserica Mea și ca să te temi tu de strălucirea ei, de cea prigonită de tine încă de la începutul ei când doborai pe sfinții ei prin împărații cu care ziceai că împărățești pământul.

O, vai ție, duh întunecat, duh rău, care te-ai furișat în om prin neascultarea cea de la început a omului în rai! A luat omul din pomul cunoștinței binelui și răului, și tu l-ai îndemnat mereu spre răul pe care l-a luat în pântece când a luat din pom. Eu însă vin și-ți spun ce ai făcut, și-i spun omului să-și îmbogățească binele cel gustat din pom, căci șapte mii de ani a făcut omul răul cel luat din pom. Pomul acela era sub paza lui Dumnezeu, dar omul a lucrat pe furiș din pricina ta, căci te-ai apucat să-l îndemni la rău, la neascultare de Ziditorul său. Acum însă vine slava Domnului pe pământ, vine Domnul cuvânt pe vatra neamului român și-Și deșteaptă biserica și lucrarea ei cea zidită acum două mii de ani și cuvântul și așezarea Mea la lucru sfânt, căci Eu sunt Cel ce trebuie să-Mi hrănesc turma, s-o păzesc și s-o păstoresc pe ea.

Mi-ai dezbinat turma, duhule dușman pe Dumnezeu și pe om, tu, care ai lucrat răstignirea Mea pe cruce gândind că Mă vei pierde și că vei fi tu stăpânul omului. Ai făcut dezbinare peste biserică acum o mie de ani prin cei fără de credincioșie din turmă. Ai lovit apoi din plin acum o sută de ani, clătinând straja din biserică și ca să piardă straja ascultarea pentru cele așezate întâi de sfinți și de părinți, dar Eu n-am părăsit biserica Mea și am păstrat-o a Mea și am mers așa cu grija Mea de ea, iar acum voiesc să scol la pocăință tot neamul creștinesc și să ridic deodată starea cea sfântă și părăsită vreme multă de creștini, și să le dau putere iarăși să împlinească poruncile vieții și ridicarea spre credință tare și să așez veghe peste biserica Mea cu cuvântul Meu peste ea, că iată, omul nepăstorit de Domnul pe pământ nu este un om liber, și este rob și unealtă a diavolului, care a ademenit în rai femeia, îndemnând-o să păcătuiască asupra sa însăși și asupra bărbatului ei și asupra lui Dumnezeu, călcând porunca ascultării de Dumnezeu și apoi ascunzându-se cu neascultarea care i-a dus la căderea din rai și robi diavolului, căzuți din voia lui Dumnezeu de peste ei, iar diavolul lucrează din plin în cei ce se cred liberi să facă ce simt ei să facă, și omul cel singur și fără Dumnezeu nu are inima curată nici pentru el însuși, căci inima curată este cea care se dă cu totul din ea celor din jurul ei și nu are nimic al ei, că nu mai este ea a omului, ci a celor din jurul lui, că nu pentru el are omul inimă, ci pentru cei din jurul lui.

O, e rău fără Dumnezeu, e rău de voi, oameni potrivnici lui Dumnezeu. Dați să scăpați de Dumnezeu ca și Adam în rai și credeți că puteți. Luptați orbește să ștergeți mărturia lui Iisus Hristos de pe pământ, dar vă vestesc din cer, Eu, Hristosul Tatălui, vă vestesc că vine clipa cea dureroasă, vine când veți gândi că ați biruit și când veți fi biruiți ca Lucifer, cel trufaș peste Dumnezeu, și veți fi prinși de îngerii lui Dumnezeu cei veghetori între cer și pământ tainelor toate și tuturor purtătorilor de Dumnezeu și de credința cea sfântă, și toți purtătorii de satana vor fi strânși mănunchi și vor primi soarta pe care ei și-o știu din Scripturile pe care le cunosc cu de-amănuntul pentru ca să-și încerce ei biruința asupra lui Dumnezeu, dar nu, este scris Hristos biruitor, nu satana, nu antichrist, care stă ascuns ca să lucreze pe întuneric și care nu vrea să știe că vine Domnul, că vine lumina care îl va arăta în ascunzișurile lui cu tot cu îngerii lui îmbrăcați ca și el.

Voi singuri vărsați peste voi cupa mâniei, spre care întindeți mâna fără să știți că asta faceți, dar știu Eu, Domnul, și tot Eu vă dau în gând să faceți ceea ce faceți, ceea ce va fi să cadă peste voi prin suflarea gurii Mele, precum este scris să fiți voi biruiți.

Vă spun vouă, purtători de satana, și vouă, slujitori ai duhului lui antichrist, vă spun că între cer și pământ sunt locașurile cerești, și sunt multe locașurile Tatălui și sunt Scaunele și Domniile, sunt Începătoriile și Stăpâniile, sunt Arhanghelii și Îngerii și sunt Heruvimii și Serafimii, toate puterile cerești care slujesc lui Dumnezeu, și trece omul printre ele în văzduh și nu le vede, căci omul nu-L vede pe Dumnezeu și pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și care s-au lăsat văzute prin vreme de câte cineva de pe pământ ca să fie scrise descoperirile coborâte de la Dumnezeu, căci s-au văzut îngerii luptând ca ostașii în văzduh pentru cei buni de pe pământ și doborând pe lucrătorii lui satana, ca nu cumva să se atingă vrăjmașii Domnului de vin și de untdelemn, de cei cu sfânta cruce pe creștetul lor, de cei pecetluiți cu arma cea biruitoare, prin care Eu, Domnul, am biruit pe stăpânitorul acestui veac, pe satana și pe îngerii lui toți.

O, numai cei ce tremură la cuvântul Meu, numai cei ce au în fire temerea de Dumnezeu, numai aceia sunt cei ce au în ei adevărata credință și cale cu credință pentru pașii vieții lor cu Dumnezeu pe cale, căci aceștia se tem să-și poarte altfel viața, se tem pentru că se tem de Dumnezeu, iar temerea de Dumnezeu îi face înțelepți pentru urmarea poruncilor vieții așa cum voiește și cere Dumnezeu, așa cum a lăsat Domnul să împlinească omul înaintea Sa.

Amin, amin grăiesc vouă, purtători de satana, că au fost cezari, au fost împărați păgâni, faraoni ai lumii, setoși de sânge și de mărire și de putere peste pământ, a fost duhul rău în toți păgânii care s-au așezat să stea mari peste Dumnezeu și peste oameni, iar acum sunteți voi, cei ce dați să vă atingeți de popoarele și țările ortodoxe, și voi sunteți dușmanii Mei cei de azi și ai celor botezați cu numele Meu peste ei, și iată, dați să izbiți în aceste țări, cu biserica Mea în ele slujind lui

Dumnezeu, ca să le fie bine lor cu Dumnezeu peste ele ocrotitor, nu cu oameni care se vor mari peste oameni și atât. Vă vestesc că veți păți ca și cei de acum două mii de ani după ce s-a împlinit învierea Mea, la care ei nu se mai așteptau, o, și tot așa va fi și acum.

Vă spun vouă, potrivnici lui Dumnezeu, că Eu sunt mai înainte de a fi zidite cerul și pământul, și iar vă spun vouă: Lăsați Domnului ce este al Domnului, iar voi luați-vă partea și trageți-vă în lături, căci țările creștin-ortodoxe sunt moștenirea Mea și am în ele lucrătoare sfânta și dumnezeiasca Liturghie, așezată de Mine acum două mii de ani prin ucenicii Mei, și prin care sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului, iar țările păgâne care lovesc în Dumnezeu și în voia lui Dumnezeu și în fiii neamului creștinesc, nu pot fi surori cu țările creștine, care sunt sub pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și sub semnul sfintei cruci.

Cât despre țara românilor, dați-vă la o parte cu lucrul vostru cel ascuns asupra soartei acestui neam, că iată-Mă cuvânt coborât din cer cu norii deasupra ei, precum cu norii M-am și suit la Tatăl după ce am înviat și M-am dovedit Dumnezeu adevărat, iar acum, la sfârșit de timp, grăiesc pe limba neamului român și-Mi scriu Evanghelia venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om și am aproape șaptezeci de ani de istorie a grăirii Mele în mijlocul acestui neam, ales al Meu încă de la începutul bisericii Mele pe pământ, și voiesc să fac lumină pe pământ prin venirea Mea la români cuvânt, la cei ce-Mi poartă venirea și taina ei și biruința Mea, care se apropie.

Voi, popoarelor de pe pământ, ascultați: Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Hristosul Cel înviat sunt. Grăiesc vouă pe limba neamului român și vă chem aproape de dragostea Mea și de izvorul ei, care se face cuvânt de dor în mijlocul pământului român. O, nu vă întrebați de ce aici. Vă voi grăi Eu, Domnul, despre această taină mare și vă veți mângâia pe vreme de lumină mare, că vine lumina. Auziți voi ce spun? Să vină și să fie lumină! Auziți ce spune Domnul? Eu sunt Cel ce vă poruncesc din cer să auziți!

Voi, popoarelor și fii ai popoarelor de pe pământ, nu vă lăsați plătiți și rătăciți de cei necredincioși, și amăgiți cu funcții din partea fiilor întunericului ca să răspândească aceștia minciuna lor prin voi. O, nu vă lăsați duși de minciună, de faptele ei mincinoase, căci câștigul nedrept, și mai ales cel pentru lupta împotriva lui Dumnezeu va avea plată rea și va plânge omul cel amăgit de minciuna care merge ca furtuna cea stricăcioasă cu multul și toți fiii minciunii vor fi luați pe neștire când nu se așteaptă, și dureri de trup și de duh vor veni peste ei, usturimi și suferințe asupra celor ce lovesc pe Dumnezeu, Care Se apropie cu milă de cei vinovați asupra Lui ca să-i vindece de păcatul lor, de cei despărțiți de Dumnezeu prin păcat, căci este vecie bună sau rea pentru toți, iar judecata aceasta este a lui Dumnezeu, nu a omului este ea.

Trebuia să rostesc cuvânt față în față cu lupta omului satanic împotriva lui Dumnezeu și a bisericii lui Dumnezeu și să-i spun că nu omul potrivnic este biruitorul, ci Eu sunt biruitorul lui, Eu, căci așa este scris în Cartea Adevărului, și pe care el stă cu ochii și cu degetul ca să-și facă lucrarea sa și să se războiască cu Mielul lui Dumnezeu, cu Cel Care a înviat din răstignire acum două mii de ani și Și-a dovedit venirea Lui de la Tatăl la oameni și când stăpânitorul acestui veac a fost judecat.

Voi, conducători de popoare, cu biserică ortodoxă pe vatra voastră, păziți-vă poporul de duhul lui antichrist. Sculați-vă și strigați pe Domnul să biruiască pentru voi împotriva lui satana și a lui antichrist! Ieșiți din mijlocul celor potrivnici lui Dumnezeu dacă sunteți amestecați cu cei ce nu sunt creștini ai bisericii Mele, prin care Mi-am păstrat iubirea Mea pe pământ și darurile Mele sfinte peste oameni.

Tu, țara Mea de azi, țara Mea română, o, nu mai ai în tine ocrotitori ție, nu mai ai. Conducătorii tăi nu te vor pe tine a Mea și te-au părăsit cei ce trebuia să te ocrotească de vrăjmași și slujesc ei vrăjmașilor tăi și ai bisericii tale, dar vin Eu și sunt Eu cu tine și le spun conducătorilor de peste tine să nu te mai oropsească, să nu te mai lase străinilor, să nu te mai dea pe mâna celor ce n-au pe Dumnezeu de stăpân, că tu ești a Mea, ești patria Mea cea de azi, în care Mi-am gătit așternut pentru lucrul Meu cel mult pe pământ acum, la sfârșit de timp.

O, a venit să te cârmuiască demult un rege bun, țara Mea, și n-avea el credința ta și biserică la fel cu a ta, dar s-a smerit, s-a aplecat ție ca un izbăvitor al tău din partea Mea și s-a botezat în credința ta, o, și așa ai putut să crezi și să te bizui pe el că-ți face bine ție. Dar azi ai conducători nemiloși, și care iau pentru tine cu împrumutul ca să te despartă de Dumnezeu, dar nu, scoală-te și stai de partea Mea tu, țară creștin-ortodoxă. O, scoală-te și veghează zi și noapte ca să nu-ți fie sfâșiată cămășuța de creștin, căci trebuie îmbrăcată să te găsesc.

O, țara Mea, stai de veghe, Eu sunt la cârmă, că n-ai pentru tine milă de pe pământ. Zi și noapte sunt cu veghea deasupra ta pentru tine și pentru lucrul Meu din tine peste pământ. Dis-de-dimineață zoresc pe cei din cer pentru paza ta. Din răsărit până în răsăritul iarăși al soarelui, atât și Eu te veghez și te gătesc de sărbătoarea zilei slavei Mele, că multă slavă este peste tine pentru Mine cu tine! Soarele răsare și apune și iarăși răsare, și tot așa și Eu lucrez cu tine, și va pieri minciuna și va pieri satana, și va veni peste tine slava Domnului, precum este scris.

O, e zi sfântă această zi. Pe pământ se știe că e sărbătoarea Crăciunului, iar în cer e scris sărbătoare pentru arhiereul Spiridon, mărturisitorul lui Dumnezeu Cel întru Treime lăudat în cer și pe pământ. Acest slujitor străbate pământul tot timpul și lucrează tainic cu Dumnezeu între oameni.

O, ce vei face tu, lume, când vei vedea ca în film lucrarea puterilor cerești și a sfinților Mei și a îngerilor Mei cât a fost de mult și mereu? O, unde te vei băga, lume, cu cei necredincioși ai tăi?

Arhiereul Meu Spiridon se apleacă să-și spună bucuria că Eu, Domnul, am grăit peste popoare adevărul Meu și al lor, adevărul că Dumnezeu este prigonit de pe pământ de către popoarele care nu-L vor pe Dumnezeu peste viața lor.

— O, Doamne, e de ajuns doar cuvântul Tău, iar eu mă bucur de slava Ta cea mare și stau sub lucrarea Ta și sub izvorul ei din mijlocul pământului român, și toți sfinții Tăi iubim să fim români așa cum Tu ai iubit să fii și să grăiești acum, la sfârșit, această limbă dulce, limba cea de la început și cea de la sfârșit de timp, Doamne.

— Eu, Domnul, sunt Păstorul tău, neam român. Te iubesc cu iubirea Tatălui, iar Tatăl este în Mine. O, adu-ți aminte de Dumnezeu, țara Mea cea de azi. Domnul îți trezește acum duhul și veghea. Să se scoale spre pocăință toți preoții din tine și să-ți facă mângâiere ție, că mai-marii de peste tine nu te mai cârmuiesc spre Dumnezeu, ba au pus lacăt pe biserică și i-au legat la gură pe creștini. O, ce minciună! O, câtă îndrăzneală pe duhul cel străin de Dumnezeu, și câtă aplecare vinovată pe cei ce se

apleacă fără să-și facă apărare și ridicare, că mare brâncă ți s-a făcut ca să cazi tu, biserică a neamului român! O, cât va mai răbda cerul și strigătul sfinților Mei? O, puțin va mai fi această răbdare sfântă.

Fiilor, fiilor, așa și aceasta întreabă sfinții Mei, dar răbdarea Mea va aduce rod mare, măi fiilor, iar voi luați cuvântul Meu și așezați-l pe cale ca să meargă și ca să lucreze el.

Păziți cetatea de duh de lume, o, fiilor, ca să aibă numai Domnul puterea Sa și cuvântul Său aici, iar din lume să nu intre aici, că a Domnului este cetatea aceasta.

Am grăit cu cei potrivnici Mie și neamului creștinesc, și Mă scol acum să dobor semeția celor ce dau ei să-și facă voia peste pământ și peste oameni și peste biserica Mea cea aleasă Mie și să fie Dumnezeu dat deoparte pentru voia cea păgână pe pământ, dar Eu, Domnul, am pe pământ țări creștine, nu numai țări fără voia lui Dumnezeu cu ele.

Îmi așez mâna peste neamul creștinesc de pe pământ și spun: Pace ție, popor creștin de peste tot pământul! Pace ție, biserică a lui Hristos! Vin curând! Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa de peste tine! Păzește cuvântul Meu și mărturisește numele Meu, o, neam creștin, și fă voia Mea cu viața ta, căci îți dau lucrare de biruință cu Mine asupra sinagogii lui satana și în care mint toți că sunt cei drepți. Ei se vor apleca adevărului Meu din biserica Mea cea credincioasă Mie de două mii de ani și îi voi face să vadă și să știe că tu ai iubirea Mea cu tine, că te-am iubit și te iubesc fără de margini și că sunt cu tine pe calea către Tatăl și pe calea Tatălui către tine. Păzește, dar, cuvântul Meu și voia Mea, căci Eu te voi păzi de ispita care încearcă lumea și locuitorii ei, precum este scris.

O, fiilor creștini, fiți biruitori prin biserică și stați cuminți în brațul Meu și în casa Mea cea tainică cu voi, și veți purta voi numele Meu pe frunte și numele cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Iar cine are urechi ca să audă cu ele, să asculte ceea ce Duhul grăiește ție, biserica Mea, cu care Eu, Domnul, Îmi port crucea.

O, fii ai bisericii Mele, faceți cruce, fiilor, faceți cruce și spuneți când o faceți: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa să spuneți și așa să faceți cruce, așa cum neamul creștinesc trebuie să facă pe trupul lui această pecete și să fie păzit cu semnul sfintei cruci, căci unde acest semn lipsește, acolo stăpânește în voia sa satana cu toți lucrătorii lui cei răi.

Am grăit epistolă cerească peste pământ acum, când popoare și limbi și neamuri își zic că este sărbătoarea Crăciunului așa cum s-au obișnuit să zică. Eu însă voi fi cu praznicul Nașterii Mele la locul său din calendarul creștinesc și voi grăi atunci cu cei mulți care-și spun unii altora povestea cu Moș Crăciun, iar alții își spun unii altora că nu este Moș Crăciun.

Eu sunt Păstorul Cel bun și Cel ce cântă frumos, frumos și Își păzește turma Sa de lupi și de cei îmbrăcați în haină de miel doar pe deasupra.

Eu sunt Cel ce pasc oile Mele și nu le părăsesc, iar ele ascultă și vor asculta glasul Meu și nu vor merge după păstori străini, că le voi strânge lângă Mine, în staulul Meu cel sfânt, în biserica Mea cea una, și pe care am lăsat-o de moștenire sfântă celor ce Mă urmează până la sfârșit, până la venirea Mea, până la ziua slavei Mele cu ea, cu mireasa Mea. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2020